

Familie Journal

Nr. 40 . 3. oktober 1967 . 91. årgang . Kr. 2,00 (inkl. moms)

Ny JAMES BOND-film!

Læs den spændende agenthistorie side 44

Nr. 40 . 3. oktober 1967 . 91. årgang

flydende **AJAX** gør rent som en hvid tornado!

fordi **AJAX** indeholder
SALMIAK-PLUS!

Den hvide tornado renser alt på sin vej! Ja, selv det mest snavsede køkkengulv bliver plejfrøt som nyt - uden efter-terring! Malet træværk, vægge, døre... flydende AJAX gør rent over hele huset. Også den største og mest besværlige rengøring klarer effektivt, lighurtigt med flydende AJAX med SALMIAK-PLUS - mirakelmidlet mod snavs.

Brug flydende AJAX oplost i vand til almindelig rengøring: men lige fra flasken til at fjerne

besværlige plætter og fastgroet snavs. Med AJAX dufter alt rent, friskt og hygiejnisk.

Denne dreng må ikke dø!

hedder en ny artikelserie, der begynder i næste uge. Det er en dybt bevægende menneskelig beretning om en ung jedinde, der før ny mening i sit liv, da hun finder en lille levende dreng liggende på gaden ved siden af en død kvinde, hans mor...

Udg. af Carl Allers Etabl. A/S, tlf. (01) 30 23 33, Vigerslev Allé 18, Kbhv. Talsby. Ansvarsh. redaktør: Aage Grusaballe. Ansvarsafdeling: Nyropsgade 25, Kbhv. V. Tlf. (01) 14 33 33. Redaktionen påtager sig intet ansvar for redaktionelt stof, som indsendes til bladet. Etterlykk af tekster og billeder forbudtes. Bladet må ikke udlyses og dette indhold ikke anvendes i erhvervsmessigt øjenmed. Vil De sikre Dem regelmæssig levering, kan De træffe aftale med nærmeste forhandler eller bestille abonnement enten gennem postmændet eller Carl Allers Etabl., tlf. (01) 30 23 33. Losningspris i Danmark kr. 2,00 inkl. moms. Kvartalsabonnement kr. 26,00 inkl. moms. Førerne og Grønland i løselse kr. 1,85. Kvartalsabonnement: Førerne kr. 24,00, Grønland og udland kr. 24,00 + porto.

Trykt i Aller-Press A/S, Vigerslev Allé 18, Kbh. Valby

ARTIKLER

C. C. Andersen:	10.000 kr. for mit barns liv	6
Doktor:	Det er farligt at trække vejet	14
Bo Hansen:	Lægekunstens nyeste våben	22
Peter Damil:	Svetlana, Stalins datter, 2	26
Mikkel Bergen:	Nyt om nelliker	34
Jon Thrudvang:	Vi besøger Otto Nielsen	38
Arne Folk-Rønne:	Lykken på Ungkorleerne	42
Benny E. Andersen:	Stuegang i Zoo	62
I. Th.:	Prøv det!	111

NOVELLER

Herluf Th. Flensburg:	De forpudsede fugleunger	28
Thyge Berg:	Sørene på hans sjæl	46

ROMANER

Marie Louise Fischer:	Barnelogen, dr. Eva Holm, 9	36
Ursula Schocke:	Forløg lykke	40
W. S. Kolberg:	Grønne øjne, 6	50

SPECIELT FOR DAMERNE

Det lille orkester	52	
Kirsten Hüttemeier:	Spis noget sjovt en gang imellem	54
Vi klipper - De syrl	58	
Familie Journalens Broderier	60	
Tøj, sparkebukser og kyse	61	

BILLEDSERIER

Koen Rosa	10
Bamse og Dukke Lise	70
Willy på eventyr	70
Glimt	71
Klaus Kludder	71
Anita Jones	76
Radiserne	78

OPGAVER

Tryiller, 2	42
Kryds og tværs	80
Rebus	95

FORSKELLIGT

Tove Ditlevsen:	Små hverdagsproblemer	3
Hus, hjem og have	4	
Ugens film	10	
Fra Thule til Gedser	10	
Deres stjerner	12	
Motorhjernet	18	
Nyt fra legetøjsland	32	
Film: Du lever kun to gange - James Bond	44	
Fysikerdelen	77	
Dr. X.	92	
Hert i stetoskopet	94	
Sven V. Knudsen: Pennevener	108	

SMÅ HVERDAGS-

problemer

AF TOVE DITLEVSEN

Kære Tove Ditlevsen.

Nu har jeg også fået et problem. Min kone og jeg har været gift i 30 år. Hun er 51 år, og jeg er 54. Vi har tre voksne børn, så vi skulle jo have det rart nu, men der er kommet en kurre på træden. Vi passer ikke sammen seksuelt, og værre er det blevet. Der er ligesom en usynlig mur af is omkring min kone. Bare jeg vil give hende et kys, bliver hun gal og bruger vugmord. Kan det skyldes overgangsalderen? Jeg har svært ved at tro det, da hun har været sådan i mange år. Hun siger, at jeg kan gå andre steder hen, hvis jeg føler trang, for hun har ikke lyst til at stå i forhold til mig. Det er snart et år siden, vi har gjort det sidst, og jeg mener, det er for tidligt at lægge den slags på hylten. Hun siger også, at hun vil skilles, når den yngste bliver gift. Hun har det bedst, når hun er alene. Hvad kan hun kræve i underhold ved en skilsmisse? Jeg tjener 24.000 kr. om året, det er jo ikke så meget. Er det rigtigt, at der kan fås nogle tabletter til mænd, der nedslætter deres kønsdrift? Det hævder min kone, og det vil hun have, at jeg skal spørge min læge om, men det er jeg for genert til.

23-14.

Kære »23-14».

Det er muligt, at Deres kones kulde skyldes overgangsalderen, men det er jo ikke til at sige med bestemthed. Hormonerne følger nu engang sjældent trit med hinanden gennem et langt øfteskab. Hvid Deres kone kan få ved en eventuel skilsmisse, må hendes sagfører finde ud af. Det afhænger af så mange ting. Deres brev ikke giver nogen oplysning om. Jeg har aldrig hørt om sådanne tabletter, men vil ikke forsørge, at de findes. Det er dog sjældent, at en mand i Deres alder hider så meget under sine drifter, at der er grund til kunstigt at nedslætte dem.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen.

Kære Tove Ditlevsen.

Vi er to veninder på 45 og 46 år, og vi har begge en søn på 21 år. Før i tiden kom vores familier meget sammen, men nu er det ulykkelige sket, at vores sönner har forelsket sig i den samme pige, og nu ses de for så udskillelige venner aldrig mere. Uhældigvis ved pige ikke, hvem hun foretrakker. Tror De, at fjendskabet mellem vores sönner nogensinde vil fortage sig? Det går os alle så frystligt på nererne. Hvordan skal vi bære os ad med at udjævne kløften mellem dem?

Pot og pande.

Kære »Pot og pande».

Det problem vil tiden klare for Dem, og imens kan og skal De intet gøre for at bedre situationen. Fjendskabet mellem sönnerne fortager sig et stykke tid efter, at pige har truffet sin beslutning.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen.

Kære Tove Ditlevsen.

Hvad skal man gøre, når man er 23 år og har haft en kold barndom på grund af dårlige familieforhold med drikkeri og ballade. Når man altid har holdt sig for sig selv, aldrig haft nogle venner, ikke kendt nogen pige, og aldrig har turdet knytte sig sjæleligt til andre. Når man har spillet hele sin ungdom med at gruble og spekulere over sig selv og nu opdager, at andre mennesker ingen sjælelig indflydelse har på én, føler at der ingen kontakt er. Har svært ved at skegne, hvor meget man

kan tillade sig at sige til folk, ikke forstår det, andre griner ad og tror, at andre mener alt, hvad de siger, alvorligt. Går rundt uden naturlige mål med et stort, mørkt had og en ulidelig migræne i hovedet. Den karaktersvage.

Kære »Den karaktersvage».

Deres brev er holdt i så sværende vendinger, at det er vanskeligt at få øje på mennesket bag det. Migræne er nu for det første ikke noget følge af dårlige opvarbstillinge, idet dispositionen for denne lidelse er arvelig. Prøv at tale med en læge om det engang, for der findes midler imod det. En kold barndom er heller ikke forklaring nok på den følelseskulde. De synes at tide af, selv om grundlaget for den måske er lagt i de tidlige år. De er nu i en alder, hvor De afhærende må løsrive Dem fra Deres barndomsamiljø og finde et sted, hvor De kan bygge Deres egen skæbne op. Det er risikabelt for alle mennesker at knytte sig sjæleligt til andre, ikke bare for Dem. Men man løber risikoen, fordi livet uden nære relationer ikke er til at bære.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen.

Kære Tove Ditlevsen.

Jeg er så ulykkelig. For 3 år siden lært jeg en mand på 24 år at kende. Jeg var dengang 23 år, og året efter forlovede vi os. Mens vi var forlovede, drak han meget og var til fuld, men altså giftede jeg mig med ham for 3 måneder siden, idet jeg troede, han ville holde op med at drikke. Men jeg er blevet dybt skuffet, for han drikker endnu mere end før, og nu aner jeg ikke, hvad jeg skal gøre ved det. De må ikke råde mig til skilsmisse, da jeg elsker ham over alt på jorden og fader, at alt engang vil blive godt mellem os. Prøv om De kan hjælpe mig.

Musen.

Kære »Musen».

Hvis Deres mand selv er ked af, at han drikker, skulle De tale med ham om at tage antabus, et stof, der er uforenlig med nydelsen af spiritus. Det skal gøres i samråd med en læge og ordnes som regel på den måde, at aptefallen hver dag giver patienten en pille. Måske kan Deres mand, når han forstår, hvor ulykkelig De er over situationen, begrænse drikkeriet ved egen hjælp, men det kræver jo karakterstyrke.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen.

Kære fru Ditlevsen.

Jeg er en ung mand på 20 år, som desværre har fået en frygtelig idé, idet jeg ikke tror, at min far er min rigtige far. Mine forældre blev gift, da jeg var to år, og jeg mener selv, at min far har adopteret mig. Jeg har ikke i sinde at opspørre den anden, blot at få vished. Jeg har spurgt mine forældre direkte, men de påstår, at min far er min rigtige far – og viste mig dabsattesten, som jo ikke er noget bevis. Jeg vil nødig såre mine forældre, derfor spørger jeg Dem. Står den rigtige far altid opført i kirkebøgerne? Kan jeg slå det op der?

St. P.

Kære »St. P.».

Jeg kan ikke se nogen grund til at tro, at Deres far ikke skulle være den rigtige. I modsat fald ville dabsattesten virkelig røbe det. Der står det samme i den som i kirkebøgerne. Det skal der. Venlig hilsen, Tove Ditlevsen.

(Fortsættes side 20)

Nyt fra Bakkegården

EKSTRA-FERIE

VIND REJSER FOR 2 med kun 3 ternede poser fra **Bakkegården**

SÅDAN KAN DE DELTAGE

Nye vindere hver uge. Gem de ternede poser fra Bakkegården, når De køber småkager. Når De har 3 FORSKELLIGE POSER, sender De dem til Bakkegården's småkager, postbox 13, Albertslund, så deltager De automatisk i lodtrækningen om gavekort - værdi 1500 kr. - til PRAGTFULDE REJSER - med fly til Mallorca - ophold på dejlige hoteller og fuld forplejning FOR 2 PERSONER Nye vindere hver uge.

Bakkegården

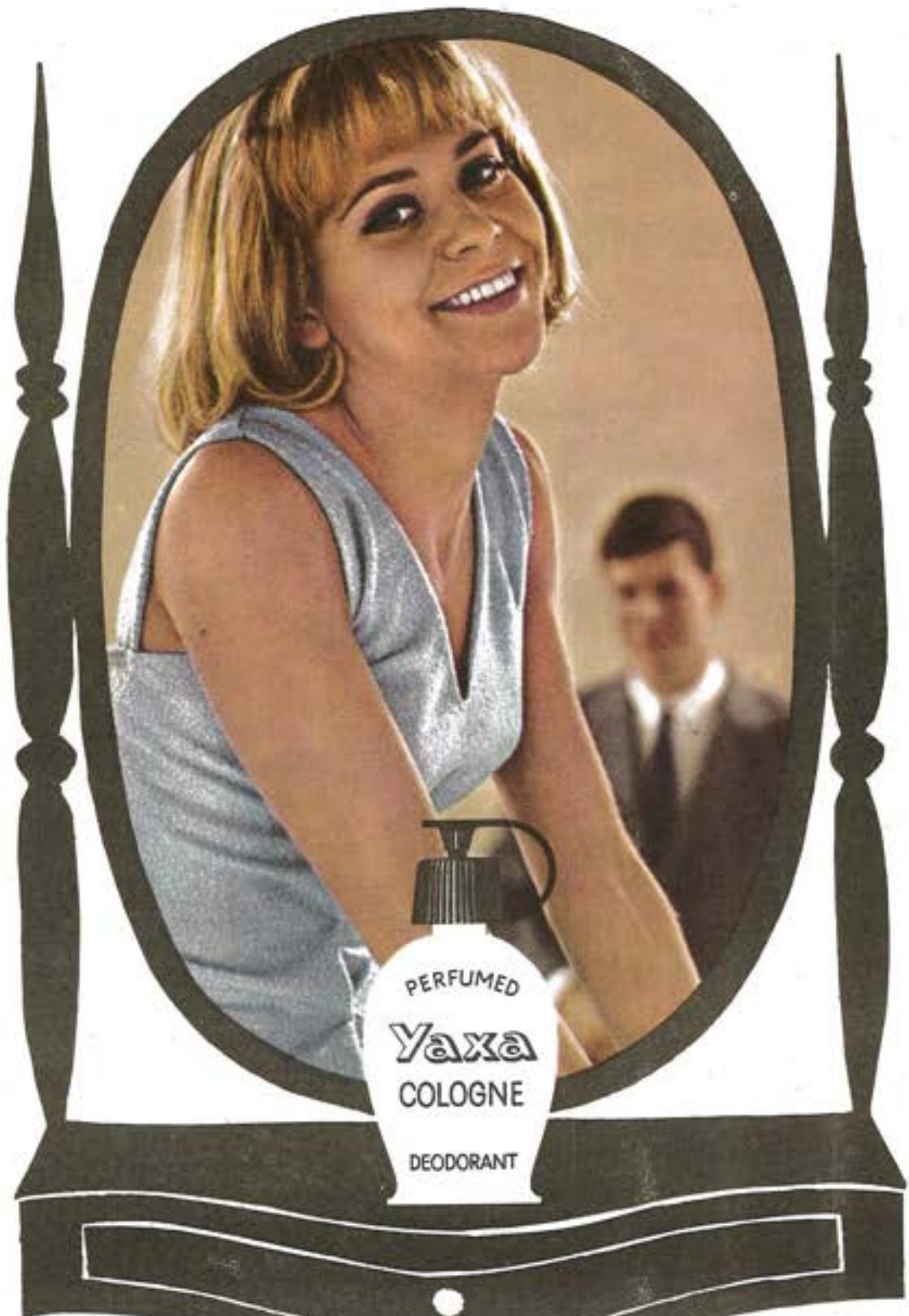
Danmarks mest solgte småkager

MIXTURE

Skotsk originalblanding af udseglte tobakssorter - en sedlig mixture med en speciel, mild aroma.

fransk-parfumerede cologneer-med duftende friskhed

Yaxa er mere end en fornemt parfumeret cologne. Og Yaxa er mere end en effektiv deodorant. Yaxa er simpelthen en enestående deodorant cologne, der både giver Dem friskhed og velvære — og understreger Deres personlighed med en fortryllende duft. Kun Yaxa giver Dem mulighed for

at vælge *Deres specielle yndlingsduft* blandt hele fem forskellige, fransk parfumerede deodorant cologneer. De får dem i fikse *forstørverflaconer*, og De kan købe økonomiske refill-flasker til dem alle. De kan også få Yaxa som *aerosol* eller som *stift* samt den ekstra effektive Yaxa Luxury antiperspirant.

- duftende friskhed!
yaxa

Det er ikke tre runde spejle, der er sat sammen - men ét langt spejl, der er maskeret som tre!

Ny spejlvirking

Spejle giver lys og lethed til et interiør. Store spejle kan let virke lidt ammassende - og man kan blive træt af at hilse på sig selv, hver gang man går forbi. Kunstneren Bjarne Gudmund Olsen, Vestbanevej 2, København Valby, har fundet på at »indsnævre« spejlfeltet i større spejlfacer - hvorved man beholder den lysgivende virkning, men slipper for ulempen med at se sig selv og hele rummet. Mange mennesker har store, gamle spejle stående på loftet. Måske kan man finde anvendelse for dem nu - inspireret af Bjarne Gudmund Olsen?

Skriv til os, kære frommennesker!

Vi har i sommer - i to omgange - bragt om taler af nye frisorter. Vi ved, at mange læsere har fået disse planter. Vi vil være meget taknemmelige for at høre om, hvordan resultatet har været. Har De ved at følge anvisningerne fået gode, sunde planter? Skriv venligst et par ord til Hus-Hjem-Have. Det vil hjælpe os i vores fortsatte forsøg på at hjælpe Dem!

• BØRNEMØ

PLASTIC-FLAGSTANG

- skal aldrig males

Har De ikke fået malet Deres flagstang? Skønt De i foræret lovede Dem selv, at nu skulle det være... Tanken om, at en flagstang skal males, afholder mange fra at anskaffe en sådan - og det er dog ellers så festligt med et vajende Dannebrog på fødsels-o.a.dage!

Nu behøver ingen mere at få mareridt over flagstænger, der trænger til at males - for nu kan man få plastic-flagtsænger, som kun skal vaskes en gang om året (ja, det er ikke mindst disse sodeende oliefyrl), og det er ingen besvær at lægge sådan en plastic-flagstang ned. En 8 m lang flagstang af plastic vejer nemlig ikke mere end 11 kg. I øvrigt fremstilles de af Gunnar Thøgersen, Hovborg, i længder fra 3 m (121 kr.) til 12 m (594 kr.). Der følger rød knop med. Guldknop koster 50 kr. ekstra. Man bruger selvfølgelig moderne nylonline til at hejse flaget op med. Ja, selv flag kan man få i nylon i dag!

LER AF PAP •

Fra England kommer der mange sjove ting for tiden - og nogle af dem havner hos Skjalm P. på Nikolaj Plads i København... Som nu disse sjove børnemøbler. De er af pap - plastbehandlet, naturligvis - i klare farver. Møblerne ankommer som flade pakker. Af vort billede fremgår det, hvorledes de foldes ud og samles. (Se taburetten med bunden i vejret!). Taburetten koster 24,50 kr., mens en lille stol med ryg koster 29 kr. Bordet, der hører til, kan man få for 37,50 kr.

Men det bedste er næsten, at disse papmøbler kan foldes sammen igen! Det vil altså sige, at man kan tage hele møblementet med i bilen, når man drager af på efterårsferie t. eks. Eller når børnene er blevet for store til at bruge dem, og man ønsker at forvære møblerne til en mindre fætter eller kusine, der bor i den anden ende af landet.

Papmøblerne er sterkere, end man måske skulle tro. I al fald bryder de ikke sammen, fordi en voksen person sætter sig på dem.

- de ser ud som de fleste andre kiks
- de er ikke billigere
- de er kun lidt bedre pakket

Alligevel er de Danmarks mest solgte. Der må være et eller andet med de kiks

- selv tror vi det er smagen.

OXFORD

-det er også os, der laver fuldkornskiksen CORNY

Dobbelts
præmiesum
Nu $\frac{1}{2}$ million kroner i
OXFORDs V4-spil
Biler • 16.500 kr. kontakto • smallfilmsudstyr •
vaskemaskiner • transistorradios • 500 kroner •
sedler • armbåndsuare • håndsker •
fotograflapparater og kondenspander
4.254 præmier

10.000 KR. FOR MIT BARNSLIV

Lægerne siger, at det, fra Nielsen gjorde, havde et mirakels karakter. Hun ofrede alt for at give sit doende barn en ny tilværelse. Hun fik 10.000 kroner for sit barns nye liv

AF C. C. ANDERSEN

ARTIKEL

Der løber en lille, glad, buttet og brun dreng omkring i haven. En gang imellem kniber det ham en anelse at holde balansen, kan man se, men kun et øjeblik, så er han herre over situationen igen. Og tumler efter sin hund eller sin ged, alt efter hvem af de to, der nu er mest oplagt til at lege med en dreng på seks år.

Finn bor sammen med sine forældre og tre brødre i et hus i en rar have i nærheden af Hirtshals. Som han løber rundt i dag, er han lidt af et mirakel, siger lægerne, og miraklet kan han takke sin mor for. Hendes kraftter, moderkærighed og Vendelbo-stædighed vendte en tragedie til et mirakel. Ganske enkelt.

Finns forældre er begge vendelboer af den type, der har gjort nordenjordsfolk respektede og stundom også lidt misundte af os, der er groet op langt spanden for Limfjorden. I deres hverdag har flid, nøjsomhed, virlighed og trofasthed altid haft en dominerende plads som det selvstændige. Sådan var de to selv opdraget i deres hjem, og sådan byggede de tilværelsen op, da de selv stiftede familie.

– Og vi havde det i alle mæder lunt og godt, siger fra Karen Nielsen, da vi sidder og snakker sammen. – Da vi købte huset herude, skulle der jo lidt mere til, end farmand kunne klare i det daglige – så jeg tog arbejde på en filetfabrik i Hirtshals. 300 kroner ekstra om ugen pyntede godt på et budget og var en dejlig ting, når man så hurtigt som muligt ville være gældfri, så børnenes hjem kunne blive endnu mere betryggende. Jeg plejede gerne at lægge tingene sådan til rette, at jeg havde natarbejde, så jeg var hjemme hos børnene om dagen. Joh, vi havde det godt, det havde vi. Lad mig skynde mig at sige, at det har vi igen. Nu, hvor alt det der er bag os.

Det der er ulykken med Finn. Nogle få dage før jul 1963 løb den dengang knap 3-årige dreng og ledede berligt med sin et år ældre bros i snedriven. Fru Nielsen stod med familiens storvask – vaskemaskine havde der ikke været råd til endnu, og når man er ferm på haenderne, ikke sandt? – da der pludselig trængte en forfærdelig lyd ind i vaskehuset. Et bump og et skrig. Fru Nielsen var endnu ikke kommet ud på vejen, før den rædsel, der havde grebet hende ved lyden, blev bekræftet. En ligbleg mand kom bærende med hendes lille dreng i armene. Det var hendes dreng, selv om han var svær at kende.

– Jeg ramte ham, stammede den ulykkelige mand. – Jeg kunne ikke stoppe i sneen, da den

lille fyr pludselig var foran min varevogn. Jeg ramte ham, så...

Ambulance. Hjsrring sygehus, læger, der rystede på hovedet, en mor i sit endnu vaskevæde hverdagstøj, venlige ord uden håb. – Det kværner alt sammen igennem erindringen, når man mindes den dag, siger fra Nielsen stille, mens hendes blik en gang imellem glider ud til den brune, struttende sunne dreng, der leger.

– Det var, som om de tog det sidste håb, da de sagde til mig: »Fru Nielsen, vi må køre Deres lille dreng til Aarhus. Vi kan intet stille op. Ambulancen kommer straks.«

Her ved vi, at når man kører en trafikskadet til Aarhus, så er det, fordi man tager den allersidste chance. Kan de ikke i Aarhus på den neurokirurgiske afdeling, er alt håb ude. Mange føler, at bare turen til Aarhus slukker håbet.

Jeg kørte med. Min dreng var blevet forbundet, men lå dybt bevidstløs. Jeg kunne ikke vide, om han ville leve, til vi nåede vejs ende. Jeg havde ikke turdet spørge, da vi skulle køre. Overlägen havde ikke sagt noget. Han havde bare lagt sin hånd på min skulder, da jeg satte mig ind ved siden af min drengs bære.

De første uger skiftedes min mand og jeg til at sidde vagt ved vor drengs seng i Aarhus. Det var en lang rejse frem og tilbage, men én af os ville være der, hvis han vågnede op. Der var kun én aften i den første tid, vi ikke sad derude. Det var Juleaften. Da syntes vi, at drengene derhjemme havde krav på os. Finn sov jo alligevel. Men efter jul begyndte vi igen skifte-vagten og rejserne.

Lidt efter lidt begyndte lægerne at tro, at Finn ville vågne af den dybe bevidstløshed, men så fulgte der noget, der var næsten lige så slemt som uvisheden om, hvorvidt han skulle leve eller dø. De turde ikke give håb om, at min dreng nogensinde ville komme til at føre et normalt liv. Det svære kraniebrud havde forvoldt skader på hjernen, og om de ville kunne heles, stod hen i det usikre. Måske ville den dreng, vi engang kunne få hjem, være på baby-stadium resten af sine dage.

Min mand og jeg satte os begge for, at uanset hvordan Finn ville være, når han skulle udskrives fra hospitalet, skulle han hjem. Han skulle ikke, hvor dyb hans sjælelige skader end kunne være, på en institution. Om han fik ét år eller tyve år at leve i, var lige meget, bare vi havde ham hjemme.

Jeg havde selvstændig måttet opgive mit arbejde, men det, syntes vi, var så lidt i forhold til det andet. Finn var det altoverskyggende. Og så kom lyspunkterne. Han vågnede op af bevidstløsheden,

– Finn blev rask igen. Og det betyder mere end alverdens penge...

og jeg sad ved hans seng, da han slog øjnene op. Jeg kunne se på ham, at han anstrengte sig, og det er de længste sekunder i mit liv, tror jeg, dem, jeg ventede for at høre, om han kunne sige noget, om han kendte mig.

– Mor, sagde han, da han fik herredømme over sin stemme. – Mor, morm-mam. Helt som han havde sagt det, da han var baby. Det var de to første ord, han havde lært. Men han kendte mig. Ah, han kendte mig. Og han talte.

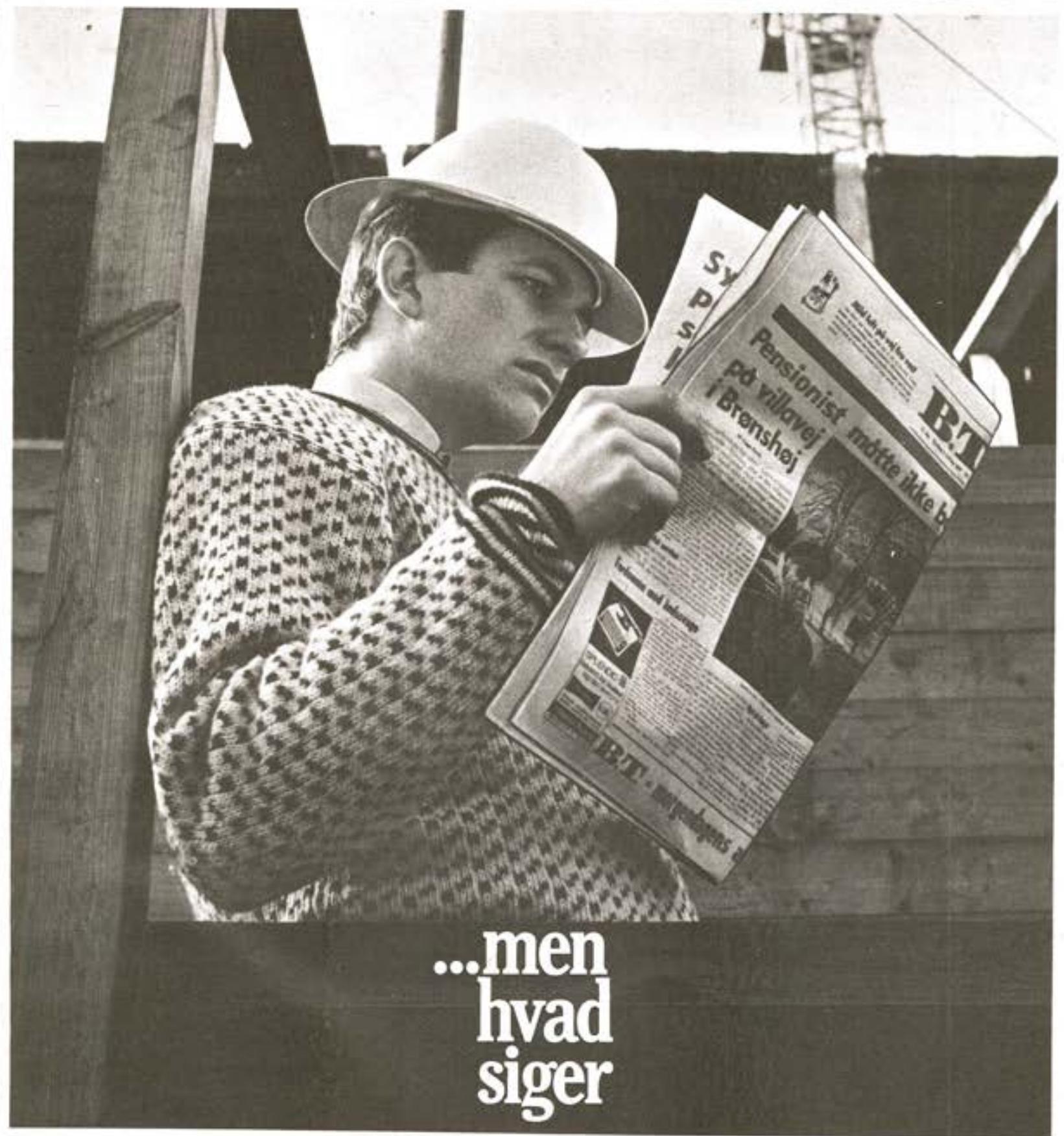
Det gik langsomt fremad, og lægerne sagde, at jeg måtte være indstillet på, at drengen skulle tilbringe år på hospitaler og institutioner, for han skulle trænes op fra baby-stadium på ny. Skulle lære at gå igen, at tale, at leve. Det er ting, der gøres på specialafdelinger, og der skal meget stor tålmodighed til.

– Jeg har lært min dreng at gå og tale én gang, sagde jeg til overlägen, – jeg kan gøre det igen. Må han komme hjem?

Overlägen syntes vist, jeg var en tåbe, men på den anden side, har han måske tænkt, at der kunne være en slags trøst i, at jeg fik lov at prøve, så jeg kunne indse det håbløse i mit forehavende og deretter så meget lettere give afkald på min dreng i hvem ved hvor mange år.

Vi fik Finn hjem i 1964, og jeg begyndte at træne ham op. Ganske som de havde sagt, jeg skulle begynde med ham på baby-stadiet igen. Lære ham at tale, at forstå, at gå. Jeg skulle viere hos ham hele tiden. I dag kan jeg godt indrømme, at det til tider var ved at tage krammerne fra mig. Men når jeg var allerhjemmest træt, og når jeg syntes, at det så allerhjemmest håbløst ud, kom der gerne et lille bitte lyspunkt: Finn havde lært ét ord mere, eller han kunne gå ét skridt mere. Så var det, som lykkens sol fejdede al træthed og modløshed væk igen.

Jeg ved ikke, hvor mange tider, der findes i en mors øjne, men er der en grænse for deres antal, så må den ligge langt – langt ude, ellers havde min ration for længst været brugt. Når jeg gærd af træthed, af modløshed – eller af glæde. Ind imellem skulle jeg jo også sørge for, at de andre drenge ikke blev forsømt. Mor skulle også have tid til dem. Hvor får man krammerne fra? Ved De hvad, jeg har somme tider tænkt på, at den, der styrer altting, mager det sådan, at den dag, han lader blive lav under en kvindes hjerte, lader han også uanede krammer gro frem som et helt naturligt tilbehør til det, det er at blive mor. For krammerne er der, når der er brug for dem. Det er ikke bare noget, jeg har oplevet, om end jeg har oplevet det på en tunge måde end så mange andre. (Forts. side 8)

...men
hvad
siger

B.T.

B.T. siger sin mening. Og man får at få mange sandheder at vide i løbet af en frokost, når B.T. lukkes op sammen med madpakken. Kort, klart og underholdende giver B.T. besked om døgnets begivenheder. Store og små ting behandles sagligt, ofte alvorligt, men aldrig højtideligt, for B.T. har sans for humor.

B.T. ser friskere på tingene

NY BOG MED DAHLS TEXTUR TAPETER...

Gå ind til Deres tapetforhandler og bed ham vise Dem bogen med den nye kollektion i Dahls textur tapeter. Der er et væld af nye farver og mønstre i tapeter med den charmerende stofkarakter, som drager væggene ind i et harmonisk samspil med stuenstextiler. Og så er der praktiske fordele i forhold til helt ensfarvede vægge:

Væggene får lov at stående, ujævn heder dækkes fuldstændigt, snavs ses ikke!

Se Dahls nye textur-tapetbog hos tapetforhandleren.

Dahls TAPETKUNST

DER SKAL STÅ DAHLSKANTEN

10.000 kroner for mit barns liv

(Fra side 6)

Men enhver kvinde, der er mor, vil kende det fra sig selv: De uanede krafter, man har en skønne dag, når det før alvor gælder.

Nu er vi næst så langt, at Finn kan tale. Der er måske en smule besvær endnu, men det er kun et spørgsmål om tid, inden også dette mén er væk. Han er kvik af tanke, som en dreng i hans alder skal være, og han skal snart i skole. Han kan gå og løbe, men der er en anelse besvær med hans balance-evne endnu en gang imellem. Også det har lægerne sagt, han nu vil vokse sig fra. De første gange, de så hans fremskridt, var det, som om de ikke rigtigt ville tro, at jeg havde været ene om alt dette. Normalt skal der en masse specialister til. Men jeg har lært, at en mors kærlighed og tålmodighed i en given situation er meget mere værd end alverdens specialister.

Det er klart, at de tre år, der er gået, har sat os langt tilbage rent økonomisk. Selv om min mand har slidt i det som et bæst, har vi ikke kunnet holde det budget, vi engang indgåede. Men drengen gik foran alt andet.

En dag sagde vor læge, at vi under en erstatningssag for drengens skader måtte kunne nedlægge krav om en erstatning til mig for tabt arbejdsværdien. Så kunne de værste huller blive dækket. Jeg ved ikke, hvad det ville have kostet på et specialhospital, men en eller anden klog mand har en dag sagt – eller var det under retssagen, jeg hørte det? – at det ville være i en størrelsesorden af 2-300 kr. om dagen. Vi gjorde – jeg var ikke meget for at gøre sagen op i kroner og ører – den tabte arbejdsværdien op til 29.000, og dem syntes en advokat og lægen, at jeg retfærdigvis burde have fra forsikringsselskabet.

Det kom for retten, for forsikringsselskabet sagde nej. Det rettede sig kun efter policens ord, og man havde ingen fortifaelde, hvor en mor havde påtaget sig den opgave, at bringe sit barn tilbage til livet. Hvad det måtte koste, måtte være hendes egen sag. Hun kunne have ladet hospitalet – og dermed det offentlige – klare sagen og betale den formue, der skal til. Koldt og nøgternt sagt.

Det korte af det lange blev, at jeg fik 10.000. Vi kunne have appellert, men det var mig i den grad pinligt at stå i en retssal og diskutere med kolde forsikringsfolk, hvad mit arbejde i rede penge var værd. For set i den store helhed var det alligevel så underlig ligegyldigt, hvad det havde kostet af penge, bare Finn var vendt tilbage til livet. Det var han jo.

Så vi tog de 10.000 kr., og vi har kunnet dække nogle af geldsposterne. Jeg kan så småt begynde at tage hjemmefra på natarbejde på filtfabrikken, så vi skal komme økonomisk på føde en dag igen, nu hvor vi har fred og ro i sindet. Og hvor vi igen har hele vor lille familie rask og sund.

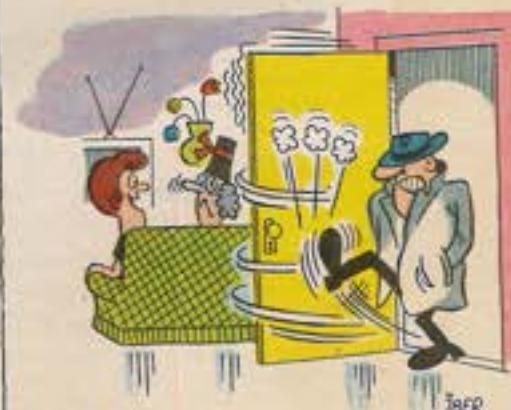
Hvad betyder penge, når det andet står på spil? Nogle syntes altså, at et barn tilbage til livet var 10.000 værd. Lad deres vurdering stå for, hvad den er.

Jeg ville nok have sagt det samme, om de kolde hjerner bag forsikringens pengekasse havde sagt 50.000 eller 100.000.

For mig kan værdien af det hele kun gøres op i ét. Kig ud ad vinduet og se selv. Ja – en glad, legende dreng. Den formue fik jeg for min indsats.

Større formue kunne skebnen ikke have kvitteret med...

C. C. Andersen.

– Ah... det er bare Viggo... han har været i biografen og set den sidste nye agentfilm!

FONA

Danmarks største pladeforretning

1. Raquel Rastenni: Lykke og held og 15 andre ønskerne. Sonet-mono **32,45**

2. Louis Armstrong: W.C. Handy. St. Louis Blues o.m.fl. CBS - mono **32,45**

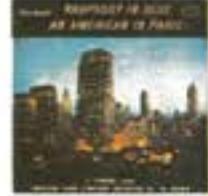
3. Farinelli: Uddrag. Polyphon - mono **28,60**

4. Chopin: Alle 17 valser spillet af Ingrid Haebler. Vibe - stereo/mono **18,50**

5. The Beatles: Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band. Parlophone - stereo **43,45**

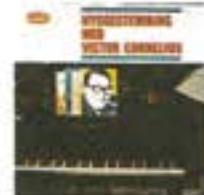
6. Gershwin: Rhapsody in Blue og En amerikaner i Paris. Vibe - stereo/mono **18,50**

7. Kjeld & Dirch: Skolekammerater. Tommerfladen m.fl. Philips - mono **28,60**

8. Duke Ellington: Take the A train og 10 andre top nr. RCA - stereo **43,45**

12. Hyggestemning med Victor Cornelius. Melody - mono **18,15**

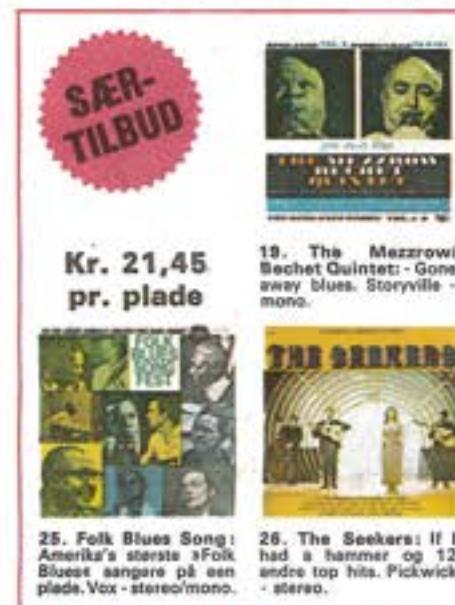
13. Starparade '67: Freddy, C. Francis, James Last. Polydor - stereo/mono **43,45**

14. The Hollies' Greatest hits - Odeon - stereo/mono **43,45**

15. For de unge på 40. Tono - stereo/mono **21,45**

Kr. 21,45
pr. plade

19. The Mezzrow Bechet Quintet: Gone away blues. Storyville - mono **32,45**

20. Bjørn Tidmand: Sangen til dig og 5 års succes'er. HMV - stereo/mono **43,45**

21. James Last Band: '67 non stop dancing. Polydor - stereo/mono **43,45**

26. The Seekers: If I had a hammer og 12 andre top hits. Pickwick - stereo **18,50**

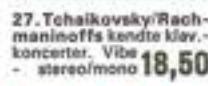
27. Tchaikovsky/Rachmaninoffs kendte klav.-koncerter. Vibe - stereo/mono **18,50**

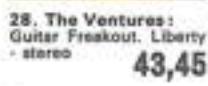
28. The Ventures: Guitar Freakout. Liberty - stereo **43,45**

23. The Red Squares: It's Happening. Columbia - stereo/mono **32,45**

24. Jim Reeves: Distant Drums. - RCA - stereo **43,45**

29. Osvald Helmuth: Fir min visebog. Metronome - mono **23,65**

30. Francis Albert Sinatra & Antonio Carlos Jobim. Reprise - stereo/mono **43,45**

31. Poul Sundgaard: Mine yndlingsmelodier. Tono - stereo/mono **32,45**

STOR LODTRÆKNING 5 transistorradioer at vinde..!

Udfyld kuponen med Deres pladebestilling og aflever den i nærmeste FONA-forretning - eller send den pr. post ■ De deltager herefter automatisk i en lodtrækning, der finder sted den 15. november, om 5 elegante transistorradioer - Oceanic Estoril - hver til en værdi af kr. 395,-. De heldige vindere vil få deres gevinstre tilsendt.

* * * KØBENHAVN: * Amagerbrogade 143 - Tlf. 58 28 11 * Frederiksbergvej 25, NV - TA 6185
* Frederiksbergvej 184, Brønshøj - BE 2728 * Herlev Bygade 29 - Tlf. 94 67 87 * Hvidovrevej
558 - Tlf. 73 14 91 * Jernbane Allé 35, Venstre - Tlf. 74 33 18 * Lyngby Hovedgade 47 - Tlf.
87 11 34 * Nørrebrosgade 34 - NO 7788 * Roseneave Allé 38 - Tlf. 35 58 23 * Roskilde Centrum
131 - Tlf. 41 17 77 * Strandvejen 181 - HE 4422 * Søborg Hovedgade 40 - SO 1785 * Valby
Langgade 58 - VA 3045 * Vestrebrosgade 58 - EV 8300 * Vimmelhuslet 46 - 15 90 55 * Dækkede
krogsgade 60 - ØB 1833 * REACTIONSSTED, for brugte og nedsættede varer: Roskildevej 272 - Tlf.
70 57 77 * TEKNIK SERVICE I KØBENHAVN: Mariehøjvej 29, Herlev - Tlf. 91 48 11 * AALBORG:
Ellegårdsgade 20 - Tlf. 12 34 33 * ARHUS: Goldmannsgade 15 - Tlf. 12 27 77 * ESBJERG: Kom-
pagniegade 63 - Tlf. 3 91 33 * FREDERIKSBY: Dammerksgade 3 - Tlf. 2 29 85 * HELSINGØR:
Stængade 63 - Tlf. 21 09 18 * HERNING: Detengade 29 - Tlf. 12 44 55 * KØLDMØ: Jernbane-
gade 36 - Tlf. 2 27 55 * NYKØBING: Fl. Jernbanevej 11 - Tlf. 85 08 71 * ODENSE: Vester-
gade 64 - Tlf. 12 33 68 * RANDERS: Rådhusstræde 2 - Tlf. 2 04 55 * RØRUM: St. Torvegade
20 - Tlf. 277 * SLAGELSE: Fiskstorvet 1 - Tlf. 52 09 16 * SVENDSBORG: Kloster Plads 6 -
Tlf. 21 17 06 * VEJLE: Torvsgade 18 - Tlf. 1467 * VIBORG: Sct. Mathiasgade 58 - Tlf. 1216.

- ih, de er så flinke...

KLIP TIL BLADETS KANT

Det er ingen tilfældighed, at hver 4. grammofonplade, der købes i Danmark, købes i en FONA-forretning. - FONA's udvalg er kæmpemæssigt og omfatter plader af alle mærker. Hver FONA-forretning har en pladebar og et specielt pladedemonstrationslokale. Hos FONA kan De orientere Dem blandt tusindvis af plader inden for pop-underholdning-jazz-klassisk. - Og De får hjælp og saglig vejledning af FONA's sede og veluddannede pladepiger.

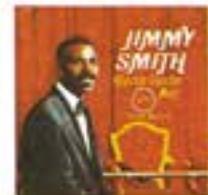
10. Strauss: Kejservals. Frühlingsstimmen m.fl. Vibe - stereo/mono **18,50**

11. Gustav Winckler: Send en hilsen hjem og 15 andre træffere. Tono - mono **32,45**

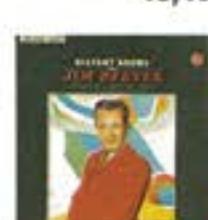
17. De små syngers: Nyborg-Jensen Pigens. Melody - mono **18,15**

18. Jimmy Smith: Hoochie Cooche Man. Verve - stereo **43,45**

23. The Red Squares: It's Happening. Columbia - stereo/mono **32,45**

24. Jim Reeves: Distant Drums. - RCA - stereo **43,45**

31. Poul Sundgaard: Mine yndlingsmelodier. Tono - stereo/mono **32,45**

BREVKORT

KUPON TIL FONA

Undertegnede bestiller herved flg. plade nr. som tilsendes mig pr. efterkrav:

NAVN: _____

ADRESSE: _____

(udfyld venligt med blokbogstaver)

FONA Plade-nyt, der udsendes 9 gange om året, holder Dem løbende orienteret om alle pladedyneheder inden for underholdning, pop, klassisk og jazz. Set X i denne rubrik, hvis De ønsker FONA Plade-nyt tilsendt gratis.

Postbesøges
ufrankeret
FONA
betalér
portoen

FONA

Chr. Winthersvej 3
København V

Fra THULE til GEDSER

Forsiden denne uge

HYGGEAFTEN hos familien Hansen... Der drikkes kaffe... og der læses blade i skieret fra den nydeligt formgivne luksuslampe. I samme skærm afsøres det, at lekturen i høj grad er bestemt af sjælene, der skal studere. For selvfølgelig koncentrerer fru Hansen sig om et mandedebat... mens hr. Hansen har kastet sig over en publikation, der lægger hovedvægten på damerne! - Forsidesituationen er nedfældet af tegneren Børje.

Dyr skuespiller...

Den nye danske film »Min kones ferie« er for en stor del optaget i Norge. Man skulle bruge et rensdyr i filmen i to minutter - og så viste det sig, at netop dette rensdyr skulle blive filmens vanskeligste og dyreste medvirkende. For det første fandtes der ikke et rensdyr i Geilo, da filmen endelig skulle optages. De var alle sammen draget 300 kilometer nordpå - og en lappefamilie måtte sendes af sted for at skaffe en ren til næste morgen. Renen var i øvrigt ikke særlig samarbejdsvillig. Den skrämtte de danske filmfolk fra vid og sans, indlod sig i slagsmål med hunde i nærheden, vædrede et lille barn og meget andet.

Bagefter kunne man gøre op, at renens medvirken i 2 minutter havde stået filmselskabet i 3000 kroner!

Kai Lindberg - trafikalt...

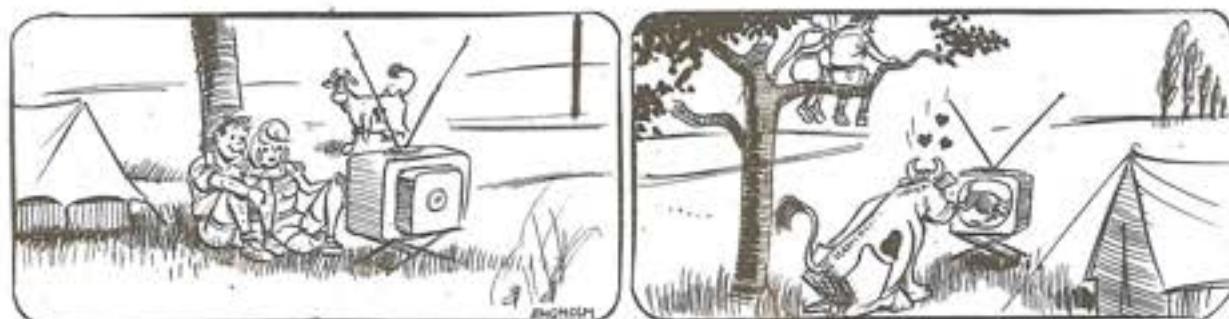
LOVer LOV

Forhenværende trafikminister Kai Lindberg var forleden ude at køre i byens trafik og bemærkede

en lastbil foran sig, der køpte på en lidt speciel måde. Han bemærkede også, at firmanavnet stod på bagsædet. Det var »Moses og Co.«.

Og så bemærkede Lindberg: - Ja, så forstår man jo bedre. Den mand kører ikke efter faerdelsloven - men derimod efter mose-loven...

KOEN ROSA

UGENS FILM:

FRA DIAVOLO

Gensyn med filmhistoriens kendteste komikerpar i en ikke helt almindelig røverkomedie

Handlingen foregår i Norditalien på den tid, da det var farligt at færdes på vejene. Fra Diavolo var tidens mest frigtede og beundrede røver, der lever en dobbeltlivsrelse som den elegante marquis de San Marco. På den måde får han indblik i de velhavendes fermueforhold.

Han besønner bl. a. den smukke lady Pamela, gift med den rige lord Rochburg. Parret skal netop på rejse, medbringende kostbare smykker - og 500.000 francs i kontanter, indsyet i ladyens skært. Det er for stor en fristelse for marquis-røveren. Han beordrer sine folk at overfølde dem.

I mellemtiden kommer Geg og Gokke ind i det. De bliver overfaldet af røvere og sig til selv at blive det. Men heldet er ikke dem. De først »øfre« jammer sig sådan, skærker deres penge til dem - og det na ingen ringere end Fra Diavolo...

ELLERS TAK

Fritz Ruzicka har i sin egenkab af manager haft ikke så få spændende stjernefører at tage vare på - på alle mader. For nogle år siden var han og Ingela Brander på vej til Italien for at holde ferie ved rivieren. De sad og hyggede sig i toget, da en stor italiensk bonde satte sig i kanten med sine to spinne. Ved synet af Ingela smilte han bredt, trak en brændevinsflaske op af lommen og bød på en spids.

- Tak, sagde Ruzicka afsmilende.

- damen drikker ikke...

Så prøvede italieneren med en anden garet.

- Tak, damen ryger ikke...

- Nå, sagde bonden. - Men må jeg så have lov at præsentere mine spinne for den yndige signorina?

Fritz tøjdede et øjeblik, men sagde han: - Ellers tak! Damen bruger sig heller ikke om erotik...

Så koncentrerede italieneren sig om udsigten!

Fritz Ruzicka og Ingela
- ellers tak...

Arne H. og Birgitte Heiberg - til filmen...

Til filmen - og til Bulgarien...

Engelske fjernseere vil til vinter få lejlighed til at se den københavnske pressefotograf Arne H. Larsen i en ny og usædvanlig rolle. Han og fotomodelen Birgitte Heiberg har fået tilbuddt at skulle spille gennemgående turistfigurer i en film fra Bulgarien. Forleden rejste parret af sted, fulgt af direktør Ivan Minski fra det statslige bulgarske turistbureau. Han skal tage være på, at landet tager sig ud til sin fordel - og på, at Arne H. og Birgitte ser tilstrækkeligt begejstrede ud.

VEJEN TIL MILLIONEN

- Jeg har alle tiders fidus til at tjene en million på rekordtid, hoveder Louis Miche-Renard. Og han giver sin forretningshemmelighed fra sig på denne måde:

- Jeg kunne tænke mig at indrykke annoncer i aviserne med teksten: »Har De bekymringer, så befrir jeg Dem for disse for 10 kroner. Henvedelsen: Sofievej 31, Hellerup.... Og når så folk kom - og havde betalt - ville jeg sætte mig over for dem og indvi dem i

Louis Miche-Renard - millionær på rekordtid...

mine bekymringer. Så havde de garanteret glemt deres egne i løbet af et par minutter...

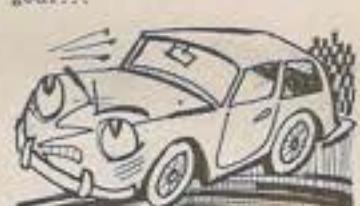

GED PÅ EN TAGRYG...

De to Madser leger bjerggeder...

Lille Mads og Store Mads er to gedekid, der trods navnene er lige store og lige gamle. De svæver åbenbart i den tro, at de er bjerggeder, og derfor har de beslaglagt tagryggen hos landmand Ejnar Andersen i Gundersrup i Vestjylland, hvor de bor. - Det begyndte med, at børnene satte kiddene op på taget af redskabsskuret... og nu vil de kun opholde sig på taget. At det ligger i blodet på dem begge, ses i, at biler, der parkerer i gården, ikke får lov at stå ubesørt ret længe, før kiddene tager taget i besiddelse. Det varer til gengæld heller ikke længe, inden de bliver hentet ned igen. Gedeklove og billik forenes ikke særlig godt...

Danske Karen og norske Anne - skrev sammen i 27 år, inden de mødtes...

De mødtes efter 27 års brevveksling

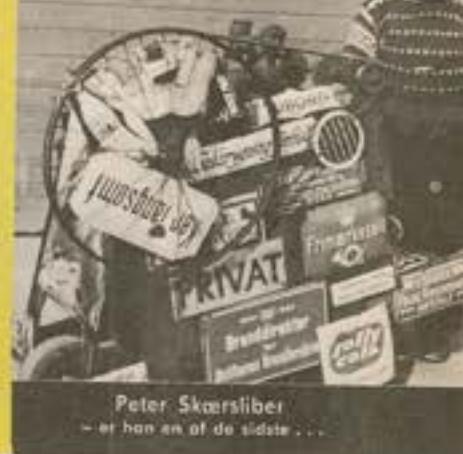
Et festligt møde fandt sted i København for nogle uger siden. To 15-års piger, den danske Karen og den norske Anne, fik for 27 år siden kontakt med hinanden gennem Sven V. Knudsen pennevenneklub her i Familie Journalen - og de har skrevet sammen siden. I mellemtiden er Anne blevet gift og bosat i USA - men forleden kom hun til København, hvor Karen og Anne mødtes for første gang i al den tid, de har skrevet sammen.

Det blev en festlig sammenkomst, som varede et par dage i den jubilerede danske hovedstad. De to penneveninder gav begge udtryk for deres glæde over den kontakt, der skabtes for 27 år siden gennem FJ. De ville gerne have hilst på Sven V. Knudsen, men han var rejst på ferie på det pågældende tidspunkt. De klarede sig nu også glimrende i deres eget selskab...

EN AF DE SIDSTE?

- Sæsonen er ved at være slut for landevejens riddere, konstaterer Peter Skærsløber - og det er også ved at være slut med os. Peter gør krav på at være en af de sidste, der går rundt med slibebøren. Det er ligesom ikke populært mere i vores velfoerstider.

- I øvrigt har det været en glimrende sæson, siger Peter. Han har aldrig været så godt gående som i år. Hvorfor - fordi en venlig sognefoged på Peters vej formåede ham tre par hele, om end ikke nye sko.

Peter Skærsløber
- er han en af de sidste...

Det første ondskab mod lorden og ladyen er mislykkedes, og Fra Diavolo beslutter sig til selv at høje sogen i sin hånd. Han trækker i marquiset og opstager den kro, hvor de rige rejende har sagt noget om hotellerne. Her skal slagen stå - bl. a. med krovertens udvidende medvirken.

Geg og Gokke, der i mellemtiden er blevet nævner-marquisens tjenere, er også med. Der flyder rigeligt med vin - hvilket de to fyre også selv sørger for - og selv om de er blevet truet med livet, hvis de sladrer, fortæller de alligevel i overmodigt humor om marquisens dobbeltliv.

Endnu kan Fra Diavolo holde skindet på næsen - efter at han har kostet missen på historiens andie helt, kaptenen Lorenzo. Han har sjælet en medaljon fra ladyen og smuglet den på kaptenen. Men det er kun en stakket frist - for snart erfarer kaptenen sognens sammenhang.

Han lader kroen omringe af soldater, og alt synes ude for reveschedingen og hans tilgivende. De bliver stillet op ad en mur foran eksekutionspelonen. Men den grædende Geg trækker et redt lommertørklæde op for at pudse næse - og trioen reddes på underlig vis...

*Moderne!
Smukt!
Stærkt!*

LOTUS

med svær bund til el-plader

Lotus gryder, pander og kasseroller har ekstra svær, maxileret bund, lige velegnet til el-plader, el-spiraler og gas. Lotus serien er udvidet med nye modeller og farver. Vælg orange,

oliven, blå eller karry til el, gas, ovn og bord. Den stålhårde emalje tåler tørkogning og er let at rengøre. Det smukke design glider charmerende ind i Deres borddækning.

Lotus gryder m. svær, maxileret bund for el og gas giver perfekt varmefordeling. 6 str. m. låg fra kr. 38.25

Lotus skål til varmt og koldt - til gratiner, middagsretter, salater, tilbehør m. m. 6 str. fra kr. 9.50

Lotus kaffekande, rigtigt afbalanceret ... kr. 46.00
Lotus lågkedel med isoleret håndtag kr. 50.00

Lotus grydepande m. stålbejle m. låg, 20 cm kr. 57.00
Lotus salt- og peberbøsser, sæt kr. 22.50

LUNDTOFTE STÅL I SAMARBEJDE MED A/S CATHRINEHOLM, NORGE

DERES STJERNER

FOR UGEN
3.-9. oktober

Stenbukken

(22. december-20. januar):

- De vil vinde betydeligt frem i den kommende tid - og dette skyldes nok ikke mindst, at De lige nu kan bruge Deres fantasi og virketrang på den mest fordeleagtige måde. Der kan opstå et mindre stormvejr på romantikkens område, men også her vil solen snart igen skinne.

Vandmanden

(21. januar-18. februar):

- Tiden er inde til handling på alle fronter, og De bør ikke töve med at iværksætte Deres inderste planer. Der er de bedst tænkelige muligheder for, at De får succes, og i den forbindelse vil De kunne nyde tilværelsen som ingen sinde. Aftentimerne bringer Dem mange uventede fornøjelser.

Fiskene

(19. februar-20. marts):

- De kan blive en smule forvirret på grund af en uventet udvikling i det daglige arbejde, men der er nu ingen grund til den helt store bekymring. Selv om De måske ikke har direkte indflydelse på tingenes tilstand, så bliver De heller ikke skubbet ud i markedet. Indflydelsesrige personer er med Dem.

Vædderen

(21. marts-20. april):

- Stjernernes indflydelse er gunstigst i dagtimerne, så derfor bør De lægge størsteparten af Deres aktiviteter til disse. Det bliver hårdt brug for Deres arbejdskraft ved løsningen af en vanskelig opgave, men det vil vise sig at være ulejligheden værd. Økonomiske problemer vil kunne ryddes af vejen.

Tyren

(21. april-21. maj):

- Det bliver brug for Deres kunstneriske evner på en uventet måde - og resultatet bliver en lige så uventet succes. Dette sætter Dem i et glimrende humør, så De er helt i harmoni med Deres omgivelser. På hjemmefronten udvikler tingene sig mere end tilfredsstillende, selv økonomien går den rigtige vej.

Tvillingerne

(22. maj-21. juni):

- Det er ikke tilstrækkeligt at føstre gode ideer - de skal også videreføres til rette vedkommende. Dette har De forsømt i nogen tid, og derfor tror man, De er gået i stå... De bør udnytte denne absolute misforståelse hurtigt muligt - og De vil opdage, at De børst megen påskønnelse for det.

Krebsen

(22. juni-22. juli):

- Vanskeligheder er til for at overvinde... det bør være Deres første tanke i den kommende uge. På den måde vil De kunne opnå betydningsfulde fremskridt i det daglige arbejde. De bliver irriteret over ændringer, der i sidste øjeblik sker i lagte planer. Prøv i stedet at bruge nye muligheder.

Løven

(23. juli-23. august):

- De bør vise Deres taknemlighed i anledning af en håndrekning, en overordnet har givet Dem for nylig. Men De behøver ikke at krybvel. De kunne for eksempel fremsætte en plan. De har liggende tids og færdig - den vil nemlig indbringe Dem fornøjet anerkendelse. En interessant invitation venter Dem.

Jomfruen

(24. august-23. september):

- De skal ikke gøre problemerne større, end De er. En diskussion med en af Deres nærmeste må afvikles på en taktfuld måde, da den ellers kan afgå i langvarig - og usiglig - bitterhed hos alle parter. I det daglige arbejde bør De koncentrere Dem om en opgave. De har ladet ligge uopført.

Vægten

(24. september-23. oktober):

- En virkelig god uge venter Dem først og fremmest fordi en her-skende uklarhed i et romantisk forhold bliver opklaret på tilfredsstillende måde. Perioden er god til at takke gamle venner for ydede tjenester - det vil De selv have glæde og formøjelse af. Hjemmekonsten stabiliseres væsentligt.

Skorpionen

(24. oktober-22. november):

- De må nok hellere tage den lidt med ro i den kommende tid og ikke mase så hårdt på, som De har gjort de sidste dage. De kan lige frem tillade Dem at slappe lidt af, da allerede ydet arbejde nyder den højeste prispræmie. Benyt i stedet tiden til at skabe klarhed på et romantisk forhold.

Skytten

(23. november-21. december):

- Vigtige afgørelser kan træffes med held i ugens første dage - og dette giver Dem tid til at lægge planer for fremtiden. Her venter Dem visse ændringer, som bliver i gunstig retning. I det hele taget tegner den nærmeste tid meget positivt for Dem. Glæd Dem også til en uventet økonomisk gevinst.

Altid plads til én til - der bruger Rexona

At være med - at være naturlig og sikker - helt befriet for risikoen ved ubehagelig lugt - det er dejligt! Derfor Rexona med Steral hver morgen. Steral fjerner nemlig de bakterier, som er

årsag til, at sved kan lugte. Skummet skyldes bort, men Steral bliver på huden - virker hele dagen. - Effektivt! Brug Rexona - så er der altid plads til én til - hvis det er Dem.

Kun Rexona indeholder Steral - det virkelig effektive middel mod svedlugt. Ved et dagligt bad beskytter Rexona Den mod svedlugt UAFBRUDT

DE FÅR DERES EGET HOROSKOP GANSKE GRATIS

Har De fødselsdag i denne uge, kan vi hjælpe Dem til at kigge ind i Deres fremtid - for så vidt angår det kommende år.

Den berømte engelske astrolog Maurice Woodruff udarbejder specielt for Familie Journalens læsere et horoskop, der skulle dække det kommende år for ugens fødselsdagsbørn. Deres eget horoskop!

De kan få horoskopet for det kommende år tilsendt - ganske gratis. De skal blot indsende en frankeret svarkuvert med Deres navn og adresse til »Mit horoskop«, Familie Journalen, Postboks 1385, København Væbby. Det vil lette ekspeditionen, hvis De skriver Deres fødselsdato i kuvertens nederste højre hjørne.

NU MANGE
FLERE
VINDER-
CHANCER

SPIL
KRYDS
&
BOLLE

TRIUMPH SPITFIRE ELLER
25.000 KR.

Et vold af
PLADESPILLERE
SMALFILMSAPPARATER
LP-PLADER

Sunlight Fabrikkerne A/S Rx 41 ap F-3053

NUMMER 40 13

Børn elsker at få en skudefuld
knasende sprøde Guldkorn
om morgenen!
Og bli'r de sultne midt på dagen,
så er Guldkorn også et måltid,
mor hurtigt og nemt kan servere
- og det sundeste
- for det er
et styrkende, friskt hvedeprodukt...

Ristet i ægte bihonning!

Erl det noget

DET ER FARLIGT AT TRÆKKE VEJRET

ARTIKEL

ARTIKEL Løber man nogen risiko, hvis man er ikke-ryger, men er nødsaget til at opholde sig i lokaler, hvor luften er fuldt med tobakskræf?

I forrige lægeartikel beskæftigede vi os med den risiko, rygere løber for at få alvorlige sygdomme af cigarera og cigaretters indhold af tøjre og nikotin. Rygere ryger på eget ansvar, men der findes mange mennesker, som ikke ryger, men som må sidde i røgfylde beførdringsmidler på vej til og fra arbejdet, og som under arbejdet er nødt til at opholde sig i lokaler, hvor andre ryger. Spørgsmålet er desuden ikke uden interesse for rygere, for det er trods alt kun et fatal, der ryger konstant. Rygere vil i pauser mellem cigarerne og cigaretterne opholde sig i rum, hvor luften er mere eller mindre mættet med tobaksrøg.

En ryger vil, selv om han ikke skal ryge under en jernbanetur, uundgåeligt gå ind i en rygercupé, idet rygere underbevidst nærer mistillid til de personer, der opholder sig i en ikke-rygercupé på samme måde, som selv mennesker, der drikker med måde, i underbevidst-heden nærer mistillid til medlemmer af en af-holdsorganisation!

Den kvindelige italienske forsker, docent Giuseppina Sforzolini, en af de mange der har beskæftiget sig med dette emne, siger, at ikke-rygere også får en væsentlig del af den røg-forurenede luft ned i lungerne. Indåndingsluf-ten i et rum, hvor der ryges, er forurenset af forbrændingsprodukter, men naturligvis lider ikke-rygeren ikke samme skade, som rygeren, idet denne får rygen dobbelt... dels ved ind-sugningen dels ved indåndingen af luften i rummet.

På den måde kommer tobaksrygning også til at skade de mennesker, der ikke ryger, men opholder sig, hvor der ryges. Det gælder f. eks.

alvorligt, doktor?

Tobak er også en fare for ikke-rygeret

børn i små lejligheder, hvor både far og mor er rygere, og det gælder masser af voksne ikke-rygere, som er nødsaget til at være i rum med rygere. Det siger sig selv, at risikoen er lige-frem proportional med, hvor længe ikke-rygere opholder sig i rum med »tobakstøge«. For denne indeholder nikotin og tjæredampe!

Også fordejelsesorganerne angribes

Når rygeren »suger ind« har krateret en temperatur, der veksler lidt fra cigaret til cigaret, men gennemsnitligt er omkring 650 grader. I pausen mellem sugene falder temperaturen til et gennemsnit af 490 grader. Denne minimumstemperatur er ens for cigaretter med og uden filter, mens maksimumstemperaturen falder ret betydeligt for cigaretter med filter.

Men til trods for den betydelige temperatursforskelse fra indsigning til pause er den røg, der fordeler sig i rummet, fyldt med mere tjære og nikotin end den røg, rygeren indsugert! Pr. rygeenhed, dvs. for en cigarets vedkommende, drejer det sig om tre og en halv gang mere nikotin og fire gange mere tjære.

Herved er vi så inde på det aktuelle emne, der hedder luftens forurening. Den kendte kræftforsker William C. Hueper, der er præsident for USA's kræftkomité, har gang på gang henledt opmærksomheden på luftens forurening. Det er hans opfattelse, at det naturligvis er glimrende, hvad der bliver gjort for at bekæmpe kræften med hensyn til at »udforske kræftens gåde«, spredde oplysning så patienterne kogmer i tide... men det er alt sammen til ingen nytte, hvis ikke man som et led i den forebyggende kræftbehandling får stoppet ud-dunstningerne fra industri og trafik.

De teknisk-videnskabelige muligheder for at gøre det er til stede. Hvad der mangler, er blot, at de lovgivende myndigheder vedtager love, der sætter en stopper for ud-dunstningerne, som forurenser luften. At dømme efter fra danske forhold er problemet måske endnu ikke så stort, men i byer som London, Paris og Rom er luften farligt forurenset... farlig ikke blot for vores åndedrætsorganer, men også for vores for-

Fortsættes næste side

Breck uden udtørrende sulfo vasker skønhed ind i Deres hår!

Kun sundt hår er smukt hår. Breck giver Deres hår ny sundhed - gør det smukt at se på, dejligt at røre ved. Breck indeholder ikke udtørrende sulfo, men vasker håret mildt og dog effektivt. Breck shampoo findes i special-typer for tørt, fedtet og normalt hår. - Vælg mellem glas- eller plastic-flaske.

Beautiful Hair
BRECK

Børne-shampoo Elimin

svier ikke i øjnene. - en effektiv skælshampoo, der ved regelmæssig brug fuldstændig sart hud og hovedbund.

irritation af hår eller

hovedbund.

Distribution: Fa. E. Tjellesen, Tlf. AEG. 8288.

Fortsat fra forrige side

døjelsesorganer, idet de skadelige partikler i den forurenede luft opfanges i næschulen og føres herfra til svælget, hvor det sammen med andre partikler, der kommer op fra bronkier og lufttrør til strubehovedet, bliver sunket og på denne måde kommer ned gennem spiserøret.

Faren er endnu større, hvis man trækker vejret gennem munden som f. eks. astmatikere og bronkitispæienter.

Tiden er knap!

Hvis ikke der inden år 2000 og helst før bliver sat en stopper for luftens forurening af forbrændingsprodukter, vil luftens indhold af kultiverte være så stærkt øget, at mennesket vil være godt på vej til at udslette sig selv.

Denne advarsel er blevet givet af en af verdens førende specialister i den nye videnskab, der hedder »luftforurening«, professor ved Californiens universitet, E. A. Schuck.

Forureningen af luften begyndte med den industrielle revolution, der var en følge af dampmaskinens opfindelse, og den er blevet øget stærkt i det halvandet hundrede år, der er gået siden. Den forbrænding, der har fundet sted i de tusinder af år, der gik forud, har ingen som helst betydning haft, men nu brænder vi mere og mere hvert år. I første række beror den vestlige civilisation på forbrænding af energikilder som olie, kul, kunstigt fremstillet gas og naturgas.

For millioner af år siden indeholdt Jordens atmosfære langt mere kultiverte, end tilfældet er i dag, men oceanerne og planterne bragte en sendring, således at luften fik en konsistens af kultiverte, ilt og kvælstof, der er forudsætningen for, at livet på jorden kunne udvikle sig.

Nu er mennesket i gang med at udrydde dette liv ved at forurense den luft, der er forudsætningen for det. Det er et yndet konversationsemne, at jorden en skønne dag forgår i en paddehattesky, efter at mennesket har forsøgt at benytte atomenergien. Der er dog ulige større chancer for, at livet udslettes som følge af forurening af luften, hvis ikke vi tager atomenergien i brug som energikilde i stedet for kul, olie og gas.

Den usynlige død

Vi har oplevet, hvordan en akut luftforurening kan kræve tusind ofre, som det skete i London i 1956, hvor »smoggen« dræbte over 1000 personer og gjorde flere hundrede gange så mange mere eller mindre syge. Det er dog intet imod de ødelæggelser, den anrettede i 1953, hvor der døde 15.000 mennesker mere i det første kvartal efter »smoggen« end normalt i samme tidsrum. Dødsårsagen var: sygdomme i luftvejene.

Normalt stiger der varm luft op fra jordoverfladen, og den fører en betydelig del af forureningen med sig, men somme tider sker det, at der danner sig et varmere luftlag højere oppe, og det virker som et ligg, der holder den forurenede luft nede. Resultat: »smog«.

Dette fænomen kender man i alle industriområder ikke blot i England, men også i USA og Japan for ikke at tale om Ruhr-området i Vesttyskland. Og så er dette endda ikke den farligste luftforurening, for den kan ses, mens ca. 85 procent af luftforureningen er usynlig. Således er det ikke »den sorte røg« fra bilernes udblæsningsrør, som er den farligste, og heller ikke den lidelugtende stank, men den lugtfri, farvelske kullite. Den behøver kun gennem en time at være en så lillebitte del af den i indåndningsluften som 1% promille (!!), for at den er livstruende.

Den forurenede luft giver ikke blot sit - rigelige - bidrag til kræftsygdomme og sygdomme i åndedrætsorganerne, men også til hjertesygdomme.

Så ...

Må vi be' om frisk luft!

I næste nummer:

EN NY GANGSTER: KADMİUM

Herlig smag...uhm
af sommerens udsøgte solbær...

Blå Bånd Solbær rummer det allerbedste - af saft og aroma fra udsøgte solbær - en ny og bedre læskedrik til Dem.

Herlig, naturren smag...det er en omhyggelig udvælgelse af saftige, vitaminrige bær og en særlig tilberedning straks efter plukningen, der gør det!

Bland selv med 4 dele koldt vand, så får De godt $3\frac{1}{2}$ liter C-vitaminrig solbærdrik af Blå Bånd Solbær.

BLÅ BÅND JÆBLE & BLÅ BÅND APPELSIN - også til måltidene!

BLÅ BÅND

GYLDENDALS BOGKLUB

- bogklubben hvor De vælger frit!

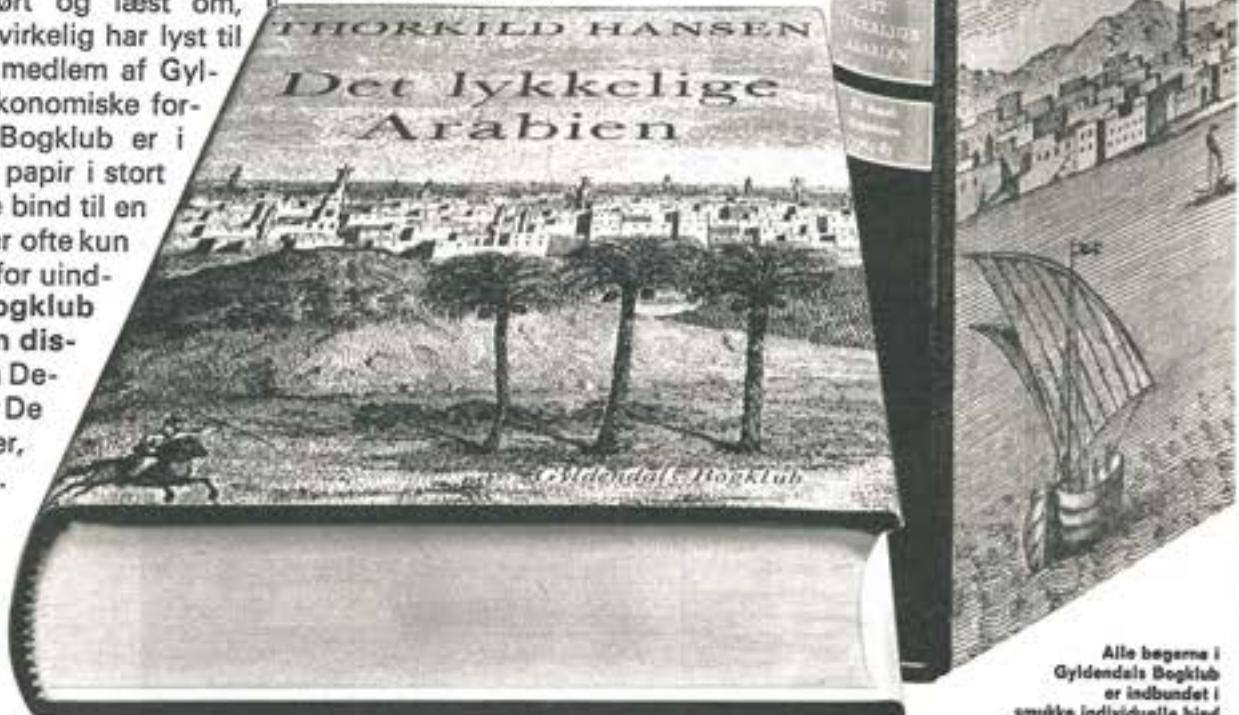
Hvorfor blive medlem af Gyldendals Bogklub?

Fordi De selv vælger Deres bøger blandt disse års bedste og mest aktuelle af kendte danske og udenlandske forfattere. De vælger frit blandt netop de bøger, De har hørt og læst om, og som De og Deres familie virkelig har lyst til at eje og læse. Fordi De som medlem af Gyldendals Bogklub har store økonomiske fordele. Bøgerne i Gyldendals Bogklub er i smukt udstyr, trykt på træfrit papir i stort format og i kenne individuelle bind til en pris (for indbundne bøger), der ofte kun er halvdelen af den normale (for uindbundne). Kun Gyldendals Bogklub kan tilbyde Dem bøger som disse. Hvilken bog vælger De som Deres første bog? Nedenfor finder De numrene på de første 12 bøger, som De kan vælge imellem. Skriv bogens nummer i kassen på bestillingskuponen.

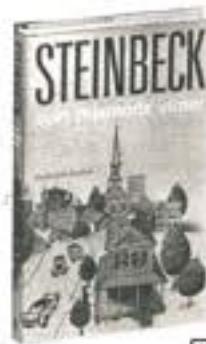
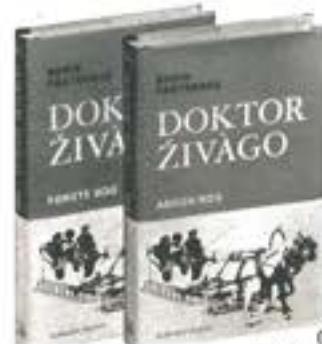
**Pris pr. bog
INDBUNDET
kun kr. 20³⁵**

Netop udsendt!

Thorkild Hansen: Det lykkelige Arabien
«Vi har fået en bog i Danmark og vi kender ikke dens mage ... I en stor skan bog har han givet vor litteratur et skrift, der er så usædvanligt, så fængslende, så spændende og gribende ... Som han dog skriver, den Thorkild Hansen» - Jens Kruse

Alle bøgerne i Gyldendals Bogklub er indbundet i smukke individuelle bind

1

2

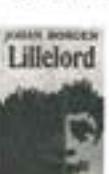
5
(2 bind i alt kr. 40,70)

6

8

11

Vælg Deres første bog blandt disse 12 og skriv nummeret, på den bog De vælger, i kassen på bestillingskortet. 1 Erik Aalbæk Jensen PERLEPORTEN 2 Truman Capote MED KOLDT BLOD 3 John le Carré SPIONEN DER KOM IND FRA KULDEN 4 August Strindberg HEMSOBOERNE 5 Boris Pasternak DOKTOR ZIVAGO (2 bind i alt kr. 40,70) 6 Leif Panduro FERN FRA DANMARK 7 Maria Dinesen VÆRTINDE I ROM 8 Vladimir Nabokov LOLITA 9 Patrick Dennis TANTE MAMIE 10 Poul Ørum HANEGLÅ 11 John Steinbeck VORT MISMODS VINTER 12 Thorkild Hansen DET LYKKELIGE ARABIEN

Udkommer okt.

Udk. nov.

Udk. dec.

Udk. jan. 68

Udk. februar

Udk. marts

Udk. april

Udk. maj

Udk. juni

Udk. juli

Udk. august

Medlem af Gyldendals Bogklub

■ Medlemskabet i Gyldendals Bogklub er gratis, og som medlem modtager De automatisk »månedens bog«. Men De vælger selv og har ret til at afbestille den, for Deres medlemskab forpligter kun til køb af 6 bøger i løbet af medlemskabets første 12 måneder. Derefter fortsætter medlemskabet uden forpligtelser.

■ Utroligt billigt. De store opslag og det særlige bogklub-(abonnement)-system gør bogklubben i stand til at sætte prisen så lavt som kr. 20,35 pr. bog indbundet.

■ Gratis medlemsblad. Hver måned udsendes et spændende, illu-

stretet medlemsblad. I medlemsbladet findes et brevkort til brug ved ændring i bestilling eller afbestilling af månedens bog.

■ Ekstrabilde. Af og til tilbyder Gyldendals Bogklub sine medlemmer andre bøger til en særlig medlemspris — f.eks. har bogklubben udsendt en etbindsudgave af Astrid Lindgrens Bulderbybøger.

■ Sådan bliver De medlem af Gyldendals Bogklub. Medlemskabet kan tegnes når som helst hos boghandleren og ved indsendelse af bestillingskuponen til højre. Bøgerne leveres gerne gennem boghandelen — husk i så fald at anføre firmaværn på kuponen.

Send kuponen allerede i dag — De har noget at glæde Dem til!

Ja, jeg ønsker at blive medlem af GYLDENDALS BOGKLUB. Jeg har ret til at afbestille de bøger, jeg ikke ønsker, blot jeg aftager mindst 6 i løbet af de kommende 12 måneder. Pris pr. bog indb. kr. 20,35. Derefter fortsætter mit medlemskab uden forpligtelser, indtil jeg opsigter det med en måneds varsel.

All de 12 udkomne bøger ønsker jeg som min første bog nr.:

den 1967

Navn _____

Stilling _____

Adresse _____

Boghandler _____

F.J. 3/10-67

Reserveret postvæsenet

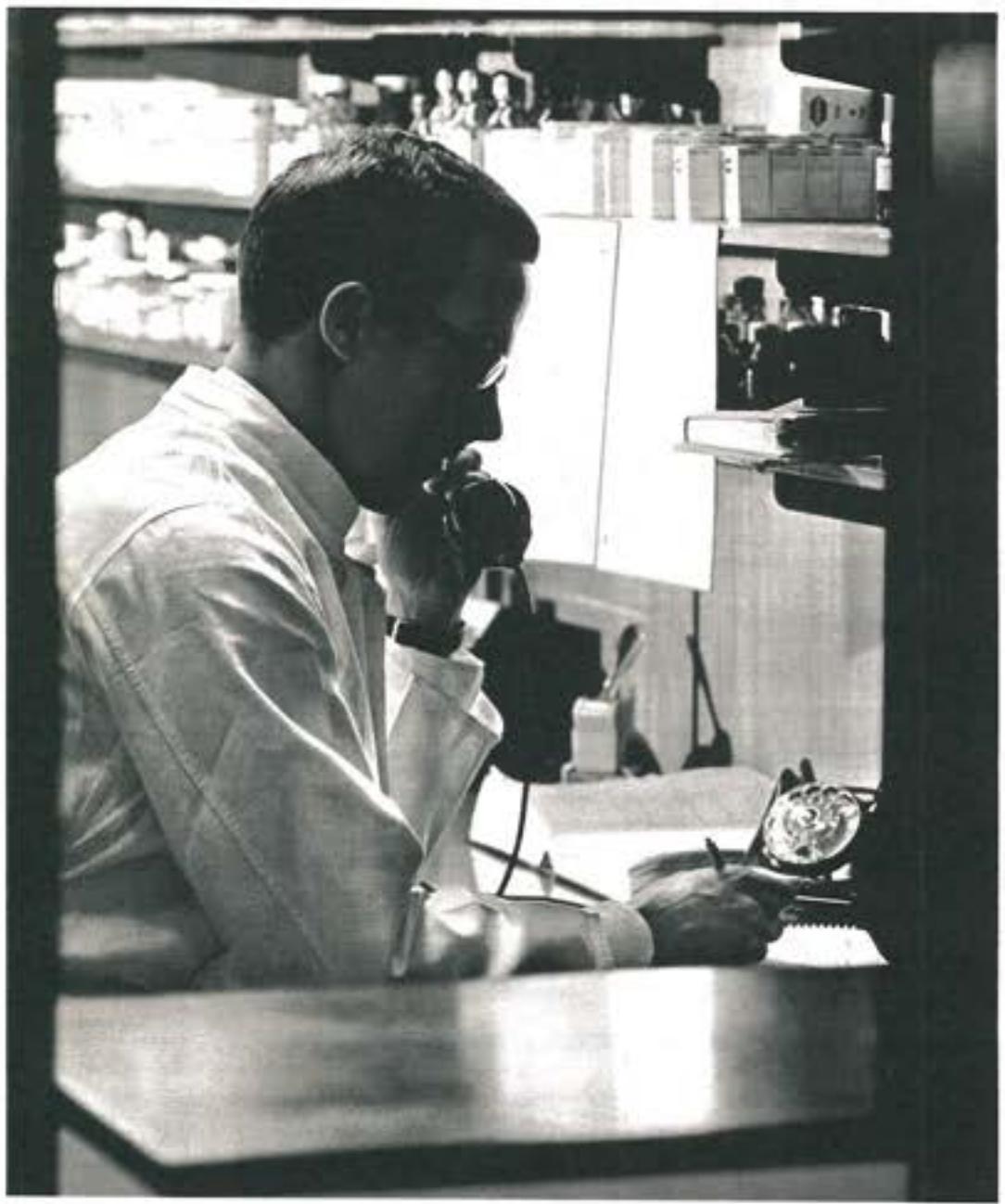
Brev

Gyldendals
Bogklub
Pilestræde 55
København K

Postbesøges
ufrankere
Gyldendals
Bogklub
betalter
portoen

390

Nattevagt!

Apotekerne holder døren på klem, når alt andet lukker ■ Ingen i Danmark vil komme i den situation, at det er umuligt at få fat i vigtig medicin ■ Skulle Deres eget apotek være lukket, er der henvisning til nærmeste apotek med nattevagt. I København er der faste vagtapoteker. Uden for København er det tilstækkeligt at ringe til nærmeste apotek ■ Er der brug for vigtig medicin omgående, kan Deres læge – hvis De bor langt fra et apotek med vagttjeneste – forlange medicinen sendt af sted pr. bil. Det koster ikke ekstra ■ Apotekerne er parat – over hele landet – hele døgnet!

D A N M A R K S A P O T E K E R F O R E N I N G

MOTOR bjørnet

DE SMADRER BILER, FOR AT DE SKAL BLIVE BEDRE

ARTIKEL

Sikkerheden i biler er inden for de sidste par år blevet et mere og mere aktuelt og omdiskuteret problem. Både herhjemme og i andre lande.

Det er først og fremmest den amerikanske jurist Ralph Nader, som har rettet hård kritik mod »billindustriens manglende interesse« i at konstruere sikre biler. Mange ting spiller ind ved sikkerheden ved og i en bil.

Men en bils sikkerhed er en kompliceret sag. Den tager sin begyndelse allerede på tegnebrættet, hvor man må tage hensyn til de primære sikkerhedsfaktorer, nemlig de ting, der kan hindre, at ulykker sker.

Køreegenskaber, beliggenhed på vejen, bremser og tilstrækkelig motorkraft til at sikre den fornødne acceleration under overhalinger betyder alt sammen meget for selve køresikkerheden.

De fleste sammenstød sker sideveis. Her kommer to Mercedes-vogne ud for en hård kur til gavn for sikkerheden

Dette billede viser tydeligt betydningen af, at forparti og bagparti har evne til at sammentrykkes på en sådan måde, at stødet i nogen grad mildnes. Kabinen forbliver intakt

Men alligevel... uheldet kan have bud efter selv den bedst kørende, og så træder der en anden form for sikkerhed, kaldet den sekundære sikkerhed, ind i billedet. Det er selve passagersikkerheden. Hvor godt er fører og passagerer beskyttet i tilfælde af kollision? Adskillige bilfabrikker foretager meget omfattende forsøg for at finde frem til, hvordan man bedst sikrer de mennesker, der skal køre i bilerne.

Hvad der sker med en bil i selve kollisionsøjeblikket, er en ting, som man kun kan konstatere ved at gå så drastisk til værks, at man ligefrem smadrer biler.

Herved får man bl.a. viden om, hvor meget bilens for- og bagparti kan give efter og dermed mildne stødet for vognens passagerer. Kabinen skal naturligvis samtidig være så stærk, at den ikke »klapper sammen».

Vi bringer i forbindelse med denne artikel nogle billeder, der viser, hvordan splinterny bil er molesteret med groft overlæg.

- sådan skal en
stretch-BH være!

① fuldt elastisk - hvor den skal følge selv den mindste bevægelse ② delvis elastisk - hvor den skal støtte og forme, men alligevel give efter ③ uelastisk - hvor der er brug for en fast, sikker fornemmelse

Triumph
INTERNATIONAL

En af de bilfabrikker, der har været blandt de første til at tage sikkerheden op, er Daimler-Benz. Her startede man umiddelbart efter Den anden Verdenskrig med en systematisk sikkerhedsforskning – fra den periode stammer f. eks. sikkerhedsdørlysene, som først dukkede op i model 170, og som senere blev videreudviklet og forbedret.

Gennem de sidste 10 år har Mercedes-fabrikken foretaget utallige praktiske sikkerhedsforsøg, og det er ikke så få biler, der er blevet regulert smadret. Selv den store Mercedes-Benz 600, som herhjemme koster 300.000 kroner, har været inddraget i kollisionsforsøg. Som den første bilfabrik i verden fik Daimler-Benz for 10 år siden patent på et specielt sikkerhedskarrosseri med stoppøsugende for- og bagende og en stabil stålkabine. Om disse forsøg findes der i øvrigt en film, som foreninger og institutioner kan låne gratis ved henvendelse til Mercedes-importøren Bohnstedt-Petersen A/S, Hillerød.

Verdens mest stjålne lighter

RONSON
WORLD'S GREATEST LIGHTERS

Her er det en Renault 16, det er gået ud over. Dørene kunne stadig åbnes og lukkes efter den ublde medfart. Ratstammen, der er led-delt, blev som planlagt sammen og gik opad – og ikke ind i dukken, der var placeret i vognen. På billedet er vogndøren skæret op af hensyn til fotograferingen.

Renault-folkene behandler ikke alene resultaterne fra egne prøver, men folger også med i den mere barske virkelighed – i hverdagens trafik. I denne bil, der har været ude for et frontal sammenstød, optog forpartiet det kolossale tryk, uden at passagerkabinen blev deformert. Der var bule i undersiden af instrumentpanelet, hvor passagerens knæ havde ramt en fjedrende plade – dog uden at kneet havde taget skade. Ellers var ingen af de to mænd i vognen kommet noget til.

I Frankrig er bl. a. Renault med i spidsen på det sikkerhedsmæssige område. En forskningsstab af ingeniører arbejder på tre hovedområder: Med ergonomi (hvilket vil sige den viden-skab, der har til formål at gøre menneskelige redskaber – i dette tilfælde biler – mere anvendelige), med kdeegenskaber og sikkerhed i biler ved kollision. I løbet af de sidste 5 år har Renault forsigtigt odelagt 35 biler i kollisions-prøver for at konstatere, hvordan karrosseriet progressivt deformeres ved sammenstød. Også værdien af sikkerhedssele, og hvordan bilerne øvrige komponenter opfører sig ved de kolossale trykpåvirkninger, har været studeret nærmere. Resultaterne af forskningen afspejler sig bl. a. i den nyeste model Renault 16.

Efter at de første prototyper af denne bil var færdigsamlede, blev de overgivet til de ubarmhjertige forskere, der straks ofrede flere vogne

Nyhed for visens venner, Western-Entusiaster og folkesangelskere

På denne guitar skal jeg lære Dem at spille

siger den verdensberømte trubadur
William Clauson

William Clauson er ikke blot verdensberømt - han er sikkert den bedst kendte internationale folkesanger. - Han hører til de få soloartister, der har fuldt hus ved hver eneste optræden på kæmpestede som Carnegie Hall i New York og Royal Festival Hall i London. William Clauson har foretaget 5 verdensturneer og besøgt USA, Indien, Hong Kong, England, Australien og mange andre lande. - Her har De en enestående chance til dels at lære at spille guitar og dels at få et udvalg af William Clausons eget folkeviserrepertoire.

DE FÅR DENNE GUITAR FOR KUN KR. 12,- I UDBETALING

HURTIGT: De akkompagnerer en vise allerede efter 1. lektion

ENKELT: De lærer Dem selv at spille melodien, samtidig med at De lærer Dem selv noderne

BILLIGT: De får undervisning for mindre end 75 øre pr. dag

De gamle fine, udødelige folkeviser, cowboysange, somandsviser, negro spirituals, m. m. er mere populære end nogensinde. Det er moderne at samles om at spille, synge og lytte til folkeviser. Kan DE spille guitar, er De altid en velkommen gæst. Kan De tilmed syngelidt... ja, så hører De til de virkelig populære.

Hvor De end bor, kan De nu få den verdensberømte William Clauson til guitarlærer...

...han giver Dem nemlig privatundervisning pr. post

De får undervisningen i Deres eget hjem, på det tidspunkt, der passer Dem bedst. Nu undrer De Dem måske, om De virkelig kan lære at spille efter denne metode? Det kan De være sikker på. Tusinder af skandinaver har allerede gjort det, og de takkebreve, vi har modtaget, er mere end bevis nok.

William Clauson lærer Dem at spille efter sin meget enkle og effektive metode og med mange billeder. Det er derfor, De kan lære det så hurtigt. Og så har De det morsomt hele tiden, for der er ingen kedelige skalaøvelser. I stedet lærer De at spille melodierne, samtidig med at De lærer noder og akkordanalyser.

Når De har gennemgået dette kursus, kan De akkompagner som en rigtig trubadur. De kan tilmed spille singlestrings i folkestil med rytmiske effekter.

De får undervisning for mindre end 75 øre om dagen

William Clauson har koncentreret sit guitar- og folkevisekursus i 16 lektionss breve. De modtager 1 brev hver 14. dag for kun kr. 10,75 (mod opkrævning).

Spørg om alt, hvad De vil

Er der under kursustiden noget, De gerne vil have uddybet eller svar på, er De velkommen til at skrive ind til forlaget. Med hvert høfte medfølger et spørgeskema, De skal benytte. Denne EKSTRA service er GRATIS.

Stort, enestående nodemateriale indgår GRATIS i kurset. Meget af det har aldrig tidligere været publiceret

Alt det nodemateriale, De behøver, og mere til, indgår uden ekstra udgift i kursusprisen. De får masser af William Clausons repertoire i netop de arrangementer, han selv har haft så stor succes med verden over. Mange af viserne har aldrig tidligere været trykt.

Meld Dem til nu, hvis De vil være sikker på at komme med

Da undervisningen er lagt så personligt an, kan vi ikke tage et ubegrenset antal elever. Send derfor hellere kuponen ind i dag, så kan De spille (akkompagnere) Deres første melodi om et par dage.

Specialtilbud til dem, der ikke selv har guitar

For kun 12,- i udbetaling får De denne udmærkede guitar hjem. Der-

efter betaler De kun kr. 12,- hver 14. dag, til slutsummen, kr. 192,- er betalt. Hvis De vil betale guitarren kontant, koster den kun kr. 172,- (MOMS er beregnet alle priser). Denne guitar er fremstillet af Italiens kendeste fabrikker. De får et kvalitetsinstrument, fremstilet af højpoleret mahogany og africanske træsorter, specielt udvalgt for at give guitarren den helt rigtige fyldige klang og elegante udseende. Total længde: 97 cm, bredde 37 cm. Gå ikke glip af denne chance til at få en guitar på så fine vilkår, send bestillingen ind NU.

WESTIN & CO. FORLAGS A/S, Dronning Olgas Vej 61, København F. Telf. 10 05 86

Begge kuponer skal udfyldes (husk betalingsvilkår), hvis De ønsker både guitar og kursus
Herved bestiller jeg:

WILLIAM CLAUSONS guitarkurset.
Send 1. lektionbrev omgående og de 15 øvrige med 14 dages mellemrum.

1 stk. EKO guitar, der sendes pr. opkrævning.

Jeg indlæser hvert lektionbrev med kr. 10,75 + porto.

På rate med kr. 12,- hver 14. dag til hele beløbet, kr. 192,- er betalt,

Hele kurset KONTANT. Kr. 172,-.

KONTANT kr. 172,-

Varen forbliver firmaets ejendom, til hele beløbet er betalt.

Den 196

Navn _____

FJ 3/10-67

Adresse _____

FJ 3/10-67

FJ 3/10-67

Gå til læge itide!

Af vores udsendte medarbejdere

TEKST: BO HANSON . FOTO: ROLAND PALM

Den opfordring retter en af verdens mest fremtrædende gynækologer til alle kvinder. Næsten halvdelen af de kvinder, som har kræft, kommer for sent til lægen. Var de kommet før, ville chancerne for helbredelse have været mange gange større

Kevin McGarrity opererer en kræftpatient på St. Vincents Hospital i Sydney. Professor McGarrity er en af verdens mest kendte kræftkirurger og har specialiseret sig i underlivskræft. Han har opnået udmerkede resultater som kirurg og er også manden bag det berømte kræftregister i Sydney

Behandlingen af underlivskræft er ofte en såkaldt kombinationsbehandling: operation og strålebehandling. Den moderne terapi gives bl. a. via millionvolt-anlæg af den type, der ses på billedet. Det er en kobolt-kanon af ydmyde dimensioner. En patient gøres netop klar til at få sin stråledosis

ARTIKEL

— Næsten halvdelen af de kvinder, som har kæft, kommer for sent til lægen. De giver ham ikke store chancer for at hjælpe. Og heller ikke sig selv. Der findes jo klare beviser for, at hvis de blot var kommet i tide, ville så uendeligt mange af dem — måske 50 procent, måske endnu flere — have kunnet behandles med gode udsigter til enten at blive helt rask eller i hvert fald så meget helbredt, at de havde kunnet leve et længere og raskere liv.

Professor Kevin McGarrity ryster på hovedet. Han forstår ikke denne mangel på selvopholdelsesdrift, denne åbenlyse og farlige nonchalance, hos kvinderne. Han siger:

— Alle verdens kvinder burde vide, at brystkæft og underlivskæft er de to almindeligste former for kæft hos kvinder. Og med den oplysning, som hele tiden gives, burde de vel også vide, at så utrolig meget er sket på dette område de sidste årtier — ja, at der gøres fremskridt hver dag — at vi læger nu har meget, meget større muligheder for at hjælpe end før.

— Alligevel går de ikke til læge, selv om de har fået tydelige advarsler om, at alt ikke står rigtigt til. De synes, det er ubehageligt at gå til en underlivsundersøgelse. De håber på, at de ubehagelige symptomer skal gå over. Sådan går måned efter måned, måske år efter år. Til sidst søger de læge. Og så er det for sent, eller der er i hvert fald gået så lang tid, at lægens muligheder for at hjælpe er blevet betydeligt reduceret.

Kevin McGarrity ved, hvad han taler om. Han er en af verdens førende autoriteter i kæftsygdomme, først og fremmest underlivskæft. Han er professor i gynækologi ved universitetet i Sydney, rutineret kirurg og manden bag cancer-registeret i Sydney, hvor hver eneste kvinde i Australien, som har haft eller har kæft, er registreret, og hvor uendelig megen viden findes — om enkeltilfælde, operations- og behandlingsresultater. Statistik og kurver om praktisk taget alt, hvad der har med kampen mod underlivskæften at gøre.

Kevin McGarrity er 59 år. Han har bogstavelig talt viet sit liv til kampen mod kæften. Han forelæser og eksaminerer på universitetet, har konsultation på kvindehospitalet i Sydney, opererer på et sygehus, der hedder St. Vincents. Desuden har han privat praksis og en arbejdssdag, som snarere ligger over end under 12 timer i gennemsnit. Han er desuden engageret på en fremtrædende plads i den internationale sammenslutning, som alverdens gynækologer er forenet i. Uden tvivl er han en enorm kapacitet på sit område. For øvrigt er han behagelig at træffe og snakke med, og han er kemisk fri for blot den mindste antydning af lidomshovmod.

(Fortsættes side 64)

Dr. Kevin McGarrity er et venligt og medfølgende menneske, som til trods for en enorm arbejdsbyrde altid har tid tilovers til sine patienter

Professor Leicester Atkinson er stråle-eksperten i det hold bestående af kirurg, internmediciner og patolog, som altid diskuterer de enkelte tilfælde og bestemmer behandlingens forløb.

Kæftregisteret i Sydney er med rette verdensberømt. Her findes alle oplysninger vedrørende alle kvinder i Australien, som er behandlet for underlivskæft. Og herfra dirigeres den vigtige efterkontrol af patienter, som er blevet behandlet for underlivskæft.

på kollisionsprøver. Ved alle sammenstød klappe billens forparti naturligvis sammen, men kabinen forblev intakt.

Dorene kunne stadig åbnes og lukkes. Rastammen, der i Renault 16 er led-delt, bød som planlagt sammen og gik opad – og ikke ind i den voksdukke, der var placeret i vognen.

I England er BMC blandt de førende på det sikkerhedsmessige område.

Fabrikken fortæller om en ulykke, der hændte for nylig. Det var dog ikke fabrikken, der

Lykken er: at få en halskæde og mærke håns glæde over det, der endnu næppe kan ses...

Små
æske
kan rumme
det
største...
♥

Give gaver - gå til guldsmed

Richard Taylors Morris Mascot ser ikke godt ud efter sammenstødet med vejtræet, men den unge mand slap med et par overfladiske skrammer takket være vognens -sikkerhedskonstruktion-

Som man ser på dette billede, går rattet op mod taget i Morris Mascot'en, så føreren undgår at blive »spiddet« i sædet

havde iværksat den, men en tilfældig ung mand, Richard Taylor, som kørte galt.

Han kom kørende ad tør vej med en fart af 75 km/t, da han pludselig befandt sig i en mudderpol, uden for indkørslen til en gård. Bilen snurrede rundt og endte med Torpartiet i et vejtræ.

Efter alle solemærker at domme skulle den unge engländer være dømt på stedet, men han slap med blot et par skrammer på benene, idet Mascot'en særige konstruktion og en sikkerhedssele reddede hans liv.

Ved frontale sammenstød støder rattet nemlig ikke imod føreren, men går lodret op i taget. Det bløde forparti absorberer svære kollisionspavrirkninger, og også risikoen for kollisionsbrande nedsættes ganske betydeligt, da benzinankanten er anbragt bag i vognen.

Færdselssikkerheden er ikke bare afhængig af de motorkørendes afgivning i trafikken. Der findes mange ulykker sted, som ikke alene kan tilskrives menneskelige fejl. Derfor gælder det om i stedig højere grad at konstruere bilerne sa sikre som muligt.

MOTORNOTER

Nummer 70.000.000 ...

En blå Ford Galaxie forlod for nylig samlebandet hos Ford i USA. Dette er i sig selv ingen usædvanlig begivenhed et sted, hvor mellem 3000 og 4000 personbiler hver dag bliver sendt ud på markedet. Den blå Galaxie havde imidlertid et fornemt nummer i rækken: enhed nr. 70 million. Det amerikanske Ford-selskab blev grundlagt i 1903, og det varede 12 år, før den første millionbil blev leveret. Den anden million nædes kun 2 år efter, mens produktionen af de sidste 10 millioner, der bragte Fords totale produktion op på tallet 70.000.000, blev genemført på 4 år og 4 måneder.

Østlig rally-succes

De østtyske Trabant-vogne deltager med held i mange rally-løb rundt omkring. Et hold på fire Trabant'er har således besat de fire første pladser i 600 ccm klassen i det tjekkiske Vitava-rally. I det samlede resultat for alle biler, uanset størrelse, blev den bedste Trabant nummer 9. Af i alt 84 startende vogne i det 2000 km lange løb fuldførte de 43.

Ny cabriolet

Det vesttyske specialfirma Karl Deutsch i København har på basis af den almindelige Audi personvogn lavet en elegant cabriolet-model, der kan leveres med 81 hk som den kraftigere Audi 80 og sportsversionen Audi Super 90. Månpriisen for ændring til cabriolet andrager ca. 31.000 kroner, så herhjemme vil den billigste af disse cabriolet'er komme til at koste rundt regnet 56.000 kroner.

International motorsport resten af året

Oktobre:

- 5.-8. Magyar Rally, München-Wien-Budapest. Tæller også til europamesterskabet.
- 8. Tyrol Cup, Østrig.
- 8. Coupé du Salon, Frankrig. Formel 3 og sportsvogne.
- 15. Paris 1000 km. GT og sportsvogne.
- 22. Mexicos Grand Prix. Formel 1 vogn.
- Tæller til verdensmesterskabet.
- 29. Brands Hatch, England. Motor Show Race. Formel 2, sports- og touringvogne.

November:

- 4. Kylami 9-timers løb, Sydafrika.
- 11. Spansk GP. Formel 1.
- 18.-24. R.A.C. Rally, England. Tæller til europamesterskabet.
- 25.-26. Riverside, USA. Formel 1.
- 25.-3. december: Bahamas Speed Week.

10.000 biler på 7 måneder

I løbet af kun 7 måneder har Morris-importøren DOMI leveret 10.000 biler til danskerne. Den to-dørs Marina tegner sig for ca. 30 pct. af DOMIs samlede personbilsalg, og 6 pct. af dem er Automatic-modeller.

Verdens største firma skifter bomærke

Den amerikansk-ejede koncern General Motors har foretaget en ændring af sit gamle bomærke, så det nu fremtræder mere enkelt og moderne. Mest synlig vil ændringen være på selskabets lysskilte, idet farven ændres fra rød til turkis. Efterhånden som de hidtidige GM-skilte hos de autoriserede GM-forhandlere står for udskiftning, bliver de erstattet med det nye mærke. Her ses det gamle GM-mærke under udskiftningen på samlefabrikken i København.

kan
DE få
pengene
til at
slå til.?

SPAR 624 kr.
om året

JOMI®
forører bog om hårsaftning

De får GRATIS sammen med Deres JOMI terrehjelm den rigt illustrerede bog, der skrevet på en populær måde - læser Dem alt om hårts pleje, så De nemt klarer hættningen ind imellem dagens pligter, og bagetter... Deres hår ser ud, som var det en dygtig friser's værk.

Spar tid og penge

- tag plads - der skal IKKE bestilles tid!

Ja, - De bestemmer selv, hvornår De ønsker at få hæret sat, når De har en JOMI terrehjelm. Og tank Dem det, aldrig mere at skulle bede Deres mand om penge til friseren. Og De kan lege med Deres hår, blive festlig, pikant, frække og sjov... helt ulimodstædig. De kan vælge den helt rigtige frisure til enhver lejlighed, uden at skulle bruge mange penge og meget tid til friser!

Prøv 8 dage
selv i 8 dage
det er gratis hos JOMI

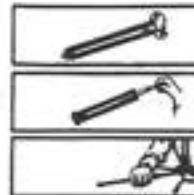
Autoriserede forhandlere over hele landet

- som fra
Olga
Hansen

Miravej 12, Melholm,
Vejle,
der siger:

JOMI garanti - 10 år

JOMI terrehjelmen har hele 10 års garanti, en garanti, der er så effektiv, at den dækker alleage ved normal, daglig brug. En sikkerhed der virkelig betyder noget!

JOMI lyn-stativ

der er patentet i mange lande - også USA - fyller inlet og trækkes ud som en transistor-antenne. 1-2-3... og så er hjelmen opstillet, klar til brug!

JAI - siger fra Olga Hansen, Miravej 12, Melholm, Vejle: JOMI hjelmen tører hæret hurtigt og på en behagelig måde. Jeg sparer ca. 12 kr. om ugen (624 kr. om året), og desuden bruges hjelmen af mine tre døtre mindst een gang om ugen. Tak for Deres behandling af kunder.

20-

JOMI Amagerlorv 1, København, K.

JAI! Send mig omgående en JOMI terrehjelm på 8 dages GRATIS PROVE. Helt uden forpligtelser. Jeg sender ingen penge nu, men hvis jeg ikke returnerer hjelmen i original-emballagen senest 8 dage efter modtagelsen, betaler jeg som anført:
kr. 52,48 udbetalning incl. moms + porto og
10 mdr. á kr. 20,00
kr. 213,00 kontant + 3 1/2% kasserabat
+ moms = 227,27 + porto
NAVN ALDER
ADRESSE
FAX 310 67

SVETLANA Stalins datter 2

Stalins datter, Svetlana, bar under et kort ophold i Indien søgt politisk asyl hos den amerikanske ambassade, fordi hun ikke ønsker at vende tilbage til Sovjet. Mens man i Washington overvejer, om man kan imødekomme hendes sensationelle ønske, sendes hun via Italien til Schweiz — med sovjetiske efterretningsfolk i hælene. Hun går »under jorden« på et hotel i Beatenberg. — Og dagen efter sin ankomst forer Svetlana nogle mystiske telefonsamtaler...

Al vor udsendte medarbejder PETER DAMIN

ARTIKEL

Da Svetlana var ankommet til Rom og fik at vide, at hun ikke straks kunne forsatte til USA, erklaerede hun, at hun i så fald helst ville tage videre til Schweiz. Men hvorfor havnede hun netop i Beatenberg, byen i nærheden af Interlaken?

Det var egentlig et besynderligt valg som gemmested betragtet. I byen kendte alle hinanden. Vintersesonen var praktisk taget forbudt, og der var kun få turister tilbage. Der var ikke mængder af fremmede ansigter at forsvinde imellem. Hver eneste schweizisk avis publicerede et eller flere af de billeder, som var taget, da hun kom til Genève. Såfremt hun ikke kunne finde sig i at sidde indespærret på Hotel Jungfraublick dognet rundt, ville hun meget hurtigt blive genkendt.

Den logiske forklaring er, at hun kom til Beatenberg for at trikke en eller anden, som boede eller opholdt sig på den egen, og at hun regnede med, at opholdet i Beatenberg ville blive kort.

Den mystiske telefonsamtale dagen efter hendes ankomst tyder på, at det forholdt sig sådan. Hun ringede mindst tre gange fra Hotel Jungfraublick og talte sjænsynligt russisk.

Fra Moskva kendte hun en fransk journalist ved navn d'Astier, hvis kone var født russisk og datter af den nu afdøde sovjetrussiske folkekommisær og ambassadør Krassin. Svetlana havde holdt kontakt med ægteparret, og manden havde en syster, som var gift med en schweizisk industrimand og boede i Nonan, i nærheden af Fribourg, i det vestlige Schweiz. Han kan have opholdt sig hos hende.

Det er muligt, at Svetlana ringede dertil, og at d' Astier kunne russisk. I hvert fald talte hans kone det...

Men det er højst usandsynligt, at Svetlana ringede til Nonan tre gange.

Hun modtog ikke besøg på Hotel Jungfraublick, men kan meget vel have haft et møde et andet sted.

Med hvem?

Den, hun ringede til — og måske også trof — kan have været hendes »døde« bror, Jakov, Josef Stalins yngste søn.

Under Den anden Verdenskrig kom Jakov i tysk fangenskab og skal være blevet henrettet i 1945. Men ifølge visse kilder var han i Schweiz efter krigens afslutning! Og i Indien antydede Svetlana over for en ven, at Jakov måske stadig var i live.

At bror og søster efter mere end 25 år sås igen fjernt fra hjemlandet, er en fascinerende tanke.

Jakov var født i Stalins øgeskab med Jekaterina Svanidze. Hun døde, da sønnen var nogle år gammel, og i sine tidligste år havde han ikke noget rigtigt hjem. Før den russiske revolution sad Josef Stalin jo flere gange i fængsel og førte en omflakende tilværelse.

Far og søn kom dårligt ud af det med hinanden. Det endte med, at Jakov forsøgte at begå selvmord i Kreml, og da det mislykkedes, sagde Stalin håndigt:

— Din idiot. Ikke engang det duer du til...

Jakov var Svetlanas yndlingsbror, og i hendes barndomstid stod de hinanden meget nær. Han gifte sig meget tidligt med en jødisk pige, hvilket

TALTE SVETLAI

To dage efter ankomsten til Beatenberg gik Svetlana til sportslejr, der ses på billedet. Ekspeditriene genkendte hende. Kø efter vidste et blad, hvor Svetlana havde gemt sig

På Hotel Jungfraublick i Beatenberg boede Svetlana i værelset inde for den balkon, som er markeret med en pil. Tre mænd fra det schweiziske sikkerhedspoliti vägede over hende dognet rundt

IA MED SIN „DØDE“ BROR?

gjorde forholdet til faderen endnu dårligere. For Stalin var udpreget antisemit.

Jakovs evner var teknisk betonede, og da tyskerne invaderede Sovjetunionen i juni 1941, arbejdede han som ingenør på en traktorfabrik. Han var løjtnant ved et artilleriregiment, da han blev taget til fange under tilintetgørelsessejaget ved Smolensk. For tyskerne var Stalins søn et fint bytte. De udnyttede ham i deres propaganda og gengav en del udtalelser, som skulle være faldet, da han blev forhørt:

– Hos os var alt dårligt organiseret. Den røde hær var i en bedrøvelig tilstand, og det var ikke mærkeligt, at det gik, som det gik. Overalt rådede en ubeskrivelig forvirring.

Desuden offentliggjordes en meddelelse, som Jakov skulle have sendt Stalin via et neutralt land:

«Kære far. Jeg er fange hos tyskerne og ved godt helbred. Jeg skal snart føres til Tyskland for at enbringes i en fangelejr for officerer. Jeg bliver korrekt behandlet. Hjertelige hilsener.»

Stalin rasede over sonnets fejhed. Han lod Jakovs hustru arrestere og holdt hende frængslet i to år. Hun skulle have gjort sig skyldig i medvirkken til desertering.

Jakov havnede først i en fangelejr i Holsten og flyttedes senere til en anden i nærheden af Lübeck. Her boede han i samme barak som en kaptajn Blum, der var søn af den franske politiker Leon Blum. Stalins søn blev naturligvis genstand for stor

interesse blandt medfangerne. Det endte med, at lejrkommendanten forbød dem at omgås ham.

Efter slaget ved Stalingrad tilbød tyskerne at udveksle Jakov med feldmarskal von Paulus, men Stalin afviste brysk forslaget.

Så sent som i efteråret 1944 var Jakov i lejren ved Lübeck. Den daværende lejrkommendant påstår, at han en dag blev hentet af to SS-mænd, som nægtede at oplyse, hvortil han skulle føres. Abenbart var det til en kz-lejr ved Oranienburg. En jugoslavisk officer, som det lykkedes at flygte, skal have taget en brev med fra Jakov til Stalin.

Oplysningerne om hans senere skæbne er modsigende. Efter krigens slutning kom der ingen livstege fra Jakov, og det antages, at han var død i krigens slutfase. Men i 1951 skete der noget ret ejendommeligt.

I »Røde Stjerne«, den russiske hærs officielle tidsskrift, udlovede Stalin en belønning på en million rubler til den, som kunne levere holdbare beviser for, at Jakov var død og udpege stedet, hvor han var begravet.

Abenbart havde Stalin mistanke om, at hans yngste søn stadig kunne være i live.

Josef Stalin døde selv i 1953, og to år senere blev det tilkendegivet officielt, at Jakov var død i fangenskab. Beviser for, at det forholdt sig sådan, blev ikke givet. Det er muligt, at man for eksempel godtog de påstande, som en vis Walter Reuschke havde fremsat. Han havde engang været chef for radiostationen i Stuttgart. Ifølge ham skulle Jakov i begyndelsen af 1945 have gjort et mislyk-

ket forsøg på at flygte fra en kz-lejr, hvorefter han var blevet henrettet.

Hvorfor forsøgte han at flygte, når der ikke mere kunne råde tvivl om, hvordan krigens ville ende? Troede han, eller havde han fået at vide, at han ville blive myrdet som en hævnaat fra Hitlers side mod hans far? Eller frygtede han for at vende hjem, når han blev fri, og tænkte han derfor på at gå under jorden i Vesteuropa?

Visse kendsgerninger taler for, at det sidste alternativ kan passe – men også for, at Reuschke tog fejl. To uger efter krigens slutning udsendte et schweizisk telegrumbureau en kort notits. Det skulle faktisk være lykkedes Jakov at flygte og komme over grænsen til Schweiz. Han befandt sig nu i Bern.

Kort efter offentliggjorde et fransk blad et interview med en mand, som påstod, at han var Stalins yngste søn. Manden påstod, at han ikke havde planer om at vende hjem, for han vidste udmaaret, hvilken modtagelse der ventede ham i Sovjetunionen.

De vestallierede havde forpligtet sig til at sende alle de russiske krigsfanger, som de befriede, hjem. Men mange, som ikke ønskede at vende tilbage, havde held til at skjule sig og blive i Vesteuropa. Hvor store chancer er der for, at Jakov virkelig overlevede krigsen? Vejer man de modstridende oplysninger mod hinanden, skulle man kunne sige, at de er større end fifty-fifty. Efter årene i tyske fangelejre talte han sikkert flydende tysk.

(Fortsættes side 84)

Svetlana (til venstre på billedet) blev genkendt og fotograferet, da hun en uge efter sin ankomst til New York gik på indkøb i en forstad til New York. Forbundspolitiet, FBI, vågter over hendes sikkerhed

Alt i alt holdtes Svetlana skjult næsten fem uger i to klostre, sidst i dette, som ligger i Fribourg

Stalins søn Jakov blev taget til fange i juli 1941 under slaget ved Smolensk. Overlevede han fangenabet? Og traf Svetlana ham i Schweiz? Noget tyder på det

Den italienske faldskærmsudspringer Rinaldi og hans kone var sovjetspioner gennem mange år, og Rinaldi skal bl. a. have haft den opgave at finde ud af, hvor Svetlana gemte sig. Parret arresteredes i midten af marts i år

- De kan jo ikke gøre for, at de ser sådan ud, sagde han til hende

ILLUSTRERET AF ONSBERG

De forpjuskede fugleunger

AF HERLUF TH. FLENSBORG

NOVELLE

- Der kommer de igen, sagde Birthe og pegede ud ad vinduet. John drejede hovedet og fulgte ligegyldigt hendes pegefingre med øjnene. - Nu ja, herregud da. De kan jo ikke gøre for, at de ser sådan ud, de arme unger, sagde han fredsommeligt, - det må da være forældrenes fejl.

Pludselig løb han.

- De ligner den figur der, sagde han og nikkede i retning af en porcelænsfigur, der stod på skærmen. Den forestillede to forpjuskede spurveunger, der trykkede sig sammen og fik én til at tørne på angst eller forladthed.

Birthe drejede tavende hovedet og så på figuren.

Men hun løb ikke.

- Du er ufølsom, John, sagde hun bebrejdende, - du har ret i, at det er forældrenes fejl, at børnene ser sådan ud. Sådanne forældre skulle ikke have lov til at have børn. De burde virkelig tages fra dem, så de kunne få en ordentlig opdrættelse og blive plejet ordentlig. Jeg er glad for, at vores barn ikke skal gå og se sådan ud.

Idet hun sagde det, lod hun nænsomt hånden glide ned over sin runde mave, og tanken om det, de ventede, gav hendes øjne et lykkeligt skær.

- Om bare fjorten dage, sagde hun drømmende.

John nikkede tankefuldt.

- Ja, om bare fjorten dage, gentog han efter hende, men en lille bekymringsrygne tegnede sig mellem hans buskede øjenbryn, og han genoptog læsningen af morgenavisen, som han et øjeblik havde lagt fra sig, da Birthe ville vise ham de to armførhule børn, der gik forbi huset.

Men hans tanker var ikke ved det, han læste i avisens. Det var en måneds tid tilbage i tiden.

Til den dag, da doktor Madsen havde kaldt ham til konsultationen og havde fortalt ham om de bekymringer, han nærede for den forestående fødsel.

- Sådan set burde jeg ikke nære bekymringer, sagde legen den dag, - Dereks kone er ung og sund i enhver henseende, men der er et eller andet ved fosteret, der synes at... hmm... udvige lidt fra det normale.

- Mener De... at barnet... at der er noget galt? spurgte John, og en ubestemmelig angst begyndte at snige sig ind over ham.

- Som De ved, har jeg ladet Dereks kone røntgenfotografere, fortsatte legen og alvoren i hans stemme forstærkede Johns angst, så han måtte bekæmpe den for ikke at blive grebet af panik, - jeg er bange for at vi må se i øjnene, at det barn, Dereks kone skal føde, har... visse... mangler.

- Hvilke mangler? spurgte John, mens han stirrede på doktorens alvorlige ansigt, - er... det... vanskab?

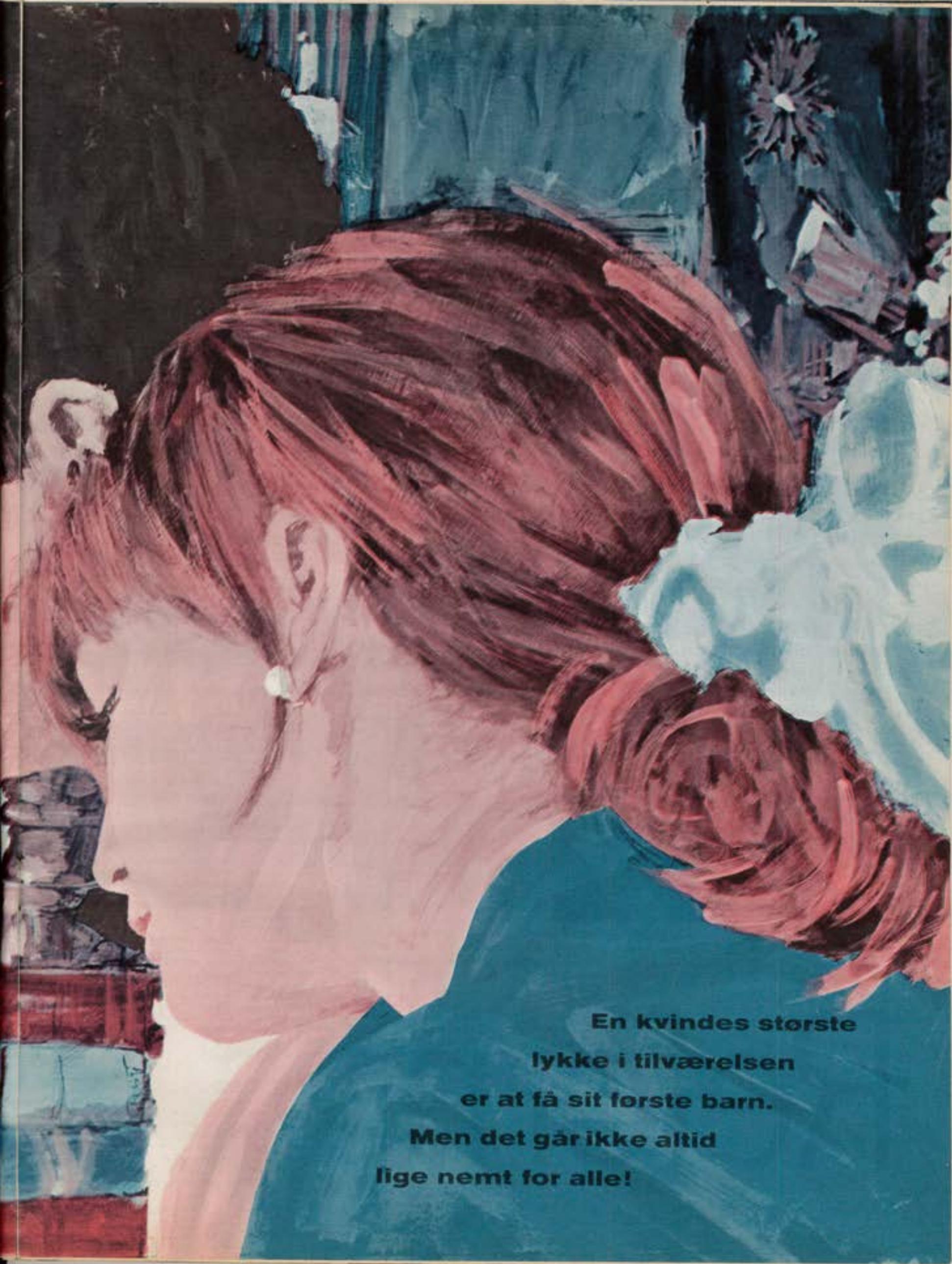
Det var først, da han udtalte ordet, han blev klar over, hvor frygteligt det var, og hans tanker begyndte at arbejde med det. Ville det betyde, at Birthe ville føde en stakkel... et spille menneskebarn, der intet kunne få ud af livet?

Doktoren satte sig bag det hvide skrivebord og begyndte at dreje en fyldepen imellem fingrene.

- Jeg tror, at jeg forstår, hvad De føler nu, sagde han stille og medfolende, - jeg forstår, hvilket frygteligt slag det er for Dem at høre det. Det var oprindelig min mening ikke at fortælle Dem noget, for fødslen afslørede sandheden, men sagen er den, at tilfældet er alvorligere, end først antaget, og jeg har brug for Dereks hjælp til at hjælpe Dereks kone igennem det, der forestår. Det er min opfattelse, at De og Dereks kone lever lykkeligt sammen, og at de holder af hinanden. Derfor ved jeg, at det vil blive en stor sorg for begge, at barnet, De venter, ikke er... velskabt... og ikke levedygtigt. Jeg kender Dereks kone godt. Hun har været min patient, siden hun var barn, og jeg ved, at hun er meget følsom.

(Fortsættes side 73)

**En kvindes største
lykke i tilværelsen
er at få sit første barn.
Men det går ikke altid
lige nemt for alle!**

næste
gang

Små hverdagsproblemer

(Fra side 3)

Kære Tove Ditlevsen.

Jeg er en ung pige på 18 år. Mit problem er, at jeg ikke rigtig kan finde ud af, hvad jeg skal være endnu, jeg synes, jeg har så få muligheder. Jeg stammer, og på grund af det har jeg kun haft husligt arbejde. Det er meget godt at lære at gøre rent, men det er jo ikke noget, jeg har lyst til at gøre hele mit liv. Det begyndte, da jeg var 3 år gammel. Da jeg var 12 år, begyndte jeg at gå til taleundervisning. Det gik så et helt år, men det hjalp ikke noget. Så kom jeg ud af skolen, da jeg var 13 år. Det var jeg faktisk ked af, men jeg kunne ikke fortælle på den måde. Da jeg var 15 år, rejste jeg til København, hvor jeg havde fået en plads i huset. Så begyndte jeg at gå til undervisning på taleinstituttet i Hellestrup. Her gik jeg så et år, men heller ikke det nytteede noget. Nu far jeg bare at vide, at det sikkert går over med tiden. Jeg er blevet deprimeret og fortvivlet over det, så jeg er begyndt at tage stimulerende midler. Men mine nerver har aldrig været gode. Hvad synes De, jeg skal gøre?

C. B.

Kære »C. B.«.

Det er nok, som De selv er inde på, en nervøs lidelse, som skulle være tilgængelig for sagkynlig lægehjælp. Det fornuftigste vil være, at De henvender Dem på Mentalhygiejniske rådgivningsklinik, Bredgade 20, hvor De uden vederlag kan få en række samtaler med en af vores forende psykiatere. Her vil man også kunne råde Dem med henblik til valg af erhverv.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen.

Kære Tove Ditlevsen.

Jeg er en dreng på 17 år. Jeg er kommet sammen med mange piger, men så kommer problemet. Jeg har aldrig kunnet vælge, hvem jeg bedst kunne lide, og derfor har jeg tit slægt op med en af pigerne, som derefter har været ved at begå selvmord. Da jeg var 16 år, følte jeg mig til trukket af mit eget køn, og det er ved at komme igen. Hvad skal jeg gøre? Er det en sygdom? Jeg kan altså både lide det ene og det andet køn. Men jeg er skør? Jeg kommer sammen med en af byens præmeste piger. Hun elsker mig, men jeg ved ikke, om jeg elsker hende, ikke når jeg har det sådan.

Den skørre.

Kære »Den skørre».

I din alder er det meget almindeligt, at man føler sig usikker på, hvilket køn man foretrækker. Det går over, når du først bliver forælsket i en pige. Det er ikke nogen sygdom, og du er ikke skør.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen.

Kære Tove Ditlevsen.

Jeg er en ung pige på 20 år og vil gerne høre Deres mening om mit problem. Som 16-årig begyndte jeg at komme sammen med A. som jeg var meget forelsket i, men efter et år begyndte vi at skændes. Da han blev soldat, begyndte jeg at tage i byen alene og fandt så B. som jeg kommer sammen med nu. Det er næsten to år siden, jeg begyndte at komme sammen med B. men jeg tænker stadig meget på A. og når jeg ser ham, kan jeg blive helt ude af mig selv. Jeg indser, at jeg behandlede ham dårligt, da han var soldat. Min familie synes ikke om A. Min far smed ham engang ud, fordi vi skaendtes. Med B er det mere kammeratskab, og jeg har aldrig elsket ham så højt som A. Kan man bygge et ægteskab op af veneskab og så håbe på, at kærligheden kommer senere? Vil De foreslå mig, at jeg skal blive hos B. eller skal jeg prøve at gå tilbage til A igen?

Altid i tvivl.

Kære »Altid i tvivl».

Nogle mennesker påstår, at fornuftægteskaber er de bedste, og i nogle tilfælde har de sikkert ret. Kærlighed gør som bekendt ofte blind, og det kan være smerteligt først at lære den andens karakter at kende et stykke inde i ægteskabet. Dog tror jeg, det er en betænklig sag at vende tilbage til en, man har forladt engang. A har vel også i mellemtiden levet sit eget liv, forandret og udviklet sig i en retning. De ikke kender. Jeg vil råde Dem til foreløbig at blive hos B.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen.

Reform, blødt som vat - men fast Reform er den amerikanske type bind, som tilfredsstiller de mest krævne krav til velvære og komfort - fast - men dog blødt som det fineste vat.

Total-sikkerhed Reform er forsynet med en ganske tynd, indvendig hinde, der helt hindrer gennemvædning.

Anatomisk korrekt form Reform med tilspidsset V-form, passer perfekt. Reform ses ikke og mærkes ikke.

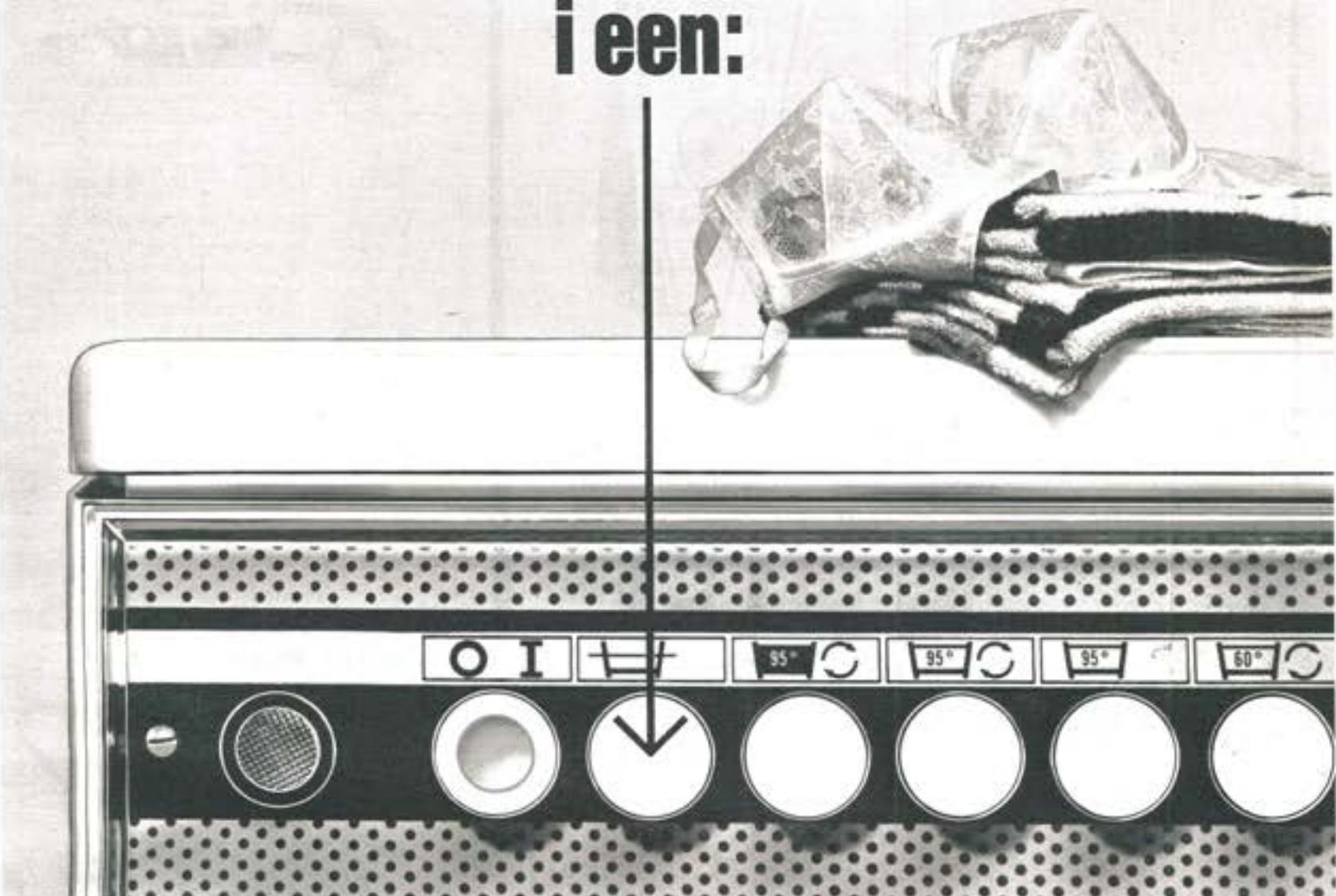

Næste gang..... større komfort og sikkerhed med Reform. I plasticpose med 10 eller 20 stk.

Reform

-det bedste bind

Denne knap gi'r Dem 2 vaskemaskiner i een:

en fuldautomatisk til storvask
en fuldøkonomisk til klatvask

RONDOMATIC-SE har specielt økonomiprogram til klatvask på fuldprogrammeret automatik. Den klatvasker op til 2½ kg med lille forbrug af strøm, sæbe og vand... Den storvasker op til 5 kg. Forvasker, klarvasker, skyller, centrifugerer og stopper. De kan når som helst gribes ind i programmet - ændre, supplere eller afbryde det. RONDOMATIC-SE er moderne i linierne og er teknisk set den mest avancerede vaskemaskine. De kan ønske Dem!

Elektronisk termostat uden bevægelige dele, der kan slides.

Varmegraderne »låses« automatisk fast. 3 motorer, hvoraf en er til centrifugering. Den særlige centrifugermotor i RONDOMATIC-SE arbejder med 750 omdrejninger i minuttet. Dette, i forbindelse med den store tromle, sikrer perfekt centrifugering. Specialprogrammer til de nye strygefri stoffer, f. eks. til de, der tåler 95°. RONDOMATIC-SE ned sætter vandets temperatur gradvist ved forvask og klarvask.

RONDOMATIC-SE har topplade, der tåler sæbe, dobbelt sæbeautomat, indstillelige ben, trevisi, sikring mod overbel, dobbelt-sikret låge (bern!). Indertromle i én plade med én kantfri samling sikrer desuden minimalt tøjsslid. De får 1 års GARANTI og landets bedste service. RONDOMATIC-SE er noget dyrere - meget bedre - BEDSTE KØB ... kr. 3.085,-.

RONDOMATIC-SE

**NYT FRA
LEGETØJSLAND**

FART OVER FELTET...

Motor-race-entusiasterne kan glæde sig over den fine model af Cooper Maserati 3 liter Formula 1 model, der har rullet ind på legetøjs-handlernes reoler. Den lille model mäter knapt 9 cm, og det er ikke for meget sagt, at det er en af de mest detaljerede »fabriksfremstillede« modelbiler, der endnu er blevet produceret. Både V-12 Maserati motoren, gearkasse og udstødningssystemet er kopieret i alle enkelheder. Køler og bagpartiet af modellen lader heller ingen i tviv om, hvad der har været fabrikantens forbillede. Det skal ligge bemærkes, at Corgi-ingenørerne også har lagt vægt på, at hjulene, der er monteret med ekstra brede racerdæk, kan stå for kritiske blikke. Der er læbet for modellen, men man har dog ikke glemt, at vognen er fremstillet for børn til at lege med – og ikke som prydmodel på fars skrivebord, hvorfor der også medfølger træfers med løbsnumre og naturligvis også en lille miniatyr-racerkører. Jo, den lille model skal nok sætte den unge modelbilejers fantasi i sving...

SLÅ BREMSENE I...

I kampen om meterne og sekunderne på modelbilracerbanerne har kørerne nu fået et nyt hemmeligt våben: i haende! Hidtil har man kun kunnet regulere bilernes hastigheder ved at give mere eller mindre strøm til vognenes el-motor – det nyeste er en hastighedsregulator med bremse! Fidusen er, at bremsen virker uafhængigt af strømregulatoren, således at modelracerkøreren nu endelig har fået mulighed for i en kritisk situation at bremse sit lynhurtige køretøj virkningsfuldt op – for så straks derafter at lade det skyde af sted for fuld speed. Den nye hastighedsregulator, der er af tysk konstruktion, fås både til modelbiler i skala 1:32 (30 ohm) og til »de store« i skala 1:24 (15 ohm).

**samle
samle
samle...**

LOTTE SAMLER PÅ MADOPSKRIFTER... OG

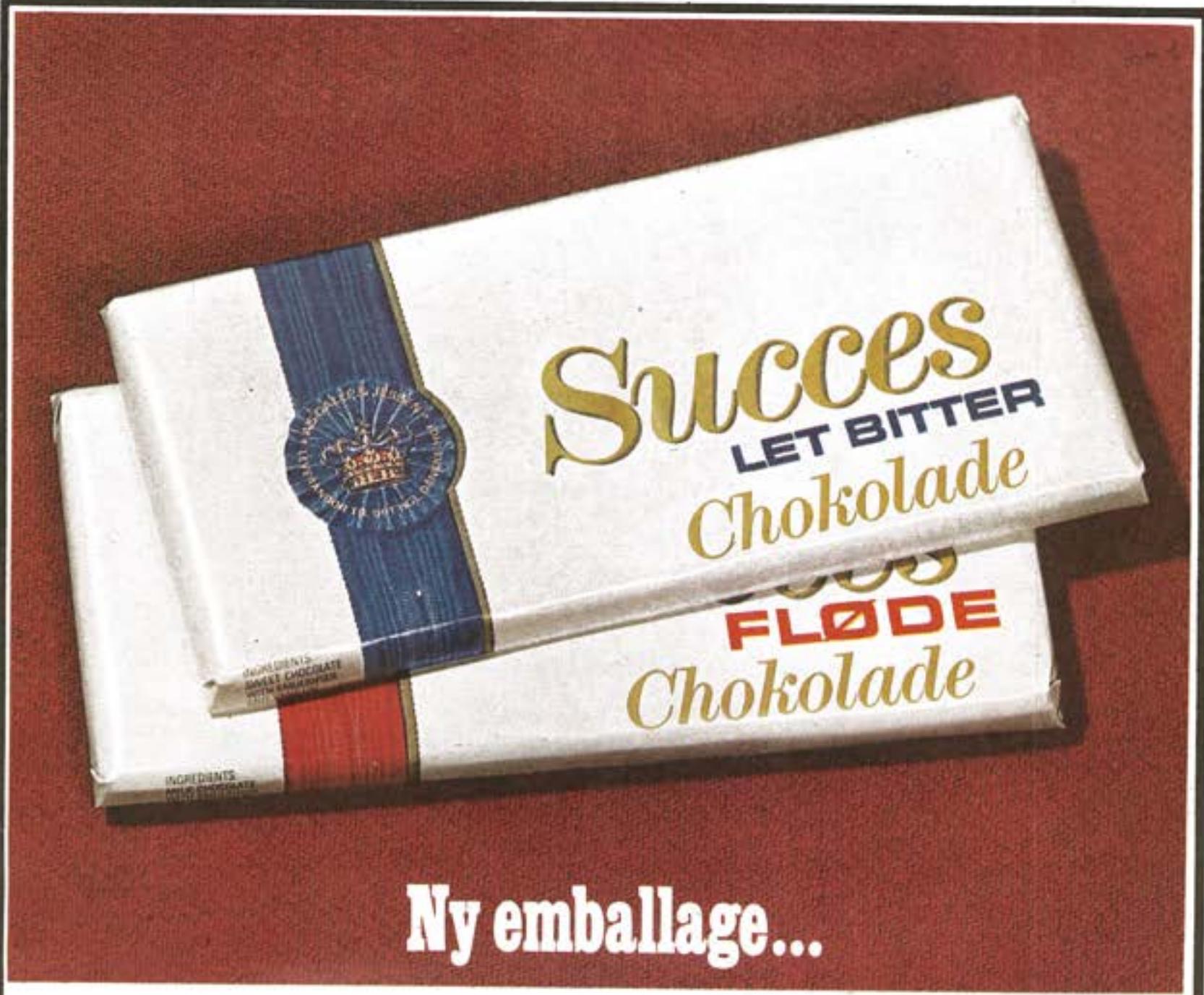
Cheri

FRA FRIGAST

Samle på gode ideer... samle til festlige stunder, glæde sig til at sætte ny spændende mad på bordet og dække op – moderne og raffineret – med CHERI selvpletbestik designet af kunsthåndværkeren Henning Seidelin. Raffineret enkle linjer, der gi'r bordet karakter og fortæller om sikker, moderne smag. CHERI! Se det hos guldsmeden.

EN SKE I CHERI-MØNSTRET KOSTER F. EKS. KR. 17,-.

Ny emballage...

-men samme store succes

To størrelser • Kr. 1,10 og 2,20 (vejl. prisør) • A/S Galle & Jessen

Ved bestrålingsforsøg, ved kemisk behandling af planterne og ved krydsningsexperimenter søger Landbohøjskolens havebrugsafdeling at skaffe os ny viden om nelliken – denne udbredte, men i virkeligheden ret ukendte plante. Som praktisk resultat af dette forskningsarbejde er nye nellikesorter nu undervejs mod markedet

ARTIKEL

Vi står i et af drivhusene på Rønnebæksgård ved København omgivet af nelliker af forskellig form og farve. – Ja, siger lederen af Landbohøjskolens havebrugsafdeling, professor Asger Klougart, – her har vi 3000 nelliker, der alle er forskellige – og forskellige fra de nelliker, der allerede er på markedet. Ad »stiklinge-vejen« kan hver plante faktisk blive ophav til en ny nellikesort.

Man siger:

– Ville det ikke virke forvirrende på nellikekøberne, hvis der pludselig kom 3000 nye sorter på markedet?

Amanuensis, lic. agro, Birger Farestveit, der er havebrugsafdelingens nellikespecialist, svarer:

– Når man vil tiltrække nye sorter, må man have et stort udvalg at gå ud fra. Af 3000 nye planter kasserer vi sandsynligvis de 9/10 allerede i år. I 1968 vil vi nu se nærmere på, hvordan de 300 »overlevende« tager sig ud. Måske udvælger vi af dem 50, som vi kigger på med kritiske øjne i 1969. 10 er måske tilbage i 1970, og af de 10 kommer 1, måske 2 til at betyde noget som handelsvare en gang i løbet af 1970erne.

»Mini-nellikere« og pottenelliker

Man siger:

– Hvorfor skal markedet i det hele taget tilføres nye sorter? Er de ikke gode nok – de sorter vi allerede har?

Birger Farestveit svarer, mens professor Klougart trækker sig tilbage (han skal snakke med et af sine elever, der er ved at »udsætte« sporer af en tropisk bregneart på næringsplade):

– Mange køber nelliker – det er jo en af de store artikler for vores handelsgærtnerne – men der er adskillige, som ikke kan få de gængse sorter af nelliker. De synes, at de er for lige-op-og-ned præsagtigt ensartede i det... og det kan de vel til en vis grad have ret i. Vi tror, at nellikesalget kus-

*Ugens
Mikkel Borgen:*

Nyt om Nelliker

ne øges, hvis der kunne bydes på større variation med hensyn til form og farve. For blot at tage farven: 60 % af samtlige nelliker, der sælges i dag, er mørkeblade, og resten er enten lysrøde eller hvide...

- ...man kan da også købe gule nelliker...

- Ja, men de er som regel indfarvede, altså uægte. At få skabt en naturligt gul, smuk, god, holdbar nelli er da også et af målene for dansk nellikeforædling i dag...

- ...og andre mål?

- Blandt andet af få skabt en »mini-nelli« - en nelli med mindre, men flere blomster end normalt, en nelli hvor én forgrenet stilk med mange blomster faktisk gør det ud for en buket. Det mil er vi på vej til at nå. Vi er også på vej til at nå et andet mål, nemlig en dansk nelli, der egner sig til salg som potteplante (normalt køber man jo kun nelliker i afskåret stand).

- Man ser gerne, at en potteplante skal kunne blomstre i månedsvis...

- Jamen, det kan den pottenelli, vi sætter lid til, skum også.

- De har flere andre nye nellikesorter på Deres produktionsprogram?

- Hertil vil jeg gerne sige, at vi ikke har noget faststøttet program for fremstilling af nye nellikesorter. Vi betragter det som vort henvist at hjælpe de danske blomstergarnitere, men i højere grad end selv at fremstille nye sorter, må vor opgave siges at være den at finde ud af, hvad der sker, når man gør sådan og sådan, altså at finde frem til nogle »hovedopskrifter« på fremstilling af nye sorter.

Den ukendte nelli

- Rettet nellikerne sig ikke efter Mendels arvelighedslove, som bl. a. baseres på de berigtede forsig med krydsning mellem røde og hvidblomstrede former af havevert?

Farestveit siger:

- Vi har ingen grund til at tro, at nelliker ikke følger Mendels arvelighedslove, men derfor kan man alligevel ikke uden videre sammenligne arterblomster med nelliker.

Man ved, hvad man har at gøre med, når man arbejder med havevert, mens man dårligt nok aner det, når man arbejder med nelliker. Øjeblikkets mest gengængelige nellikesorter er et sammensurium af 4 forskellige arter, og man har ikke for nelliker, som for orkideer, stamtavler for de enkelte sorter. Det vil sige, at man til en vis grad arbejder med ukendte arveegenskaber.

Hertil kommer så andre komplikerede faktorer. Havearten kan have røde eller hvide blomster, mens samme nelli faktisk kan have to eller tre forskellige farvekapper, den ene lagt oven på den anden. Hos nellikesorten »Skyliner« er således yderste kappe gul med røde striben, den mellemste er rent gul og den inderste rent rød. Det er den yderste kappe, der giver farveindtrykket, der altså for »Skyliner«'s vedkommende er gult med røde striben. Af farveindtrykket på fader- og moderplante kan man imidlertid ikke uden videre slutte sig til, hvilket farveindtryk afkommet vil frembyde efter krydsninger. Alle farvekapper på henholdsvis fader- og moderplante, altså miske 2×3 forskellige farvekapper, indgår i arvelighedsspillet, og det forhold, at vi endnu kun kender farvekappesammensætningen på forholdsvis få sorter, gør det ikke lettere at forudsige udfaldet.

Dette, at der er 3 cellelag i skudspidsen, hvor nellikens blomster dannes, er noget, vi først har opdaget for nylig, og vi er altså først for nylig blevet i stand til at arbejde med dem. Det er et arbejde, der er af rent praktisk betydning for morgendagens nellikeforædlere, men jeg vil da ikke skjule, at min inderste grund til at fordybe mig i det er rent grundvidenskabeligt betinget.

(Fortsættes side 78)

① Blandt 3000 nelliker, der alle er forskellige fra de nelliker, som er på markedet. Det er professor Asger Klougart til højre

② Nelliexpererten, lic. agro. Birger Farestveit, fører med en pincet pollen fra en nelli-han-blomst over på en hunblomsts støvfang

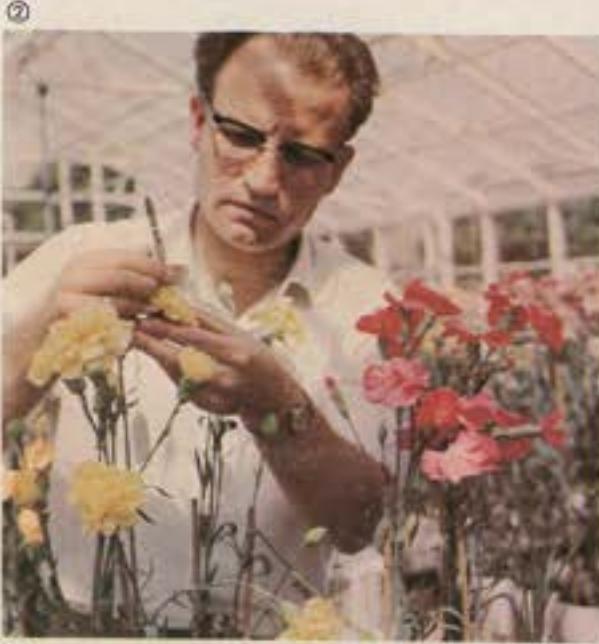
③ Kemisk påvirkning af nelli. I skudspidsen på planten til venstre er anbragt bomuld og nu tilføres colchicin, som giber ind i plantens celledelingsprocesser. Nogle af de fremkomne mindannede skud (se på den colchicin-behandlede plante til højre) pilles fra som stiklinger, og de derpå fremkomne blomster krydses med normale

④ I kontrolrummet til Risøs elektron-accelerator. Stiklingeplanter på størelse med den, der står i potte foran Jan, udsættes for bestrålning i elektron-acceleratoren. Det kan herunder ske, at en plante, der normalt producerer røde nelliker (som den, Jan holder i venstre hånd) får »pillet yderste farvekappe af«. Hvis nu mellemste farvekappe på nelli er gul, bliver resultatet en nelli som den, Jan holder i højre hånd... og som netop er blevet til på den beskrevne måde

⑤ Nelli skal ikke blot figurere i danske hjem som afskårene blomster, men også som potteplanter, der kan stå og blomstre i vindueskarmen i månedsvis. En plante som den her afbildede potte-nelli vil måske om to år kunne købes i vores butikker

⑥ - Her har vi et parnt tillæg til en »mini-nelli«, siger Birger Farestveit og fortsætter: - Blomsterne er mindre end normalt, men på én forgrenet stilk har vi faktisk så mange blomster, at de gør det ud for en buket

⑦ Ude til afprøvning er for øjeblikket denne hvide »Risp-nelli«, der har en enkel, elegant krone. Den vil sandsynligvis blive lanceret under navnet 'Ballerina'

ROMAN

Som alle andre på hospitalet havde også Ove Møller altid været overbevist om, at professor Jepsen havde et jernhelbred og nerver af stål. Urokkelig som en klippe havde han behersket selv de vanskeligste situationer, og hans pludselige sammenbrud nu virkede så chokerende på overlägen, at han i nogle sekunder stod fuldkommen lammet og hjælpejs af forfærdelse.

Først da han så professoren med lukkede øjne fælles efter noget at støtte sig til, sprang han ham til hjælp.

Med armen om livet på den ældre mand, der hvilede mod ham med hele sin vægt, førte Ove Møller ham, svedende af anstrengelse, skridt for skridt hen til en lænestol og liggende lempet ned i den. Han så sig om efter noget at lægge den andens fødder op på, men opgav det og nøjedes med at løse hans flip.

Ved siden af døren hang en ulden hjemmekakke, som professoren plejede at hygge sig i, når han arbejdede sent på kontoret. Ove Møller flæede den ned fra knagen, rullede den sammen og stak den ind under den syges nakke, så han kunne læne hovedet helt tilbage. Imens talte han uafbrudt til professoren, jappede det ene meningsløse spørsgsmål af sig efter det andet, spørsgsmål, som han overhovedet ikke ventede at få svar på: - Går det bedre nu, hr. professor? Har De det ikke lidt bedre? Er der noget, jeg må give Dem? Hvad kan jeg dog gøre for Dem?

Han styrtede ind i det tilstødende konsultationsværelse, rev medicinskabet op og lod blikket flyve hen over medikamenterne. Han overvejede, om han skulle give en injektion for at stimulere kredsløbet, men besluttede at lade være og skruede i stedet for låget af et brunt glas og rystede fire tabletter ud i hånden. Han syldte et papbræger med vand og hastede tilbage til kontoret, hvor det til hans enorme lettelse lykkedes ham at få den næsten bevidstløse mand til at synke medicinen.

Professoren slog langsomt øjnene op og sendte ham et ejendommeligt blik - det udtrykte hverken had eller afsky eller foragt, nej, ingen af delene - men det rummede en ubarmhjertig skarp og klar vurdering, som fik Ove Møller til at føle sig gennemskuet helt ned på bunden af sin sjæl. Han kom til at ryste sådan på hånden, at vandet i hægeret skvulpede over og gennemblødte den gamle herres skjorte.

- Undskyld, stammede han. - De må tilgive mig... det var ikke min mening... hvis jeg havde anset...

Professor Jepsen trak vejret tungt. - Ja, det er godt, sagde han med besvær. - De behøver ikke at komme med undskyldninger. Enhver må jo kæmpe med de midler, han har.

Ove Møller var så lettet over, at professoren overhovedet var i stand til at tale, at den sarkasme, der lå i ordene, slet ikke trængte ind til ham. - De må endelig sidde ganske stille, sagde han med en stemme, der kun udtrykte ængstelig omsorg. - Tal ikke! Læn hovedet tilbage og prøv at ånde helt igennem... pilerne må straks begynde at virke.

Professoren lod de tunge øjenlag glide i. Han var stadig meget bleg. Med en cirklende bevægelse masserede han sig med højre hånd omkring hjeret. - Ja, nu ved De altså, hvordan det er fat, doktor Møller, sukkede han. - Det gamle pumpeværk vil ikke rigtigt længere. De er den eneste, der ved det, og gud nåde og trøste Dem, hvis De omtaler det for nogen. Så får De Deres afsked på stedet...

- Er De blevet... undersøgt? spurte overlägen med et på én gang respektfuldt og bekymret udtryk i sit runde ansigt.

Professoren rettede sig langsomt op. - Tror De ikke, at jeg selv er mand for at stille den rigtige diagnose? sagde han. - Jeg ved besked!

- Men måske... en hjertespecialist...

Professorens ansigtssfarve var blevet lidt bedre. - Hvad skulle det nytte? Både De og jeg ved, at der intet er at stille op, når et hjerte først er blevet slidt!

Hjemmekakken, som han havde haft under hovedet, gled ned fra ryglænet.

- Vil De være venlig at hænge den tilbage, hvor De tog den, befalede professoren. - Og gentag så, hvad De fortalte mig før... men i den rigtige

BØRNELÆGEN DR. EVA HOLM

Da den gamle professor hører om den skændsel, der er overgået hans barnebarn – den blinde, femtenårige Janne – er han nær ved at få et slagtilfælde. Hvad skal der blive af den purunge pige og barnet, hun venter?

AF MARIE LOUISE FISCHER

ILLUSTRERET AF KONRADSEN

rækkefølge - og så helst lidt mindre forvirret... Overlægen bukkede sig og tog trøjjen op fra gulvet. Hans hænder pillede nervøst i det tykke stof. - Jeg... vil helst ikke tale om det mere, hr. professor! Det var meget forkert af mig overhovedet at begynde.

- Ja, det kan De have ret i, sagde professoren tørkt. - Men da det nu er sket, er det for sent at fortryde. Nu må og vil jeg vide besked!

Ove Møller gik hen til døren og hængte langsomt og omhyggeligt trøjjen op. Han ønskede at vinde tid. Han havde en fornemmelse af at have bragt sig selv i en temmelig fatal situation. Eller... var det måske alligevel ikke så godt? Var lejligheden endelig kommet til at rette det tillintetgørende slag mod Martin Lynge? Under alle omstændigheder gjaldt det om at optræde med den største forsigtighed, så han ikke satte sig selv i et uheldigt lys.

- Nå, bliver det snart til noget? spurgte professoren utålmodigt. - Min datterdatter venter altså et barn... det var det, De slyngede mig i hovedet lige før, ikke...? Og doktor Lynge skulle være faderen?

Ove Møller bøjede hovedet. - Ja, sagde han lavmælt...

Professor Jepsen lignede næsten sig selv igen. Kun de lidt indfaldne kinder og de blålige læber rygsbede, at han lige havde overstået et voldsomt hjerteangreb. - Og hvorfra ved De så det? spurgte han kort.

- Fra Janne, kom det triumferende fra overlægen. - Det er hende selv, der har fortalt mig det.

Professoren tog brillerne af, pudsede glassene med sit lommetyrklaede og satte dem på igen. - Har Janne fortalt det til Dem?

- Ja!

- De vil måske være så venlig at forklare mig, hvad der egentlig fik hende til at sige det?

Efter et øjeblik febrisk overvejelse besluttede Ove Møller sig til at sige sandheden. - Hun tog fejl af mig og doktor Lynge...

Professoren gennemborede ham med sit blik.

- Og De lod hende blive i troen? De var rent ud sagt grov nok til at udnytte hendes blindhed og barnlige naivitet til at udfritte hende?

Ove Møller tav. Det gencrede ham at måtte stå foran sin chef som en uartig skoledreng, men han

vovede på den anden side ikke at sætte sig uden at være blevet opfordret til det.

- Og Eva? spurgte professoren. - Hvad siger hun til det? For jeg går naturligvis ud fra, at De har talst med min datter om sagen?

- Ja... Ove Møller gjorde en krampagtig synkebevægelse. - Hun vidste, at Janne venter et barn. Men hun påstår, at det ikke er doktor Lynge, der er faderen. Han har naturligvis nægtet det over for hende, og hun stoler på hans ord.

- Hm... Professoren strøg sig tankefuldt om hagen.

- Men jeg tror Janne, sagde overlægen ilert. - Det kan ikke bare være noget, hun finder på. Hun har bestemt også kunnet genkende ham, selv om det kun var den ene gang...

- Hvornår og hvor? Spørgsmålene kom som piskesmæld.

- En fredag aften i juli. Janne var på sit værelse. Hun var gået i seng. Vinduet stod åbent. Han er øbært klatret op ad espalieret og kommet den vej ind til hende. Der er ikke tale om, at han har forført hende - det var voldtagt! Sådan har Janne i hvert fald fremstillet det. (Forts. side 91)

Nyt gribende
afsnit i vor
opsigtsvækkende
roman

- Du skjuler noget for mig.
sagde Ruth til Janne.
- Frem med det!
Jeg vil vide det

Den globetrottende tegner har samlet hele verden i sit ungkarlehjem i en ældre villa på Frederiksberg

Af Jon Thrudvang

Fotos: Carlgeorg Gjerse

Spændende sandstensformationer er med til at gøre haven til en eksotisk park. Her er Otto Nielsen ved at anbringe en lille ny vækst i en -klippespalte-. Måske dækker den trappen en dag?

Herunder: I spisestuen står raritetsvitrinen, der er en sken barokting, kommet til Kolding i sin tid med de russiske prinsesser - og nu havnet hos en mand, hvis fantasi ikke kender grænser

Vi besøger:

OTTO NIELSEN

I mesterens atelier

ARTIKEL

Bliver man rig af at være hofplakattegner for SAS? Man bliver i al fald rig på oplevelser, når man som Otto Nielsen farer jorden rundt for at skuffe sig autentiske baggrunde og inspirationskilder for hver eneste detalje. Han har været overalt - undtagen Australien, men det kommer nok en dag. Selvfølgelig gør han sine arbejder færdig hjemme... men de hundrede af skitser, der går forud, er taget på stedet, det være sig Hong Kong eller Tokio eller Los Angeles eller Buenos Aires.

SAS-plakaterne og SAS-kalenderne med hans uefterlignelige farvesyn og elegante streg er for længst blevet samlerobjekter! I mange unge hjem er man glad for at have »en Otto Nielsen« på væggen. At kigge ind i hans eget hjem - i en ældre villa på en af de mest stille veje på Frederiksberg - er som at møde alle hans herlige tegninger på én gang! Han har taget det hele med hjem fra sine rejser. Da han er ungkarl, kan han indrette sig, som han vil. Og det gør han! (Foris, side 110)

Til højre: Det er ikke kedeligt at stå model for Otto Nielsen. Dels har han utrolig sans for det kvindelige legemes linjer - dels er han hurtig i vendingen. Det læste han i de mange år, hvor han virkede som tegnende teaterreporter ved B.T. Bagvæggen her er en mangedelt skærm fra Japan

- Tæl selv efter, hvor mange slags krydderier der står på hylden! ler Otto Nielsen. - Jeg aner det ikke selv...! Han elsker at lave mad for venner

skitserne sig op. Her foregår det afsluttende arbejde. Ofte et frysigt slid!

En cigaret og en drink i hjemmebaren, mens man sammenligner resultaterne ...

FARLIG LYKKE

AF URSULA SCHAAKE

*Hun kan ikke udskyde det længere. I aften
må hun bringe sin syge mand det
forfærdelige budskab, at deres to børn
er blevet kidnappet!*

ROMAN

Peter Strange vågnede af sin rus som af en dyb bevidstløshed. De frygteligste smærter jog gennem hans hoved, da han åbnede øjnene...

Som i en tåge så han det snuskede pensionsværelse: de forvaskede gardiner... de slidte møbler.

Hans gane var belagt... tungen tør.

Han rejste sig fra sengen og gik med vakkende skridt hen til vaskekummen i hjørnet. Han skyldede munden og hældte vand ned over panden...

Du glade verden, hvor må jeg have været fuld...!

Hans skjorte og bukser var kryllede. Han rystede over hele kroppen og følte lede ved sig selv.

Glimtvis vendte erindringen tilbage om den foregående aften: Irenes ord... Jeg vil ikke have mere med Dem at gøre! Gd Dere's vej! Det hårde udtryk i hendes øjne. Hendes hånd, der viste ham døren.

Han var gået... uden at have advaret hende mod Hossain... Han havde simpelt hen ikke kunnet komme til orde.

I «Lolita-Bar» havde han derefter givet sig til at drikke... fyldt sig med tequila, cognac og rødvin, alt mellem hinanden...

Det kvalmede for ham.

Han klamrede sig til kanten af vaskekummen og plaskede vand i ansigtet for at blive nøgtern.

Han ville rede sit hår... men kammen på glashylden var forsvundet. Og alt, hvad der ellers havde stået på den: Mandys kosmetikkruk, Hossains barbarmaskine, sæben... Intet var tilbage.

Han vendte sig lynhurtigt om, så det halvtåbne skab, sprang derhen og lukkede skabsdøren helt op. Tomt! Skufferne, som han rev ud, den ene efter den anden... tomme! Intet havde Hossain og Mandy efterladt.

Det kan kun betyde én ting! for det gennem hans hoved. Svimmel støttede han sig til en stol...

De er borte! For altid!

Han blev grebet af rædsel... panik.

De har forsøgt det igen... De har bortført børnene! Irene!

Han styrtede ud af værelset, før ned ad trappen og løb gispende gennem de krogede gyder i Tossa.

Gode Gud, lad det ikke være sandt... lad det ikke være sket...! Han tiggede og bad til en gud, som han hele sit liv havde fornægtet.

Han nåede kystvejen og ilede videre med hamrende hjerte.

Nu så han den Meyerske villa. Foran, ved indkørselen, holdt fire vogne.

Polit...! Irene har tilkaldt politiet! Hvis jeg går derhen nu, er jeg fortalt...

Han mærkede blodet banke i tindingerne.

Hvis han gik derhen nu og tilstod, at han havde vidst beskud om bortførelsen, men ikke forsøgt at forhindre den, ville man sjæblikkeligt arrestere ham.

Og mens undersøgelsene stod på, ville man blive opmærksom på den anden strafbare handling, han havde foretaget for OAS på Hossains ordre.

Man ville udlevere ham - til Frankrig, hvor attentatet fandt sted... det, som havde kostet to jernbanefolk livet.

Han rystede over hele kroppen.

Men jeg må da hjælpe Irene! tænkte han fortvivlet. Jeg må i det mindste forsøge at hjælpe hende...

Han vred sine hænder, der var klamme af angst, og tændte med rystende fingre en cigare. Tre taendstikker måtte han stryge, før han fik ild. Han tog et dybt drag, men hans hjerte blev ved at hamre.

Hvad skal jeg dog gøre...? Hvad kan jeg gøre...?

Han vendte tilbage til Tossa... slentrede ned ad gaden, som om han kom tilbage fra en spadseretur. Han troede, at enhver, han mædte, kunne læse skylden i hans ansigt. Men han tvang sig til at vise et roligt ydre.

I gården bag det tarvelige pensionat, hvor han i flere uger havde boet i værelse med Hossain og Mandy, stod hans gamle, udjente sportsvogn parkeret.

Peter så efter, om der var benzin nok på den. Jo, det ville række...

Han startede. Det rykkede i motoren. Han satte vognen i bakgear, kørte ud på gaden. Da han et kvarter senere drejede af på kystvejen, vidste han ikke engang, om han var på det rigtige spor.

De to politikommisærer var i elegant, smørkt tøj. Jakkerne var korle og stramme, bukserne havde skarpe presseholder. De sad på den læderbetrukkne sofa i hall'en i Meyers villa. Ved siden af dem stod to uniformerede politibetjente i grå militærtøj med gult på kravnen.

Irene sad over for de to kommissærer. Ved siden af hende stod Bruno Zimmer - den unge hotelejer og Juan, den trofaste gartner.

(Fortsættes side 95)

MAINTRENT AF

Hannu
Lyytinen
1967

TRUXA

tryller 35.000 kr. ned i lommen - på Dem

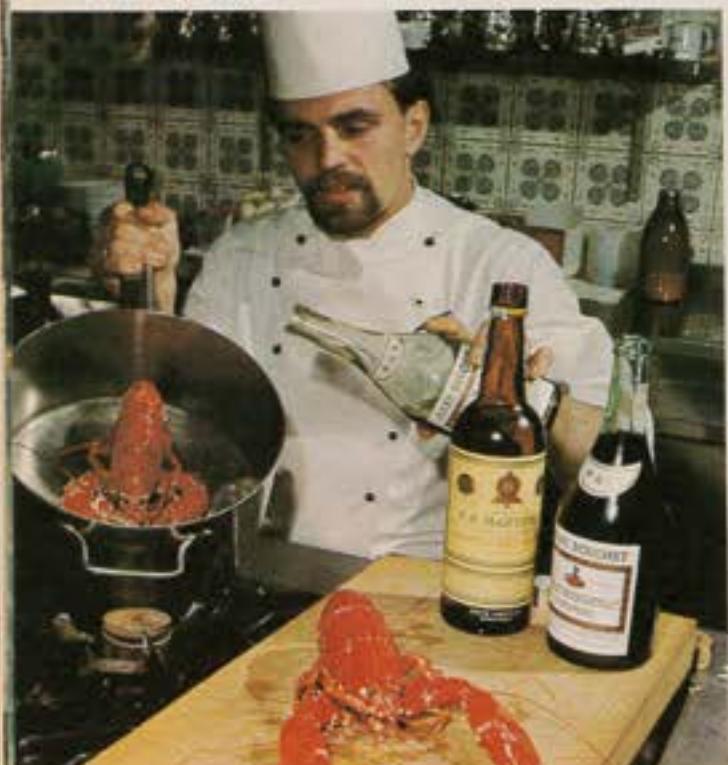
Direktør Ejler Jørgensen på jagt på Fisketorvet efter en flot hummer til sin suppe. Han fandt den hos fiskehandler Schumann.

Køkkenchef Steffen Mortensen flamberer hummeren

Her er de ingredienser, der går til Ejler Jørgensens middag. Det er hans køkkenchef Steffen Mortensen, der præsenterer de rare sager

- Værsgo, den færdige hummersuppe og den farserede aubergine er tryllet frem. Om halsen har direktør Ejler Jørgensen den fine franske orden, Commandeur de Tastevin

HVERDAGENS TROLDMÆND:

Også i køkkenregionerne mede man trolddomskunst. En, der vistelig forstår at trylle med potte og pander, er direktør Ejler Jørgensen. Han er chef for den nye restaurant Den Kongelige på Hotel Opera i København. Femmille Journalen har bedt dem hverdagens gastronomiske troldmand indvie os lidt i sin kunst og Ejler Jørgensen har valgt at fortælle om, hvordan han fremtryller sin berømte hummersuppe. Ovenpå serverer han farseret aubergine.

Ejler Jørgensen går på jagt efter en stor flot hummer, og således bliver den til hans berømte Bisque de Homard:

Hummeren flækkes, sautes i olie med løg, tomater og paprika. Der tilsettes: salvie, basilikum, oregano, hel peber, lønbaerblade, hvidløg, en stund gulerod, og suppen flamberes i halv flaske hvidvin, fiskesuppe og lidt piskeflæde. Dette Ejler Jørgensen-brick er et af de mest komplikerede. Det tager et par timer at udføre. Lidt lettere kommer han til farseret aubergine. En aubergine flækkes, kød skræbes ud og blandes med hvidløg, løg, champignon, hvidløg, salt, peber og flere tomater. Der strøs parmesan på, og retten gratineres i oven i en halv time.

Troldmanden Truxa tryller for Familie Journalens læsere, og de, der kan gætte navnene på hans tricks rigtigt, deltager i lodtrækningen om 35.000 kr., som Truxa tryller ned i lommen på den heldige vinder!

Det er let nok at trække penge OP af vores lommer – det er bl. a. skattevæsenet eksperter i. For en gangs skyld har en af Familie Journalens læsere chancen for at opleve det modsatte. Vinderen af denne konkurrence får 35.000 skatlefri kroner trukket lige ned i sin lomme af troldmanden Truxa. (Vi betaler gevinstafgiften). I denne uge viser Truxa sit andet trick, og De kan endnu få at være med i konkurrencen. Læserne skal gætte navnet på hver uges Truxa-trick og krydse det af på kuponen. Når Truxa om fem uger har vist alle sine syv tricks, samles kuponerne og indsendes til Familie Journalen efter nærmere meddelelse. Blandt de rigtige løsninger trækkes der lod om gevinsten: 35.000 kroner.

TRUXAS HEMMELIGHEDER:

DE TO KORT

Troldmanden Truxa afslerer nogle af sine trille-numre for Familie Journalens læsere. Lær hans hemmeligheder og prøv, om De kan gøre ham kunsten efter. I denne uge demonstrerer Truxa -De to kort.

Han tager et almindeligt sæt spillekort og vælger to vilkårlige kort, som han viser publikum. F.eks. ruder 8 og klør 6. Han beder tilskuerne huske godt på de to kort og stikker dem ind midt i kortbunken. Han viser, at han har tomme hænder og knipser tre gange over kortbunken. Til sidst tager han de to øverste kort af bunken og viser dem til tilskuerne. Det viser sig at være nøjagtig de to, han lagde midt i bunken. Publikum får lov at undersøge kortspillet for at se, om der skulle være dubleller.

Hemmeligheden: Folk husker dårligt – det er hemmeligheden bag denne kortkunst, for efter at Truxa har valgt de to kort ruder 8 og klør 6, finder han lynhurtigt også klør 8 og ruder 6, og de to sidste placerer han øverst i kortbunken. Det er disse to, han viser tilskuerne, men de ligner de to kort, han stoppede ind midt i bunken så meget, at folk ikke lægger mærke til det, fordi publikum har så travlt med at følge troldmandens bevegelser for at se, om der skulle falde et kort ud af ærmet, eller om hans hænder kommer i nærheden af lommerne. I de sekunder, der går, mens nummeret står på, blander folk ruder og klør sammen.

Familie Journalens regissør led ingen skade ved at medvirke i denne uges Truxa-trick. Først skar guillotinen et øble i to stykker. Men da skarpretteren anden gang trukkede kniven i bund, skete der imidlertid intet. Fru Guli stod med tom kurv, og vor medarbejder gik ud af spøgen med hovedet i behold. Sæt kryds ved navnet på ugens Truxa-trick på nedenstående kupon.

KUPON NR. 2

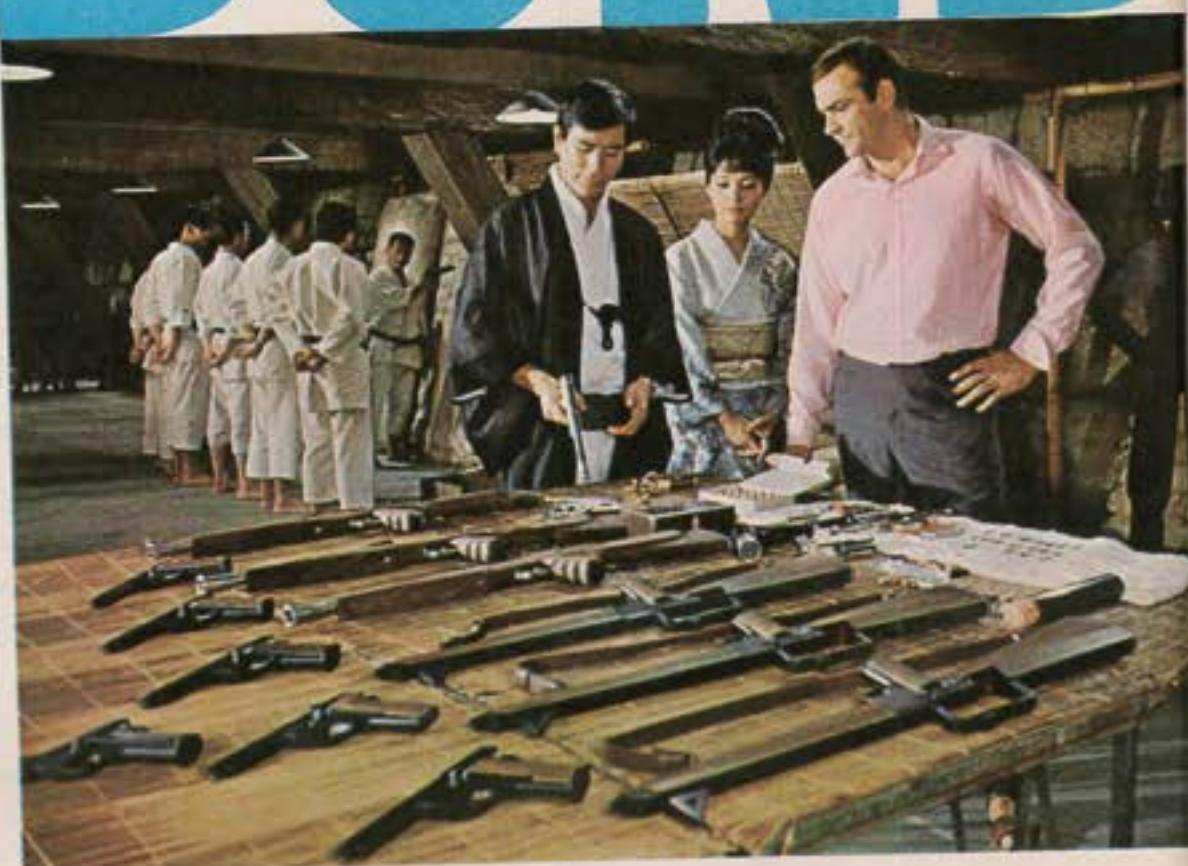
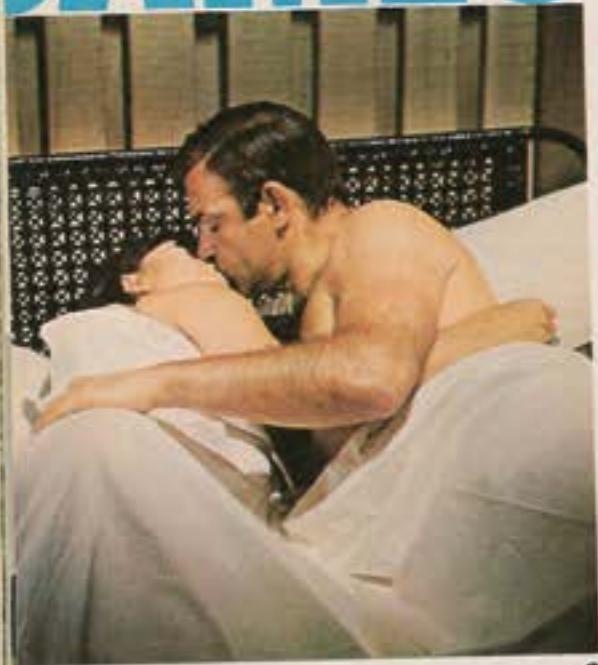
Sæt kryds ved navnet på denne uges Truxa-trick. Gem kuponen og indsend den sammen med de øvrige, når konkurrencen er slut.

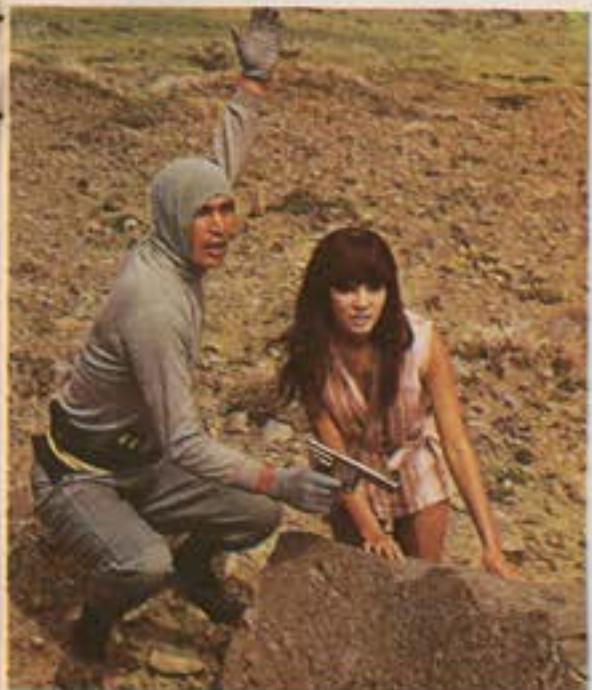
UGENS TRUXA-TRICK:

1	Det var kaninen
2	Køb blomster
3	Tørklæder til alle
4	Det afhuggede hoved
5	Frit svævende
6	Træk et kort, Volmer!
7	Tankelæseren

Jyeste — og i et par år den sidste —
James Bond-film, der udspilles
på eksotisk — japansk baggrund

DU LEVER KUN TO GANGE- JAMES BOND

1 James Bond befinner sig i en ikke ukendt situation i Hong Kong. Han hygger sig med en nydelig dame – indtil hans dødsfjender fra Spectre lokaliserer ham og temmelig ugalant skyder ham ned midt i hyrdetimen. Tror de da – og får de lov til at blive ved med at tro, eftersom James Bond »begraves« under fuld militær honnor. Men James Bond er ingenlunde sat ud af spillet. Han er tvaerimod på vej til Japan for at optrævle et af Spectres grummeste anslag mod verdensfreden.

2 Spectre har i den senere tid opnået såvel russiske som amerikanske rumraketter for at opnåsde de to supermagter til krig mod hinanden. Det er lige ved at lykkes. USA's præsident har meddelt, at hvis der sker Amerikas nyeste rumskib noget, når det sendes op om en halv snes dage, så betyder det krig. Hvem er det, der sådan lever med verdensfreden? James Bond gør sig sine egne tanker. Han dukker op i Japan som forretningsmanden mr. Fischer, der er interesseret i at købe kemikalier på Osato-fabrikkerne – et af Spectres mange skalkeskjul.

3 Bond får hurtigt kontakt med Tiger Tanaka, der er chef for Japans Secret Service. Dette viser sin effektivitet i mange af de farlige situationer. Spectre omgående bringer Bond i. I disse redningsaktioner spiller Tanakas smukke sekretær, Aki, en væsentlig rolle. På Tanakas skole, der ligger i et fornemt slot uden for Tokio, sættes Bond ind i de japanske arbejdsmetoder, der rummer visse, selv for Bond, ukendte raffinementer. Samtidig indleder Bond undersøgelsen, der skal lokalisere Spectre og dets chef, Ernst Blofeld.

4 Det bliver Aki og Bond, der foretager de indledende øvelser, blandt andet ved at borde et skib i Kobes havn. (Det er dog ikke af den grund, at Aki lader sig se i badedragt – det er mere det dekorative, der tages hensyn til...). De finder ud af, at der foregår mærkelige ting i nærheden af den lille ø Matsu ved Syd-Japans kyst. Da Bond overflyver den i en helikopter, han har fået tilsendt fra hovedkvarteret i fire lederkufferter (1), angribes han af sorte malede og fjendtlige helikoptere. De kan naturligvis ikke stille noget op mod Bond og hans prægtige flyvende maskine.

5 For at rette det sidste, knusende slag mod Blofeld og hans slæng, foresår Tiger Tanaka at lade Bond omdanne til japaner. Det foregår ved hjælp af smink, falsk hår og lignende. På den måde bliver den meget vesterlandske Bond omdannet til en simpel japansk arbejder – og for yderligere at camouflere de virkelige hensigter, bliver Bond dagen efter gift med en yndig japansk perlefiskerpige, Kissy. Brylluppet finder sted efter det traditionelle shinto-ritual... og med en Bond, der er lidt tung om hjertet. Aftenen i forvejen har Spectres snigmordere nemlig fået ram på Aki – med en giftdosis, der egentlig var tilstrekligt Bond.

6 Tiden er ved at være knap, Amerikanerne har sendt deres nye rumskib op samtidig med, at Bond og Kissy undersøger en mystisk klippehule på fastlandet. Det viser sig, at den fører ind til selve Spectre-hovedkvarteret, der er indrettet på bunden af en udslukt vulkan. Her finder Bond for det første de erobrede rumskibe, ligesom han befrier tilfangeagne amerikanske og russiske astronauter. På vulkanens bund har Blofeld endvidere rejst en fuldt ud moderne rakett-afskyrringsrampe, hvor en som russisk rumskib camoufleret Spectre-raket står parat til at piratagtigt ud i rummet. Når den kommer tilbage, medbringer den det amerikanske rumskib – og verdenskrigen vil være en realitet.

7 Selv Bond kan ikke en mand sætte Spectre-hovedkvarteret ud af spillet. Han har derfor sendt Kissy efter hjælp hos Tiger Tanaka, der rykker ud med sine velsænede mænd. Inde i vulkanen kommer det til en heftig kamp i kontrolrummet, hvor det lykkes Bond at trykke på netop den knap, der åbner vulkanens top, så Tanaka og hans mænd kan komme indenfor. Tanaka giver, fulgt af Kissy, signaler til den afgørende kamp.

8 Mens kampen raser inde i vulkanen, nærmere Spectres piratrakket sig det amerikanske rumskib ude i rummet. Men Bond trykker altid på den rigtige knap, nemlig den, der kan få Spectre-raketten til at eksplodere i fartens. I hovedkvarteret er alt kaos, og Blofeld – der her viser sig personligt for første gang i en Bond-film – foretager et sidste desperat træk. Det lykkes ham at komme sig vej til den mekanisme, der kan sprænge hele hovedkvarteret i luften. En række voldsomme eksplansioner gennemryster vulkanen – og det er et spørgsmål, om Blofeld selv er blevet offer for sit ødelæggelsesværk. James Bond, Kissy og Tanaka har derimod bragt sig i sikkerhed – og Bond forbereder sig til at nyde tilværelsen på en redningsflåde i Det japanske Hav i selskab med Kissy. Og hvis det ikke havde været for nye opgaver, som ventede i Secret Service, såk汉 nok lov.

Sårene på hans sjæl

AF THYGE BORG

ILLUSTRERET AF MAX WEIHRACHT

Det er ikke altid de ydre sår, der volder os mennesker den største fortræd ...

NOVELLE

Vejen fra Zoobasi til Tatzani kunne knap nok kaldes en vej. To dybe spor snoede sig ud og ind imellem små kuppledte høje og grupper af bushlandets forkørlede træer, der netop nu i tørketiden stod næsten uden løv og fik hele bushlandet til at virke afbrændt.

Men Helene skulle den vej.

Så længe hun havde været sygeplejerske ved hospitalet i Zoobasi havde hun to gange om ugen taget turen igennem bushlandet, og hun kendte vejen som sin medicintaske. Den var såmænd ikke værst i tørtiden, selv om det føltes som at køre igennem en bageovn, når solen brændte fra en skyfri himmel, men langt værre var det i regntiden, når alt var opblædt, og de floder, der var udtørret nu, kunne blive dybe og farlige, og det var ikke altid let at finde et sted, hvor hun uden fare kunne liste sin jeep igennem vandløbene.

Men den fare bestod da i hvert fald ikke i dag, og varmen var heller ikke værre, end at hun kunne holde den ud, når hun holdt sig inde under jeepens kaleche og kørte så megen vind op, som sporene tillod hende. Faktisk mordede det hende at køre denne tur en dag som denne. Der var sport i at holde en god fart og styre ad det snoede spor. Helene var stolt af, at hun var en god chauffør. Allerede da hun var hjemme i Danmark, havde hun været glad for at køre bil, og hendes bror, der kørte i alle de rallys, han kunne komme med i, havde lært hende alle de kneb, han kendte. Det var faktisk for at holde sin kørefærdighed i orden, at hun havde meldt sig til jobbet som rutesygeplejerske i distriktet omkring Zoobasi, da hun for to år siden var kommet til hospitalet.

Før i tiden havde en mandlig indfødt sygepasse kørт denne tur, fordi man regnede den for at være for vanskelig for en kvinde, men hans uddannelse var for utilstrækkelig til de krav, der stilledes, når besigene skulle have nogen betydning, og derfor tog man med kyshånd imod Helenes tilbud.

Og hun havde hurtigt gjort sig populær hos patienterne i landsbyen. Hendes høje lyse skikkelse imponerede dem åbenbart... eller var det hendes smilende væsen og venlige omgangstone? Hver gang hun standsedde i en landsby, flokkedes beboerne om hende, og hun havde let ved at komme i kontakt med dem.

Hun sad og tænkte på den landsby, hun var på vej til, da hun kørte igennem det sidste udtørrede flodleje og fortsatte ad en vej, der næsten var helt civiliseret i sin opbygning.

Der var noget særligt ved landsbyen Tatzani.

Dens beboere var på en eller anden måde mere interessante end beboerne i andre landsbyer, hun kom i. De forekom hende mere selvbevidste og stolte, og de leflede ikke for de hvide, som det var tilfældet i de fleste landsbyer.

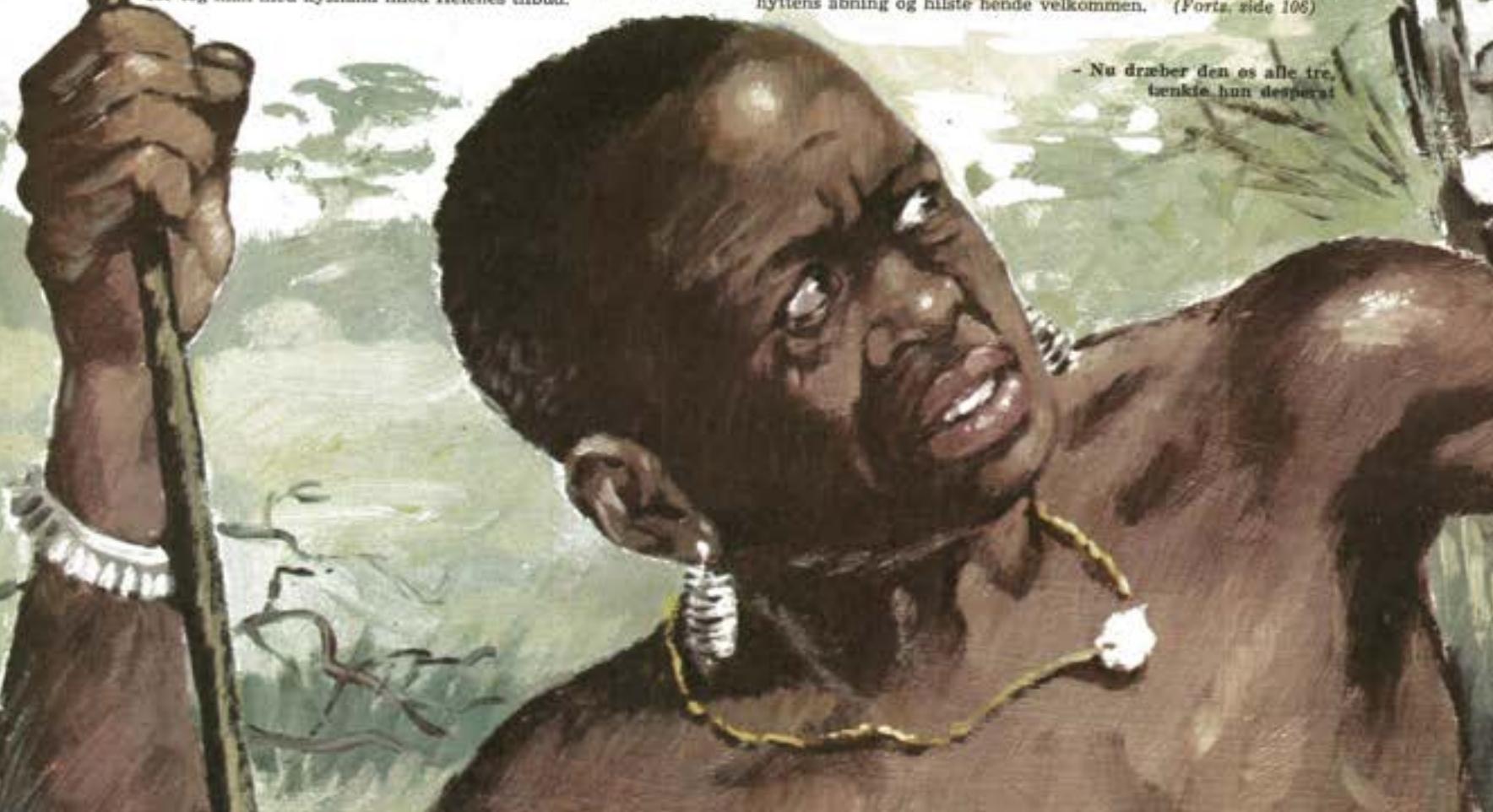
Helene fandt noget af forklaringen i den kendsgerning, at landsbyen lededes af en forholdsvis ung høvding, der var uddannet på missionsskolen i Zoobasi. Han hed Ngaua og syntes at besidde særlige lederevner. Han var en meget alvorlig mand, som meget sjeldent viste et smil, men det betød ikke, at han var uvenlig. Tvaerimod. Der var få steder, Helene fik en bedre støtte i sit arbejde, end netop i Tatzani, og det var Ngaua, der sørgede for, at hun fik den. Noget af forklaringen på hans alvorlige væsen fik Helene, da overlegten på hospitalet i Zoobasi fortalte hende, at han kort før hun kom til hospitalet havde mistet sin kone. Hun døde under en fødsel, og barnet overlevede heller ikke.

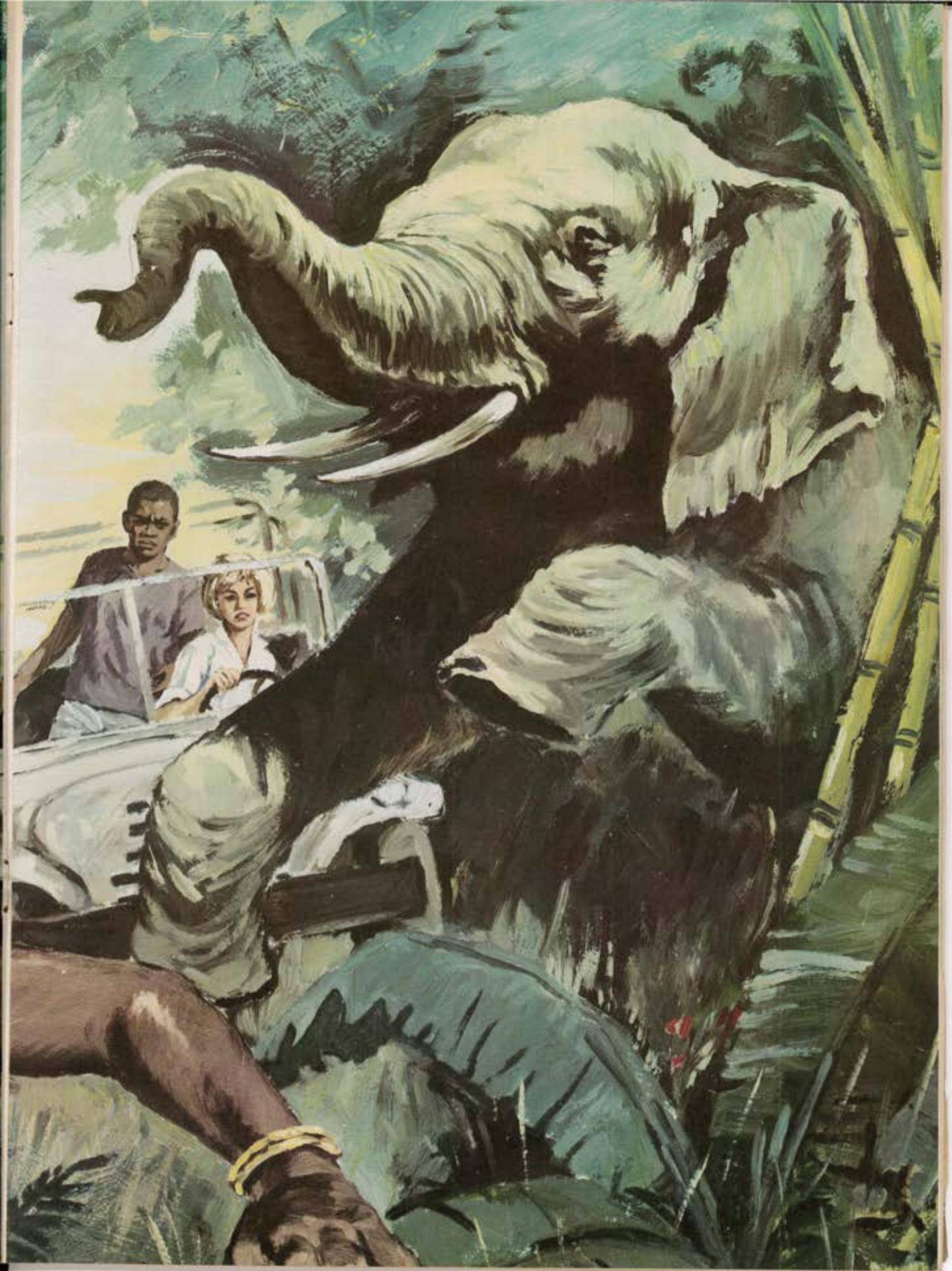
Men det måtte være mere end to år siden nu, og en hvilken som helst anden afrikansk mand ville have fundet sig en ny kone langt hurtigere.

Men Ngaua kunne åbenbart ikke glemme.

Helene drejede jeepen ind imellem de runde hytter og standsedde foran høvdingehytten. Hun var ventet, for hun kom med regelmæssige mellemrum, og et øjeblik efter kom Ngaua frem i hyttens åbning og hilste hende velkommen. (Fortz. side 106)

- Nu dræber den os alle tre,
tenkde hun desperat

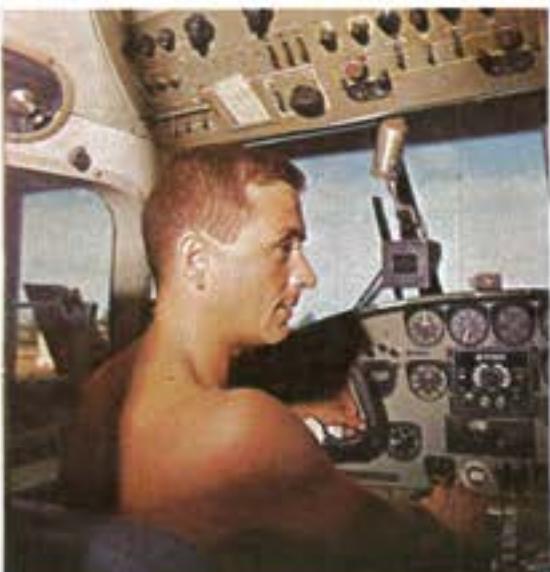
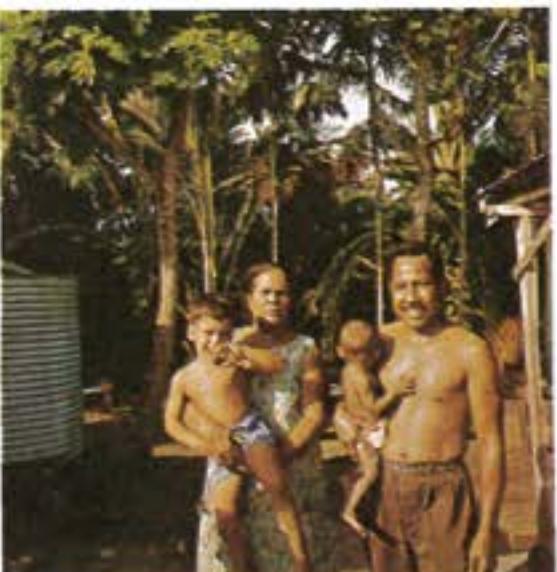

LYKKEN PÅ UNGKARLEØRNE / 7

TO VERDENER MED EN FORSKEL PÅ 1000 ÅR I UDVIKLING...

*men med kun tyve minutters flyvning
fra nutid til stenalder*

AF ARNE FALK-RØNNE

I denne artikel afslutter vor rejsende medarbejder, forfatteren Arne Falk-Rønne, sin beretning om Familie Journalens ekspedition til øerne nord for Ny Guinea. Hvilken fremtid har de indfødte i dette område? Hvilken fremtid har de hvide og deres halvkaste-etterkommere, hvoriblandt mange er af skandinavisk blod?

ARTIKEL

— Ja, hvem er jeg? siger mrs. Margrethe Mucksing og tilføjer:

— Jeg stiller mig ofte selv det spørgsmål, når jeg ikke ved, hvor jeg hører hjemme. Er jeg dansk, europæer og hvid, fordi tilfældet ville, at min far var dansker? Er jeg en kanak, fordi min mor var en indfødt af tigerstammen? Skal jeg slutte mig til den kinesiske koloni i Wewak, fordi min mand er kinesisk?

— Og hvilket resultat fører så Deres overvejelser til, mrs. Mucksing?

— At jeg er et menneske, og at jeg derfor har et menneskes pligter og rettigheder. Alt det øvrige må komme i anden række.

I nærheden af Sepikflodens udløb i Bismarckhavet på Ny Guineas nordkyst ligger handelsstedet Wewak, der med sin beskedne siratrip (landingsbane) også er endestationen for flyveforbindelsen til Port Moresby og dermed til Australien og resten af verden. Wewak er blevet kaldt for en racernes smeltejedel. Handelsposten er nabo til stenalderen, som findes blandt stammefolkningen langs Sepiks bifloder og i Central-Range-bjergene mindre end en halv times flyvning borte. Mr. John McLean, patruljeofficer, står op ved 5-tiden om morgenen i gæstehydden på en Chimbu-boplads hvis beboere endnu ikke er kommet under regningskontrol, og som få dage i forvejen oplevede synet af den første hvide mand i deres liv. McLean marcherer med sine bærere til den nyligt anlagte landingsbane et par timer derfra, går om bord i den lille 1-motorers maskine, som føres af piloten Arne Rasmussen, der er vokset op i Hvidovre ved København. De to mænd lander en halv time efter, kl. 7.30, på flyvepladsen i Wewak, hvor en større maskine venter på passagerer til Lae. Kl. 8 startes der. Kl. 10 er man i Lae, hvor der stiges om til en endnu større maskine. Kl. 11 er man i Port Moresby, hvorfra der kun er fem timers jetflyvning til Sydney. Ved 19-tiden samme aften spiser McLean middag på Chevron Hilton-hotellet... samme morgen sad han i en menneskeæderhytte i Central-Range på Ny Guinea.

Dette er hverdag af i dag, men det er en så fantastisk hverdag, at det er vanskeligt at fatte den for dem, der står midt i den, og det er kun muligt i denne artikel at kaste strejflys ind i den. Vi må koncentrere os om to familier i Wewak: Mucksing og Rasmussens.

Jeg fortalte i sidste uge om Læsø-boen Edvard Ørtoft, som udvandrede under navnet William Leonard og blev til kong Faïu af Wuwulu. Hans datter, Margrethe, født i 1908, bor nu i Wewak.

— Far var en lang, tynd mand, fortæller hun. — Han var en god for tigerfolket på Wuwulu, men for os børn var han først og fremmest far. Møh hed Beanu, hun var også af tigerstammen, og hun var den første kvinde på Wuwulu, som først forelskede sig i. Han tog hende til sig i huset, og noget efter lod han også Opi og Wallaberi flytte ind som sine medkoner. Hans kvinder havde hver sit værelse, og vi børn, som blev født i disse forbindelser, boede hos vores respektive mødre... jeg voksede op i Beanuværelset.

— Men var der ikke en frygtelig jalusi mellem kvinderne? (Fortsættes side 80)

Øverst t. v.: Mrs. Maggi Mucksing, født Margrethe Ørtoft Nielsen, er gift med en kineser og bor i handelsstedet Wewak på Ny Guineas nordkyst. Hun har børn og børnebørn, som alle er lyse i huden efter hendes far Edvard Ørtoft Nielsen fra Læsø alias kong Faïu alias master William Leonard.

Øverst t. h.: Arne Rasmussen starter fra den lille flyveplads i Wewak - 20 minutter borte på den anden side af bjergene ligger stenalderbopladserne.

Arne Rasmussen og hans kone fotografet på stranden ved Wewak. Det er et hårdt job at være junglepilot, men det har sine fordele ind imellem: luftfartsselskabet stiller en bungalow til rådighed, og den ligger 50 meter fra en af de bedste badestrande i verden, hvor der så godt som aldrig kommer et menneske, og hvor vandets temperatur dret rundt ligger på mellem 26 og 29 grader.

De to vidt forskellige verdener, som lever så at sige side om side, er det mest chokerende ved en rejse i Ny Guinea-området. Disse billeder sat op ved siden af hinanden giver måske en svag fornemmelse af det.

Øverste række: en stammekvinder fra Vituperne og hendes barn side om side med fra Gisela Bett og hendes barn fra Madang. Gisela, der stammer fra Flensborg og er født Hansen, lært sin mand at kende gennem en ægteskabsannonc.

Hun tog ud til ham, giftede sig med ham og lever nu i et lykkeligt ægteskab. Middelalderen for hende og hendes barn ligger så højt i forhold til den indfødte kvinder og hendes barn, at en sammenligning ingen virkelig hensigt har.

Midterste række: indfødte fra en boplads på Ungkarlegerne driver dagen bort foran mændenes hytte, hvor de tygger betel. I Madang (og i andre byer på Ny Guinea) har de indfødte i dag ret til at drikke spiritus, og de mødes ofte i John E. Steens bar, Tortilla Flat, der er en såkaldt taverne, et udskænkningssted for både hvide og indfødte. Også på boligforholde-nes område er der stor forskel.

Til venstre står en Chimbu-mand foran sin

hytte, som må bygges

op hevert femte eller sjette

år – men det tager også

kun to døgn at opføre en ny bolig.

Til højre skolehuset på

øen Karker. Det blev

opført af landsby-

befolkningen i løbet af

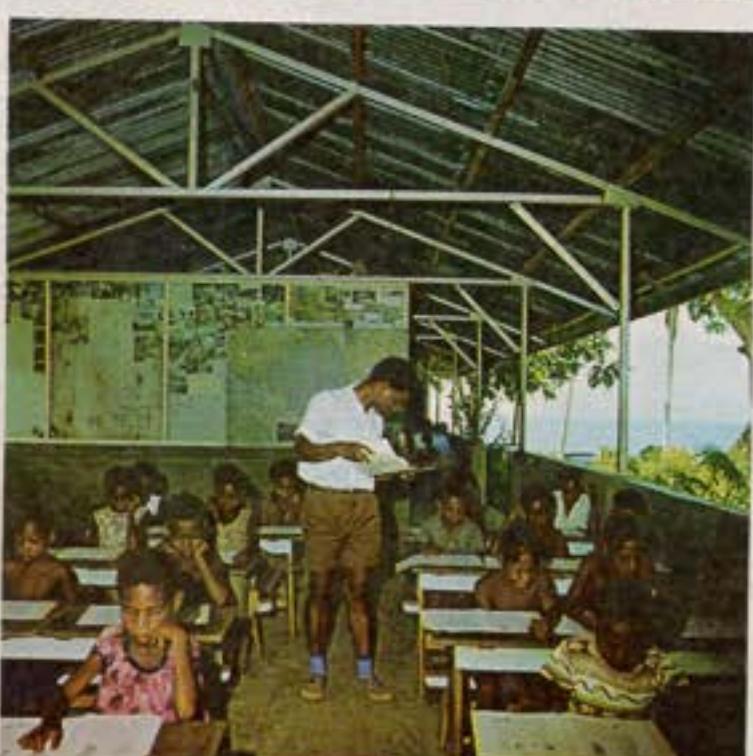
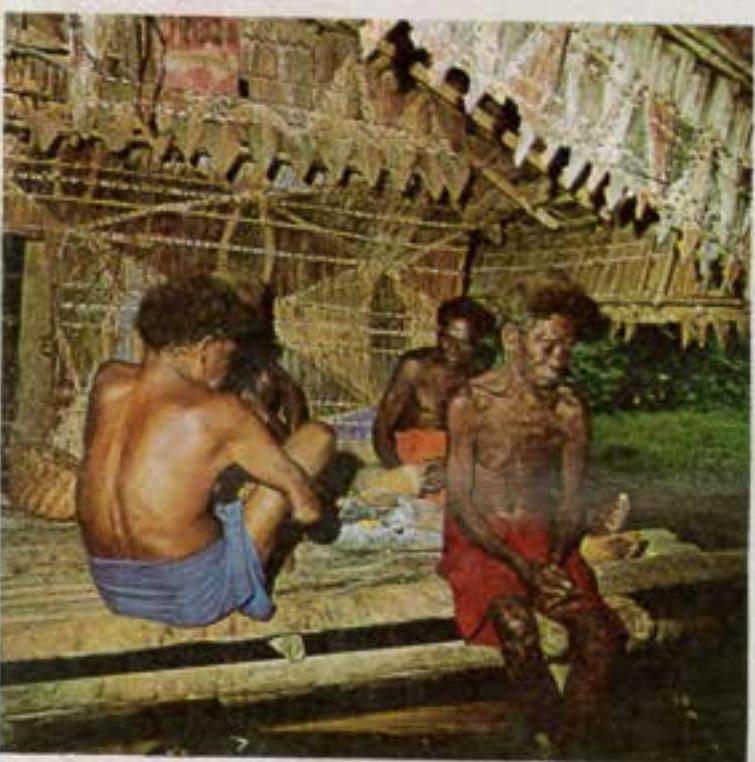
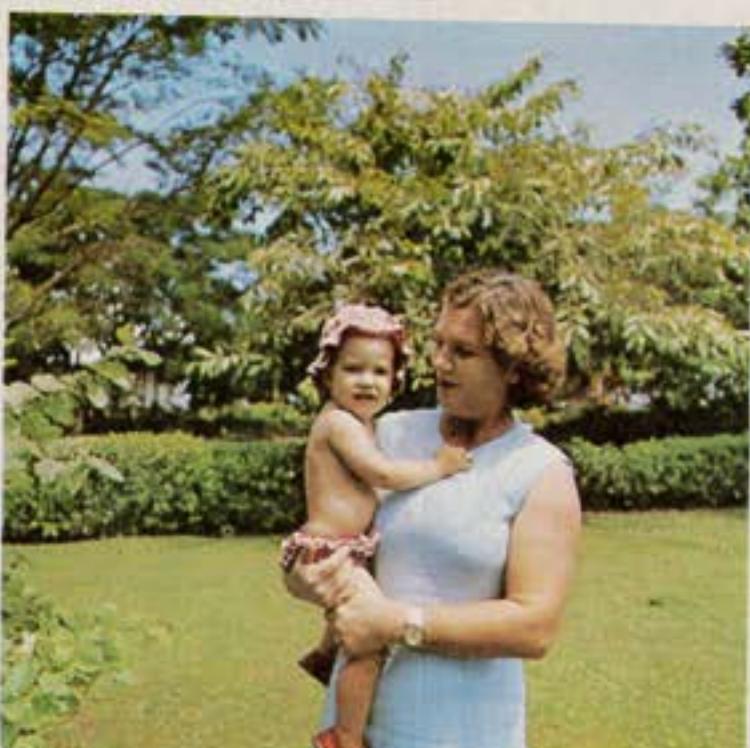
otte timer. Ny Guinea

med omliggende øer er

et af de få steder i

verden, som ikke

kender til boligmangel.

AF W. S. KOLBERG

GRØNNE JUNGE

ROMAN

Kate anede ikke, hvor længe hun havde bakset med den livløse skikkelse, og først troede hun, at det var et synsbedrag, da svage illinger syntes at glide hen over det smalle barneansigt.

– Jeg... jeg tror, brystet hævede sig ganske lidt, hviskede Justus andelst og bojede sig ned over barnet. Da vidste hun, at hun ikke havde taget fejl. Fra det øjeblik voksede hendes svindende krieftet, og for hvert pust, hun sendte ned i Kims lunger, blev hans andedrag mere markbart.

Justus kastede sig på knæ ved siden af hende. – Nu overtager jeg ham, Kate, sagde han og skubbede hende vorsomt til side. Hun lagde sig på ryggen i det våde græs. Først nu mærkede hun, hvor frygtelig udmattet hun var.

Det usikre andedræt blev langsomt normalt og regelmæssigt, og langt om længe slog Kim øjnene op. Blikket gled spændende frem og tilbage, som om han ikke anede, hvor han var... så gled et mat smil over hans ansigt, da han genkendte sin far.

– Far, mumlede han uddydeligt, – er jeg død nu? Justus kunne næsten ikke få et ord frem. – Nej, min dreng, hviskede han hæst og knugede den lille skikkelse ind til sig. – du lever, himlen være lovet! Men hvis det ikke havde været for Kate, ville du måske have været død nu!

– Hvor er Kate...? sagde den lille klagende.
– Kate skal komme...

– Jeg er her, min lille elskede! Hun slog armene om ham, så hun uden at tænke over det knugede både Kim og hans far ind til sig. – Men du må ikke tale... bare ligge helt stille, til vi får fat i vognen, så vi kan køre dig hjem.

Som om det havde været et stikord, hørte de pludselig Herberts kaldende stemme inde fra breden...

– Vi er herude! råbte Justus. – Vi har fundet ham. Han er i god behold.

Et par minutter efter kom Herbert Helms bræsende gennem pilekratet. Han stirrede som lamslæt på de dyngvilde skikkelser og på barnet, der udmattet lå på jorden.

– Ah, gud, sagde han hæst, – så var han alligevel faldet i spen! Hvordan...

– Alt det kan vente, sagde Justus, – vi må have ham bragt hjem i en fart... han har fået et alvorligt chok.

– Jeg tager ham, sagde Herbert beslutsoent. – I to ser ud, som om I får nok at gøre med at støtte hinanden.

Marina udstydede et skrig af forfærdelse, da hun så det lille optog, og gav sig igen til at grunde og komme med selvbebrejdelses.

Var drengen druknet?
Eller ville det
lykkes hende at
kalde ham
til live igen?

Læs den
spændende
slutning!

UDGERT AF

Amdé
— Kan du huske, hvad vi talte om, før alt dette skete? sagde Justus til Kate

— Hold nu op med det, gamle tøj! sagde Justus kærligt. — Nu er alt jo godt, og vi er sluppet med skrækken. Kims skytsengel har holdt sin hånd over ham, og lad os være taknemlige for det. Hvis du kan klare det, Herbert, så lad os gå tilbage til hytten. Kim trænger til et godt hvil før tilbageturen, og vi andre trænger til at blive vasket.

— Var det ikke bedre at køre hjem straks og sende bud efter lægen? indvendte Marina betenklig. — bare den stakkels dreng ikke bliver syg.

— Jeg er ikke spor syg! Kim var allerede ved at blive kry igen, selv om han var lidt blegnæbbet. — I skal da også høre, hvordan det hele skete, ikke?

Uden at slippe Kim krængede Herbert sin jakke af sig og rakte den til Kate. — Tag hellere den på, ellers kommer De til at fryse, sagde han betenkligt.

Først i dette øjeblik gik det op for Justus, at hun kun var halvt påklædt. Det våde undertøj klæbede til hende og afsløredt hver linie i hendes krop. Og det faldt ham med det samme ind, at hans egen påklædning ikke var stort mere dækkende. Han skyndte sig at trække sine shorts over de gennemskyldte underbuksler. Men ejendomeligt nok følte han ikke noget pinligt i situationen. Alt forekom ham naturligt og rigtigt, selv om han for hendes skyld gerne havde undværet publikum lige nu.

Da Kim havde fået det våde tøj af, var blevet gnubbet tor og var blevet hyllet ind i faderens store badekåbe, lagde de ham i det varme græsude i solen, så han kunne få lidt varme i kroppen. Kate og Justus fik bedetøjet på og gik ned for at få det værste mudder af sig, mens Marina hængte alt det våde tøj til tørre.

Da de kom tilbage, lagde de sig alle sammen i græsset for at slappe af. Først nu kom reaktionen efter den frygtelige oplevelse, og de var alle sammen mere eller mindre rystede ved tanken om den tragedie, de havde haft så tiet ind på livet.

Kim var den, der syntes mindst påvirket. Han lå lenger med Kates hånd i sin og stirrede lidt beklæmt op på sin far.

— Nu, hvor jeg har det meget bedre, spurgte han med en meget lille stemme, — skal jeg så ha' bank?

Justus følte en så overvældende lettelse, at han for første gang i sit liv syntes, at straf var på sin plads... men han nænnede det alligevel ikke.

— Det glæder mig, at du i det mindste indser, at du havde fortjent det, sagde han barsk. — Du er vel klar over, at du har gjort noget meget galt i dag?

— Ikke lige nu, sagde Kate bedende. — Jeg skal nok tale alvorligt med ham, men han har været igennem nok i dag. I fremtiden finder du aldrig mere på den slags, vel, Kim?

Drenge rystede energisk på hovedet. — Aldrig mere, Kate, det kan du stole på! Jeg troede bestemt, at jeg var ved at dø. Jeg vil aldrig mere klatre ud i de dumme træer ved vandet!

— Men hvordan kunne du overhovedet finde på det, knægt? spurgte Justus strengt. — Hvorfor blev du ikke hos faster Marina og onkel Herbert? Og hvorfor svarede du ikke, da de kaldte på dig?

Kim hang med hovedet. — De gik ikke rigtigt på slangejagt. De lod bare som om. Og hver gang jeg vendte mig om, stod de og kyssede hinanden, og det gad jeg ikke blive ved med at se på. Jeg havde jo lovet at holde slangerne væk fra Kate. Og så kom jeg længere og længere væk...

— Kunne du slet ikke høre os kalde? spurgte Herbert. — Vi råbte da ellers højt nok.

— Jo... kom det nolende, — jeg hørte godt nogen råbe... men jeg skulle jo fange de slanger, og så kom jeg pludselig hen til det spændende sted, I ved nok... Og det var ligesom en rigtig urskov... og jeg legede, at jeg var en opdagelsesrejsende, der rigtig skulle passe på de farlige dyr, og så næede jeg helt ud til det store træ, der vokser skarpt... og där var der en gren, jeg kunne ligge på og pladske ned i vandet med min stok.

Marina gav. — Og så styrtede du lige på hovedet i vandet?

(Fortsættet side 100)

Jeg kan godt li' dig, for du spiller så pænt... Har du se

Det lille orkester

I denne uge viser vi børnetøj både til piger og drenge. Her er skoletøj og legetøj og dansetøj — lige fra de praktiske fløjlsbukser, lodenfrakker og skipperjakker til det smarteste lille sømandssæt og den yndigste lille »balkjole«. Vi har valgt at vise tøjet til børn på cirka 6 år, men det samme tøj fås naturligvis også til yngre og ældre børn

AF LIBBIE SKOVSGAARD
FOTOS: MOGENS LANGE

Den lille, sorte fløjlsdragt med hvid krave og hvid bort kan bruges både af piger og drenge. Vi har set den hos Rila til ca. 108 kroner. Kjolen i småternet tricel med hvide festoner kommer fra Syseen Wester og koster ca. 64 kroner. Den lille hat med bånd i nakken er fra College til 23,50 kr. og de sorte laksø (det er faktisk pigeesco, men de kan sagtens bruges til drenge) fås i Magasin til 82 kroner.

Tra, tra, tra, tra ta bom, bom, bommelum, bom, bom

Yderligere oplysninger hos:
Steffen's, Lundtorvet 1 D, Lyngby (en gros)
Stefan, Østerbrogade 86, Ø.
Tumling, Brudelysvej 26, Bagsværd (en gros)
Syseen Wester, Knabrostræde 9, K. (en gros)
College, Vester Voldgade 17, K.
BIM, Bernstorffsvej 34, Hellerup (en gros)
Magasin, Kgs. Nytorv, K.
Rila Trico A/S, Frederikssund (en gros)

Pigen yderst til venstre er i blå spencer af jernbanefløj — med røde kanter og knapper — fra Tumling til ca. 39 kroner. Hertil en hvid rullekravemjumper fra Magasin til 26,50 kr. og røde sportsstremper fra College til 9,75 kr. Drengen med trompeten er i beigefarvede, meget bredrillede fløjlsbukser med seler og baglommer til ca. 54 kroner hos Rila. Og i en rød ribstrikket sweater fra Magasin til 23,50 kr. Drengen med trommen har fået en »kravledragt« af bredrillede jernbanefløj på. Den er med lynlås foran og med kantebånd om ærmegab, bukseben og hals — og koster ca. 48 kroner hos Rila. Den blå rullekravesweater er fra College til 19,50 kr. Transkoene (røde og blå) koster ca. 25 kroner parret i Magasin

mig danse tam-tam... Vi spiller lige den her

Sømandssæt i jersey – mærket MMT – set hos College til 128 kroner. Fra samme sted kommer den lille sømandskjole med plisseret nederdel og rib-strikket overdel. Den koster 79,50 kr. Bidselskoene i sort lak er pigeesco, der også klar'r drenge. De fås i Magasin og koster 82 kroner.

-Kravledragten- til venstre i temet bomuld (sanfor plus) med lynlåse kan man få hos Tumling til ca. 45 kroner. Den røde ribstrikke sweater er fra Magasin til 23,50 kr. Røde flæjsbukser (jernbanefløj) med blanke knapper og en tilsvarende nederdel er også fra Tumling og koster henholdsvis 50 kroner og 35 kroner (cirka). Hertil en blå rullekravejumper fra College til 19,50 kr. og en hvid ribstrikket fra Magasin til 26,50 kr. Man kan lige skimte træskoene – fra Magasin til cirka 25 kroner

Øv, I spiller pivfalsk... Farvel, og tak for i dag...

Cottoncoats til børn fås i mange farver hos Steffen's. Her er tre til ca. 82 kroner stykket. Drengene har flæjsbukser med lommer og sealer på – de fås i beige og mørkegrått og koster 35 kroner perret hos Stefan. Pigens lyserøde tørklæde er fra Rila til ca. 16,85 kr., og den bordeauxfarvede ribstrikke sweater (til højre) er fra Magasin til 36 kroner. Støvlerne er ligeledes fra Magasin – de til venstre er spanske og koster 34 kroner – de yderst til højre er danske og koster 36 kroner. Lakskoene med bidsel koster 82 kroner

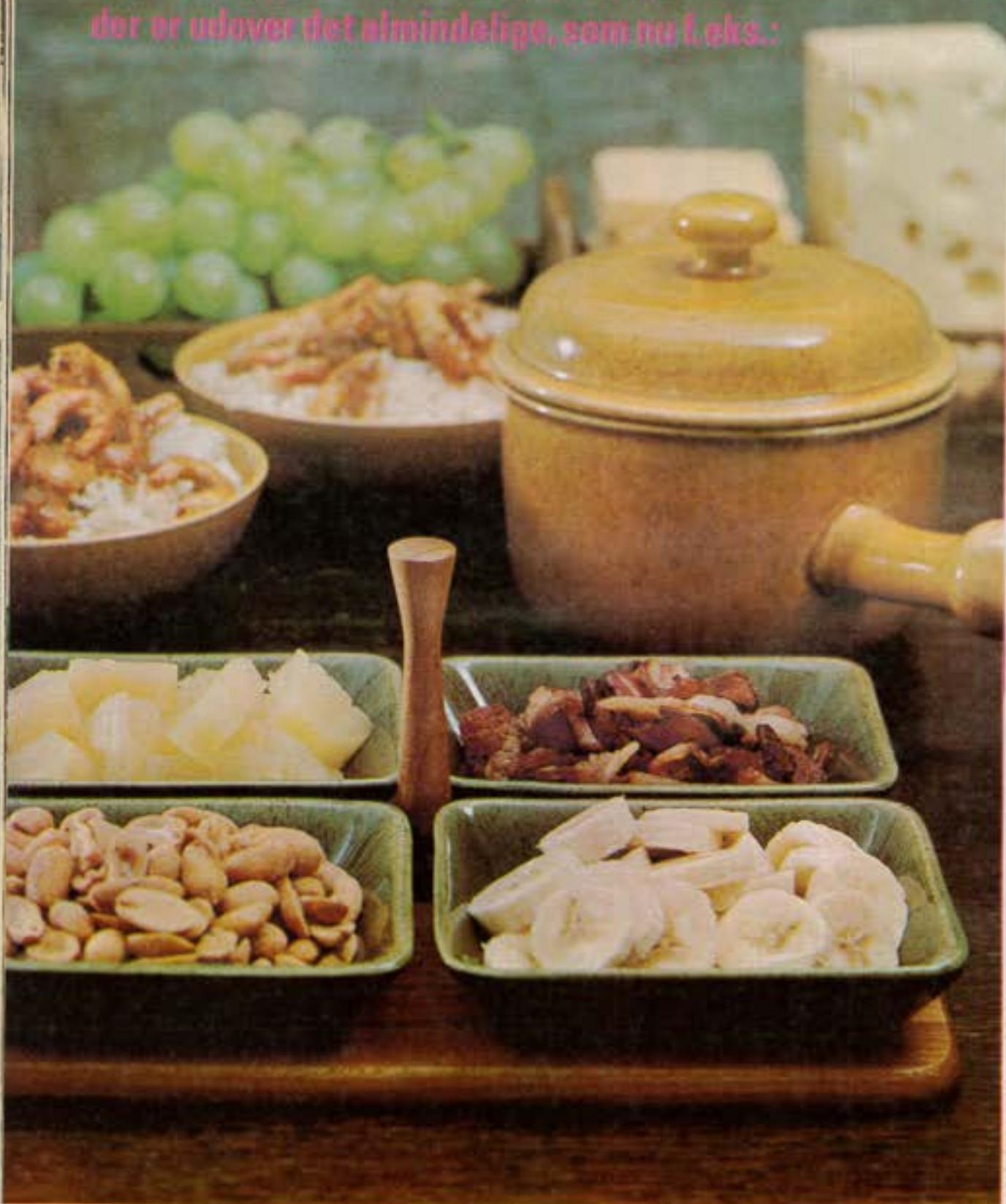

Fra venstre mod højre: Sort skipperjakke med to rækker blanke knapper og mange lommer har vi set hos Steffen's til ca. 76 kroner. De bredrillede flæjsbukser (med sealer og baglomme) er fra Rila til ca. 54 kroner. De lyse støvler er fra Magasin og koster 36 kroner. I midten: En lysegrå frakke (100% uld) med selvknapper og højtsiddende lommer kommer fra BIM til ca. 138 kroner. Baskerhue og halsterklæde koster 16,85 (hver især) hos Rila og bidselsko i sort lak koster 82 kroner hos Magasin. Yderst til højre: En rigtig lodenfrakke kan man få hos Steffen's – den er med ternet løer og koster ca. 80 kroner. Flæjsbukserne er fra Rila til ca. 54 kroner, og støvlerne, der er spanske, kommer fra Magasin til 34 kroner

Kirsten Hüttemeier siger:

Spis noget sjovt en gang imellem!

Hvor er det opkvikkende at spise noget, der er udover det almindelige, som nu Leks.:

Rejer på kina-vis (2 pers.)

Enten anvendes dåserejer eller de frosne. - Beregn ca. 30 g rejer pro person.

Smør, lidt karry, knust hvidløg.

Løse ris af: 3 dl ris (de aftange), 6 dl vand, 2 spskf. olie.

Serveres med: Annanassstykker, bananskiver, saltmandler eller peanuts samt bacon rullet omkring en lille snitté æble og stegt sprædt.

Ris og vand koger med ollen i 15 minutter, og anrettes i portionsskål. Herover de karryristede rejer.

På siegepanden brunnes smør. Her kommer hvidløg og karry, og det skal syde og steges godt sammen, inden man meget hurtigt vender rejerne i denne herlighed. Endelig ingen væde ved rejerne! Ved rask varme ristes de højst 10 minutter, serveres på de varme ris og nydes med det pikante fyld til.

Bagefter er det godt med ost og druer.

En spændende og mættende ret er:

Forsyldte paprika (4 pers.)

Godt er det med fyldt paprika, eller pebere, som de også kaldes. Vi kan købe dem røde eller grønne, og få en mættende og god ret sådan:

4 grønne eller røde paprika, vand, salt
Fars af: 400 g kalvekød, 1 dl kogte ris (kogt i vand eller i bouillon), 1 æg, 1 spskf. rasp, salt, peber, ca. 2½-3 dl apelsinris. Bacon i skiver, smør.

Paprika flækkes på langs, og alle de hvide, små frø fjernes, inden selve paprikauen lægges i kogende, letsaltet vand og trækker i ca. 5 minutter. Tages derpå op, drypper af og anbringes i et ildfast fat. Farsen røres hurtigt sammen og fordeles i paprika-halvdeler, og over hver legges tynde skiver bacon. Lidt smør kommer over eller ned imellem, og ubetydeligt vand kommer i fatet. Steger så i ovnen ved 225° i ca. 30 minutter.

Hertil kan serveres ris, stegte kartofelskiver, eller bare en god salat.

En dessert en gang imellem kan være meget hyggeligt, som nu:

Krydder-banancer

Banancer rulles i en blanding af: kand ingefær og florsukker. Steger hastigt i smør på panden, vendes kun lige i den varme smør. Hertil gerne vanilleis.

Lidt rart ud på de små timer er ofte aktuelt, og tro mig, denne lune godmad er i topklasse:

Stjernemoden (6 stk.)

En lang skive franskbrød (skæret ud på den lange led af et lille formbrød), smør, meget klippet purøg, tomatskiver, ansjoserfilet, revet ost og fed ost.

Skorperne skæres fra brødet, der smøres og drysses med fintklippet purøg. Tomatskiver - skæret ret tyndt og ansjoserfileter lægges over. Revet ost drysses på, og maden stiller i ovnen ved god varme, 250° i 8-10 minutter.

Skæres derefter ud til trekantede rektangler på pladen.

Kælderkold øl er bedst hertil!

Man kan købe nogle dåser med spanske muslinger. Store og naturelle ligger de i en dejlig lage. Muslingerne smager fortæffeligt og koster omkring 2 kr. Heraf kan vi få:

2 dejlige stykker startmod

Erl beregnet som forret f. eks. til en frokost eller til en lille middag.

1 ds. spanske muslinger, 2 skiver franskbrød, ristet og smurt, 3 spskf. mayonnaise, smagt til med senape, 2 spskf. stiftspisket æggehvid.

Muslingerne fordeles på brødet, og herover mayonnaisen, tilsat æggehviden. Gratineres i ovnen ved 250° i 10 minutter. Serveres på salatblade.

Tunfisk i dåse findes også fra Spanien og er meget fine i smag og udseende. Tunfisk kan blandes i mayonnaise eller marinieres i fransk dressing sammen med grønne paprikaanitter, eller lun tun er også godt:

Tunfisken fordeles på brød, evt. smurt med smør. Herover en skive fed, mild ost, helst emmentaltypen. Gratineres ved 250° i 8 min. Serveres på salatblade.

IMPORTØREN

moderne møbler og belysninger

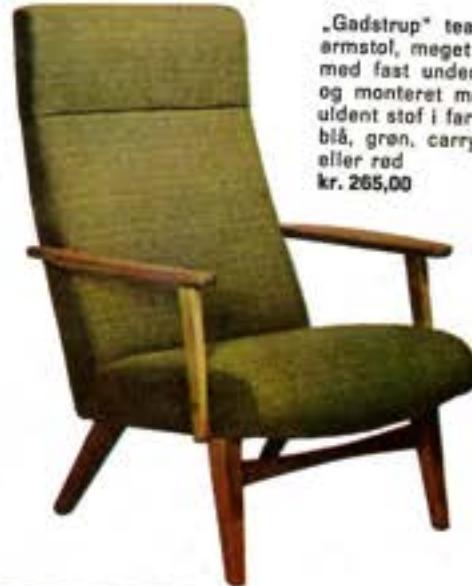
Søvebriks med løs hynde og ryg med magasin, polstret med ternet mebelstof i flere moderne farver. Enkelt kr. 198,00 – dobbelt kr. 345,00
Tilsvarende lænestol kr. 149,00 Brikse fra kr. 139,00
Kombineret sofa- og spisebord i teak, mål: 60×140×52 cm, udslæbet: kr. 415,00

Moderne teak dækketøjskab med bar, højde 108 cm, bredde 180 cm, dybde 47 cm kr. 845,00
Teak-spisebord med udtræk, så det bliver rundt, dia. 130 cm kr. 295,00
Salonstol i teak, polstret med imit. nappa kr. 138,00

<p>3-armet standerlampe med sort, riflet sejle og messingfod, med skærm kr. 348,00</p>	<p>Pendel i moderne design, kobber og sort med prisme. Dia. 20 cm kr. 97,50</p>	<p>Pendel m. sort yderskærm, kobberfarvede inderskærme og høj top. Giver også ovenlys. Dia. 33 cm kr. 58,00</p>	<p>Moderne tripendel m. dråbeformede glas og forkromet top på teak-kryds kr. 118,00 Som to-pendel kr. 85,50</p>
<p>Standerlampe med sejle af riflet messing og palisander, og messingfod, med stativ – uden skærm kr. 118,00</p>	<p>Lygte i plisseret plastik. U. op hæng 28 cm kr. 25,50 38 cm kr. 35,50</p>	<p>Udendørslygte. h.: 22 cm kr. 108,00 h.: 30 cm kr. 118,00</p>	

Kontant eller på nemme rater hos
IMPORTØREN

„Gadstrup“ teak-armstol, meget solid med fast understel og monteret med uldent stof i farverne blå, grøn, cappi eller rød kr. 265,00

Smukke teak-reoler med indstillelige hylder, 180×89×42/26 cm.
Reol med 3 hylder og underskab og skydedøre kr. 395,00

Reol med 5 hylder, uden underskab (dybde 26 cm) kr. 335,00

Reol med 3 hylder, 3 små og 3 store skuffer samt udtræksplade kr. 465,00

IMPORTØREN

Smukt teak-hjørneskab med blyindfattede, reglarvede ruder. Mål: højde 146 cm, bredde 90 cm, dybde 62 cm kr. 885,00

Armostol med moderne stof i flere farver kr. 118,00

Moderne armostol polstret med imit. nappa kr. 89,00

Indskudsborde i teak kr. 88,00

Elegant skammel med 10 cm skumgummi, h. 35 cm kr. 48,50

Pindestol med naturfarvet ryg og teak-sæde kr. 42,50

Drejestol med løs hylde, ensfarvet blå eller bronze kr. 195,00

Meget elegant pendel med kobberfarvet overdel og østrigsk krystalglass. Diameter 29 cm kr. 93,50

Smuk prismekrone i messing, uden skærm, 3-armet kr. 179,00
5-armet kr. 268,00

Metal-pendel med ringgitter i bund og top. Diam. 39 cm. Leveres med skærm og top i messing-, kobber- eller aluminiums-farvet kr. 69,50

Moderne pendel med krystalglass. Højde 32 cm. Findes med messing-, kobber- eller aluminiumsfarvet overdel kr. 54,50

GAVEKORT

Et gavekort fra IMPORTØREN giver modtageren mulighed for at vælge mellem hundredvis af varer. Det kan såvel købes som indløses hos IMPORTØREN over hele landet.

Kontant eller,
IMPO

Gyngestol i syrebehandlet eg, polstret med strikket olmerdug kr. 385,00

Tilsvarende fodskammel
kr. 89,00

Moderne springvand med blomsterkrybbe og lys kr. 135,00

Teak-blomsterkrybbe med plastindsats. H.: 50 cm, br.: 18 cm, L: 65 cm kr. 49,50

Blomsterkrybbe betrukket med sort, imit. nappa, h.: 45 cm, br.: 17 cm, L: 63 cm kr. 39,85

Fodskammel i teak med sort eller rødt nappalon kr. 42,50

Sytaburet med ruminddeling, højde 35 cm, bredde 39 cm, længde 39 cm kr. 59,50

Pige-skrivebord i teak, højde 60 cm, bredde 105 cm, længde 75 cm kr. 268,00

Bordlampe i brun keramik med azurblå hals. H.: 25 cm - U. skærm kr. 42,50

SØHOLM støttejs-bordlampe m. glaseret, blåt relief og lys, rå hals. Højde 16 cm. Uden skærm kr. 48,50

Støbt messinglampe m. keramiklys, ledning og stik. Uden skærm enkelt kr. 38,75 dobbelt kr. 59,85

Italiensk keramik-bordlampe m. motiv. H.: 18 cm. U. skærm kr. 27,75

Kirkelampe i støbt messing, med ledning og stik. U. skærm kr. 29,85

Kaminlampe, støbt, med træsejle og rund silkeskærm kr. 198,00

Lampet med teak-bagplade, afbryder og opal glas kr. 26,50

Elegant dobbelt sovesofa med løse hynder og magasin. Længde 220 cm, bredde 78 cm. Udsæt bredde 185 cm. Leveres med ensfarvet, kraftigt stof i farverne blå, grøn, carry eller red kr. 765,00

Sofabordet er af teak og måler længde 150 cm kr. 158,00

Kontant eller på nemme rater hos
IMPORTØREN

Moderne lav kommode med 8 skuffer, teak, højde 80 cm, bredde 152 cm, dybde 41 cm, teak ... kr. 415,00

Teak-kommode med 6 skuffer, højde 102 cm, bredde 80 cm, dybde 41 cm kr. 295,00

Med 4 skuffer, h.: 70 cm, br.: 80 cm, d.: 41 cm kr. 228,00

Teak-kommode med moderne skuf-fegreb. Med 4 skuffer, h.: 72 cm, br.: 62 cm, d.: 31 cm kr. 135,00

M. 6 skuffer, h.: 84 cm kr. 185,00

Entrékommode i teak m. 3 skuffer. Mål: h. 65, br. 65, d. 30 cm kr. 135,00

Nydelig entrékommode i teak. Mål: h. 48, br. 75, d. 32 cm. Teak kr. 175,00

Bambus-thevogn med råglasplade og -hylde. Rum til vinflasker og blade. Længde 65 cm kr. 148,00

Se vort udvalg i bambus-møbler

IMPORTØREN

Følgelig brochure

IMPORTØREN præsenterer her et nyt og meget elegant reolssystem i teak med teak-bagplade. Det er et system med mange forskellige enheder, der giver Dem mulighed for at opbygge Deres helt personlige reolvæg.

Vitrine med glasskydedøre	50×22×80 cm	kr. 149,00
Skuffesektion med 2 skuffer	25×42×80 cm	kr. 195,00
Skuffesektion med 4 skuffer	50×42×80 cm	kr. 280,00
Tobakskab	50×22×80 cm	kr. 149,00
Barskab m. 2 skuffer og klap	50×42×80 cm	kr. 285,00
Serviceskab med hylde	50×42×80 cm	kr. 190,00
Skrivepult med 2 skuffer	42×80 cm	kr. 125,00
Kabinet med glasskydedøre	35×35×80 cm	kr. 149,00
Tidsskrifthynde	30×80 cm	kr. 49,50
Grammofonskab	35×42×80 cm	kr. 220,00
Hylde med bejler	20×80 cm	kr. 21,85
Hylde med bejler	25×80 cm	kr. 26,50
Hylde med bejler	30×80 cm	kr. 32,50
TV-hylde med bejler	45×80 cm	kr. 49,50
Vanger	pr. m	kr. 9,00
Teak bagplade, bredde 80 cm	pr. m	kr. 45,00

Kan også leveres i palisander.

Kontant eller på nemme rater hos
IMPORTØREN

IMPORTØREN

Elegant drejestol med løs hynde og letmetal-fod. Stolen er polstret med svært møbelstof, der leveres i farverne blå, olivengren, carry, red – en rigtig „slappe-af“ stol kr. 575,00
Samme stol med ben i teaktræ kr. 495,00

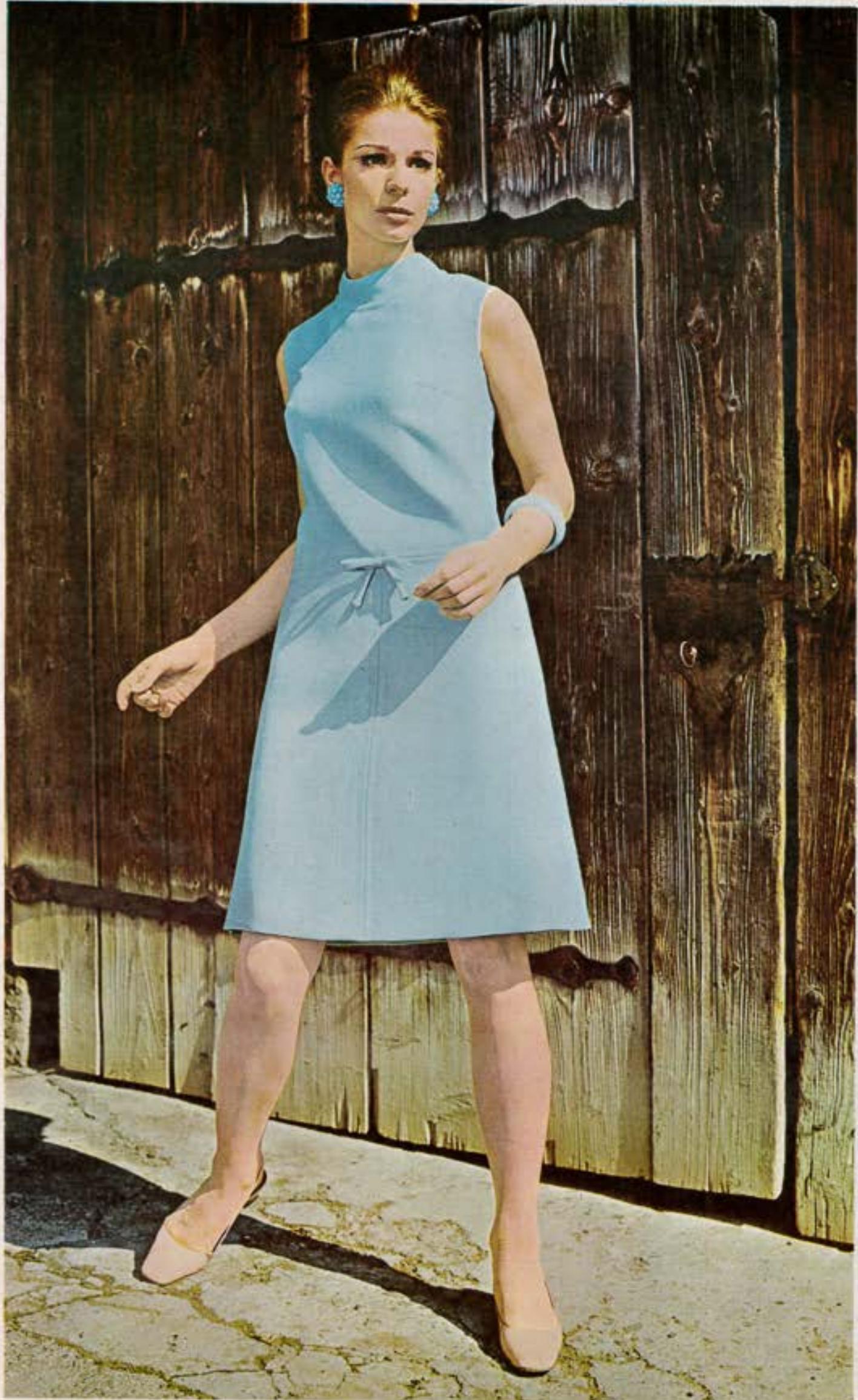
Smukke teak-indskudsborde i solid udformning, med afrundede kantlister. Mål: 60×38 cm kr. 168,00

Fornemt sofabord med 2-delt hylde. Længde 152 cm. Teak kr. 198,00

Let armstol med høj ryg, begetræsstel og polstret med moderne, terne-de møbelstoffer i farverne turkis/koks, red/koks eller grå/koks kr. 149,00

IDEEL HELÅRS- KJOLE

Det kan betale sig at sy selv – nu mere end nogensinde før. De får, når De køber en kjole igennem Serviceafdelingen, først og fremmest gode stoffer, rimelige priser og et arbejde, som er let tilgængeligt. Modellerne er ny, fikse, uden at være outredede. Det er brugbart tøj, tøj De kan have glæde af lang tid fremover.

Ugens kjole er i vidunderlig 100% uld »Woolmark«, diagonalvævet, blød og lækker, dejlige farver, som f. eks. lys blå, topmoderne brun, lys marine og smuk petrol. Send bud efter stofprøver (se bestillingskuponen).

Det er den ideelle helårskjole. Modelen nr. 612 er syet, så den blødt følger skikkelsen. Kjolens hofteoverskæring har kapsømme, og nederdelen er i fire bredder, ligeledes med kapsømme for og bag. Der er klædelig ståkrave og praktisk lynlåslukning bag. Vi klipper kjolen i størrelse 36-38-40-42 og 44 til kr. 68,00. De kan bestille korteærmer for kr. 9,00, og foer afstemt efter stoffets farve koster kr. 16,00. Sytilbehør og vejledning er med i priserne.

Er De i tvivl om størrelserne, så sammenligne Deregs mål med vores, se målskema under bestillingskuponen på side 95.

VI KLIPPER DE SYR

FAMILIE
JOURNALENS
BRODERIER

LETTE BRODERIER

Dejlig pude med stiliserede klokkeblomster, syet på lyst uldjava med 9 farver garn. Syningen er platværk (fladsyning) og stikkesting. Prisen for stof, mønster og garn er kr. 50,00, og pudens færdige mål er 49x40 cm. Har De selv stof, kan De købe mønster og garn for kr. 25,25.

VÆRTINDEFORKLÆDET er fikst og tilpas i størrelsen. Den færdige højde er 48 cm. Stoffet er naturfarvet hørlærred, og det smukke rosenmotiv på lommerne er syet med korssting, hvortil der er brugt 11 farver garn. Prisen for stof, mønster og garn er kr. 19,75. Begge arbejder er fra Clara Wæver.

Benyt venligst bestillings-kuponen på side 95.

Materiale: 5 ngl. hvidt Froehlich garn, 1 ngl. hvidt Claus merceriseret bomuldsgarn nr. 12, pinde nr. 2½, 3 og 3½, en rundpind nr. 2½ og 3, hæklenål nr. 2, 6 knapper.

Mønster: (på p. nr. 3½).

1. p.: (Vrangsiden) i kantmaske, 1 v., * i den følgende m. strikkes 1 v., så om, 1 v. altså 3 m. i én m., derefter 1 v., gentag fra * og slut med 1 kantmaske.

2. p.: 1 kantm., 2 r. sm., 1 v., * 1 m. løs af, 2 r. sm., træk den løse m. over 1 v., gentag fra * og slut med 1 m. løs af, 1 r., træk den løse m. over, 1 kantm.

3. p.: 1 kantm., 1 v., * 1 r., 1 v., gentag fra *, slut med 1 kantm.

4. p.: Strikkes som m. viser.

5. p.: 1 kantm., i den følgende m. strikkes 2 m., * 1 v., i den følgende m. strikkes 3 m. (1 r., så om, 1 r.), gentag fra * og slut med 1 v., i den følgende m. strikkes 2 m., 1 kantm.

6. p.: 1 kantm., 1 v., * 1 løs af, 2 r. sm., træk den løse m. over, 1 v., * slut med 1 kantm.

7. p.: 1 kantm., 1 r., * 1 v., 1 r., *, slut med 1 kantm.

8. p.: Strikkes som m. viser.

Gentag fra 1. p.

Strikkefasthed: 14 m. glat = 5 cm.

TRØJEN

Ryggen: Slå 71 m. op på p. nr. 3 og strik 2 p. ret. Strik derefter 1 p. r. på retsiden af arb. og fortsæt i mønster på p. nr. 3½. Når arb. mäter 13 cm lukkes til ærmegab i begge sider for 2×2 m., 2×1 m. = 39 m. igen. Når ærmegabet mäter 10 cm lukkes 7 m., og 2×6 m. i hver side, de resterende 21 m. lukkes på én gang.

Venstre forstykke: Slå 43 m. op på p. nr. 3 og strik kant som på ryggen, skift til p. nr. 3½ og fortsæt i mønster. Ved 13 cm lukkes til ærmegab i højre side, på samme måde som på ryggen = 37 m. igen. Når ærmegabet mäter 7 cm lukkes til hals for 9, 3, 2 og 4×1 m. Skulderen lukkes i samme højde og på samme måde som på ryggen.

Højre forstykke: Strikkes som venstre, men modsat og med 2 knaphuller, 2 m. fra forkanten lukkes der 3 m. Det første knaphul, når arb. mäter 14½ cm, det andet 4 cm efter.

Ærmer: Slå 40 m. op og strik 3 cm ret, tag på sidste p. jævnt ud til 49 m. Fortsæt i mønster og tag 1 m. ud i hver side på hver 8. p. 4 gange. Når ærmest mäter 15 cm lukkes i begge sider for 4 m., 8×2 m., 4 m. De sidste m. lukkes på én gang.

Kraven: Slå 63 m. op på p. nr. 3 og strik ret. Når stykket mäter 3 cm tages 6 m. ind jævn fordelet.

Montering: Sy alle sammene sammen. Langs forkanter og forneden hækles 1 rk. kædemasker med uldgarn, derefter 1 rk. fm. med bomuldsgarn. Om kraven og oven for ærmekanten hækles med uldgarn: 1 fm., * 3 fm., 1 fm. i den 3. følgende m., gentag fra *. Derefter med bomuldsgarn 5 fm. i hver luftmaskebue. Sy om knaphullerne og sy knapper i.

Kysen: Slå 87 m. op på p. nr. 3 og strik 3 p. r. Skift til p. nr. 3½ og mønster. Når arb. mäter 5 cm, strikkes mønster med retsiden på den modsatte side. De første 2½ cm er til ombuk. Når arb. mäter 12 cm, strikkes 1 p. r. på retsiden, idet der samtidig tages 7 m. jævnt ind. Sæt m. på rundpind nr. 3 og fortsæt rundt: 1. omg.: 1 m. løs af, 1 r., træk den løse m. over, 8 r., gentag fra *. 2. omg.: Ret uden indtagninger. 3 omg.: * 1 m. løs af, 1 r., træk den løse m. over, 7 r. 4. omg.: Ret uden indt. Fortsæt på denne måde, til der er 16 m. igen. Træk garnet gennem de sidste m. og hæft.

Montering: I nakken sys ca. 2 cm af mønsterstrikkningen sammen. Foran bojes 2½ cm om modellen, og i kanten hækles bort som på kraven. I huens nederste kant hækles 2 rk. fm., og vidden holdes lidt til. Til bindebånd hækles 22 lm., beg. i den 3. lm. og hækler 1 halv stangm. i hver lm. (1 halv stg. = slå om og stik ned i 1 m., træk garnet op, slå om og træk garnet gennem alle m. på én gang). Slut rk. med 3 lm., 1 halv stg. i midten af den sidste m., 5 lm., 1 halv stg. i det samme hul, 3 lm., slut med 1 rk. kædemasker langs båndets anden side. Helle vejen rundt om båndet hækles med bomuldsgarn 1 omg. fm., og i buerne hækles 6 fm. i de små buer og 11 fm. i den store bue.

Hækler et bånd til og sy dem i kysen.

SPARKEBUKSER

Slå 140 m. op på rundpind nr. 3 og strik glat. Når arb. mäter 14 cm, lukkes 6 m., strik 64 m., luk 6 m. og strik 64 m. Strik den 2. første og 2. sidste m. fra benet sammen og fortsæt rundt på de 62 m. På begge sider af disse 2 m. tages på hver 2. omg. 5×1 m. ind og på hver 4. omg. 7×1 m. ind. Efter de 2 m. strikkes 2 m. r. sm., og før de 2 m. 1 m. løs af, 1 r. træk den løse m. over. Der er så 40 m. igen. Når benet mäter 13 cm, strikkes 2 cm rib på p. nr. 2½. Fortsæt nu med vristmaskerne, strik 25 m. og sæt dem på en hjælpepinde, på de følgende 10 m. tages

Trøje, sparkebukser og kyse

Str. 6–10 MÅNEDER

1 m. ind, de sidste 5 m. sættes på hjælpepinde. På de 9 m. strikkes 4 cm mønster. Sæt de første 10 af de 25 m. på en hjælpepinde og begynd nu omg. til fodden med de 15 m. Strik ret, saml 10 m. op langs vristens ene side, strik de 9 vristmasker, saml 10 m. op langs den anden side, strik de 5 m. og derefter de sidste 10 m. på hjælpepinde. På disse 59 m. strikkes 11 omg. skiftevis 1 omg. v. og 1 omg. r. Derefter tages ind til sål således: 5 r., 2 r. sm., 16 r., 2 sm., 9 r., 2 sm., 16 r., 2 sm., 5 r. 2 omg.: Vrang. 3. omg.: 4 r., 2 sm., 16 r., 2 sm., 7 r., 2 sm., 16 r., 2 sm., 4 r. 4 omg.: Vrang. Fortsæt på denne måde, til der er 1 m. midtpå mellem indt. Sy m. sammen med maskesting.

Det andet ben strikkes på samme måde, blot modsat.

Overdel: Ryggen: Saml 70 m. op i buksernes bagste kant og strik 1½ cm rib på p. nr. 2½ og tag på 1. p. jævnt ind til 59 m. Strik derefter 1 hulrække, * 1 v., 1 r., 2 r. sm., så om, gentag fra * p. ud. Strik derefter 1½ cm rib, skift til p. nr. 3½ og mønster. Efter 4 cm lukkes til ærmegab i begge sider for 4 m., 2×2 m., 2×1 m. = 39 m. igen. Når ærmegabet mäter 7 cm, lukkes de midterste 17 m., og hver skulder strikkes færdig for sig. Når ærmegabet mäter 9 cm, lukkes af.

Forstykket strikkes på samme måde, dog lukkes til hals når ærmegabet mäter 5 cm.

Montering: Sy sidesommene. I hals og ærmegab hækles bort som omkring kraven. Om vristmaskerne hækles en lignende bort og i kanten ved sålen hækles 1 omg. fm. Sy 2 knapper på hver af de bagste skulderstroppe. Med dobbelt uld- og dobbelt bomuldsgarn hækles en 80 cm lang snor og trækkes igennem hulrækken. I hver ende af snoren hækles: 3 lm., 1 fm., 4 lm., 1 fm., 3 lm., 1 fm., derefter 6 fm. i hver af de små buer, 8 fm. i den store bue.

Stuegang i ZOO

*Har De ligget på hospital? Rystede
De af skræk, når overlægen skred
gennem sygestuen — iført hvid kittel
og med en hel hale af mennesker ef-
ter sig? — Læs her om, hvordan man
beandler dyrene i Zoologisk Have.
Det gør man faktisk langt klogere!*

ARTIKEL

Det er morgen på Valby Bakke på grænsen til København. Og det er dejlig morgen i Zoologisk Have samme sted. Morgen med sol på stier og gange og grønt ind imellem. Jeg står på en af stierne sammen med dyrlæge Eriksen, der netop har begravet hoved og overkrop inde i sin bil. Den fungerer som rullende laboratorium og klinik og er udstyret med glas, ampuller, tyngre, sprøjter og andet doktorudstyr — pakket sirligt ned i kasser. Dyrlægen er ved at hente sit nødvendigste udstyr frem, for vi skal på »stuegang« blandt Zoo's patienter.

Men vi har ikke hvide doktorkitler på. Til min store skuffelse er vi udstyret gråt og kedeligt i hverdagstøj. Så snart vi har fjernet os fra laboratoriet, som dog forlenede os med nogen værdighed, ligner vi ganske almindelige besøgende! Og det er også meningens. For så slipper vi for at få en hale af nysgerrige efter os. Dydrene er nemmere at behandle, når de ikke er blevet opskramt af en masse postyr. Dyrlæge Eriksen ved nok, hvad han gør. Han giver afkald på den ydre pragt. Til gengæld får han arbejdso.

Vi går fra det ene dyr til det andet. Aldrig har jeg tænkt på, at Zoo rummer så mange forskellige væsener. Dyrlægen her skal kunne helbrede alt fra kollibrier til elefanter. Jeg kommer til at tænke på et gammelt spørgsmål af de såkaldt morsomme: Hvordan behandler man en skildpadde, når man ikke har en dæseabner?

(Forts. side 90)

Tekst: BENNY E. ANDERSEN . Fotos: ERIK PARBST

Så skal vi have klippet tæneglene. Pedicure skal der til. — Hækkesaksen er stor.

Det er stuegangstid. Doktorgrejerne hentes frem fra det kørende laboratorium. Men dyrlægen har ikke hvid kittel på. Det forskrækker dyrene.

Man må ikke være kujon, når man skal kurere dyr i Zoo. Men næsehornet ser ud til at kunne lide doktoren

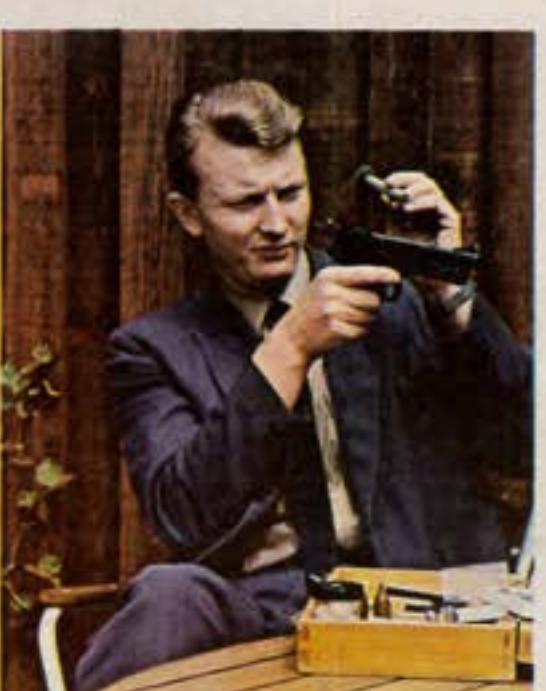

er også nogle ordentlige negle, der sidder på en elefantå. Alle kræfter lægges i

Dette billede blev taget i 1909. Aben ser ud til at nyde mentol-inhalationerne. Måske har den haft lungebetændelse

I dag bekæmper man lungebetændelse med penicillin og sulfapreparater. Og man lytter til chimpanseen her med stetoskop. Ganske som var den et rigtigt menneske

Maske må indsprøjningen skydes efter dyret med en pistol. Det virker udmerket, hvis man altså rammer ...

Sa, lille dværgged - nu er det snart overstået. Og så er det lillebrors tur

NY ROMAN I NÆSTE NUMMER

Ingen kender dagen

Man sænker stemmen, når man taler om hende, for skæbnen har trampet på hende. I går var hun den succesombruste stjernemannquin, hvis karriere andre unge piger drømmer om. I dag er hun en mærket stakkel, som ingen på jorden vil bytte med. Og skylden bærer den mand, der har sagt, at han elsker hende... Tør hun tro ham? Har hun stadig noget at kæmpe for? Et håb?

En roman i topklasse
Følg med fra begyndelsen!

Gå til læge i tide

(Fra side 23)

Brystkræft kommer ind som en klar nummer ét, når det drejer sig om ondartede svulster hos kvinder. Her gælder også reglen: jo tidligere kræften opdages, desto større muligheder har lægerne for at gribe positivt ind. Der findes for øvrigt et tal i det såkaldte femårsmateriale (altså baseret på en statistik fem år efter operationen), der er så ensartet i så mange lande, at det faktisk kan gælde for hele verden. Det siger, at ved operation eller strålebehandling af brystkræft har man en overlevelsesprocent på cirka 55. Man skal bemærke, at det gælder så svære tilfælde, at operation eller strålebehandling har måttet anvendes. Bestrålertallet gælder for øvrigt kvinder med brystkræft i et så fremakredet stadium, at de ikke kunne opereres.

På andenpladsen på denne uhyggelige liste kommer underlivskræftten. Her skelner man mellem tre forskellige typer: uteruscancer (som også kaldes corpuscancer), altså kræft i selve livmoderen, cervixcancer (eller collumcancer), som er kræft i livmoderhalsen, og ovarialcancer, altså kræft i æggestokkene.

Procentuelt og statistisk fordeler de tre typer sig på følgende måde: cervixcancer 53 procent, uteruscancer 26 procent, ovarialcancer 13 procent. De resterende 8 procent fordeler sig på kræft i de øvrige underlivsorganer: skede, æggeledere, skamflæber.

– Det er glædeligt at notere, at ovarialkræft kun tegner sig for 13 procent af tilfældene, siger Kevin McGarrity. – Denne sygdom kommer snigende og uden tidlige advarselstegegn, og den giver sene symptomer, hvorfor den naturligvis bliver desto vanskeligere at behandle med godt resultat. Blødningerne – altid et advarselstegegn – kommer meget sent ved ovarialcancer.

Kræft i de forskellige underlivsorganer er først og fremmest en sygdom, der rammer de midtadrende og de gamle. Den almindeligste, cervixcanceren, rammer fortvinsvis kvinder i alderen 50-60 år.

Det betyder ikke, at en kvinde på 20-30 år ikke kan få underlivskræft, siger professor McGarrity. – Det sker meget sjældent, men det sker. Jeg har i alle disse år dog kun set tre tilfælde af cervixcancer hos kvinder under 20.

Er der nogle tidlige tegn, nogle advarselssignaler, man skal lægge mærke til og reagere for? Kan en kvinde selv konstatere, at alt ikke er, som det burde være, og tage konsekvensen af sin opdagelse, dvs. gå til en gynækolog og blive undersøgt?

– Vist er der det, siger McGarrity. – For det første: er menstruationen uregelmæssig med f. eks. blødninger mellem perioderne? For det andet: plejer hun at få blodigt udflåd?

– Dette er de to første tegn. Eller rettere sagt: de kan være det. Uregelmæssigheder i mensesperioderne eller det blodige udflåd er i sig selv absolut ikke et tegn på, at der er tale om kræft. Men de kan være det. Og det er jo det, som er så utrolig vigtigt at få kontrolleret.

– Den almindeligste årsag til disse uregelmæssigheder og til udflåd er som regel hormonale forstyrrelser, siger McGarrity. – Men selv en sådan bør jo behandles, og enhver kvinde, som har den mindste sejvopholdelsesdrift, bør underkaste sig en undersøgelse for at få fastslættet årsagen. Fremfor alt gælder dette kvinder, som får disse symptomer efter klimakteriets indtræden. Da er advarselssignalerne nemlig meget alvorligere.

Hvad indebærer nu en gynækologisk undersøgelse? Stort set følgerne følgende. Gynækologen foretager først en såkaldt palpation. Han fører den ene hånd ind i skeden og lægger den anden på patientens mave. På den måde kan han føle sig gennem livmoderhalsen, livmoderen og æggestokkene. Han kan kontrollere, om livmoderhalsen er blod, som den skal være, eller om den findes hårde partie eller sår. Han kan bedømme om dens størrelse er normal, og om den har normal form eller er for stort, hård og ujævn. Han kan også afgøre, om æggestokkene har normal størrelse, eller om de eventuelt findes svulster der.

Gynækologen foretager også en såkaldt speculumundersøgelse. Han fører en slags spadel ind i skeden og kan derefter inspicere hele vagina, livmodermunden og livmoderhalsen. Det er ikke usædvanligt, at gynækologen ved en ren rutineundersøgelse finder et lille sår ved livmodermunden. Det kan være det allerførste tegn på kræft i livmoderhalsen, men behovet naturligvis ikke være det. Men findes der et sådant sår, er gynækologen tilbøjelig til at - følge det op, ved senere undersøgelser kontrollere, om det er lægt og forsvundet eller stadig findes der. Har han for øvrig mistanke om, at der kan forelægge kræft, tager han altid en prøve fra selve såret og sender det til undersøgelse hos specialister.

Lad os antage, at gynækologen ikke finder noget unormalt ved første undersøgelse, men at hans patient kommer tilbage og siger, at hun stadig har uregelmaessig menstruation eller blodblandet udflåd. Hvad gør gynækologen så?

Han foretager en udskrabning.

En udskrabning - gynækologen siger abrasio - er et mindre gynækologisk indgreb, som kræver, at patienten ligger på sygehuset eller to døgn. Lægen udvider livmodermunden og skraber den slimhinde væk, som findes inde i livmoderens vægge. Det er ikke noget alvorligt indgreb, og det skader absolut ikke en kvinde: det varer ikke ret længe, før en ny slimhinde vokser ud.

Man kan sige, at lægen med en udskrabning opnår samme virkning, som ved en menstruation, hvor slimhinden jo også stades bort fra livmoderens vægge.

En udskrabning er ikke, hvad lægen forstår ved en almindelig operation. Den er først og fremmest et hjælpmiddel for ham til at konstatere, hvordan livmoderslimhinden ser ud. Den sendes altid til mikroskopisk undersøgelse, som giver en klar diagnose. Gynækologen får rede på, om der findes en hormonal forstyrrelse, og hvilke hormonpræparer, der i så fald bør sættes ind, før at menstruationen kan blive normal og regelmæssig.

Men en sådan undersøgelse af livmoderslimhinden kan også give en anden besked: kraft.

For 15-20 år siden var det kirurgerne, som måtte trække det tungste læs i kampen mod kraften.

Da var der ikke meget andet end operation at gribe til. Hvor det ikke gik an at operere, kunne man i det hele taget ikke foretage sig noget.

I dag er diagnosemetoderne meget sikrere end for nogle årtier siden. Resultatet af prøvetagninger og undersøgelser er meget sikrere. Operations-teknikken er forbedret. Det samme gælder narcosetechnikken. Store mængder af revolutionerende præparater er kommet til på medicin- og hormonsiden. Og bestrålungs-teknikken er udviklet i utrolig grad. I dag er diagnosen kraft resultatet af et omfattende og dygtigt holdarbejde, og nu er behandlingen - den operative og/eller den stråleterapeutiske - ligeledes et holdjob, hvor specialisterne er med til at afgøre, hvilken behandlings-form man skal sætte ind i hvert enkelt tilfælde.

Når diagnosen skal stilles, og man skal afgøre, hvilken type af kraft det drejer sig om, spiller røntgenundersøgelsen en vis rolle. Patologen, der er specialisten i organismens opbygning og funktioner hos raske og syge. Han er også en meget vig-

tig person i holdarbejdet. Det er til ham, alle prøver går til mikroskopisk undersøgelse. Det er ham, som afgør, om svulsten er godartet eller ondartet, hvilken type af kræftceller, der er tale om, og hvor udviklet svulsten er. På grundlag af hans rapporter, sammenholdt med det kliniske billede, afgøres det, om patienten skal opereres eller strålebehandles.

I det sidste årti er en ny gruppe specialister kommet til. Det er cytologerne, celleeksperterne. De heller sig studiet af cellernes opbygning, udvikling og livsytringer.

Den cytologiske undersøgelse er yderst vigtig og værdifuld, ikke mindst ved diagnosticing af underlivskræft i dens forskellige former. Spørgsmålet om det er kræft eller ej, kan cytologerne besvare ved undersøgelse af det såkaldte vaginalsekret, afsondringer fra skeden.

- Der findes jo, siger professor Kevin McGarrity, - to veje at gå i behandlingen af al slags kræft, som vel kan siges at være klassiske: operation og radioaktiv behandling med bestrålning eller radiumindlæg. I dag ved vi overordentlig meget bedre, hvilken behandlingsform, der er den bedste i hvert enkelt tilfælde. Oftest vælger man vel nu en kombinationsbehandling, giver patienten strålebehandling og operere. Meget ofte giver man stråleterapi for operationen.

Og efter fem, seks ugers strålebehandling opérerer man så. Til tider konstaterer man efter operationen, at der ikke mere findes kræft i det syge, (Fortsættes næste side)

NYT FRA

Henkel

super-aktive enzymet til bedre forvask og i blødsætning

Bio Henko-prøven beviser det!

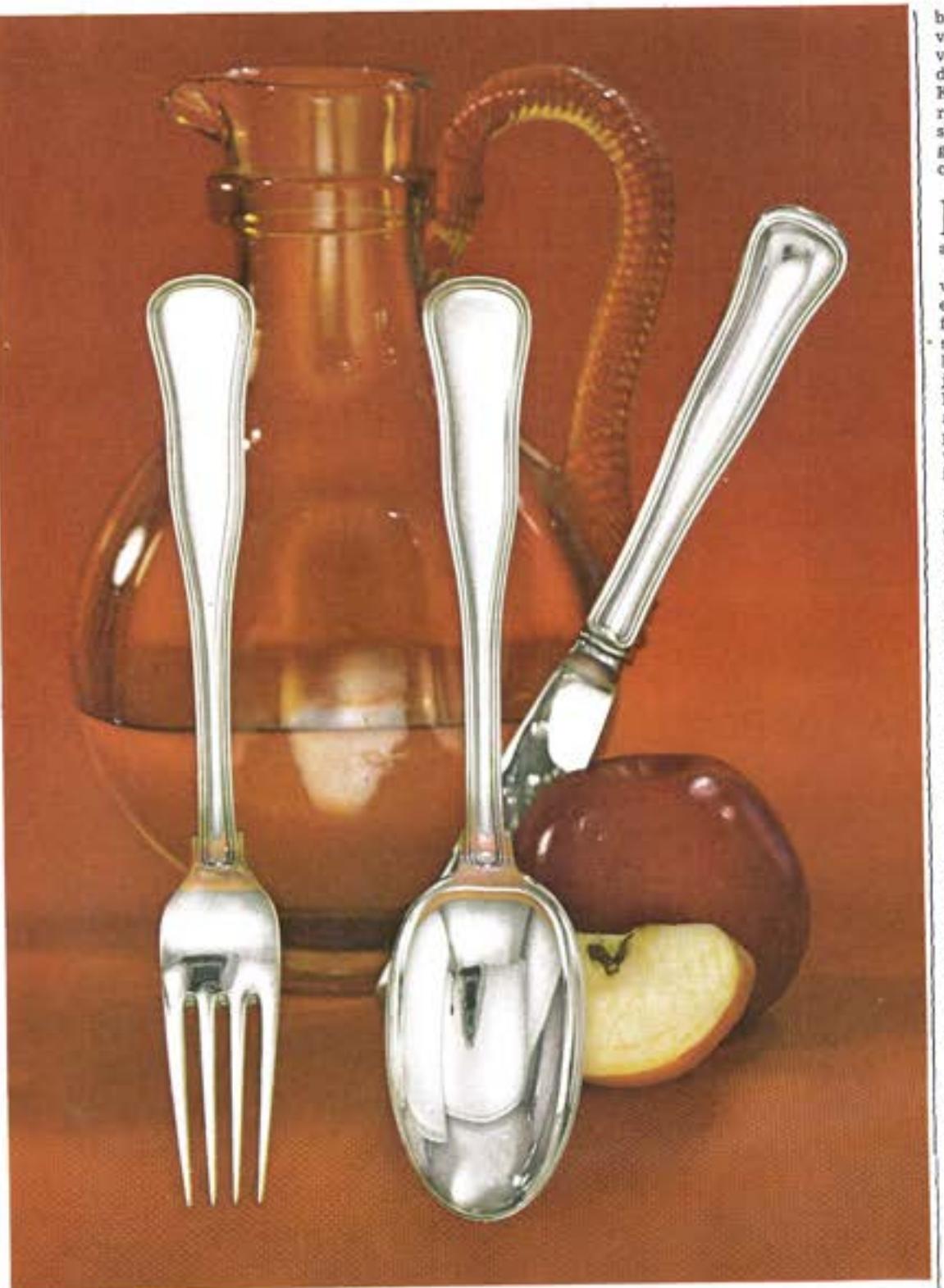
- Læg to meget snavsede håndklæder i blød-detene i det middel. De plejer at bruge, og det andet i Bio Henko.

1. Selv om De bevæger tøjet frem og tilbage kan traditionelle vaske- og blødsætningsmidler ikke oplose de vanskeligste pletter ud af tøjet - helt af sig selv, med naturens egne kræfter.

2. Således trækker de super-aktive Bio Henko enzymer selv de vanskeligste pletter ud af tøjet - helt af sig selv, med naturens egne kræfter.

SPÆNDENDE BIO HENKO SAMLESPIL:
VIND LUKSUSREJSER, FJERNSYN, m.m.

dobbelt riflet

dæk bord med Cohn

Glaeden ved at samle på Doppeltriflet fra Cohn bliver større år for år.

Doppeltriflet, det klassiske bestikmønster, har været beundret gennem generationer.

Doppeltriflet udføres i solv og tillige i ATLA solvplet.

Sæt et Cohn-mønster på ønskesedlen.

bortopererede væv. Så kan man jo spørge sig selv: var operation virkelig nødvendig? Havde det ikke været tilstrækkeligt med strålebehandling? Men det kan man desværre aldrig vide i forvejen, siger Kevin McGarrity med et suk. - Det får man ikke rede på, før man har fået svar på den mikroskopiske undersøgelse af de syge væv. Det eneste, vi kan gøre, er faktisk at operere, at handle efter princippet: sikkerhed først.

Hvordan arbejder nu McGarrity og hans kolleger, når det gælder behandling af de tre almindeligste typer af underlivskræft?

- Tja, vi kan jo begynde med at snakke om cervixcanceren, svarer professoren. - Finder jeg ved en undersøgelse et sår ved livmodermunden, som forekommer mistænklig, så tager jeg en prøve, sender den ind og får besked om, at prøven indeholder visse celleforandringer. Langtfra altid får jeg besked om, at det virkelig drejer sig om udviklet kræft. Der findes så mange forstadier. Er celleændringerne ubetydelige, næjes jeg med at holde patienten under konstant kontrol og tage nye prøver. Men er kræft konstateret, sættes behandlingen ind med det samme.

- Så begynder vi i reglen med at give patienten strålebehandling og giver i løbet af 14 dage tre doser på 3500 röntgen hver gang. Efter hver stråledosis tages nye prøver, der afgør, hvordan behandlingen skal forstås. Hervedes kræften af bestrålningen, ja, så næjes man med det, men holdes senere patienten under regelmæssig kontrol, mange år fremover. Læges den ikke, eller findes den fortsat mistænklig forandringer, så efterfølges strålebehandlingen altid af operation.

- Når vi taler om cervixcancer, siger professoren McGarrity, - så er det værd at erindre, at vi lægger inddele den type kræft i fire stadiet, et til fire. De to sidste betegner de mest fremskredne tilfælde. Der har man intet andet at gribe til end strålebehandling. Patienten er næst så langt, at operation er meningalgs.

Kevin McGarrity kan henvise til et meget fint tal, hvad behandling af livmoderhals-kræft angår. - Prognosens for helbredelse i de to tidligste stadiet er meget fin, siger han. - Den ligger faktisk over 90 procent. Så daler den desværre, hvad der er liget så uimodsigeligt som naturligt - jo sværtre angræbet er. Men alligevel vover jeg at påstå, at vores gennemsnitsalder for vellykkede resultater af behandlingen for cervixcancer i alle fire stadiet er fint. Det ligger lidt over 55 procent. Og sammenligner man det tal med, hvad man nåede op på fra 20-25 år siden, ja, så er forskellen ligefrem mirakuløs.

Kevin McGarrity har opereret og på anden måde behandlet kræftsyge og kræftmisbrugende kvinder i 35 år. Han specialiserede sig praktisk taget håndværd, mens han leste til læge. Derfor er hans undersøgelses- og behandlingsmateriale uhøjt stort. Og med den teknik for statistik og opfølgning, han har, kan han give nysigtige oplysninger om, hvordan udviklingen er skredet fremad - med tre decimaler - reddegøre for resultaterne af behandlingerne.

Det er således helt i sin orden, at professoren som femårsalder for operation af livmoderkraeft godartede stadiet kan angive 84,375 procent!

- Tallene for, hvordan det står til fem år efter operationen, er naturligvis de eneste rigtige. Når man ikke var det endnu bedre at tage statistikken for en ti års periode, siger professoren. - Men gennemsnitsalderen for kvinder, der opereres for livmoderkraeft er så høj - den ligger på 61 år - at den senere statistik måske blev uretfærdig og uheldig. Et gennemsnitsalderen på éns patienter 61 år, betyder det, at adskillige af dem er både 75 og 80. Og så kommer så mange andre lidelser og skavanker ind i billedet, der så at sige belaster mine tal og sanker mine resultater.

- Man kan vel for svrigt sige, at når det drejer sig om operationer for kræft, så gælder i høj grad den regel, at overlever patienten i de næste fem år, så er der meget fine chancer for en fortsat overlevelse. Det er derfor jeg, ligesom kolleger inden for andre fag over hele verden, går ud fra femårsresultaterne.

McGarritys tal for uteruscancer viser, at ikke mindre end 77 procent af alle behandlede kvinder overlever i fem år eller mere. Statistikken for tidligere stadiet er som sagt fornem: 84,375 procent er et meget højt tal.

Hvordan behandler han uterustilsfældene?

- Næsten uden undtagelse med kombinationstreatment. Først bestrålning gennem radium, så en leg, senere altid operation, siger McGarrity. - En anvender samme fremgangsmåde som ved cervixoperationen: fjerner hele livmoderen. Det er dog værre den eneste udvej.

(Fortsættes side 68)

Opskriften er hemmeligheden

der gør Glyngøre-sild til noget herligt. Vi har arvet den efter en gammel Glyngøre-lods - og den eneste forskel på hans og vor fremgangsmåde er, at vi køber de dyrebare krydderier hjem i store partier...

Derfor kan De nu købe festmad til hverdagspris!

LEVERANDØR TIL DET KGL. DANSKE HOF

Glyngøre

SILD ER GODT! GLYNGØRE ER BEDSTI

(Fra side 66)

Tallene for McGarrity - og for alle verdens kraftspecialister - er desværre langt dårligere, når det gælder kræft i sogenestokkene, ovarialcancer. Der har han en femårshelebredsse på kun 30 procent.

- De kommer desværre næsten altid for sent, siger professoren, - Tallene for behandling af den kræftform er vort smertens barn. Den eneste mulighed for at få bugt med den, er jævnlig kontrol hvert år og hurtig operation, hvis først ovarialkræft konstateres.

Også her går McGarrity radikalt frem og foretager en såkaldt udrydning af hele livmoderen og omkringliggende organer, som eventuelt kan være angrebet. Efter operationen følger regelmæssig strålebehandling, derimod aldrig før det operative indgreb.

- Jeg går så radikalt til værks, fordi erfaringerne har lært mig, at det må man gøre, siger dr. McGarrity. - Jeg gør det, selv om det blot gælder om at forlænge patientens liv med nogle måneder eller endda mindre. Livet er så værdifuldt, at selv en så kort forlængelse er en velsignelse.

Kevin McGarrity og hans medarbejdere i Sydkney er fremragende, både på den kirurgiske side og den stråleterapeutiske. Det er dog ingen lunde meningen at udnytte dem til »verdensmestre«. Hvad de gør for de syge og de resultater de har opnået og opnår, sker på samme måde - med stort set samme resultater på alle gode klinicher verden over. Også i Danmark. Vi har på dette område en grundmuret, god anseelse. Og med hensyn til cancerregistrering var vi pionerer.

Om sit cancerregister, som Kevin McGarrity lagde »grundstenen« til for snart 20 år siden, fortæller han:

- Jeg ville have et klart overblik over antallet af underlivskræft-tilfældene, men også en statistisk bedømmelse af de tilfælde, som aldrig kommer til lægernes kendskab - i hvert fald ikke før dødsattesten skal udfyldes, og grunden til dødsfaldet må konstateres, siger McGarrity. - Men jeg ville også samordne vor viden om sammenhængen mellem kræft og andre sygdomme, antal børn, antal aborter osv. Naturligvis for at studere og forbedre metoderne for tidlig opdagelse og tidlig behandling af kræft i de gynækologiske organer. Af interesse var det også at forsøge på at få oplysninger frem om de syges oprindelige fædreland. Australien jo immigrationsmål for titusinder af nye mennesker hvert år, og de tal, jeg har fået frem og behandler i årenes løb, tyder på, at kræfttypen i denne er procentvis højere for kvinder fra Sydeuropa end de øvrige dele af Europa.

- Nu har vi hvert eneste behandlet tilfælde underlivskræft bogført. Vi har også gennem registreringen skaffet os et overblik over vores nationale ressourcer i kampen mod disse sygdomme. Det er en helt anden viden end tidligere om, hvilken behandling der skal sættes ind i hvert enkelt tilfælde.

- Via registeret sender vi nu indkaldelser til kontroll ud til alle patienter, som er blevet opereret eller strålebehandlet. Kontrollen skal foregå hvert sjette måned af fem første år, derefter med større mellemrum. Vi skriver til patienterne. Vi sende brev til lægerne. Og vi får fra alle landets gynækologer og andre berørte specialister rapporter om behandlede eller mistænkte tilfælde. Det er en kælig effektiv kontrol og opfølgning.

Der er ingen tvivl om, at et cancerregister - har som bekendt også et udmarket register i Danmark, oprettet 1942 og dermed det første i verden omfattende en hel nation - er et uhyre værdifuldt led i kræftbekæmpelsen. Det samme gælder masseundersøgelser, som nu så småt er ved at komme i gang for underlivskræftens vedkommende. En helbredskontrol af den art kræver naturlig en stor indsats, både arbejdsmæssigt og økonomisk. Men blot et enkelt menneske reddes, er det strengt taget tilstrækkeligt til at bevise dens rettigelse. Så meget desto mere i dette tilfælde hvor kontrollen måske kan betyde liv og helbørde for tusinder.

SLUT.

Løsning på rebus i nummer

Piære TV-seriespil
fra programmet forsvinde vil.

f - ie - ret - V - S'er i es - pil - F - rap - ro - G - ra
- T for S - vind - EV i L

Vindere:

25 kr.: Agnete Nielsen, Søgade 26 II, Silkeborg
15 kr.: Birthe Hansen, Gunnlaugsgade 21, Kbh.
10 kr.: Fru K. Wind, Petersborgvej 33, Aalborg

I al slags vejr: Nivea

Vidunderligt med sund, frisk og ren hud

Om det så stormer, hagler eller snør... NIVEA beskytter huden i al slags vejr. NIVEA, den vidunderlige creme for hele familien året rundt - spar ikke på den!

Fra top til tå Nivea på

Belandof
Birkedal

- skønt at være med... at være gennemført
smart... at føle moden på sin krop... i det
nye Triumph sæt - alt passer til hinanden,

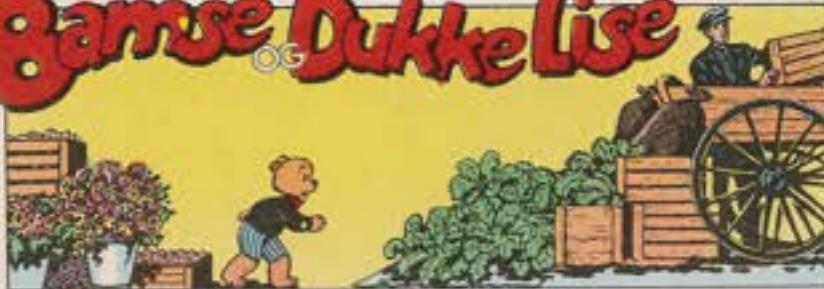
over hinanden... BH med 3/4 skåle 27,50.
BH med 1/1 skåle 19,85. Let Lycra roll-on
29,50. Lycra bux 37,50. Lycra bux med

lange ben 45,00. Lårkort underkjole 29,50.
Trusser 12,85. Strømpeholder 9,85. - (Vejl.
priser).

Triumph
INTERNATIONAL

MODEL TINA COLOR

Bamse og Dukke Lise

Bamse anede ikke, hvad han skulle gøre. Han havde ledt efter den forsvundne Dukke Lise alle de steder, de havde været dagen før. Mismodig og om i fødderne gik han tilbage til torvet. Torvedagen var forbi, de handlende pakkede sammen.

Henne ved en af gartnervognene lå der en dejlig dynge grønkål. Bamse kunne næsten ikke holde sig oprejst længere.

Imens skete der noget på loftet, hvor Dukke Lise var lukket inde i pulterkammeret. En ung pige kom op.

Den unge pige åbnede døren til det gamle skab. – Ja, her ligger mine gamle tennissko jo, sagde hun fornøjet.

Dukke Lise lå, som om hun sov. Den unge pige gik ned ad trappen igen, men hun lod skabsdøren stå åben ...

Dukke Lise satte sig op. Hun var sikker på, at hun havde set et glimt af Bamse gennem sprækken i skabsdøren.

Men hvor var Bamse nu? Og hvor længe havde hun været lukket inde i skabet? Hun anede ikke, hvad klokken var.

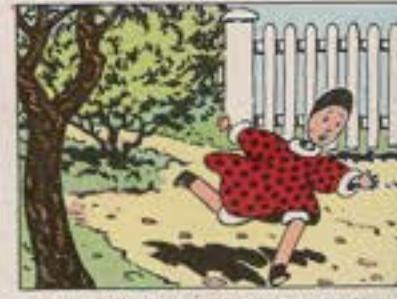
Hun skyndte sig ud af skabet og hen over loftet. Men lige med ét stansede hun. Sad der ikke en edderkop dør?

– Goddag, Dukke Lise, sagde edderkopen venligt. – Nu skal jeg vise dig vejen ud. Du skal lige ned ad trappen.

Dukke Lise satte fart på. Hvor var det dejligt at komme ud i solskinnet og den friske luft. Hun nød det rigtigt.

Hun tænkte på drengen med indianerskjorten. Han havde gemt hende i skabet. Bare han ikke så hende.

Men Dukke Lise ved jo ikke, hvor hun er. Men hun kan finde hjem? Det ser vi i næste nummer.

Willy på eventyr

Til sin store rædsel overværede Willy nu en begivenhed, som han ikke havde troet mulig: den mystiske strålende genstand blev hængende i luften, og både Jonna og bilen forsvandt ind i dens indre ...

Men han fik ikke tid til at gruble længe. I næste sekund var det ham, der blev opslugt af stallerkenene.

Da Willy kom ind i UFO'en, så han et syn, der gjorde ham ude af sig selv af raseri: en mand i en mystisk dragt greb Jonna, der kæmpede fortvilet.

UFO eller ikke UFO: Jonna var i vanseligheder, Willy sled sig løs fra den mand, der holdt ham. Med et jernhærdt og varetættet slag sendte han manden i gulv.

Willy vendte sig mod den næste mand – selv om han vidste, at overmagten var for stor. Og det var den i hvert fald i UFO'en. En soldat greb hende om munden: – Rollig, sagde han. – Han er ikke død. Det er en nervegift. Med forberedelse så Jonna Willy blive slæbt mod udgangen ...

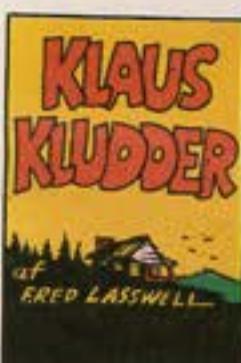

Willy sank bevidstløs om, mens Jonna blev ved med at skrige. En soldat greb hende om munden: – Rollig, sagde han. – Han er ikke død. Det er en nervegift. Med forberedelse så Jonna Willy blive slæbt mod udgangen ...

Hun kunne se, at UFO'en svævede over Willys base – pludselig kastede de to mænd ham ud. I bevidstløs stand hvirvlede Willy ned mod Jorden, mens UFO'en svimlende fart fortsatte af sted ud i verdensrummet.

(Forisset)

• på toppen med 'TERYLENE'.

Der er "go" over de nye modeller i 'Terylene'. Mode og god smag. Og samtidig får De kvalitet - 'Terylene' kvalitet - smart og alligevel praktisk. 'Terylene' er mode for ungdom på toppen.

Buksefrakke og slacks: 55% 'Terylene'/45% u.
Slackson, København, tlf. PA 1121. Habit: 55%
'Terylene'/45% uld. Chrismey, Aarhus, (06) 16 33
'Terylene' er indregistreret varemærke for den polyestervelv
fiber, der fremstilles af Imperial Chemical Industries
Ltd., London. • Se efter mærket:

'TERYLENE'
Polyester ICL Fibre

De forpjuskede fugleunger

(Fra side 29)

Ja, tænkte John, lægen har ret. Birthe er meget følsom, og dette vil så hende ud, men hvad kan jeg gøre? Jeg kan jo ikke ændre det uundgåelige. Jeg kan bare bære det med hende og håbe på, at det næste barn vil blive et sundt og levedygtigt barn. Jeg kan være god imod hende og tage mig af hende, men kan jeg virkelig hjælpe hende?

Han så direkte på lægen.

- Er... er det noget, der vil gentage sig... jeg mener... det næste barn.

Lægens blik blev usikkert, og han så ned i nogle papirer, der lå på bordet.

- Jeg er bange for, at jeg må forberede Dem på, at der ikke bliver nogen næste gang, sagde han sagte, og det lød, som om han måtte tvinge ordene frem.

- Vil det sige, at der er fare for min kones... for Birthes liv? spurgte John, og nu forsøgte han ikke mere at skjule angst. Han kunne simpelt hen ikke.

Lægen svarede ikke direkte.

- Jeg har bestilt plads til Deres kone på fødselshospitalet, sagde han. - alt er parat til at yde Deres kone den bedst mulige hjælp, men barnet skal tages ved kejsersnit. Det er ikke i sig selv nogen farlig operation, men visse aspekter i sygdomsbilledet giver grund til vængstelse. Jeg tror, at det er min pligt som Deres læge at fortælle Dem, at der er fare for Deres kones liv, men samtidig vil jeg gerne understrege, at netop fordi vi kender farens, har vi mulighed for at imødegå den, og deri ligger der megen håb.

John følte sig lammet, men hans selvopholdelsesdrift hjalp ham langsomt over slaget.

Det lykkedes ham at tale roligt og velovervejet med lægen om det, der ventede forude, og da han en times tid senere forlod konsultationen, følte han virkelig, at han havde kæfter til at hjælpe Birthes over det frygtelige tab, der ventede hende, hvis blot lægerne var i stand til at hjælpe hende over operationen med livet i behold.

Ah nej... nu spildte du øg på din slåbrok. Hvorfor i alverden skal du også absolut spise og læse avis på én gang. Du har hverken sjæle eller tanker ved det, du foretager dig.

- Undskyld, Birthe, sagde han og begyndte at gnide æggebomme af slåbrokken med servietten, - det er vist væk nu. Er det ikke?

- Nej... ikke helt, men jeg skal nok få det af senere. Kan du ikke tage avisens med på kontoret og læse den der?

- Jeg er faktisk færdig med den, sagde han spag-færdigt og foldede den sammen. Han følte Birthes blik på sig, og han var bange for at møde hendes blik.

- Glæder du dig ikke til at se vort barn? spurgte han. - doktor Madsen ringede for resten i går og spurgte til mit befindende. Han har nu været ualmindelig flink i den tid, jeg har været gravid. Han sagde for resten, at han meget gerne så mig indlagt på fødselshospitalet en af de nærmeste dage. Måske allerede i denne uge. Somme tider føler jeg hans interesse og omsorg næsten for stærkt.

Hun lo lidt, da hun sagde det, og John smilte anstrengt.

- Det skal vi da være glade for, sagde han, - doktor Madsen har jo også kendt dig, fra du var barn. Han føler sig sikker som en slags huslæge eller familielæge for dig.

- Ja... næsten for meget, sagde hun med et smil.

Han hørte hende nynne og fløjte, mens han klædte sig på, og hendes glæde over det, der skulle ske, gav ham en ejendommelig sugende smerte i sindet.

Han kyssede hende farvel som sædvanligt, da hun var færdig til at tage på kontoret, men midt i kysset før hun sammen, og han kunne se i hendes ansigt, at hun havde smerten.

- Hvad er der galt, Birthe? spurgte han vængstlig.

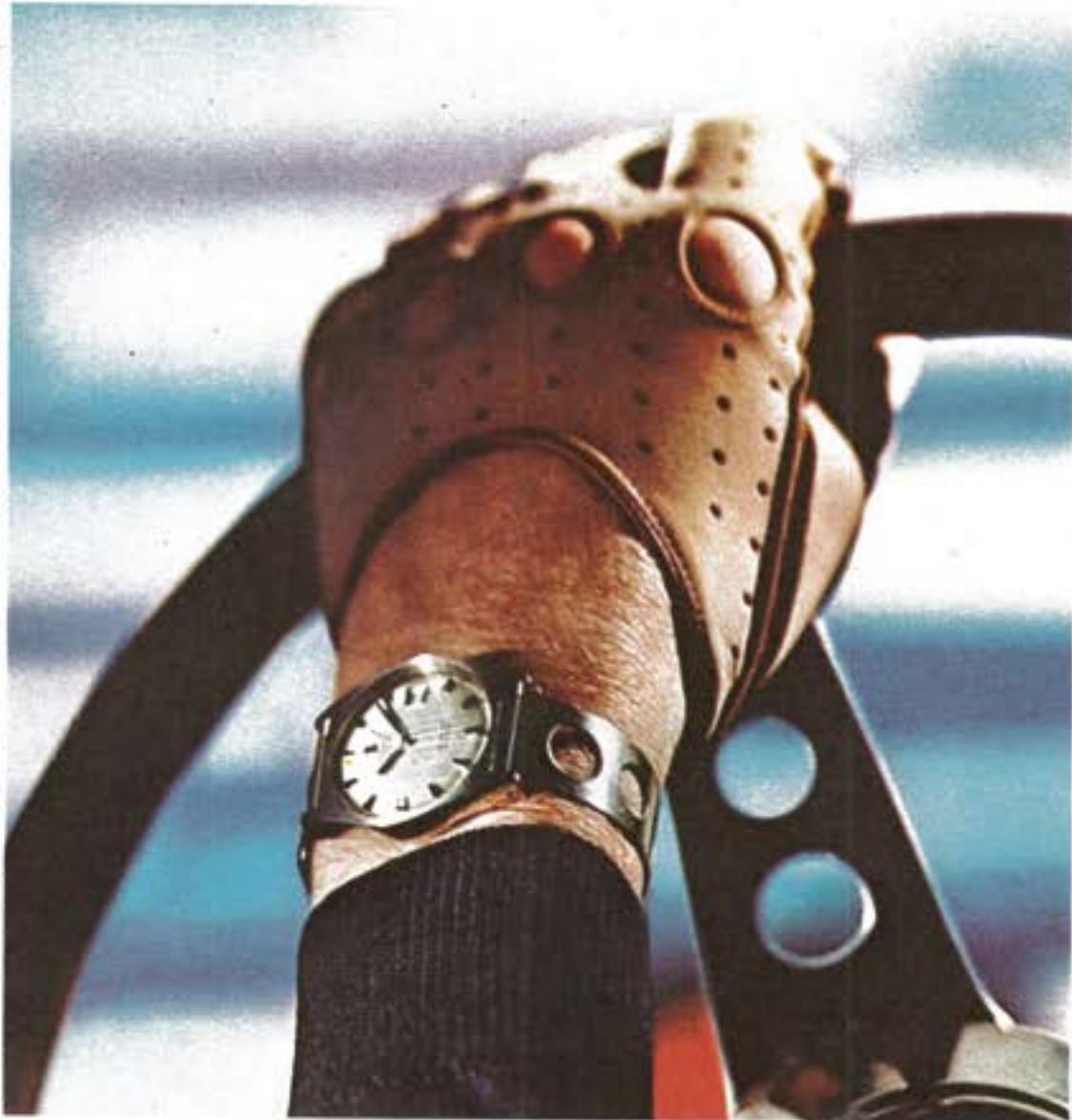
- Ikke noget, svarede hun med et smil, - det er bare de første veer. Husk dog på, at der kun er fjerter dage til fødslen. Det er ganske naturligt, at der allerede nu kommer små veer. Det er ikke noget at vængstes over.

- Tror du ikke, at du hellere må ringe til doktor Madsen og fortælle ham om det? spurgte han bekymret, - måske vil han gerne have dig indlagt allerede nu?

Hun rystede smilende på hovedet.

- Hvis du og doktor Madsen skulle bestemme det, skulle jeg sikkert have været indlagt på et hospital dagen efter, at graviditeten var konstateret. Månd er frygtelig bange for en så naturlig ting som en fødsel, har jeg opdaget. Tag det dog

(Fortsættes side 75)

Et robust ur - for mandfolk - Tissot „PR 516“ - fra kr. 240

„PR 516“ er ekstra stødsikkert og ekstra vandtæt. En beskyttelses-ring af special-materiale er elastisk sammenføjet med urkassen og opfanger effektivt alle stød, slag og ydre påvirkninger. Det armerede glas er indfattet i selve urkassen og fastholdt med en spændring. Oprækskrone og -gevind i forstærket, vandtæt udførelse. PR (perfect resistance) 516 er en ny model fra Tissot, som dermed har understreget sin position som en førende schweizisk urfabrik.

Nr. 41.516 alm. opræk, med rem, i stål eller doublé kr. 240
Nr. 42.516 alm. opræk, dato med rem, i stål eller doublé kr. 266 - Nr. 44.516 automatic, dato med rem, i stål eller doublé kr. 328. Tissot dameure fra kr. 229. Tissot herreure, vandtætte fra kr. 209.

Ved Deres køb udsteder den autoriserede Tissot-forhandler originalt garantibevis, som gælder over hele verden, og police på gratis forsikring mod tyveri, bortkomst og totalskade.

Få det store farvekatalog over den nye Tissot-kollektion hos Deres Tissot-forhandler - eller ved indsendelse af nedenstående kupon.

JA! Send mig GRATIS det nye Tissot katalog.

Navn: _____

Adresse: _____

Indsendes til J. C. Filtenborg A/S, Århus C eller
J. C. Filtenborg A/S, Kronprinsensgade 8, Kbh. K

FJ 3/10-67

Ny rejseserie i næste nummer:

HAKON MIELCHE hos MAYA-INDIANERNE

MAYA-INDIANERNE bor i den sydligste del af Mexico – på halvøen Yucatan. Da spanierne gik i land for første gang i denne del af verden omkring 1520, fandt de til deres overraskelse en kultur, der på mange områder var jævnbyrdig med det klassiske Hellas og Rom. Blandt andet havde dette folk udviklet et kalendersystem, der var mere nøjagtigt end vort eget. Men allerede dengang var Maya-kulturen på tilbagegang – og nu findes dens spor kun som ruiner.

Dybtl inde i junglen, på grænsen til Guatemala, findes imidlertid et lille samfund af mayaernes efterkommere. Kun et par hundrede er tilbage, og man må flyve i en lille maskine for at komme ind til dem. HAKON MIELCHE har gjort det og boet i dette stenaldersamfund, hvortil vor civilisation ikke er nået frem. Om dette spændende besøg fortæller han fra og med næste nummer.

Mielche rejste sammen med enken efter den verdensberømte danske specialist i maya-folkets historie, arkæologen FRANS BLOM – og mens vi sidder ved LACANDON – indianernes bål, hører vi ikke alene om deres skæbne og levevis – men også den eventyrlige beretning med nye enkeltheder om den københavnske fars søn, levermand og eventyrer, der pludselig forandrede livsbane og blev disse primitive indianeres ven, rådgiver, ukronede konge og frelsende engel i de 45 år, han levede med dem.

Mielche illustrerer artiklerne med sine egne farvefotografier.

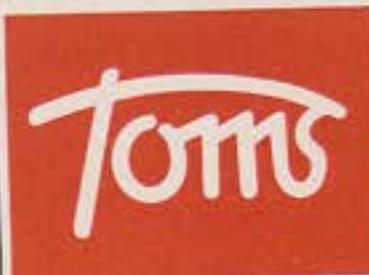

Overalt på Yucatanhalvøen finder man minder om mayafolkets storhedstid. Her har en lille mayapige sat sig til rette på forældrenes gud – Quetzalcoatl – den fjedrende slange.

**GULD
BARRE**
... lige netop nu

Toms Guld Barre er Danmarks mest solgte - og mest eksporterede chokolad

- sin vægt værd

(Fra side 73)

roligt, John. Hvis jeg virkelig føler, at fødsalen er på vej, ringer jeg naturligvis til doktor Madsen, eller jeg tager min bil og kører hen til ham. Der er masser af tid.

Masser af tid, tænkte han fortvilet, og det siger hun nu, da hver eneste dag kan blive hendes sidste.

Han kørte, men så snart, han var på kontoret, ringede han doktor Madsen op og fortalte om haendelsen, og doktor Madsen lovede at besøge hende.

Birthe blev stående ved vinduet, da hun havde vinket farvel til John, og hun så lykkeligt drømmende efter en ung mor, der trillede af sted med en barnevogn.

Om bare nogle uger går jeg nedad denne gade med en barnevogn, tænkte hun, men i det samme fik hun øje på de to små børn, hun havde vist John, da de sad ved morgenbordet.

To små pjaltede og pjuskede vijsener... en lille dreng på omkring fire år og en lidt større pige... og synet af dem fik hendes hjerte til at svulne af indignation over, at der virkelig eksisterede forældre, som passede deres børn så dårligt. Hun havde lyst til at gøre noget for dem, men man løb jo ikke sådan ud på gaden og samlede et par forpjuskede unger op og begyndte at pleje dem.

John havde ret, når han sammenlignede dem med porcelænsfugleungerne. De lignede virkelig et par forpjuskede fugleunger, der var forladt af deres forældre.

Da de var lige ud for vinduet, hvor Birthe stod, skete der noget forfærdeligt. Pigen tabte en flaske, hun bar på, og dens indhold strømmede ud over fortovet. Børnene stirrede på den våde plet, og den store pige begyndte at græde. Det var mere, end Birthe kunne holde ud at se på. Hun skyndte sig ud til de to børn og begyndte at tale med dem.

- Hvad var der i den flaske, du tabte? spurgte hun pige.

- Medicin til mor, svarede pige og så på Birthe med store tåreblandede øjne.

- Er din mor syg? spurgte Birthe medførende, og en begyndende forståelse for børnenes udseende vægnede i hende. Hun samlede nogle stumper af flasken op og prøvede på at tyde etiketten, men hun kunne ikke.

- Har I været henne på apoteket på hjørnet efter det? spurgte hun.

Pigen nikkede stumt.

- Så må vi hellere hente noget nyt, sagde Birthe og tog dem ved hånden og førte dem hen til hendes bil, - kom ind på forssædet ved siden af mig, så kører vi derhen.

Men pige rystede på hovedet.

- Jeg har ikke penge til det, sagde hun ligefremt.

- Tænk ikke på det, det har jeg, skyndte Birthe sig at sige, - hop bare ind.

Da børn tøvede lidt endnu, og Birthe følte sig vurderet af øjne og tanker, der så dybere i hende end selv de stærkeste røntgenstråler kunne komme, og hun følte sig direkte smigret, da pige besluttede sig til at stige ind og tog sin lillebror med.

Da Birthe forklarede apotekeren, hvad der var sket, tilberedte han hurtigt en ny flaske medicin og rakte den til Birthe. Hun ville betale den, men han rystede afværgende på hovedet.

- De hjælper på Deres måde, sagde han venligt, - medicinen er mit bidrag. Det falder på et sted, der virkelig har brug for hjælp.

- Kender De børnenes forældre? spurgte Birthe interesseret.

- Børnene har kun deres mor, sagde apotekeren - og ingen ved, hvor længe de har hende.

- Er det så alvorligt?

Han nikkede blot, og Birthe forstod, at børnenes nærhed forbød ham at tale mere om det.

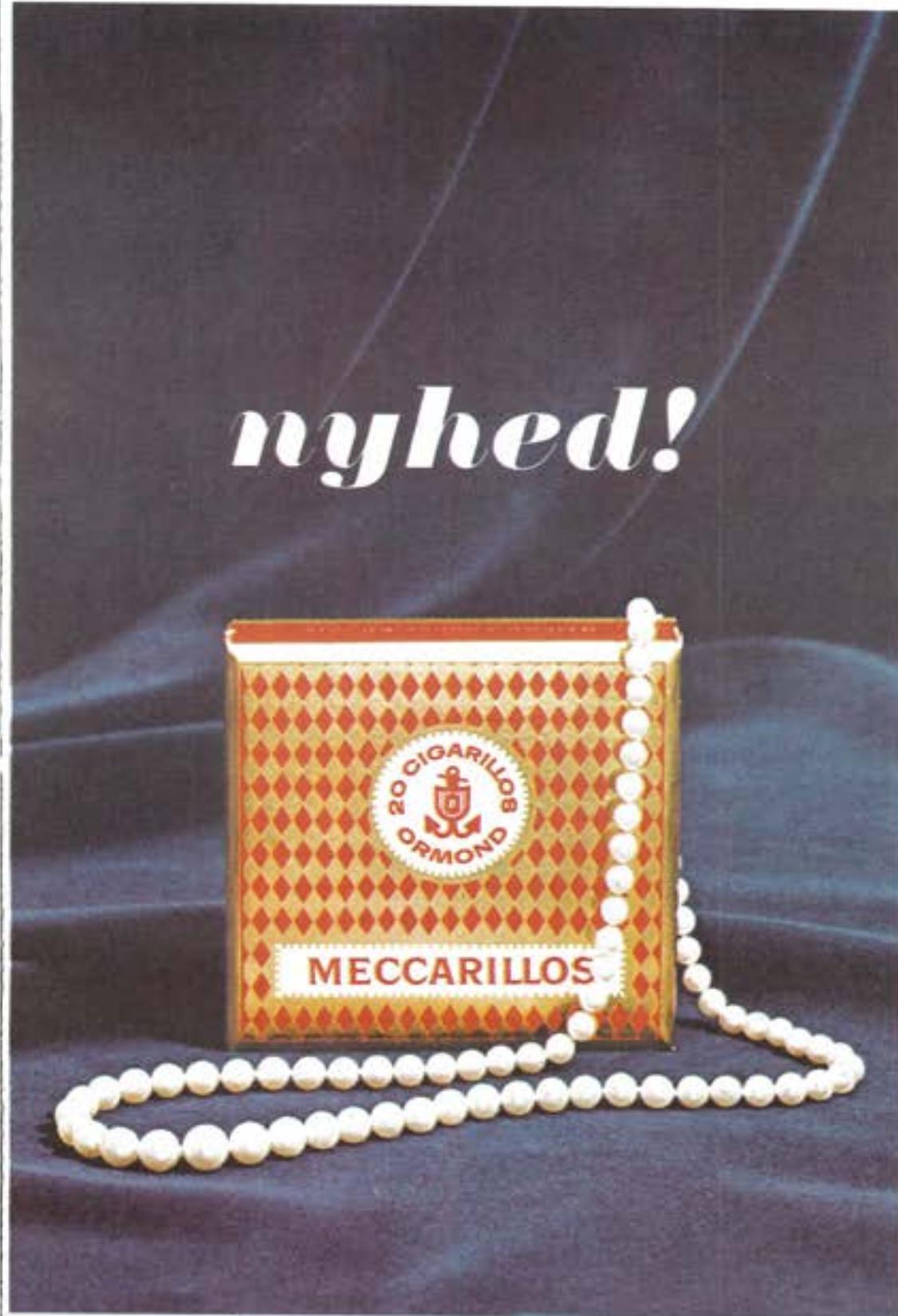
Hun kørte børnene helt hjem, og det viste sig at være et forfaldent havehus, der bestemt ikke egne sig til helårssbeboelse. Hun havde lyst til at følge med dem ind for at se, hvordan deres mor havde det, men hun var bange for at virke taktlös. Derfor satte hun børnene af foran huset.

Den lille pige nejede, da hun sagde tak for hjælpen, og hendes lillebror afleverede et buk, der fortalte, at han vidste, hvad der hørte sig til, men endnu ikke havde så megen herredømme over sin lille krop, at han kunne gøre det elegant, men forsøget var rørende og fik Birthe til at smile. Hun klappede dem begge to på kinderne, før hun satte sig ind i sin vogn igen og kørte hjem.

Da hun kom hjem, holdt doktor Madsens vogn uden for huset, og han stod ved hoveddøren og ringede på. Han så overrasket på hende, da hun kom, og han spurgte bekymret til hendes befinning.

- Jeg har det udmaerket, svarede hun, - er De virkelig kommet bare for at se til mig? Jeg har jo ikke kaldt Dem.

- Jeg kom lige forbi, skyndte han sig at forklare, (Fortsættet næste side)

Mine damer og herrer!

NU er den her- MECCARILLOS - den elegante, slanke cigarillos, fremstillet af de fineste tobakker, ægte naturdæksblad - håndrullet. Prøv den - fra første drag fornemmer De den rene luksus for 44 øre pr. stk. Forlang MECCARILLOS

rigtig størrelse

MECCARILLOS

Made in Switzerland

10 stk. flad lommepakning kr. 4,40
20 stk. flad lommepakning kr. 8,80
50 stk. gaveæske kr. 22,00

IMPORT: NORDISK TOBAKS KOMPAGNI A/S

men der var en undertone i hans stemme, der fik Birthe til at reagere.

— Men jeg troede, at De havde konsultation nu, sagde hun forbavset, — det plejer De jo at have på denne tid.

Den ulmende mistenksomhed i Birthes blik fik doktor Madsen til at sige sandheden, fordi han vidste, hvor meget tilliden imellem læge og patient kunne betyde i kritiske situationer.

— Deres mand ringede til mig, tilstod han, — han fortalte mig, at De havde veer i dag til morgen. Har De mærket dem siden?

— Nej... kun denne ene gang. Er der noget forkert i det?

— Ikke noget forkert, svarede lægen, — men De husker nok, at jeg gerne ville have Dem indlagt et stykke tid før fødslen. Jeg vil foreslå, at De ladet Dem indslægge i dag. Et fødselstidspunkt kan godt variere med op til et par uger, så for en sikkerheds skyld...

Birthe havde åbnet døren og de gik ind i huset. Hun bad doktor Madsen tage plads, og satte sig selv over for ham.

— Doktor Madsen, sagde hun, — er der noget... forkert... noget, der ikke er, som det skal være. Jeg har på fornemmelsen, at De skjuler noget for mig.

Pausen inden doktor Madsen svarede, forekom hende minutlang, og hun mærkede en angst bryde sig vej op gennem hende.

Og hans svar beroligede hende ikke.

— Ikke noget særligt, sagde han, — men for det første er De førstegangsfødende, og for det andet kunne jeg have ønsket mig fostrets stilling en lille smule bedre, men der er ikke noget at være bange for.

— Men altså noget... usædvanligt... noget forkert?

Doktor Madsen smilede beroligende.

— Der er ingen grund til nervositet, sagde han, — når blot De er under betryggende lægebehandling under fødslen, går det hele ganske let, er jeg sikker på, og det er netop derfor, jeg gerne vil bede Dem om at lade Dem indslægge allerede i dag. Jeg tror også, at Deres mand vil finde det mere betryggende. De ved jo, at vordende fædre er meget nervøse.

— Hvis De... og John... helst vil have det sådan, gør jeg det naturligvis, svarede hun føjeligt, men roen i hendes stemme modsagdes af et udtryk i hendes øjne.

Birthe var for første gang bange for den forestaaende fødsel.

Doktor Madsen kørte hende på hospitalet, og da

hun var indlagt, kom John og besøgte hende, og de hilste på den læge, der skulle hjælpe hende med fødslen.

Allerede næste dag, kom han og fortalte hende, at de ville fremskynde fødslen, og han forberedte hende varsomt på, at den ville komme til at foregå ved kejsersnit, men da John besøgte hende om aftenen, var hun virkelig bange.

— Hvis der er noget galt med barnet, vil jeg aldrig mere have børn, sagde hun, — jeg vil simpelt hen ikke turde føde igen... men der er ingenting galt... vel, John?

John besvarede hendes spørgsmål med et nej, så overbevisende, som det var ham muligt, men angstens i hendes øjne voksede. Han blev der længe, og da han endelig forlod hospitalet, var det fordi han ikke længere kunne skjule sin angst for det, der skulle ske.

Midt om natten blev han tilkaldt over telefonen, og han kørte til hospitalet med en fart, der nær havde sat hans eget liv i fare.

Hun var på fødestuen, da han kom.

En sygeplejerske beroligede ham med, at operationen var indledt og snart ville være overstået, men han kunne ikke sidde stille og vente på, hvad lægerne ville meddele ham, og time lagde sig til time, mens han ventede.

Endelig tidligt om morgen kom den læge, der havde kontrollen med Birthe.

Han så træt og udskært ud, men han smilte opmuntrende, da han hilste på John.

— Jeg tror, at jeg har lov til at sige, at vi har reddet Deres kones liv, sagde han, — der vil endnu nogle timer være fare, men hvis intet uforudset støder til, vil faren være fuldstændig overstået i løbet af det næste døgn.

— Og barnet? spurte John.

Lægen så forbavset på ham.

— Barnet, gentog han, — jeg forstod på doktor Madsen, at De vidste besked med det. Der var ingen muligheder for at redde det. Vi har kæmpet for Deres kones liv, og den kamp tror jeg, vi har vundet.

— Ved min kone noget om det... om barnet, mener jeg? spurte John.

— Naturligvis ikke, svarede lægen, — det må vi fortælle hende, når hun er stærk nok til at få det at vide. Om nogle dage måske.

Han blev på hospitalet til Birthe var uden for fare, og han var hos hende, da hun fik at vide, at det barn, hun havde glædet sig til, ikke levede, og at hun ikke havde mulighed for at føde igen.

Og hun tog det mærkeligt roligt.

Hun græd lidt, men det var ikke en hysterisk og sindsoprivende gråd. Både lægen og John beundrede hennes styrke, og John elskede hende som aldrig før.

Da han skulle af sted, tog hun hans hånd og holdt den i sin.

— Kan du huske figuren med de forpudske spurveunger, vi har stående hjemme på skænken? spurgte hun stille.

— Ja, sagde han overrasket, — hvorfor tænker du pludsig på den?

— Fordi den får mig til at tænke på to forpudske menneskeunger, vi så gå forbi huset en dag. Deres mor er alvorligt syg, og hun kan ikke passe dem.

Han forstod hende stadig ikke, men hun forklarede ham, hvad hun tænkte på.

— Der er mange små forpudsede fugleunger omkring os, sagde hun stille, — hvis ikke nogen hjælper dem, har de det svært. Jeg vil gerne hjælpe men jeg kan ikke gøre det alene. Jeg kan ikke gøre det sammen med dig. Vil du være med til det?

— Du mener at adoptere et barn? spurte han.

— Ja... et eller to... eller så mange, som vi er i stand til at hjælpe.

Han svarede ikke lige straks, for hans tanke arbejdede med den idé, hun havde indgivet ham. I begyndelsen vakte den modstand i ham, men mens han så på hende, forsvandt modstanden langsomt.

— Du fortalte mig, at du havde kørt de to børn hjem, sagde han, — hvor bor de?

— I havekolonien. Det er det tredje hus fra vejen. Du kan let finde det. Tag lidt med til dem... o... til moderen. De traenger så meget.

— Men det er jo ikke sikkert, at vi nogen sinde kan få lov til at adoptere disse børn, og det var det, du ønskede... var det ikke?

Hun smilte mat.

— Hvis vi fundt et par forpudsede fugleunger og hjalp dem, til de kunne klare sig selv, ville de flyve bort en dag. Sådan er børn også. Vi kan ikke nøje dem, men vi kan hjælpe dem. Er det ikke noget for os? Hvis vi gør det på den rigtige måde, vil de give os del i deres livsglæde, som fuglene giver os del i deres sang, og større glæde kan ingen børn give deres forældre.

— Det er vist sandt, Birthe, sagde han stille.

Hun smilte, og varmen i hendes smil fortalte ham, at hun midt i sin store sorg sjænede en spil af håb forude. Det håb, som skulle føre dem begge fremad i deres fælles kærlighed...

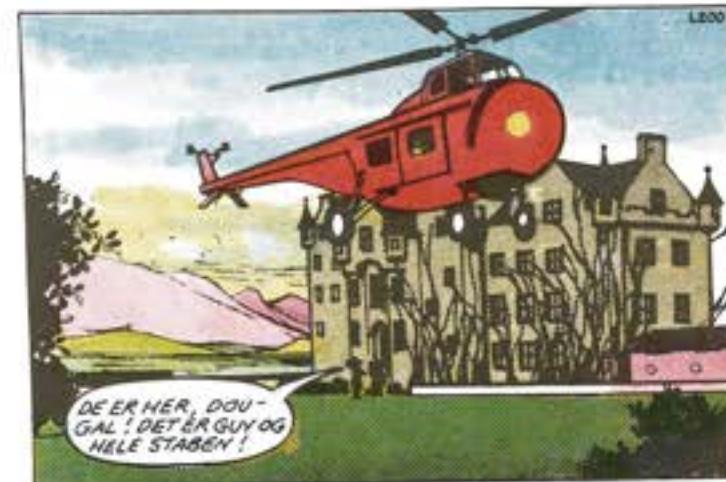
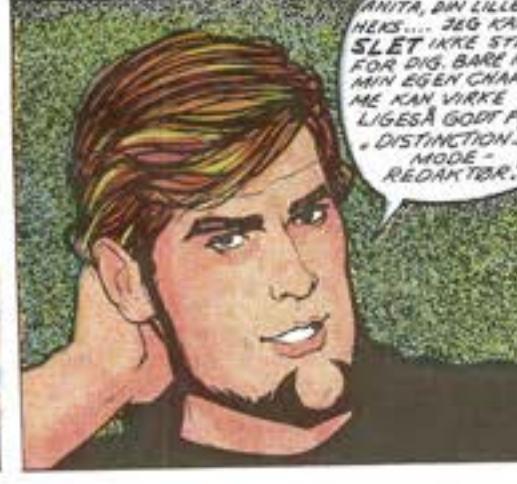
Herluf Th. Flensburg

ANITA JONES

Af Pat Tourret og Jenny Butterworth

DU VIL IKKE KOMME TIL AT FORTROLDE DET. DET ER DET MEST EVEN-THYLIGE HUS. DU FÅR DE MEST PRAGTFULDE BILLEDER. OG JEG ER HER....

Bronzebelønnet el-motor fra Tinglokkeskolen

Om bronze, pålæg til bronze og helt op til guld med tre stjerner, som foreløbig kun er scoret af én elev: Kjeld Bo Sørensen i København. Om sommerferierejser til de elever, der hævder sig bedst på nåleområdet med 1. april 1968 som D-dag, og om skolepræmiekonkurrencen, der slutter seks uger senere, nemlig den 15. juni 1968.

Bronzebelønnet krystalmodtager, indbygget i manchetknapseske. Indsendt af elev i Islev Skole

NYT om FYSIKERNALEN

SYV »NÅLE-ELEVER« PÅ DENNE UGES ÆRESLISTE

Hvis du gerne vil have FYSIKERNALEN i bronze, kan du i din fritid f. eks. lave en pent udført el-motor som den, der er indsendt af Jens Olsen, Tinglokkeskolen, Fruens Bøge, og afbildet i forbindelse med disse linier.

Når du er færdig med dit arbejde, viser du det til din fysiklærer, som skal attestere, at der er tale om en selvstændigt udført fritidsindsats. Med din fysiklærers attest sender du nu under mærket FYSIKERNALEN projektet til Holbergskolen, Frederiksborgvej 214, København NV. Det ventes af dig, at du skriver lidt om dit projekt, og du skal ikke blot meddele, hvad du hedder, og hvor du bor, men også opgive din alder, navnet på din skole - og hvilket klassetrin, du befinner dig på.

Du behøver ikke absolut at lave en el-motor, hvis du vil have Fysikernalen i bronze (tegn nr. 1 på, at Danmarks Fysiklærerforening har anerkendt dig som junior-tekniker). Du kan f. eks. også lave et krystalapparat - og du må gerne prøve på at lave det i mini-udførelse, som det bl. a. er gjort af Claus Johansen, Islev Skole.

Vi har set flere modtagere, indbygget i nødskaller. Claus har (se farvefotografiet i forbindelse med disse linier) valgt at indbygge sin modtager i en manchetknapseske.

Mange, der starter ad »nålevejen«, vælger som deres første projekt en forstærker, og Henningsen Jensen, Nyager Skole samt Kristian Poulsen, Haverslev Realskole har begge fået Fysikernalen i bronze for et indsendt forstærker-projekt.

Hvis man i første omgang scorer bronze for et eller andet projekt, og i næste omgang indsender et, som er en tand bedre end første projekt (men det skal det også være), kan man sikre sig »pålæg« til den allerede erhvervede bronzenål... og pålægget kan bestå i en bog, en loddekolbe og mange andre ting. For indsendte forstærker-projekter er pålæg til en i forvejen erhvervet bronzenål blevet tildelt henholdsvis Poul Erik Marcussen, Tønder

Statsskole, John Michelsen, Hans Tausensgades Skole, og John Aggerholm Haugaard, Snedsted Centralsskole (projektet fra sidstnævnte indsender er afbilledet i forbindelse med disse linier).

Det normale for nålestagere er, at de starter med et bronze-projekt og derefter langsomt arbejder sig op ad »nålestigen«. Sådan gik det f. eks. for sidste sæsons bedst placerede nålelev: Erik Hjelm-Hansen.

Man begynder som regel med bronze, før så pålæg til bronze, sølv, pålæg til sølv, guld, og eventuelt pålæg til guld. Så vidt som til sidstnævnte belønning når kun få. Der eksisterer dog endnu højere belønningsgrader end sidstnævnte, nemlig guld med 1 stjerne, guld med 2 stjerner og guld med 3 stjerner.

Selv om det normale er, at man starter med bronze og langsomt arbejder sig opad, idet man hele tiden »gør den en tand til«, er der dog ikke noget i vejen for, at man kan springe et eller flere trin over på vejen op ad nålestigen. En af deltagerne på nålesommerferieturen i år startede således med at få bronze for en 1 W-forstærker. Hans næste projekt (en stereo-forstærker) var imidlertid så godt, at det indbragte ham guld (plus en gratis sommerferierejse). En anden af deltagerne i dette års nålesommerferietur sprang direkte fra nul nålebelønning til guld (han havde lavet en pigtrådsforstærker).

Et forstærker-projekt kan således indbringe indsenderen belønninger af flere forskellige slags. Det kommer alt sammen an på udførelsen og kvaliteten.

Nu har vi så længe dvelet ved forstærkerprojekter, at nogle måske vil tro, at det særligt er dem, man bør holde sig til. Men det er slet ikke tilfældet. Forstærkeren er blot nævnt som ét eksempel på en almindelig forekommende projektkategori. Der er mange andre projekt-kategorier, hvorom det samme gælder som på forstærkerområdet: alt

efter præstationens udførelse og kvalitet (og - til en vis grad - indsenderens alder og klassetrin) kan de tildelte belønninger variere.

I principippet kan et hvilken som helst selvestændigt udført fritidsprojekt med tilknytning til fysik og teknik belønnes, og i skolesæsonen 1967-68 gælder, som i tidligere skolesæsoner, den regel, at de skoleelever, der hævder sig bedst med 1. april som D-dag (i denne skolesæson altså 1. april 1968) deltager i ekstra-konkurrencen om en gratis sommerferierejse.

Det, det gælder om, er at komme i gang (eller at holde sig i gang). Og husk i denne sammenhæng: for hvert point, man scorer til sig selv, scorer man også et point til sin skole.

Og - som fortalt i tidligere numre - så gælder belønningsordeningen i år ikke blot Fysikernale (og de silkestrykte diplomer, der følger med en Fysikernål i henholdsvis bronze, sølv eller guld) - den gælder ikke blot den gratis sommerferierejse, som tildeles de elever, der efter Fysiklærerforeningens skøn hævder sig bedst på nåleområdet med projekter, indsendt i perioden 15. august 1967-1. april 1968 (og som den 1. april 1968 højst finder sig på tiende klassetrin, svarende til f. eks. 1. g) ... den gælder også den i år særligt udsatte præmie for den skole, hvis elever sammenlagt scorer flest points på nåleområdet inden den 15. juni 1968 (bemerk de to forskellige data).

En bronzenål kan måske gøre udslaget for DIN-skoles vedkommende.

Og derfor ville det måske være en god idé, om DU kom i gang NU.

Hvis du da ikke allerede ER i gang med DIT nåleprojekt.

PS: Hvis du stræber højere end bronze, så bør du vide, at mens bronze giver 1 point til dig og din skole, så giver f. eks. sølv 3 points, guld 5 points osv.

Nyt om nelliker

(Fra side 35)

Jeg vil gerne vide noget mere om nelliken – denne udbredte, men faktisk på mange områder ret ukendte plante. Spændende – og af rent videnskabelig interesse – er det ikke blot at få at vide, hvordan en nellike får en bestemt farve, men i endnu højere grad at klarsætte, hvordan dens kronblade, ægceller m. m. dannes. Det ved vi ikke meget om for sjældent, men det kan vi få belyst gennem eksperimenter, vi foretager med planterne med nellikeforsædning som det umiddelbare, det praktiske mål...

Nelliker i elektron-accelerator

Man spørger, hvordan nellikeforsædningen i grunden foregår, og Faresteveit svarer:

– Når vi har fundet frem til en plante, som vi mener vil have chancer for at give sig som salgsartikel, bliver den opformet ad »stiklingevejen». Undervejs benytter vi os principielt af tre metoder.

Efter den første går vi frem på »gammeldags» manér og fører med en pincet pollen fra hanblomster over på hunblomsters støvfang. Det resulterer i frøplanter, som vi kigger nærmere på.

Efter den anden påvirker vi udvalgte nelliker med stoffet colchicin, der udvindes af planten høsttidspus, hvis botaniske navn er Colchicum autumnale. Colchicin griber – »tvillingepåvirkede» kan man måske sige – ind i dannelsen af nye cellers ansamlinger af arveansæg, også kaldt kromosomer. Mens en almindelig nellike således har $30 (2 \times 15)$ kromosomer, vil en colchicinpåvirket få $60 (4 \times 15)$ kromosomer. Blandt nelliker med 4×15 kromosomer vil forekomme et vist antal med kraftigere, stærkere stilke end de normale. Disse nelliker med 4×15 kromosomer og de sterke stilke producerer som regel kun få blomster. Det prøver vi at rette op på ved på »gammeldags» vis at krydse dem med nelliker, der har 2×15 kromosomer og mange blomster. Mål: At få nelliker med 3×15 kromosomer, der både har sterke stilke og mange blomster.

Efter tredje metode udsætter vi unge nellikeplanter for en eller flere gange bestråling på 6000 røntgen i Risøs elektronaccelerator. Herved kan vi

– Jeg har en vigtig meddelelse til alle beboere nord for Limfjorden!

ændre en nellikesorts blomsterfarve, blomsterform eller plantestatur (vi kan f.eks. omdanne en af naturen høj plante til en lav). Det er måske lige flot sagt, for der er nemlig tale om en slags lotterispil med mange n'itter. Af tusindvis af planter, der sendes til bestråling, kan vi kun arbejde videre med ganske få. Om disse få planter ved vi imidlertid, at de egenskaber, de har fået som resultat af bestrålingen (en anden blomsterform eller en anden plantestatur) går i arv til efterkommerne. De er altså, hvad arvelighedsforskerne kalder for mutanter.

– Hvordan kan man give en nellike en ny farve ved bestråling?

– Nye farver kan fremkaldes på to forskellige måder.

Mens det mest almindelige er, at nellikeblomster har flere kapper med hver sin farve, så er der nellikesorter, hvor farvekapperne er ens – måske lavendelfarvede. Og disse lavendelfarvede kapper

kan ved bestråling påvirkes, så de f.eks. bliver laksefarvede og giver denne farve i arv til afkommet.

Hyppligere forekommer farveændringer imidlertid på den måde, at der ved bestråling bliver »pillet« en eller måske to farvekapper af en nellike med forskellige farvekapper. Får f.eks. en nellike, der giver farveindtrykket mørkerød, fordi dens yderste farvekappe er mørkerød, denne farvekappe »pillet af«, så vil den fremtræde som gul, hvis dens næste farvekappe har været gul. Netop denne »afpillede« egenskab, ved bestråling har givet os en række oplysninger om farvekappesammensætningen på diverse nellikesorter.

Den gule nellike – og 'Ballerina'en

– De nævnte i begyndelsen af vor samtale, at et af målene for dansk nellikeforsædning i dag var at skabe en rigtig gul dansk nellike. Er man ved »kappe-afpilningsforsøgene« på Risø kommet dette mål nærmere?

– Ja. Uden at vi dog kan sige at have nået målet. Problemet har nemlig ikke så meget vist sig at være dette at skabe en gul dansk nellike, men – og det burde jeg måske have nævnt, da vi forsnakede om det – at skabe en gul dansk nellike med lige så stor blomsterproduktionsevne som de røde. Det arbejder vi med for sjældent...

– Man har hørt rygter om, at en »Risø-produceret« ny hvid nellike er undervejs mod det danske marked...

Faresteveit smiler:

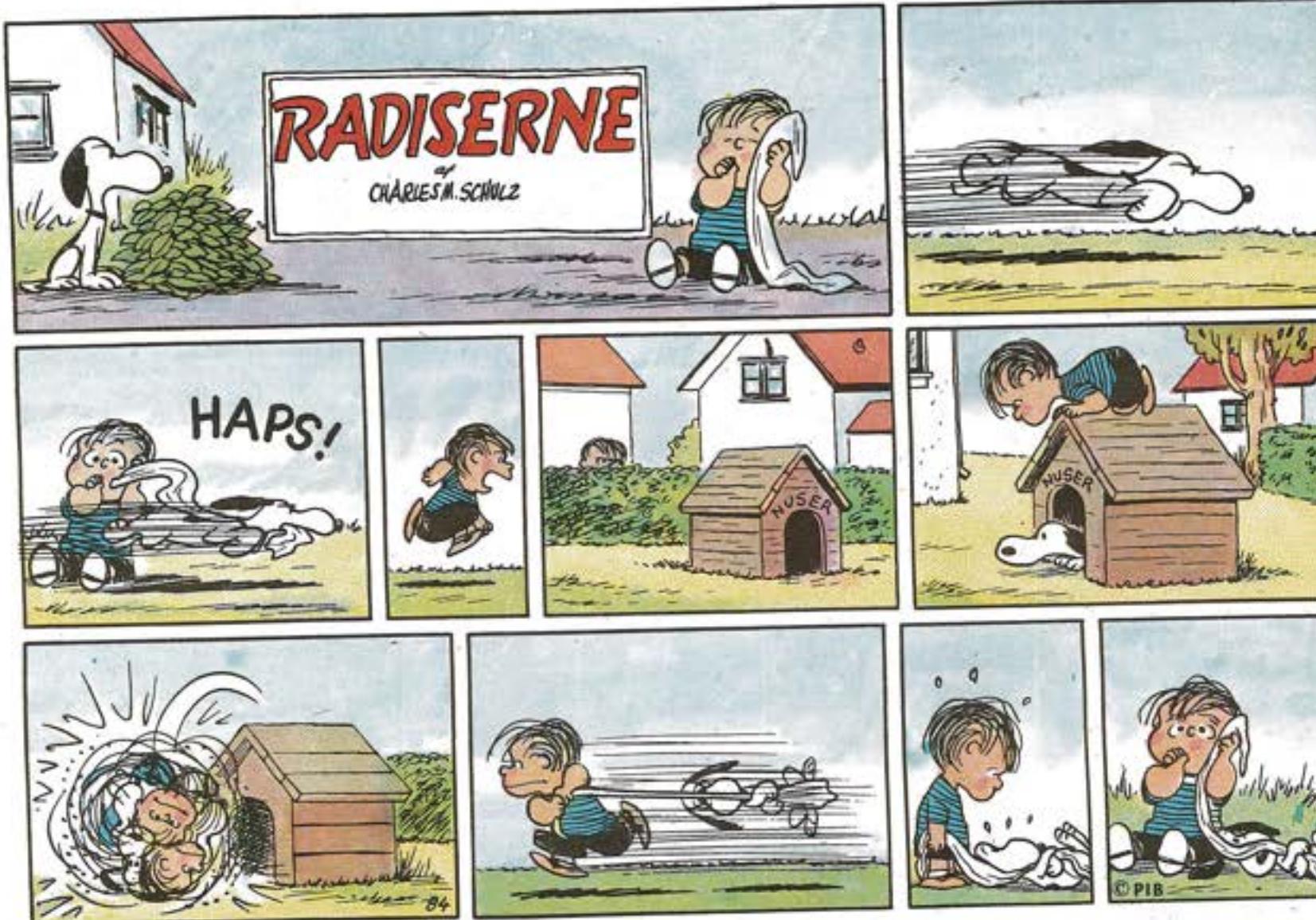
– Der er noget om rygterne. Ude til afprøvning har vi for sjældent en hvid nellike, der har en enkel, elegant krone, og som i det hele taget er så let i det, at vi synes, den fortjener navnet 'Ballerina'.

– I øvrigt, siger Faresteveit, – vil jeg gerne understrege, at det ikke er vor primære opgave at lave gode mutanter på Risø, men at finde ud af hvordan man gør det!

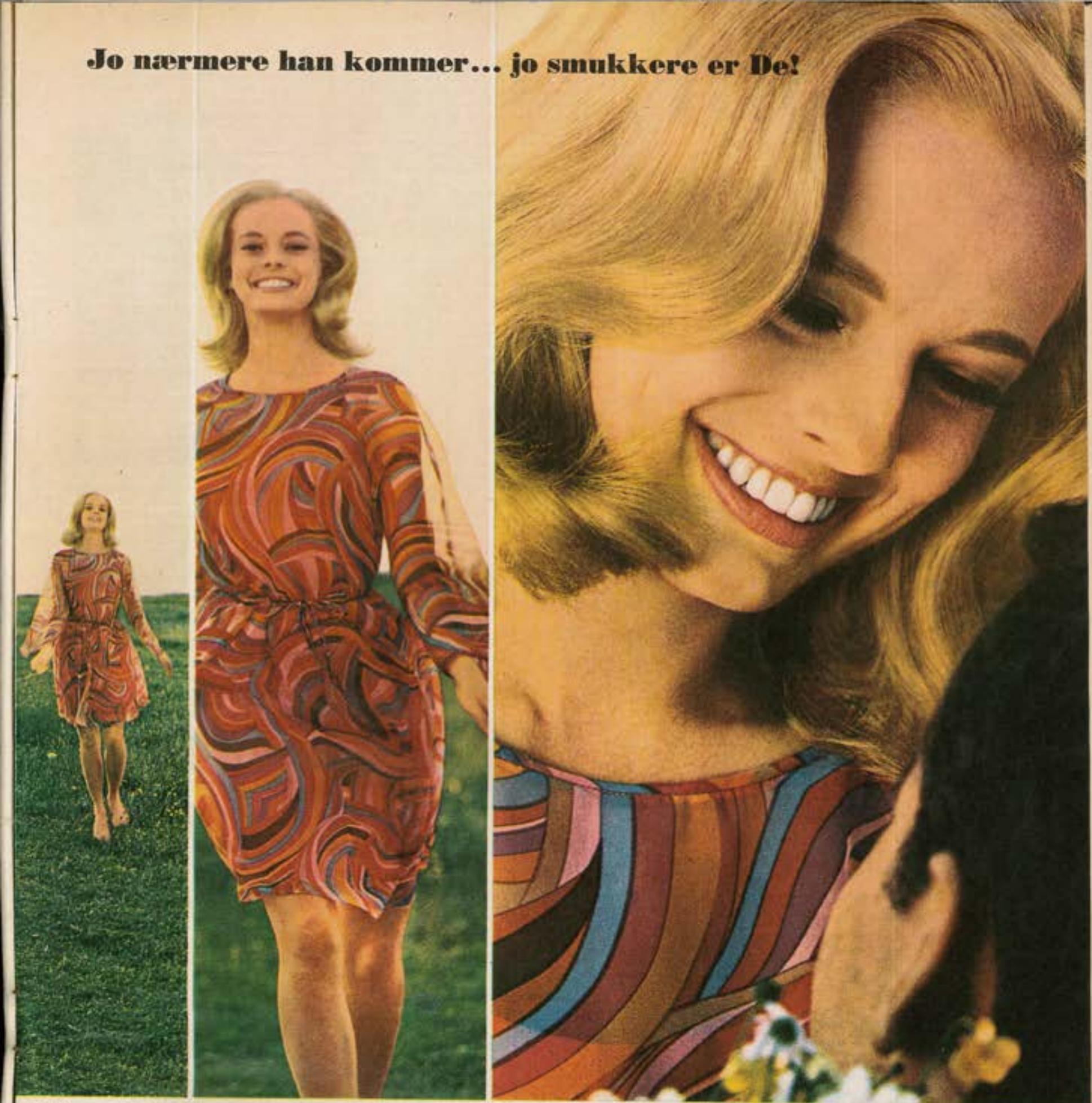
Og med disse ord sluttede en samtale, hvorunder vi fra drivhuset på Rolighedsvej var blevet ført gennem andre drivhuse i Avedøre og på Risø.

Og for resten da tilbage til drivhuset på Rolighedsvej, hvor vi besøgte 'Ballerina'en, som vi ikke fik med i første omgang.

Mikkel Borgesen

Jo nærmere han kommer... jo smukkere er De!

**blondere blond, spændende rød,
varmere brun, et klarere skær
- giv selv Deres hår
en smukkere tone!**

Så nemt og sikkert med Nice & Easy fra CLAIROL. Shampooeres hver gang ind i håret, der samtidig bliver levende, blødt, glansfuldt - lettere at sætte. - Dækker også grå hår. Bliv allerede i dag pige, der er endnu dejligere på nært hold.

**Nice & Easy
fra Clairol**
**den ny, naturlige
shampoo-hårfarve!**

To verdener...

(Fra side 49)

- Nej. På Wuwulu var det sjældent, at en fornem kvinde ikke havde medkoner.

At være enekone var noget socialt nedværdigende. Vi kaldte fars andre koner for tenter, og jeg mindes ikke, at jeg havde noget imod dem. Vi var én stor familie alle sammen. Mor var fars ældste kone, og han havde med hende en dreng, som hed Martin, en pige, som hed Dolly, to døde børn og mig. Med de andre af hans tre første koner havde han en datter Maria, en datter Clara, en søn Julius, der døde af krampe allerede ved 8-års alderen og en anden søn, Paulus, som ni år gammel fik et sår på kinden, der gik betændelse i. Også han døde. I dag er jeg, så vidt jeg ved, den eneste tilbage af fars anerkendte børn.

- Men han havde andre børn, ikke?

- Det havde han sikkert, men næppe så mange, som havde at være master Leonards slægt...

- Jeg har truffet en del af dem på Wuwulu. De mener, de er halvguder, fordi de havde master Leonard til far.

- Ja, sådan siger de til Dem. Men der er nok andre og mere væsentlige årsager til, at de ønsker at blive anerkendt som halvkaste med en europæisk far. I så fald får de nemlig australisk statsborgerskab, og når Ny Guinea engang bliver selvstændigt, regner de med at komme til at udgøre en særlig adelssklasse. Der snobbes så forsædligt for hvit blod.

Mrs. Mucking kaldes for Maggi - hendes rigtige fornavn, Margrethe, kan ingen udtales på disse kanter. Som kong Faius datter oplevede hun en episode, hun aldrig glemmer:

- Det var, da jeg var ti år gammel. En morgen vågnede vi piger og drenge ved et højriistet skænderiude på verandaen. Her stod cook-boy'en over for far, og far blev ved at bebrejde ham, at han »gjorde ejne« til hans medkoner. »Hvorfor skulle jeg det?« spurte kokken, »jeg har kendt dem som småpiger, og de er vel ikke mere værd, end jeg er, blot fordi de er blevet anbragt i dit hus og er blevet dine elskerinder, master Leonard!« Dette svar fik far til at lange ud efter cook-boy'en, og efter den tids opfattelse var det også noget af det værste, man overhovedet kunne sige, for der var så milevid forskel på en indfødt og en hvid

mand. Far og cook-boy'en tumlede om på verandabelvet. Kokken var meget stærk, og han forsøgte at kvæle far. Vi børn stod omkring dem og skreg, men der var ingen i nærheden, som kunne komme far til hjælp. Til sidst kom han ovenpå og fik væltet kokken ned ad trapperne, hvor han lå og vändede sig. Han blæste kun lidt, men han må have brækket noget i sig. Nogle dage efter døde han. Der blev aldrig sagt noget til far fra de tyske myndigheder side om sagen.

Det er den eneste gang, jeg har set far i slagsmål. Han drak meget lidt, og han arbejdede hårdt. Han plantede kokospalmer og forvandledes en stor del af øen fra sump til kopraland. Han gjorde Wuwulus folk til velhavende mennesker. Han tog os børn med ud til singsing (sangfester) og kalkai (landsbygilder) og lærte os at tale tysk. Jeg ved ikke, om far nogensinde talte dansk, og jeg havde heller ikke dengang noget indtryk af, at der var forskel på dansk og tysk. Med mor talte han tigersprogs, men han henvendte sig altid til os på tysk. Han havde et billede af sit barndomshjem stående på en hynde over sin seng, og han fortalte, at han ikke altid havde været en god søn over for sin far. Derfor ville han i stedet være særlig god mod os, for i os levede bedstefar videre. Og han var også en god far, den bedste i verden...

Da jeg var tolv år gammel, sendte han mig til missionen i Alexishaven, og et nyt afsnit af mit liv begyndte. Jeg så ham aldrig igen, men jeg hørte, at han var død af blackwaterfever. Min mor, som stadig var en ung kvinde, flyttede tilbage til bopladsen Awuane og giftede sig med en indfødt. Jeg tabte forbindelsen med hende i de få år, hun havde tilbage at leve i. Hun kunne jo ikke læse og skrive, og hvordan skal man så opretholde kontakt med et menneske, som er langt borte? Jeg kom til Wewak og giftede mig, først med en halvkaste af malajisk oprindelse, og fik med ham Dolly, Jo og Anni, som alle tre er gift nu og har børn. Da japanerne invaderede os og ødelagde alt, og min første mand omkom, giftede jeg mig med kineseren Mucksing, og han er stadig min regtemand.

M. Mucksing er bilreparatør i Wewak. Der er måske hundrede vogne og dobbelt så mange knallerter i handelsposten, men da de få veje er i en elendig tilstand, er det en god forretning at have

et reparationsværksted. Og så giver det indflydelse blandt de indføde, for de mange stammefolk, som kommer til bys fra sump- og bjergbopladerne, er først og fremmest interesseret i motor og mekanik og betragter den mand, som kan gøre »syge motor-djævle raske igen« som en mægtig person. Mucksing fungerer tillige som kærelærer, og han har i lighed med alle andre kærelærere i Ny Guinea gjort den erfaring, at en stenaldermand lærer at køre bil lige så hurtigt som en europæer, der er vokset op i en storby. Derimod tager det længere tid for ham at lære at holde balancen på en cykel, og nogensinde kan simpelt hen ikke lære at køre på cykel.

- Når en boplads kommer under administrationsens indflydelse, efter at en politipatrulje er rykket ind, bliver der som regel først bygget en airstrip, og derefter lægger den udsendte leder af politiholdet sig i sejen for at få de indføde til at forstå, at de nu skal til at leve en hel ny form for liv, fortæller Mucksing. - Han skal forsøge at gøre dem forståeligt, at stenalderen er slut - den sluttede sidste fredag eller lørdag, da airstrippen var færdig - og at de nu er rykket tusind år frem i tiden. Det er selvfølgelig en fuldstændig håblos opgave, men jeg synes, man giber den an på rigtig måde. Politipatruljens leder finder frem til de bedst begevade blandt de unge, og når han har vundet deres tillid, inviterer han dem på administrationsens vegne ud på en flyvetur, som er blevet kaldt for »operation selskabsrejse til atomtiden«. De flyves over bjerge og sumpe her til Wewak, hvor de for første gang i deres liv ser så mærkelige ting som et radioapparat, en telefon, et kasseapparat, der ringer, og med en skuffe fuld af penge, som springer ud, motorcykler, knallerter og biler.

- Hvad gør størst indtryk på dem?

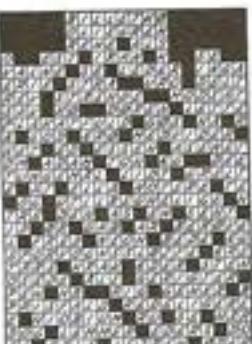
- Det er der ingen tvivl om: det gør bilerne. De unge bush-mænd bliver sendt ud til mit værksted og så får de sig først en biltur. Efter et par kilometers kørsel op og ned ad vejen ud til flyvepladsen, hvor der er mindst trafik, og efter at de har haft lejlighed til at finde ud af, hvordan et rat fungerer, bliver de en efter en selv sat bag rattet mens jeg selvfølgelig stadig på koreskolevognen passer gear og bremser. Jeg lover Dem for, at disse stenalderdrengene ville kunne klare sig i den værst trafik på Queens Street i Sydney, selv om de f

HOVED-REN-GØRING	KAR	TRE	GALE	BINDE-ORD	SWING	KVINDE	KLIPPE-GRUND	BLUSE	SIDE	SAND	SKIM-TES	STIL-LING	HELE	RIM-PEDE	TRIST
HOVED-REN-GØRING							KLIPPE-GRUND								
INTAKT						VÆSKE VEKST-DEL									
BÅND					MUSEN								LØFTE		
MÅL			TISSSEN POLA- DER HADE BETALER			DRILL-LET							BIBELSK NAVN		
TITEL-FORK.	SPISE		DØD PERIODE				BESØ- GENDE				Ø				
NØGEN			FODER			HYL- DEST	PIGE- NAVN				I STRID				
JEVNT					DYR			UDSTRA- LING					PYNT		
MATE-RIALE				KALVE		HER- SKEREN		TONE							
SLAP-SVANSE								PLAP- RET							
UDSÅET					GEMME			VAND							
ANTAL			DES-SERT			DER- HENNE		DYR							
FOOT- STOF- FET			STAND			BUNDT		TAL							
GEJST- LIG								ROGEN					KENDE- ORD		
SPIDS			LUSKE- DE				LEVNING- GERNE						TRÆ		

Kryds og tværs opgave nr. 40

Præmier: 100 - 50 og 25 kroner

Løsning på kryds og tværs opgaven i nr. 34

Vindere:

100 kr.: Ingrid Poulsen Skrakkborg, Kerteminde.

75 kr.: E. Hansen, Vidtskuevej 16, Aarhus C.

50 kr.: F. Dinesen Hansen, Havnegade 8, Nykøbing Sjælland.

25 kr.: Jørgen Jensen, Vigerslev 34, I, Valby.

Løsning, navn og adresse indsendes til Familie Journalen, Postboks 1, København Valby, og skal være hændte senest d. 16. oktober. - Mukuerten »Kryds og tværs 40« i dermede venstre hjørne. - Der må være en løsning i hver kuvert, ikke må indeholde andet, og kuften skal frankeres som brev. - Løsningen og navnen på de hændte vindere vil blive bragt i Familie Journalen nummer 46.

Husk

LYKKE-LOTTO

UGENS
TORD
SUPPE

-prøv den i dag

Aspargessuppe - på moderne maner

Suppen laves til efter brugsaanvisningen på posen, og den løbes med en øggeblomst pisket sammen med Røde. Ved serveringen drysses brødskæppet på bag. L. og det serveres rettet op til, hvis ikke man foretrækker varme ostret. Det er brødskæppet med smør, der betegnes med en tyk skive ost og gratineres i en varm ovn ca. 10 min. Ost og suppe er en moderne ret, der smager meget rigtigt.

NY OPSKRIFT NÆSTE UGE

Husk

LYKKE-LOTTO

Permanent Dem selv og Deres veninder - og spar op til 50 kroner hvert gang!

Prov vor nemme franske kæmper - permanent - hjemme hos Dem selv - og oplyse blade, nationale lokaler - præcis som De ønsker. 1 sat = væske nok til 3 paraplyer + 48 spoler - kuse kr. 20,- + porto. Væske udlejer spoler kr. 10,- + porto. (Alle priser incl. moms) Stor rabat ved større køb. Brugsaanvisning medfølger. Ring (01) 74 25 15 eller skriv til:

W. Petersen & Co. Vinkelvej 30, København V.

KÆMPESUKCESSEN fortsætter. Var De ikke blandt de heldige, der nåede at få bestilt alle tiders lykkepakke med stofrestrester fra inden- og udenlandske konfektionsfabriker, så får De chancen NU.

Alle rester i LYKKEPAKKEN er i gode mål. Det er moderne stoffer i bedste kvalitet. De får dem direkte fra Bege's lager og derfor er prisen på resterne ca. 10 under den normale pris for stofrestrester. Der er stoffer til 3-5 voksne kjoler eller 5-8 børnekjoler eller lidt af hvert i hver eneste lykkepakke.

Kun kr. 48,- for 2 kg stofrestrester - tilfreds eller alle penge tilbage (også portoen).

LUKSUSPAKKEN indeholder 2 kg stofrestrester - udelukkende Terrylene, Trevira, Tricel o. lign. - koster 95,- kr. Sæt kryd på kuponen.

SEND DENNE KUPON I DAG TIL:

Bege's Magasiner - Dibbelsgade 41 København V - eller ring (01) 31 81 11

Send mig omg. pr. efterkrov med 8 dages fuld returret:

2 kg stofrestrester kr. 48,- + porto

Luksuspakke, 2 kg rester kr. 95,- + porto

Jeg ønsker stoffet: Mig selv older str.

piger år

drenge år

andre formål

Navn

Adresse

timer forinden var blevet flojet direkte ind fra urskoven.

De mest vágne af de unge fra stenalderbygderne vender senere tilbage til Wewak for at blive ud-dannet til sygemedhjælpere eller lokale luluuner (hovedinge eller sognefogeder), og i deres fritid holder de til hos Mucksing, hvor de får lov til at se motorer i arbejde og ofte fungerer som udmærket gratis arbejdskraft for Edvard Ortofts svigerson. Lidt efter lidt slider nutiden den opfatteelse af dem, at motorerne er en levende organisme, og at Mucksing er den store medicinmand, som kan helbrede dem. Men tilbage bliver en respekt for denne bil-paraat og hans mere eller mindre guddommelige værksted, og det har gjort Mucksing til en kom-mende big boss i et selvstændigt Ny Guinea. Mucksing er kendt som »køredjævelens overmand« langt ind i sumpene og højt op i bjergbopladsene. Han kan opstille til Ny Guineas folketings på det pro-gram...

Et ny-guineask folketings? Et selvstændigt Ny Guinea? De forenede Nationer kræver begge dele, og The Assembly, den folkevalgte forsamling, som afholder sine møder i Port Moresby, har allerede fungeret i tre år som resultat af et af de mest bizarre valg i verden: valget til Ny Guineas As-samby, der fandt sted i 1964 efter stærkt tryk fra FN-udsendinge, som havde været på flyverejse i territoriet, men som vel at mærke aldrig havde sejlet med kopraskonnerter til afsidesliggende per eller vandret med politipatrulje gennem de dis-trikter, som endnu er uden for regeringskontrol. Man kan vel nærligt talt ikke sidde i New York, Moskva eller Peking - og heller ikke i København for den sags skyld - og domme om Ny Guineas fremtid, hvis man ikke har gjort sig den ulydighed at sende folk ud for at undersøge den primitive befolknings levevilkår og bagefter læst indberet-ningerne.

Stenaldervalget, som det senere noget ondskabsfuldt er blevet kaldt, begyndte med udfærdigelse af valglistier, og det alene var et arbejde, som tog mere end to år. Department of Native Affairs' em-bedsmand gennemrejste et areal, som var større end Vesttyskland og Frankrig tilsammen, i kano, pr. skonnert, til fods og ved hjælp af en-motorers flyvemaskiner for at udfærdige valglistier og af-kræve hovedingene løfte om, at de ville tillade et »refærdigt valg«. I de 90 af tilfældene kendtes ordet valg ikke på de lokale sprog, og slet ikke de begreber som valgets udfald i sidste ende skulle føre til: selvstyre og uafhængighed. En rackte nye ord måtte skabes, og da alle meddelelsler om valget og dets mening selvfolgtlig måtte udtrykkes på regeringsproget pidgin-engelsk, som bruger mange simplifikationer og f. eks. kalder hospital for house-sick, badeværelse for housewash og kontor for house-paper, måtte det nyoprettede House of Assembly blandt de indfodte få navnet house-ass, som næppe er en heldig betegnelse i den angel-saksiske verden, hvor ass er det særdeles folkelige navn for det pusterum der findes mellem de to kædfyldte sæder bag på den menneskelige krop neden for rygraden...

Hovedingene var stort set overalt velvilligt ind-stillet, selv om enkelte af dem (af nembi-stammen) kværulerede lidt over, at de skulle afstå fra jagten på hoveder, medens valghandlingerne fandt sted. Men de lovede, at enhver kandidat kunne komme ind i deres landsbyer og forlade dem igen med ho-vedet i behold. Pumberal-krigerne satte sig dog imod enhver form for valgkamp og gik til angreb på en patrulje, som forsøgte at nå deres bopladsen med et par kandidater i følget. Pumberal-folket blev derfor ikke repræsenteret i det valgte house-ass, og det er både synd og skam, siger patrulje-officerer noget maliciost. De kender denne krigers-stamme fra The Southern Highlands på grund af deres besynderlige hilseformer: når en pumberal møder en ven, vender han den våbenløse bagdel til vedkommende og bojer sig ned, således at vennen kan forstå, at han er helt forsvarsløs. Hvis vennen er rigtig høflig, indtager han samme stilling, og med høj hævede bagdele rykker de to mænd nærmere, indtil de reverenter talt gnider nummer. Denne hilseform ville have passet udsmar-ket til pidgin-navnet på den ny folkeforsamling.

Adskillige hvide mænd forsøgte at blive valgt på indfodte stemmer. Peter Murray kaldte sig Pi-tamari, Barry Holloway Holosei, John Pasquarelli -master February- og Graham Pople valgte navnet Gram, men måtte hurtigt skifte det ud, da han erfarede, at gram hos chinibusfolket, hvor han hæbede at blive valgt, betød »stor lighals«. Men det var mest de indfodtes egne kandidater, som gik af med sejren. I Nakansai-bjergene på New Britain, som jeg fortalte om i en af de tidligere artikler, lovede Lima Larrebo sine stammefæller, at hvis de valgte ham, ville han bringe alle de europæiske doktorer fra Rabaul op til bjergbopladsene, hvor

(Fortsættes næste side)

GENIALT!

Det verdensberømte mesterværk

FULD

returret

i 15 dage

„HVORDAN MAN UDVIKLER EN SUPERVIRKSOM HUKOMMELSE“

“How to develop a super power memory” af H. Lorayne

Amerikas best-seller siden 1957! Uden tvivl det mest effektive system i hukommelses-træning, som nogensinde er skabt. Udgivet på 11 sprog i 17 lande.

Ja, her har De virkelig chancen for at udvikle Deres evne til at huske og til at få den supervirksomme hjerne, De altid har drømt om. De vil blive forbøffet over, hvor legende let det er. Og det bedste er, at De ikke risikerer en øre!

af H. LORAYNE

Gænker De situationen? På gaden møder De en eller anden, som stander og hilser på Dem. De har en svag eran-dring om, at De har med vedkommende for. Men hvor? Og hvad hedder han el-ler hun? Ikke sandt, De kender situatio-nen. Og den er lige pinlig at opleve hvert gang.

Vi kan også nævne et andet eksempel! De er på indkøb og har hovedet fuldt af ting. De skal udrette og De har travlt; men da De kommer hjem, opdager De, at De alligevel til Deres ærte har glemt det halve. Resultatet bliver irritationer, som en perfekt hukommelse kunne have sparet Dem for. Tank, om De altid kunne huske de mennesker, De møder! De mange sind og secer hverdagsting. De har brug for? Tank, hvor ville livet blive meget lettere...

Deres hukommelse kan blive 10 til 20 gange bedre!

Ved De, at langt de fleste af os kan udnytte en brokdel af vor hukommelses-evne! Det lyder måske markeligt; men i virkeligheden er det ganske naturligt. Vi ved næmlig ikke, hvordan vi kan sætte denne del af vor hjernehukommelse i syn. Men heldigvis kan vi uden vanskelighed forbedre vor hukommelsesevne 10 til 20 gange! Hvordan? spørger De.

H. Lorayne hjälper Dem!

Hjem er denne H. Lorayne? Han er blevet beskrevet som „manden med verdens bedste hukommelse!“ Og med rette. Han har holdt talinder af forelæsninger i Rotaryklubber, handelskamre og studie-grupper og vist de forbluffende resulta-ter af systematiseret hukommelseskørsel. Loraynes hjerne er så veltrænet, at han efter en aftens loslob med usigelig sikkerhed kan genfortælle navne, beskæf-tigelser og adresser på hundrede af de mennesker, han har truffet blot nogle sekunder den samme aften! Men for at

håve et så fantastisk resultat, har Lorayne intet træn hårdt med at »træne« sin hukommelse - faktisk bygger den op fra grunden.

Underholdende og spændende læsning

Nu har De chancen for at få del i Loraynes entenende hemmelighed. I sin bog „Hvordan man udvikler en supervirksom hukommelse“ viser han Dem sine metoder, som han selv har opdaget og forbedret. Ufjælbtige metoder, som kan give Dem en helt ny og bedre hu-kommelse.

H. Loraynes bog er skrevet i et letlæs-ligt og underholdende sprog. Og den er fyldt med masser af fascinerende råd og vink, som gør det morsomt og let at træne hukommelsen op - til det helt store. Bogen indeholder f.eks. ikke mindre end 50 forskellige tips til at lære at huske navne og ansigter! Og hvilken værdi det vil have i forretnings- og selkabslivet, kan De sikkert let forestille Dem. Men det er bare et eksempel. Der findes mange andre.

Grib chance nu - De har intet at tabe!

Udfyld kuponen forneden og indsend den. Så modtager De omgående bogen med fuld returret i 15 dage. Hvorfor? Jo, vi vil give Dem en ret mulighed for selv at vurdere, om bogen „Hvordan man udvikler en supervirksom hukommelse“ giver Dem noget eller ikke. Men vi er overbevist om, at det vil betale sig for Dem at beholde bogen - hvis De vil skaffe Dem en upåklagelig hukommelse. Forspild ikke denne entenende chance. De har alt at vinde - og intet at tabe, for som sagt har De

FULD RETURRET
I 15 DAGE

INFORMATIVA BESTSELLERS Fack, Stockholm 29, Sverige

Menneskets hukommelse ekspl. af H. Loraynes bog „Hvordan man udvikler en supervirksom hukommelse“, D.kr. 39,90 + porto.

Sendes på postopkrævning med fuld returret (som tryksag eller konsbndt) inden 15 dage og pengene retur.

OBS! PORTOFRI! og hurtigere ekspedition, hvis beløbet sender på indenrigs post-avstemning til overstående adresse.

Dansk Svensk Norsk

Navn

Adresse

Postdistrikts

Fam. J. Nr. 40-67, 183

NUMMER 40 81

-ude eller hjemme
alene eller mixed

Schweppes

*den
hjemme*

SCHWEPPES
INDIAN
TONIC WATER
BOTTLED UNDER LICENCE FROM THE PROPRIETOR
SCHWEPPES LIMITED LONDON BY COORS LTD.
MILWAUKEE, WISCONSIN

SCHWEPPES

BITTER LEMON - TONIC WATER
SODA WATER - GOLDEN GINGER ALE

de ville give folket injektioner, således at deres hudfarve i løbet af få timer ville blive lys som en hvid mands. Derefter skulle de overtage alle den hvide mands rettigheder, for med hvid hud fulgte hvid magt. På Ray-kysten opråbte Yali Singina, som dag efter dag formæde at bringe sine tilhørere i trance: han ville efter valget, sagde han, lade sig udnevne til konge over Ny Guinea, og dronning Elizabeth ville komme ud til ham, lade sig skille fra Philip og gifte sig med ham. Hun ville medbringe alle sine rigdomme, og Ray-kystens indbyggere ville leve i enorm velstand i al evighed. Han blev valgt, men endnu har rayfolket ikke set skyggen af Elizabeth.

Der var mange uforudsete vanskeligheder, når det gjaldt navnene på valglisterne. Valget skulle finde sted efter det gode demokratiske princip, som også anvendes i Skandinavien, at hver vælgers navn skulle opføres på en liste og krydses af ved stemmeafgivelsen. Man måtte altså rejse omkring til bopladsene og spørge, hvad hver enkelt hed. Men da folk blandt nogle stammer mener, at man ved at sige sit navn kan udlevere det til troldom, var der i titusindvis af papuanere, som nægtede at lade sig optage på listerne. På andre bopladsen skiftede indbyggerne ustandseligt navn. For at få en god taro-høst var det almindeligt at ombytte det gamle navn med et nyt. Hvis en mand var syg, prøvede han på at smide sygdommen væk med det gamle navn, og en mand, som for første gang havde besigtet en handelspost, fulgte ofte denne begivenhed som en ny fødsel, der krævede navnebytte. Mange af disse vælgere indfandt sig på valgstedet under deres nye navne, men de var måske et år tidligere optaget på listerne under de gamle. Når listeføreren ønskede, at de skulle opgive det gamle navn, flygtede de fra valglokalelet: det ville bringe alle deres sorger og bekymringer tilbage!

Der var selvfølgelig store diskussioner blandt australske politikere og etnografer om, hvor meget eller lidt vælgerne forstod af de programmer, som præsenteredes for dem. En del kunne følge med i en valgtale på pidgin, men der er op imod 700 sprog i territoriet, og mange af disse forstår kun af stammens egne, som intet kendskab har til pidgin. Nu hørte man ordet *Ny Guinea* for første gang ... et frit og uafhængigt *Ny Guinea*. Hvad betød det? «Det betyder gratis økser og hvid hud til alle», sagde en kandidat fra New Ireland, »den dag *Ny Guinea* bliver frit, får alle dets indbyggere hvid hud.« En kandidat fra Admirabilitetsperne havde en anden udtægning: »*Ny Guinea* kalder de hvide det land, de har frærværet os. Når vi bliver uafhængige, vil vi dobe det om, og så vil alt blive godt. Uafhængighed betyder, at ingen mere behøver at bestille noget, for der kommer massevis af hvide slaver, som vil gøre alt arbejdet.«

Ny Guinea blev ikke uafhængigt i den omgang, men en enorm evolution har fundet sted i de sidste fem år. Mange hvide taler om en revolution, og de tænker nok dermed i første hånd på det chok, de fik, da spiritussalget blev givet fri for de indfødte. I begyndelsen (o. 1870) var det de værste banditter og blackbirdere, som solgte den dårligste rom til kanakkerne for at få slaver og kopra. Så kom tyskerne, og den kejserlige regering satte en stopper for dette misbrug, hvor den kunne, men i den tyske tid havde man trods alt en temmelig fri opfattelse af forholdet mellem indføde og spiritus, og det var skik og brug, at plantagebestyrer eller den tyske resident om lørdagen udskaenkede en stor snaps til samtlige mænd og kvinder blandt indbyggerne, mens der blev slæbt på tromme og råbt »Heil dem Kaiser!«, og der blev fra administrationens side set overbærende på indfødte, der havde fået en tår over torsten.

Men det skiftede med australernes overtagelse af magten. I Australien anses det – og det gælder stadig væk til en vis grad – for syndigt at drikke alkohol. Denne besynderlige viktorianske opfatelse mener åbenbart, at driften er så stærk, at et forbud intet ville nyte. Derfor er de australiske bører, som kun er åbne få timer om dagen, og da slet ikke sent på aftenen, forsynet med en slags palisader ud til gaden, således at uskyldige børn og kvinder ikke skal kunne se spor af de orgier, som mennesker findes sted, når en tørstig mand skyller en øl eller en gintonic i sig. Da australierne kom til *Ny Guinea*, blev det en fast regel, at der under ingen omstændigheder måtte udskaenktes spiritus til en indfødt, og at en person, der var taktløs nok til at overtræde dette forbud, måtte sammenlignes med den mand, som forsøgte at drikke en mindre-årig fuld. Samtidig blev territoriets bører og deres lounges det selskabelige mødested for alle hvide, mens de indfødte samledes ved et primitivt udskaenkningsted på bagsiden af det samme hus. Her udskaenktes det foragtede lollywater, der var en form for sodavand. Jeg husker, hvilket indtryk det gjorde på mig, da jeg for mere end fem år siden kom rejsende fra højlandet ned til Lac

Und Dem selv
den glæde at
eje en
elastisk
RoWi urlænke!

Med ét greb er den sat på
eller taget af — det er
praktisk. Den er stabil,
legant, upåvirkeligt af
vand og passer til ethvert
ur. RoWi tilbyder Dem et
stort udvalg i disse
elastiske urlænke i guld,
påvælset guld-dublé
og i ædelstål.

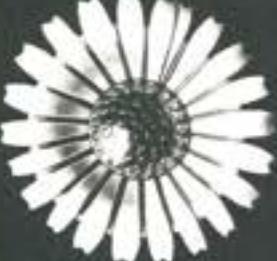
Elasto-Fixa

Fixo-Flax

Mærkeurlænke

PFORZHEIM

MARGERITEN

Den typiske danske blomst, et ægte dansk smykke, så enkelt og dog så rettineret. - Spørg efter de ægte Margeriter fra hofjuvelerer Michel-sens værksteder hos de følgende guldsmede. Fås som broche, ør-clippe, armbånd og collar.

A. MICHELSSEN
KONGELIG HOFJUVELERER
GRUNDLAGT 1841

vidunderlig NU varme-massage med JOMI MUSCULATOR

Tusinder af anbefalinger læs her en af dem:

Kære JOMI.

Jeg føler træng til at skrive til Dem, for at takke for den vidunderlige Musculator, jeg har købt hos Dem. Min Musculator er utandtselig i brug, er det ikke mig selv der bruger den, er det en af mine venner og kendende der har den. Alle der har den er vildt begejstrede, i løbet af ganske lidt dage har den både varme massage virket vedvarende på de spændte og sunne muskler. En massester der var på besøg, og som ikke havde det særligt godt, prøvede den, og blev så begejstret for den, at han, når han nu en klok tid rejser ud igen, tager den med sig. Han har ganske simpelt set ikke andet end den.

Ans. Eddt
sygeplejende
Ebeltoft

Hør De alve brader, hold hæder, muskelspændende skuldre og nakke, trætte, sunne muskler?

Ring eller skriv eller des på den samme

JOMI-vilkår: Enten kontant-pris kr. 258,- + 3 % kasse-rabat + moms = kr. 275,29, eller samme mtl. rater i kr. 25,-

PROV GRATIS I 8 DAGE

JOMI Amagerbrogade 1, København, K.
JAI Send mig omgående en JOMI el.-MUSCULATOR på 8 dages GRATIS prøve. Beholder jeg den betaler jeg:
 udbetaling kr. 56,53 incl. moms + porto + 10 rater á kr. 25,-.
 kontant kr. 258,- + 3 % kasse-rabat + moms = kr. 275,29 + porto.
 NAVN ALDER
 ADRESSE

ved kysten med min indfødte tolk, der havde studeret i Australien og var en gentleman helt igennem. Jeg inviterede ham til middag på hotellet, men da jeg bestilte en øl, fik jeg at vide, at kun jeg kunne tillade mig at drikke øl... min tolk måtte gå ud ved bagdøren og købe sig en lolly-water, såfremt han ønskede at slukke sin tørst med andet end vand.

Dette blev ændret (vistnok i 1962), og territoriets hvide var rasende. Nu kunne enhver papuaner gå ind i baren og bestille sig en øl. Dette måtte da blive enden på al kultur. De hvide nægtede at komme i barerne. De dannede klubber i stedet for, og i dag kan de færreste indfødte optages i klubberne. I stedet oprettedes en række såkaldte taverner, som er folkelige kroer, hvor både hvide som sorte kan komme. John E. Steen driver en af dem, Tortilla Flat, i Madang, og han siger rent ud, at der er lige så mange hvide personer som sorte, der må smides ud af hans faste dørugt på grund af beruselse.

Der er ingen havn eller landingsbro i Wewak. Handelsstedets huse ligger på en høj i nærheden af en mange meter bred sandstrand, der vaskes ren af Bismarckhavets døvne dønninger. Sammen med John E. Steen er jeg på vej ind i Piris lille jolle. Skonkertrejsen er slut, nu går det med fly tilbage til civilisationen.

De indfødte kommer løbende ud fra land og trækker jollen ind på grundt vand - den store carrymaster-ceremoni finder sted: det anses ikke for passende, at en hvid mand vader i land, han bør lade sig bære. Jeg ville gerne undgå turen i guld-stol, men så går de indfødte jo glip af en drickskilling, så jeg lader mig mod min vilje fragte som en anden postpakke ind til stranden. Under carrymaster-turen nyder bærerne efter traditionen godt af et vist frisprog, som kommer til udtryk i deres sangs på pidgin, de synger om de hvide personer, de bærer i land. De kender mig som master Arn(e), og det far mine to bærere til at smitte i med en selvdigt folkevis om en anden master Arn, som bor i Wewak. Der er noget med de store fugle, hvis hjerne denne master synes at være, og der er en sikkert særlig poetisk sammenligning med den cementtunge master Arn, der holder i deres arme, og som kommer med den langsomme Piri, og sa den anden master Arn, som formar at få fuglene til at hæve sig fra jorden i dristige tag.

- Var det mit bedre og mere luftige jeg, de sang om? spørger jeg Piris agent, som venter inde på bredten.

- Nej, det er en anden master Arne i Wewak, siger han, - en pilot ved navn Arne Rasmussen, en landsmand til Dem!

Jeg kører i jeep langs bugten ud til min navne-bror, som har sit hjem i en bungalow, der er bygget mindre end 50 meter fra en af verdens skønneste sandstrande, som endnu har fået lov til at ligge hen i paradiskfred. I denne afkrog af verden bor den 30-årige Arne Rasmussen, der sin unge alder til trods er en af Ny Guineas flyvepionerer. Han og hans unge kone, Bonita, er netop i ferd med at både i Bismarckhavets bølger, da John og jeg overrasker dem. Vi skifter selv til badebukser, og i timene ligger vi i det lunkne vand, som er 28 grader varmt.

- Er dette paradiset på jord, Arne Rasmussen?

- Det kommer an på, hvordan man ser på det. I øjeblikket synes jeg, at vi har det så godt, som mennesker overhovedet kan have det, men det er kun fire timer siden, jeg hang i en sky mellem bjergene, og jeg kan love dig for, at da følte jeg mig ikke i paradies.

Arne Rasmussen, der stammer fra Hvidovre uden for København, hvor faderen er sognepræst, blev uddannet i det danske flyvevæben og trænet i Canada. Da han kom tilbage til Danmark, flog han i flyvevæbnet, indtil hans kontrakt udløb. Men i 1958 rejste han fra Danmark for at søge lykken udenlands. Han fik hurtigt noget at beskæftige sig med, for der er brug for dygtige piloter overalt i verden: først var han bush-pilot i det vestlige Australien, og derfra blev han flyttet til Ny Guinea, hvor han har været siden. Han har tilbragt mere end 5000 flyvetimer over Ny Guinea og omliggende øer og har oplevet evolutionen eller revolutionen i territoriet:

- I begyndelsen var det temmelig primitivt, fortæller han. - Det er nu ti år siden, og vi flog den gang en-motorers Norsemans-maskiner, som ikke var meget værd, hvis motoren satte ud. Jeg havde to nødlandinger, men det gik godt begge gange. Mange ture gik op i bjergene til nyoprettede patruljeposter, hvor den lille airstrip kunne være som en sump at lande på. De indfødte havde aldrig set en maskine før, og jeg har flere gange været ude for, at de kom med sødkortskoffer for at fodre den, og de så under bugen på den for at finde ud af dens kon. (Fortsættes næste side)

Nu er jeg aldrig mere træt

«Vi mænd kan også blive trætte, lad os bare indtromme det. Men hvem vil ikke gerne være aktiv - både for og efter fyrafarten? Personligt klarer jeg mig fint-fint med Aktiv-Kapsler, der indeholder aktive stoffer.»

Aktiv-Kapsler er en uniktur, ungdomskreds og indeholder hvidlig, hvedekorn, hypericum samt vitaminerne A, B₁, B₂, B₆, C, D₃, E, Niacinamid, Caleiumvitaminet.

Hvad har De brug for af køle- og frostplads? Kun MULTI-LINE spørger Dem!

(De eneste køle- og fryseskabe, der indbyrdes kan sammen-
sattes til enhver kombination af køl og frost.)

Kik ind til GRAM-forhandleren. Forlang den nye farvebrochure - og få det store overblik over MULTI-LINE!

OH-LA-LA CA C'EST PARIS...

Dette smarre sejdelundende hjemmedress af blod HELANCA i
mønstret OZELOT-deks. udstrækker AFRIKANSK TEMPERA-
MENT comb. m. ÆGTE FRANSK CHARME.
MADAME! - Denne model fås i nr. 38-46 og kostet, incl. MOMS, kr. 198,50
Head synes De, Monsieur? - QUELLE RAFFINEMENT,
ikke sand?

NYT SPECIAL-FORMINDLÆG derhvalver, stramme og svær bæsset med op til 2 BH-NR. Filmkjernernes hemmelighed! Nu også Dere!

Pris pr. par, incl. moms, KUN KR. 13,85

GRATIS sendes ved hver bestilling varif. ILL. SPECIALKATALOG over RAFFINERET FRANSK UNDERBEKLÆDNING - masser af fliser og blonder, seep-klinik, special BH'er til den lille buste m.m.

GARANTI - 9 DAGES FULD RETURRET PÅ ALLE VARER

Ring eller DRESSFORM-IMPORT, AFD. 37
skrif. til: POSTBOX 50 - IKAST - TLF. (07) 15 22 62

JA - Send mig DMÅLENDE, med FULD RETURRET:

Det aft. hjemmedress. Str.

1 sat SPECIAL-INDEL, BH-str.

Kun Dere GRATIS ILL. SPECIALKATALOG

NÆVN
ADRESSE BY

HUSK DET

KODAK INSTAMATIC®

4 blitz-billeder i et NU

Ja, fire gange kan De knipse uden at skifte pærel! Lynhurtigt skifter de morsomme situationer, og lige så hurtigt kan De få et af de billede, man ellers plejer at gå glip af. Og det utrolige er, at dette Kodak-kvalitetskamera koster i dag mindre end 90 kr.

De åbner kame-
raet og lægger
filmkassetten i -
nemt og enkelt.

De sætter blitz-
terningen på, når
jeg selv med. De

Blitzterningen dre-
rer sig, når jeg selv med. De
får 4 skarpe blitz-
billeder uden at
skifte pærel.

INSTAMATIC
MODEL 104

Husk det med

- Hvad troede de så piloten var?
- Jeg var dens hjerne, dens sjæl... det var ikke så mærkeligt, for de vidste jo fra bopladsens troldmand, at et menneskes hjerne eller sjæl kunne skilles fra legemet og vandre omkring og gøre ondt eller godt. Så tog vi nogle af de unge med på en flyvetur til kysten, og det var noget af det mest fantastiske, jeg har oplevet i mit liv. De blev propset ind i maskinen, og en politisoldat spændte sikkerhedsbælterne på dem, medens jeg startede motoren. Allerede på dette tidspunkt var de begyndt at fortryde, at de havde sagt ja til et så farligt foretagende. Spændte vi dem fast, fordi vi ville slægge dem? Da Norseman'en sprang hen over grønsværen og fik luft under vingerne, skreg de som stukne grise. Jeg kunne høre det i cockpittet, og jeg lover dig for, at der skal noget til af støj, for at man skal kunne høre det gennem motoralarmen. Men da vi var kommet op over deres landsby og dal, blev de roligere, og de begyndte at pille næse. Du ved det sikkert ikke, men når en indfødt fra højlandet er helt fortapt i befarerne over et eller andet, piller han uvilkårligt næse. De udstødte deres stammehyl, og det blev de ved med, til vi skulle til at lande, og de blev præsenteret for civilisationen. Jeg har ofte flejet dem på tyve minutter fra stenalder til atomtid, og de har siddet og stammehylet hele vejen. Men du skulle se dem næste gang, de kom om bord! Da var de blaserte. De kunne selv spænde sikkerhedsbælterne fast. De var så overlegne, at de næsten ikke gad kigge ud ad vinduerne. Og når de vendte hjem til bopladsen, var det »Hans, som havde været udenlands!«

En morgen flyver jeg selv fra Wewak tilbage til civilisationen, til Australien og videre over Stillehavet til Amerika og Europa. Få øjeblikke efter, at vi har forladt Wewak, passerer maskinen hen over Sepikflodens mægtige sumpede delta. Her ligger en klynge lave øer, engang hed de Nielsen Islands (Nielsens øer), opkaldt efter en af de første af de skandinaviske pionerer, hvis skæbner jeg har søgt frem til på den rejse, der nu er ved at være afsluttet. Lars Nielsen var fra Flensborg, og han var maskinmester på det tyske skib Samos, hvis chef opkaldte serne efter sin dygtige mand i maskinen. Senere forlod Nielsen Samos for selv at sætte lykken på Ungkarlejerne. Måske ventede den på ham netop på de øer, som bar hans navn, og som ikke tidligere var betrædt af nogen hvid mand. Han gik i land, blev overfaldet, dræbt og spist på Nielsen-øerne! I dag ser de så fredelige ud, men der bor ingen mennesker der mere. De hvide fik ikke fodfæste på øerne, og den oprindelige befolkning er nu alle udvandret til Wewak for at sætte lykken der.

Det er min sidemand i maskinen, en planter fra Ray-kysten, som fortæller mig om Nielsen-øernes skæbne:

- Der er ingen lykke at finde på Ungkarlejerne længere, siger han, - hverken for hvide eller for indfødte. Lykken findes i dag i byerne eller handelssæderne, og om ti år vil de ikke kunne finde et eneste menneske, som frivilligt vil slå sig ned på Ungkarlejerne. Det var en epoke, og der er ved at være forbi...

Vi drejer ind over land og tager kurs mod bjer-
gene: Bismarckhavet og dets mange øer forsvinder
i horisonten bag os. Rejsen til Ungkarlejerne er
slut.

Arne Falk-Rønne.

Talte Svetlana med sin »døde« bror?

(Fra side 27)

At få fat i brugelige identitetspapirer skulle ikke være særlig svært. En hr. Müller eller Huber, som i dag ejer et bilværksted eller arbejder i et ingeniørfirma, kan være Josef Stalins søn.

Men gennem lange år må han have gættet i fry for, at faderens agenter skulle finde ham.

Kan man tenke sig et mere ensomt menneske end Svetlana? Begge hendes børn opholdt sig i Moskva, og det var tvivlsomt, at hun nogensinde ville få dem til at igen. Hendes indiske mand var død. Den ældste broder var ikke mere i live. (Vasilij Stalin havde været flyvergeneral, men var faldet i unåde og havnet i en beskedent stilling inden i flyindustrien, da han døde i 1963 som alkoholik.)

Det må have været hende en virkelig trist vide, at en person, som stod hende nær, opholdt sig i Schweiz.

Om mandagen, to dage efter ankomsten til Be-
tenberg, forlod hun hotellet, fulgt i diskret
stand af to sikkerhedsfolk, og gik tvuners over
den til en sportsforretning.

Der købte hun et par mørkeblå skibukser og
jakke i samme farve, sokker, handsker og en hvil-
den hue.

Hun talte først engelsk og senere tysk med

(Fortgesettes side 27)

Det er snittet, der gør det...

Nu kan De også være med på moden, selvom De bruger størrelse 46-52! Ideal-snittet er resultatet af årelange eksperimenter for at finde frem til faconer, der på en fiks måde fremhæver fortrin og nænsomt camouflerer eventuelle mangler. Idealkjoler har et mesterligt snit, der får Dem til at føle Dem ungdommelig, velklaedt og fiks. Se de mange modeller hos vore forhandlere.

ideal
snit

Fabrikation: Dansk Kjole Industri A/S - Silkeborg

København:
Magasin, Kgs. Nytorv
Perkjørs Magasin A/S
Dælles Varehus A/S
Fruevnes Udsalg
Lyngby Klenke

Agersted: Robert Petersen
Assens: Sigvardt
Assens: Tage Falkner
Bjerringbro: Marcus Hansen
Bramminge: A. A. Olggaard
Brænde: Sven Holm
Brovst: Ejnar Jensen
Brædstrup: Ole Nielsen
Brenderslev: Magasin Agerbæk
Brenup: H. Lorentzen & Søn
Dronninglund: Svend Vestergaard
Ebeltoft: Guldborg
Esbjerg: Rudolf Andersen
Farsø: Farsø Varehus
Fjerritslev: Leo Blaahr
Fredericia: Thyge Bro
Fredensborg: Inger Mathiesen
Frederikshavn: Øresund Magasin
Frederiksund: Magasin Christophersen
Frederiksvarde: Jens Holtegård
Fuglebjerg: Kristen Møller
Fåborg: Emil Levin A/S

Grenk: Folmer Mørs
Græsten: Magasin Alfred Johansen A/S
Haderslev: Gundolt
Haderslev: Orbesens Stormagasin
Hadsund: Leo Røisberg
Helsingør: A/S H. H. Henriksen
Hammel: Søren Aasen
Herning: Carlo Møller
Hillerød: Harder Deres Modehus
Hjørring: Marinus Madsen
Hobro: Svend Tang
Holbæk: Søgårdts Varehus A/S
Holstebro: Svend Aage Steenstrup
Horsens: Andreas Hansen
Hvalsoe: Inga Bøsendal
Hvidbjerg: Magasin Koefod
Ikast: Harald Sørensen A/S
Kjellerup: Katballe
Kolding: Carl Petersen
Køge: I. Chr. Jensen
Lem: C. M. Hansen
Lemvig: Toft Nielsen & Mathiesen A/S
Mariager: L. Fruensgaard
Maribo: Magasin Metzen
Marstal: I. C. Jensen A/S
Middelfart: Sjøgren
Nakskov: Martin Øvesen
Nordborg: N. Skov
Nyborg: Kretzschmar

Nykøbing M.: Niels Jensen & Søn
Nykøbing S.: A/S S. Buurgaard-Jensen
Nexø: I. S. Kjærsgaard
Nr. Nebel: J. M. Jessen
Næstved: Hoffmann
Odder: Magasin Gorm
Odense: Kretzschmar
Præstø: Jacob Engelbrecht A/S
Padborg: Th. Hansen & Søn A/S
Randers: Henrik Jørgensen I/S
Ringkøbing: Ludvig Hertz
Ringsted: A/S Peter Kjærsgaard & Søn
Røskilde: Aage Müller
Rønde: Otto Sørensen
Rønne: S. P. Stillehoved A/S
Silkeborg: Peter Jensen A/S
Skanderborg: Messen
Skibby: Lemming
Skive: B. Gantris A/S
Skælskør: T. A. Meding & Co.
Skærbæk: Niels Wintter
Skæring: Cromé & Goldschmidt
Slagelse: Holger Grønholt
Sønder: Ove Hee
Støge: Chr. Sandgaard
Struer: L. Pedersen
Svendborg: Kretzschmar
Svinninge: Gerda Iversen
Sæby: William Nielsen & Søn

Sønderborg: Hans Hansen & Co. A/S
Tarm: Hartvig Gravesen A/S
Thisted: Mogens Lorentzen
Tåstrup: Herman Jensen
Tinglev: Simon Petersen
Toftlund: Chr. Jensen
Tønder: Brdr. Tygesen
Vamdrup: Aage Steffensen
Varde: R.A.V.
Vejen: Laurits Andersen
Vejle: Gundolf
Viborg: Mathiasgades Varehus
Vidarbæk: Magasin S. H.
Vinderup: L. C. Nielsen
Vordingborg: Gjørup & Andersens Eft.
Vrå: Agerbæk-Iversen
Ølgod: Frøsig Eft.
Ørnbæk: Manufakturhuset ved D. Rasmussen
Ørsted: I. C. Hagensen
Øster Vrå: Jøns Jensen
Ørum, Sønderlyng: H. D. Sonnesen
Alborg: Magasin Skjeld & Mouritsen A/S
Alestorp: Esther Nielsen
Aarhus: Sjørup Jørgensen A/S
Arlø: P. Lauritsen
Årup: Arup Kontant Manufakturhandel A/S
Godthåb, Grenland: Firma Sabina

...ungdommen går i Handelsbanken

7b

Afdelingen på BISPEBJERG HOSPITAL

**hvad enten det drejer sig om
at spare op eller låne
- og ungdommen er klar over,
at den altid
bliver mødt med tillid i**

HANDELSBANKEN

- også ungdommens bank

(Fra side 84)

ung ekspeditrice, som forsøgte at skjule sin forbløffelse. Pigen havde straks genkendt kundens ansigt fra en avisforside. Da Svetlana var gået med sin pakke, betroede ekspeditrinen sig til det ægtepar, som ejer butikken. De havde også iagttaget den fremmede kvinde og mente, de kunne genkende hende, og manden spurgte senere en af de stedlige politifolk, om ikke Svetlana boede på Hotel Jungfraublick. Politiet nægtede, at Stalins datter op holdt sig i Beatenberg, som han havde ordre til at gøre. Antagelig var det ham, der meddelte sikkerhedspolitiet, at hemmeligheden ikke mere var nogen hemmelighed.

Da var bladet »Blick«s hovedredaktion i Zürich allerede underrettet, og to journalister var på vej til Beatenberg. De kom dertil om aftenen og tog ind på Hotel Jungfraublick. Svetlana var på sit værelse. Det var blest op, og sneen hvirlede mod vinduerne.

Senere ankom en bil med tre sikkerhedsfolk, som sluttede sig til deres kolleger på Hotel Jungfraublick. De to journalister vidste, at sikkerhedsfolkene ville hindre dem i at få et interview med Svetlana, men de havde regnet med en eksklusiv fotoreportage. De sov uden at øne uråd, da Svetlana og hendes seks beskyttere listede ned ad træperne og kørte bort gennem snetykningen. Ikke engang værtsfolkene mærkede noget. Og regningen var ikke betalt.

»Blick«s løbesedler råbte nyheden ud tirsdag morgen, og om formiddagen blev Beatenberg invaderet af flere hundrede journalister fra ind- og udland. Men alle spor af Svetlana var fægtet til...

Klokken 7.30 onsdag morgen fik to journalister på vejen mellem Thun og Bern øje på en politibil, hvori der sad to civilklaede herrer og en kvinde, som lignede Svetlana. De fulgte efter den, men da politifolkene blev klar over, at de blev skygget, satte chaufføren farten op og rystede de to journalister af.

Nogle timer tidligere havde den italienske spionchef, Giorgio Rinaldi, forladt en bar i Turin. Det var hans hensigt at bille til Schweiz om morgenen. Der var sovjetagenterne i febrilsk aktivitet, og der synes ikke at være tvivl om, at Rinaldi havde fået ordre til at assistere ved jagten på Svetlana. Hans spionageapparat havde adskillige agenter i Schweiz.

Rinaldi havde ingen anelse om, hvad der netop var hændt ved Montgenevre oppe i alperne, på grænsen mellem Frankrig og Italien. Den italienske sikkerhedstjeneste havde arresteret hans kurér, Antonio Girard, som kom i bil fra Spanien med en del mikrofilm. Materialet vedrørte de amerikanske flystyrker, som opholdt sig på spanske baser...

Rinaldi blev pågrebet uden for baren, og hans kone og medhjælperne, Angela Maria, arresteredes i parrets lejlighed ved Corso Svizzera. Både i hjemmet og i den forretning, hvor de solgte kunst og antikviteter, fandt sikkerhedsfolkene belastende materiale, blandt andet en liste over agenter i en række lande.

Sikkerhedstjenesten havde haft et godt øje til Rinaldi i adskillige år. Hvorfor slog den til netop nu? Der findes en forklaring, som ikke er blevet officielt bekræftet. Rinaldi stod i radiokontakt med Moskva og visse agenter. Men den kode, han anvendte, var blevet brudt eller rybet, og sikkerhedstjenesten var nu i besiddelse af de ordrer, han havde fået vedrørende Svetlana. Det ville være ubejligt, hvis schweizerne - der sikkert også holdt øje med Rinaldi - skulle afsløre ham, mens han deltog i jagten på Svetlana der. Det kunne give anledning til komplikationer i den italienske sikkerhedstjenestens arbejde med optrævlingen af organisationen. Derfor slog Italienerne til, skønt de heist ville have ventet lidt endnu.

Et antal anholdelser i flere lande fulgte. Uden for Rom overraskedes den sovjetrussiske ambassadesekretær, Jurij Pavlenko, da han hentede spionagemateriale i en af Rinaldis »døde postbokse«, og udvistes. Som vi husker, skulle Pavlenko tidligere have kunnet meddele Moskva, hvor Svetlana holdtes skjult under sit fire dages ophold i Italien.

En fotokopi af Svetlanas memoirer var blevet flyjet til USA. Indtil da havde kun et par personer set manuskriptet, men forlæggere og bladhus der og i Europa overbød hinanden for at få retten til at offentliggøre det.

Hvor holdt man hende skjult? Alle pressens forslag på at opspore hende var mislykkedes, og hun havde nu været forsvundet i næsten to uger.

Den lille by St. Antoni ligger i nærheden af Fribourg i Vestschweiz. Den ligger ikke særligt smukt og har i det hele taget ingen særlige turistattraktioner. Fremmede kører i almindelighed for... (Fortsettes næste side)

”Jeg følte mig helt håblos”...

„...fordi jeg var så træt og uoplægt... Men så fik jeg anbefalet at tage femiton - og jeg fik ny energi og godt humor... Nu kender jeg mig selv igen - og alt går meget lettere for mig...“

Måske kender De problemet fra Dem selv? ... Men ved De, at denne træthedsfornemmelse som oftest kun skyldes et underskud af energiskabende stoffer? Og her kan femiton hjælpe Dem!

Femiton er sammensat af anerkendte farmaceutiske stoffer, der har øjeblikkeligt stimulerende og energiskabende virkning. Og samtidig genopbygger femiton systematisk legemets naturlige energireserver - uden at danne vane eller på nogen måde medføre skadelige bivirkninger.

Tag to spiseskefulde daglig, indtil den ønskede virkning er opnået - derefter er én spiseskefuld nok.

Begynd med femiton allerede i dag - De vil i løbet af ganske kort tid føle ny energi gennemstrømme Dem, og De vil igen være fuldt på højde med Dem selv og Deres omgivelser.

Fås på apoteket eller hos materialisten - en flaske koster kr. 10,85, dobbeltflaske kr. 19,65 (vejl. incl. MOMS). Melisana A/S - AEG (01 93) 82 88

femiton
for ny energi
og godt humor!

Hvad skabte denne "ring af selvtillid" omkring Hanne?

DU HAR SÅ LET VED AT KOMME I KONTAKT MED FOLK. ALLE KAN BEDST LI'DIG. HVORFOR?

DÅRLIG ÅNDE STØDER FOLK VÆK. MAN BLIVER USIKKER PÅ SIG SELV. DERFOR BRUGER JEG COLGATE. DU VED COLGATE BEKÆMPER DÅRLIG ÅNDE... OG DET GIVER SELVTILLID. PRØV SELV!

HANNE HAVDE RET. COLGATE MED GARDOL HAR VIRKELIG SKABT EN RING AF SELVTILLID OMKRING MIG.

IH! HVOR HAR JEG DET DEJLIGT NU!

Colgate med Gardol bekæmper dårlig ånde - hele dagen

Kun Colgate indeholder Gardol, hvis aktive, rensende skum trænger helt ind mellem tænderne - selv der, hvor tandborsten ikke kan nå. Gardol beskytter tænderne og modvirker den nedbrydning af madrester, der ofte er årsagen til dårlig ånde. Ja, brug Colgate med Gardol hver dag og oplev den sikkerhed og friskhed, der giver selvtillid.

bekæmper
dårlig ånde -
og giver selvtillid

bi, men et par herrer, som kom i bil, syntes at befinde sig godt der. De lyttede til snakken på værts-husene og var særligt interesseret i klosteret.

Det var sivet ud, at en kvinde, som ikke var schweizisk, havde boet hos nonnerne de sidste par uger. I byen var der oven i kæbøt dem, som påstod, at hun kunne være »denne her russerinde«.

De to mænd kørte deres vej.

Svetlana nød freden i sin lille klostercelle, hvor de eneste farver var gardinerne røde, grønne og gule borter. Der hang et krusifiks med en palmekvist på en af væggene, der ellers var nøgne.

Ingen havde fortalt nonnerne, hvem hun var, og hvis de anede noget, lod de sig ikke mærke med det. Hun var stille, tilbageholdende og tilsyneladende lykkelig. Ofte bad hun i klosterkapellet eller spadserede i parken, når vejret var godt, og på brystet bar hun altid et lille madonnabilled. Hun fik ingen besøg, men et par gange var hun blevet hentet i bil.

Det var formodentlig fra klosteret, at hun skrev til en af sine venner i Italien. Hun forklarede, at hun var rejst derfra, fordi hun var nødt til det og svævede i livsfare, men at hun længtes tilbage og helst ville tage ophold i Indien for altid.

Det var tydeligt, at personer, som ikke havde noget med pressem til gøre, var interesseret i klosteret. En mand, hvis udseende svarede ret godt til signalementet af den berygtede KGB-agent Vasili Sanko, der skulle opholde sig i Schweiz, blev set i naboskabet.

En morgen konstaterede nonnerne, at deres udenlandske gæst var forsvundet. Svetlana var ført til et andet skjulested.

Det var også et kloster og lå i Fribourg, hovedstad i kantonen af samme navn. Heller ikke der vidste man, hvem hun var. Hun blev ofte hentet i bil, og ved et par lejligheder virkede hun meget glad og lykkelig, da hun kom tilbage. Havde hun truffet sin bro Jakov? Flere gange kørte hun også til den lille by Nonan sur Matron, hvortil hendes ven, den franske journalist d'Astier, var kommet for at gense hende. Han mente af forskellige grunde, at Svetlana ikke burde rejse til USA.

Hun havde opholdt sig en uges tid i klosteret i Fribourg, da hun fik en ejendommelig advarsel. Den indiske ven, som hun havde skrevet til, var politiker og medlem af parlamentet. I New Delhi erklærede han, at Svetlana var i livsfare og tilføjede noget ulogisk, at hun burde vende tilbage til Indien. Han foreslog, at den indiske regering straks skulle sende en agent til Europa for at hente hende...

Som omstændighederne var, ville hun hellere fortsætte til USA, men ville hun blive sluppet ind derover - og hvornår?

Det amerikanske udenrigsministerium havde bedt den tidligere Moskva-ambassadør George Kennan læse hendes memoarer og rapportere sit indtryk af hende. Kennan er en af USAs førende sovjetekspert og i særdeleshed i Stalins epoke. Han blev dybt imponeret. Han fik også til Schweiz, hvor han i to dage talte med Svetlana. I sin rapport til udenrigsministeriet fremhævede han, at hun ikke var nogen politisk polemiker. Erindringerne var en skildring af det russiske drama i stalintiden, som hun selv havde oplevet det. Det gav for første gang et indblik i livet bag Kremlmure, som Winston Churchill havde kaldt »en glæde, indhyllet i et mysterium«. Kennan mente, at Svetlana burde have lov at komme til USA.

Allerede før den 15. april var det ingen hemmelighed, at hun kunne vente.

Fredag den 21. april fik hun med en af Swissairs maskiner fra Zürich til New York. Inden den satte kursen vestpå, skete der noget mærkeligt: journalisten d'Astiers døde, som flere gange havde taget imod hende som gæst i sin villa i Nonan sur Matron, omkom ved en bilulykke, hvorved hendes mand og to andre blev alvorligt kvæstet.

En uge tidligere havde russerne på den amerikanske ambassade i Moskva sagt om vise til en delegation på mere end tyve personer, som skulle deltage i forhandlinger i FN's hovedkvarter i New York. På listen forekom KGB-agenten og specialisten i menneskerov Vasilijs Federovitj Sanko, som nu var blevet »tjenestemand i det sovjetrussiske udenrigsministerium«. Han fik sit visum, fordi FN's hovedkvarter har eksterritoriale rettigheder og amerikanerne havde ingen mulighed for at forhindre ham i at komme til USA.

Delegationens fly med Sanko landede i Kennedylufthavnen den tyvende april, et døgn før Svetlanas ankomst, og blev derefter skygget af FBI.

Svetlana vil skeække det meste af de millioner, som hendes erindringer indbringer, til velgørende formål i Indien, Europa og USA. Verden ventes på at læse dem. Men der kommer ikke til at stå noget om, hvorvidt hendes bro Jakov lever, e

SLUT

**Vælg
kvalitet
- Safir er
kvalitet!**

**De bli'r
glad for
Safir
- De bli'r**

HELE
LK SAFIR
SERIEN:
ELKOMFURER
GASKOMFURER
EL-GASKOMFURER
VASKEMASKINER
TØRREAUTOMATER
OPVASKEMASKINER
EMHÆTTER

2

4

Utroligt hvad man kan nå, når man har god hjælp

1 NY SAFIR EMHÆTTE med aftræk til det fri ■ Effektiv kantudsugning danner et slufttæppe om kogestedet - og fjerner al røg og mados. 2 fedtfiltre. 2 udsugningshastigheder ■ Praktisk lys ned over komfuret ■ Moderne design. SAFIR EMHÆTTE monteres frit eller indbygges under vægskab ■ Vejl. priser: kr. 585 for 60 cm bredde. Kr. 635 for 70 cm.

2 NY SAFIR MINILUX i elegant design ■ 3 kogeplader ■ Vægpanel med indbygget alarm-minut-ur. Ny stor 63 liters kvadratovn. Lige så bred som lang ■ Rudelåge og lys ■ Infragrill med nye mad-muligheder ■ Stort varmeskab under ovnen ■ Stikkontakt på betjeningspanelet ■ Forsynet med hjul ■ Fås med spiralplader (trinløs regulering) eller med messeplader og Safirmatic (termostatkogepladen, der hindrer overkog og påbrænding). Kr. 1085. Ekstra for højt panel med lys: kr. 109.

3 RIMA EMHÆTTE - kan monteres overalt ■ Kræver ingen aftrækskanal - kun en almindelig stikkontakt. Sættes op med 4 skruer ■ Specialfiltre ■ Madløft og os suges ind forneden, ren luft blæses ud foroven ■ 2 ventilatorhastigheder ■ Indbygget belysning ■ Vejl. priser: kr. 585 for 61 cm bredde. Kr. 635 for 76 cm.

4 SAFIR EL-GAS. Her er løsningen, hvis 3-faset strøm er vanskelig at få installeret ■ Safir el-gas tilsluttes by- eller flaskegas - og almindelig 220 V vekselstrøm ■ Det har gas til gryderne - og el til den store, veludstyrede termostatovn ■ Stort opbevaringsskab ■ Minutur med alarm ■ Kridhvid emalje ■ Vejl. pris kr. 725 ■ Fås også helt til gas (by- eller flaskegas). Samme pris.

Velkommen hos SAFIR-forhandleren.
Der kan De få alle oplysninger om
SAFIR-serien og se de enkelte mo-
deller demonstreret.

LAUR. KNUDSEN A/S
Leverandør til det kgl. danske hof

LK SAFIR
husholdningsapparater

Safir: en hjælpsom serie af danske kvalitetsprodukter

DEN SLANKE LINIE

ber De bevare... ikke alene for Deres udseendes skyld, men også for Deres daglige velbefindende. Tag de effektive og gennemprøvede MIRIN-tabletter før hvert måltid.
Fås kun på apotekerne.
MIRIN-tabletter... en genvej til at bevare slankheden.

Generalagentur: Carl W. Reffs - København

sikkert, enkelt, JA! for bestandigt!

De kan nu fjerne al overflodig hår vækst i ansigtet, på armen og benene én gang for alle med det anerkendte

LEMOS PERMAGON-hår fjernerstift
(nyt patent fra U.S.A.)

De overflodige, uønskede hår kommer ikke igen, bestil allerede i dag. Deres still til reklameprisen kr. 74,75 incl. moms plus porto (kun begrænset lager), og De har 8 dages fuld returret!

I.D.M. A/S, Dept. LP-4
Nr. Farimagsgade 58, København K.

Stuegang i Zoo

(Fra side 63)
Det får jeg svar på nu. ErikSEN hiver i en ordentlig kleppet af en kæmpe skildpadde. Han løfter den i skjoldet. Fyldes den tung, er dyret i orden, siger han. Men skildpadden er åbenbart ikke tung nok. Den erklares for syg - har mundbetændelse, og det er meget svært for en planterøder. Andre dyr kan få diæt - flydende føde - det kan de plantearvende ikke. Skildpadden må nøjes med penslinger i munden. Og det plejer heldigvis at hjælpe.

Man er i noget af et dilemma, hvis man skal undersøge et krybdyr. Temperatur nytter det ikke at tage. Krybdyr er vekselsvarme. De har høj temperatur, når det er varmt vejr. Men bliver luften kolig, holder legemstemperaturen igen. Man er henvist til at løfte i dem, som dyrlæge ErikSEN gjorde med kæmpe skildpadden. Det kræver arelang øvelse at kunne vurdere, om klepperten er »tung« eller »let«, dvs. stiv og spaedt i musklene.

Heldigvis har en rutineret dyrlæge også andre tegn at gå efter. Skildpaddens almene helbredstilstand kan han vurdere på øjnene klarhed, på afføringen, på livligheden - ja, rigtig livlig bliver en skildpadde nu aldrig. Men hvis man lægger den på ryggen, skulle den gerne sprælle med benene for at få vendt sig! Og skjoldet skal være hårdt. Der må ikke komme buler i.

Ville De bryde Dem om at løfte i en kvalerslange? Man skal ikke være bange af sig, når man går stuegang i Zoo! Jeg slipper dog heldigvis for denne prøvelse på min stuegangstur. Nu er vi nemlig nået hen til det berømte næsehorn fra Sumatra, havens stolthed. Der findes simpelt hen ikke mange til dyr i nogen zoologisk have verden over! Ofte har jeg stået og beundret det imponerende dyr - udefra! Men det var for tidligt, jeg andede lettet op. Dyrlægen går uden tøven ind til det. Og hvad værre er: Han vinker mig med ind.

Lidt idrøvende vover jeg mig ind til »uhyret«. Jeg holder mig beskedent i baggrunden, lidt skræt for det enorme dyr. Jeg har hørt, at næsehornet ser meget dårligt. Man skal bare gå et skridt til siden, hvis de angriber. Alligevel vurderer jeg muligheden for i ét spring at forcere graven omkring den indhugnede gård.

Det ser dog ud til, at jeg slipper godt fra mit eventyr. ErikSEN har taget en portion sebler med ind, og nu står han stillferdig og fodrer dyret, mens han klapper det på snuden. Minsanden om næsehornet ikke ser ud til at kunne lide det. Men det har også grund til at være dyrlægen taknemlig. Han har reddet dets liv.

For nogle år siden mistede det sit ene horn. Det var en sondag, og man ringede straks til ErikSEN. Hornet var næsten revet af, men hang stadig lidt fast, ligesom en løvrevest negl kan gøre det. Det blodte meget voldsomt, og næsehornet var naturligvis opskræmt og irriteret. Hele tiden stodde det den sårede snude mod gitteret. Og så blodte det endnu mere.

Allerførst måtte man berolige det ophidsede dyr. ErikSEN bad om at få sat det i en kasse, men det var slet ikke så let. Man måtte skære hul i gitteret for overhovedet at få kassen ind. Så blev dyret gennet ind i kassen, og først da kunne operationen begynde. Det plægtede horn blev helt fjernet, og derefter holdtes blodstansende pulver i det store sårkrater. Naturligvis var man i Zoo ked af, at hornet var væk, men man var meget glad for, at det uerstatelige dyr overlevede, og nu er et nyt horn oven i køben ved at vokse ud.

Dyrlæge ErikSEN står og kigger på det nye horn. Det bliver nok ikke så stort som det gamle, mener han. - Kom hen og kig på det! siger han fristende.

Men jeg lader mig ikke friste. Jeg kan godt se det på afstand. Jeg har betvunget min angst, men jeg længes kun efter det forløsende øjeblik, hvor jeg igen kan beskue hornet gennem et sikkert gitter.

Næsehornet far det sidste seble. Vi skal videre til næste patient, og jeg ånder lettet op. Men lettelsen er kortvarig. Nu skal vi nemlig give indsprøjning til en puma!

Ifølge alle de drømmebøger, jeg har læst, og ifølge min skoletids naturhistoriebøger, skulle pumaen være et fartruerende og uberegnetligt rovdyr. Nu hævder dyrepassem, at dette puma-eksemplar skulle være fredeligt som en kattekilling. Måske har han ret. Måske er den fredelig over for ham! Men er den også fredelig over for fremmede?

ErikSEN har sin sprøjte parat. Dyrepassem åbner burret og lader pumaen komme frem i al sin hvæsende vildskab. Han holder den let og kærligt, mens dyrlægen trækker lidt los hud frem ved det ene forben. Sprøjten glider ind. Dyret har endnu ikke fået bersærkergang - har endnu ikke født mig! Det ser sig fredsommeligt om og får lov til at spadserer en lille tur i snor, ligesom en hund! Og så er det hele overstået. Pumaen sidder igen forsvarligt bag sit gitter, og jeg vinker venligt til den. Endnu en gang gik alt godt. Måske kan selv jeg overvinde min panik og vennen mig til dyrene. Jeg skal nok bare kende dem. Helt kry og uden spor panik overværer jeg nu, at vi på vor videre færd indsprøjter forskellige væsker i fredelige nyfødte småkål.

Det er en skam, at man må plage dem så tidligt. Men det er jo bedre at forebygge end at helbrede. Det princip arbejder dyrlægerne efter også i Zoo. Børnelæger og almindelige læger gør for resten det samme. Vi fylder vores nyfødte babyer med vitaminer, vacciner, etc. Ganske de samme stoffer som hældes i de nyfødte Zoo-dyr.

Der er stor risiko for epidemier i en zoologisk have. Dyrne går sammen på et ret lille område og er derfor meget utsat for smitte end i naturen.

Snyltre prøver man også på at komme til livs ved forebyggende behandlinger og undersøgelser. Desuden har man et helt specielt problem i Zoo. Dyrne alder. Dyr kan blive gamle i fangenskab, meget ældre end i naturen. Og med alderen stiger sygdomshyppigheden.

Den allervigtigste forebyggende behandling er den gode ernæring, oplyser dyrlæge ErikSEN mig om. Engang levedeaberne for eksempel hovedsageligt af gammelt brød og wienerbrød. Så gik man over til at tilbyde dem foder med masser af æggehvidestoffer. Men i begyndelsen ville de slet ikke spise det. De var fuldstændig forfaldne til de sode sager. Nu får de en god og nærende kost. Og de lever meget længere, er livligere og får en masse unger. Kosten betyder skam meget!

Men hvad så skal man give en myresluger? Det hører også med til dyrlægens opgaver at finde ud af sådan noget. Navnlig hvis myreslugeren skræter, fordi den ikke får en masse myrer at spise. Den klarer sig nu udmerket på en fars bestående af kød, maizenaag, æg og mælk. Værre var det en overgang for kængurerne. De kunne ikke hoppe. Man forsøgte længe at kurere dem, men først da man fandt på at supplere deres kost med c-vitaminer, kom hopperiet i gang igen. Og hvad er en kængur uden hop? Eller en giraf med engelsk syge?

Nu står vi foran et bur med en chimpanseunge. Dyrlægen trækker den frem fra buret, og ErikSEN lytter til dens hjerte og lunger med et stotoskop. Han tager også dens puls. Aben finder sig godmodigt i det hele. Den er lige så tålmodig som dens artsfælle, der i 1909 fik mentol-inhalationer. Det gamle billede, der er taget fra bogen »Zoologisk Have i et halvt århundrede«, og som vi bringer i denne artikel, viser den store forskel mellem dyrlægevirksomheden dengang og nu. For man kendte de bakteriedræbende stoffer penicillin, sulfan etc., var man henvist til kun at lindre smerten ved for eksempel lungebetændelse. Måske har aben på det gamle billede netop haft lungebetændelse, og mentol-inhalationerne har hindret dens andedrætsbesvær. Men først i vores dage er man i stand til at bekæmpe sygdommen effektivt med de ovennævnte stoffer - og de bruges både til mennesker og dyr.

Mine tanker standses i deres flugt fra fortid til nutid. Dyrlægen er begyndt at fortælle mig om, hvordan man af og til opererer dyrne. Kejsersnit er slet ingen sjælden foretælse, og kæbeoperationer i forbindelse med betændte tænder tager han sig også af. Det er en alsidig foretæning at være dyrlæge i Zoo. En løve, som vi nu passerer, havde engang et ordentligt bullet hoved. Den blev helbredoet ved en indsprøjning direkte i en blodåre, og så kunne man fjerne den betændte tand. Det hjalp - hovedet blev af normal størrelse igen.

Tæer og negle klippes også. Men skal en elefant have pedi- og manicure, må den først bedøves. Derefter lægges den ned, og der tages fat med den store hakkesaks. Den lille neglesaks kan blive i bilen denne gang. Men til andre tider er det den, der er brug for.

Måske kan man ikke komme på indsprøjningsafstand af dyret? I så fald kan man skyde efter det med pistoler, der er ladet med indsprøjningsampuller.

Vi er nu ved at afslutte vor stuegang. Men dyrlægen fortæller mere om sit arbejde. Det optager ham meget, kan man mærke. Nogen speciel uddannelse som Zoo-dyrlæge har man ikke. Det er landbohøjskolen dyrlæger, der tilser dyrne i Zoologisk Have, og det har gjort fra gammel tid. Dels vil man gerne støtte dem gode sag, det er at holde liv i de sjældne dyrearter og kunne vise næsten alt levende frem. Dels giver arbejdet gode studiemuligheder. Man lægger dyrene at kende, op i arbejdet med at helbrede dem anvender man sammenligninger med husdyrene. Drøvtyggere sammenligne med koer, tigre og løver med katte, ulve med hunde osv. Når dyrene dør, sendes de enten til Zoologisk Museum til udstopning, eller også til Landbohøjskolen dem til obduktion. Der findes journaler helt tilbage til 1910 vedrørende disse obduktioner. Og ErikSEN holder selv red på sine patienter ved hjælp af sygejournaler ganske som på et menneskehospital.

Disse journaler skal ajourføres nu. Derfor forsvinder ErikSEN ind på sit kontor med et venligt nik og læder mit tilbage. Han har ingen lægesekretær til at føre journalerne, han må gøre det selv. I det hele taget har han ikke mange af de udvendige statussymboler, som man ofte finder på et hospital. Men han har det nødvendige udstyr - pakket ned i bilen. Og han har en masse tilbehør for sine patienter - dyrene. Det er desværre tvivl om.

Og så driver jeg langsomt igennem haven. Nu er jeg igen almindelig besigende. Tænk, at jeg for stod inde hos Sumatra-næsehornet. Jeg får lyst til at dunke min sidemand i ryggen og sige: - Tør De måske gå ind til den krabat?

Men jeg gör det ikke. Måske forlanger han synlig beviser for mit mod. Og det er forståeligt. Det forsvinder sammen med dyrlæge ErikSEN. Jeg beholder derfor heltemod for mig selv. Jeg var jo derinde. Men ikke vilde heste skal slæbe mig derind igen - alene!

Benny E. Andersen.

hvorfor grå hverdag -hver dag?

mandag
tirsdag
onsdag
torsdag
fredag
lørdag
søndag
mandag o.s.v.

husk Vitapan een om da'en

Hvorfor risikere at gå og tage gnis-ten på grund af noget så gammeldags som vitamin-mangel. En Vitapan om dagen koster så lidt, og den dækker hele Deres vitamin-behov. Vitapan Stærk har hvid dag-dosis af A, B, C og D-vitaminer. Vitapan Mineral er yderligere tilsat E-vitaminer plus alle de vigtigste mineraler. Vitapan Jern er med sine A, B, C, D og E-vitaminer plus ekstra indhold af jern specielt beregnet til kvinder i alderen 15-45 år.

Børnelægen, dr. Eva Holm

(Fra side 37)

- Der er lige en ting, jeg godt kunne lide at vide, sagde professoren. - Hvor var De den pagældende aften?

Det rykkede i overlægens ansigt. Hans øjne blev store og endnu mere runde. Med halvaben mund stirrede han på professoren. - Hvor jeg var den aften? Det... det er vel sagen fuldstændig uvedkommende, fik han endelig fremstillet.

- Det finder jeg absolut ikke! De venter jo dog af mig, at jeg skal kreve en redegørelse fra Deres kollega, doktor Lynge, ikke sandt?

- Nej, stodt Ove Møller frem. - Nej, jeg ønskede blot at lade Dem det vide, for at det ikke skulle komme helt bag på Dem, når jeg nu indgiver en politianmeldelse.

- En politianmeldelse! Professoren lænede sig frem og sendte overlegen et skarpt blik gennem de tykke brilleglas. - Meget interessant, må jeg sige! Og at De burde komme til mig forinden er vel først faldet Dem ind her i nat? Hvis jeg ikke tilfældigt var dukket op, havde De måske slet ikke fundet det nødvendigt at orientere mig?

- Kan det ikke være ligegyldigt nu? brusede Ove Møller op. - Hovedsagen er, at jeg har fortalt Dem det, og at jeg agter at gøre, hvad jeg anser for min pligt. Hvis det er Deres mening at forsøge at afholde mig fra at gå til politiet, kan De godt spare Dem Deres anstrengelser.

- Og De mener ikke, at det snarere måtte være min datters opgave?

- Jeg har sagt det til hende... men hun vil ikke. Og jeg ved også hvorfor. Hun vil holde hånden over Martin Lynge.

- Over doktor Lynge? Nej, det tror jeg ikke. Professoren rystede på hovedet som for at understrege sine ord. - Hun ønsker vel at forskåne Janne for at blive midtpunkt i en sådan skandale og for de pinlige forhor, hun givet ville blive utsat for. Det er hende mere magtpoliggende end at få strafet manden, der har gjort det... og det behøver desuden slet ikke at have været doktor Lynge. Det kunne for den sags skyld lige så godt have været Dem...!

Ove Møller snappede efter vejret. - Mig! sagde han hastigt. - Det... det er jo vanvidt!

- Ja, ikke sandt? sagde professoren vanfugtet.

- Akkurat lige så vanvittigt som Deres mistanke til doktor Lynge. Hvis det er foregået, som De har fremstillet det, kan hver eneste mand, der kender Janne og har indblik i vores forhold og i husets infretning, i virkeligheden komme i betragtning! Og det er... lad mig lige tænke mig om... Dem, mig selv og doktor Lynge! Og, ja naturligvis, også Flemming Holm, min datters nevø, som var på besøg hos os på det tidspunkt. Det ville være os, der først kom i sognelsen; men politiet ville vel nok senere udvide efterforskningen til også at omfatte flere af hospitalets læger.

- Men... Janne må dog bedst vide det. Hun er fuldstændig sikker i sin sag... hun...

- Janne er blind, afbrød professoren. - Jeg tvivler stærkt på, at politiet eller domstolen vil lægge større vægt på hendes udsagn. Altså... hvor var De den aften?

Overlegen slog bredt ud med hånden. - Her på hospitalen. Jeg havde vagt!

- Vent nu lidt... hvad beviser det? De ved lige så godt som jeg, at den vagthavende læge ikke har særlig meget at gøre på den tid af døgnet. Det sker, at man kun bliver forstyrret en eller to gange i løbet af vagten. Og for at gå gennem parken til villaen, voldtage Janne og nå tilbage til hospitalen ville De ikke have skulle bruge mere end en god halv time! Er De nu også ganske sikker på, at De ville kunne redegøre for hver halve time inden for det afgørende tidsrum?

Ove Møller sa vedt på ham, men sagde intet.

- Nej, vel? Det tænkte jeg nok. Jeg advarer Dem, overlæge Møller. De løber en risiko for, at mistanken bliver rettet mod Dem selv, så jeg tror, at De meget nøje skal overveje, om De kan tillade Dem at blande politiet ind i denne historie.

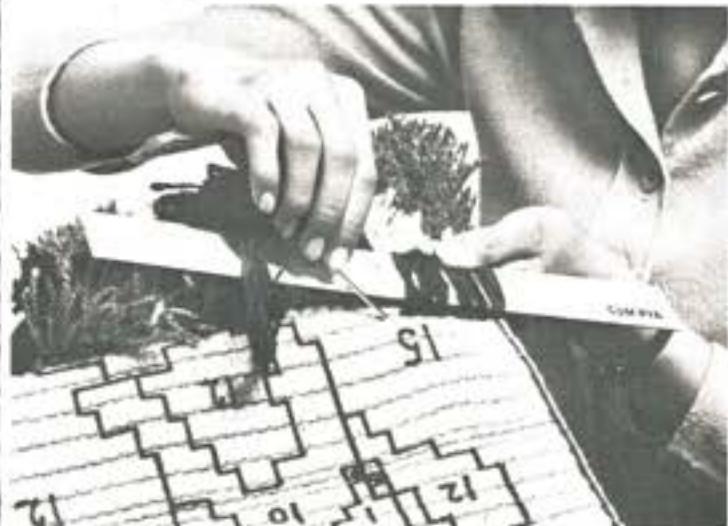
Doktor Møller svvede. Han stak hånden ned i bukselommen under kittelen, truk et stort lommetørklæde frem og torrede sig over panden. - Jeg er ikke bange, sagde han med tyk stemme.

- Det er der heller ingen grund til, hvis De er uskyldig, sagde professoren i et lidt venligere tonefald. - Men ikke desto mindre vil jeg ráde Dem til at holde fingrene fra denne sag. Det er slemt nok, som det er. En undersogelse af en så pinlig karakter ville kun gøre ondt vierre. Men ikke det ville være at foretrække, hvis politiet kunne holdes udenfor?

- Hvis det virkelig er Deres mening... sagde overlægen på én gang lettet og ærgerlig over den vending, sagen tog. (Fortsettes næste side)

NYHED!

NY CUM-Rya BOG med over 70 tæpperifarver

Kab den nye CUM-Rya BOG og knyt selv et pragtfuldt Rya-tæppe. Som en ekstra nyhed leveres flere af monstrene trykt på Rya-bund - så nu er det blevet lettere at knytte en CUM-Rya. 10 af tæpperne i den nye bog er tildelede guldmedaljer på en udstilling i U.S.A. - Indsend kuponen i udfyldt stand sammen med kr. 3,50 i frimærker til CUM, så får De omgående tilsendt den NY CUM-Rya BOG

12.318-81	KUPON
Ja, jeg vil gerne have tilsendt den NY CUM-Rya BOG. Kr. 3,50 vedlægges i frimærker eller check.	
Navn _____	
Adresse _____	
By/Postdistrikt _____	
Sendes i en kuvert til CUM, Rasmussensgade 5, Kbh. K.	

1. Hvor lang var skolevejen?

Her er en opgave, jeg har fået fra en skoledreng på landet, som skriver:

- Jeg har lige fået en ny cykel med speedometer på, og jeg har lagt mærke til, at når jeg kører til sko-

le om morgenens, er min hastighed 15 km i timen, men hjemad bliver det ikke mere end til 10 km/t., men det tager nu også 8 minutter mere.

Kan nogen så fortælle mig, hvor langt jeg har til skole?

2. Logograf:

Mit første i kunne, men ikke i ville, mit andet i selskab, men ikke i gilde. Mit tredje i vrage, men ikke i vælge, mit fjerde i udsalg, men ikke i sælge. Mit femte i søndag, men ikke i ugen, mit sjette i sparen, men ikke i pugen. Mit syvende i helbred, men ikke i sundt, mit ottende i balle, men ikke i bundt. Mit hele står stille og løber dog rundt.

3. Ens vendret og lodret

	1	2	3	4	5
1					
2					
3					
4					
5					

- 1: Diskussion,
- 2: Traerne,
- 3: Byggemateriale,
- 4: Pol.
- 5: Redskabet.

4. Hvem af de tre var det?

- 1: Fremstillingen af det første lommelur tillægges a) Galilei, b) Peter Henlein eller c) Hans Sachs.

- 2: Litografiets (stentrykket) blev i 1796 opfundet af a) Johann Gutenberg, b) Alois Senefelder - eller c) Nicolaus Tesla?
- 3: Blyanten opfandtes i midten af 1800-tallet af a) Valerius Cordus, b) Benjamin Franklin eller c) en ukendt englænder.

Løsning på opgaverne i forrige nummer:

- 1: Tilvæksten udgør 12% procent, og bliver det sådan ved, vil byen om 12 år have 8862 indbyggere.
- 2: RØDHÆTTE
- 3: LOREN, 2: ONEGA, 3: RENEN, 4: EGERN, 5: NANNA.
- 4: Saledes:
$$\begin{array}{r} 9999 \\ \times 9999 \\ \hline 9999 \end{array}$$

- Det er det! Professor Jepsen stemte hænderne mod armlænene og kom med besvær op af stolen. - De kan være ganske rolig, jeg skal nok få fat på fyren. Før eller senere finder jeg ud af, hvem det er. Og så... ved gud i himlen, hvor skal han komme til at forsøgte det!

Hun så på ham. - Hvem har fortalt dig det?

- Overlæge Møller.

Evas øjne flammede op. - Det burde jeg have sagt mig selv udbrød hun bittet. - For ham er hele denne affære kun en velkommen lejlighed til at få ram på Martin Lynge. Han hader ham og har gjort det i lang tid. Mig har han truet med at gå til politiet!

- Også mig, Eva, sagde professoren. - Men det kom han nu ingen venne med. Du skal ikke være bange, min pige, jeg fik jaget ham en skræk i livet. Han skal nok holde sin mund, stol du kun på det!

Eva sprang op og kastede sig i hans arme. - Ah, gud ske lov, at vi har dig, far! Jeg ved ikke, hvordan vi skulle klare os uden... Det ville være så frygteligt for Janne, hvis hun skulle udsettes for...

- Du kan være ganske rolig, Eva, sagde professoren og klappede kærligt sin datter på kinden. - Der skal ikke ske hverken Janne eller os andre noget... ikke så længe jeg lever...

Allerhelst ville Eva straks have fortalt Janne om samtalen med morfaderen, men hun var nødt til at skynde sig til hospitalet, hvor Ove Møller vendte på at blive afslørt fra sin vagt. Netop fordi den rent private spænding mellem dem var blevet så voldsom, var det hende magtpåliggende at optræde sa korrekt som overhovedet muligt i sit arbejde.

Da hun sent på eftermiddagen kom hjem, fandt hun på det lille bord i hall'en et brev fra sin nevø, Flemming. Det var adresseret til hende. Hun åbnede det samtidig med, at hun løb op ad trappen.

Janne var ikke alene. Allerede ud på gangen hørte hun lyden af beatmusik blandet med høje, klare pigestemmer. Det måtte være veninden Ruth, der var kommet på besøg.

To piger sad - begge iført stramme slacks og store, løse sweater - på gulvet med pladespilleren mellem sig. Plader og pladehylstre lå spredt omkring dem.

Ruth ville rejse sig, men Eva gjorde en afsværende håndbevægelse.

- Bliv endelig siddende, Ruth! Goddag, Janne, det var da hyggeligt, at du har fået selskab... Hun tövede. Hun vidste ikke rigtigt, om hun skulle sige noget til Janne i venindens nærvær...

Janne løftede forventningsfuldt sine lille, blege ansigt op mod hende. - Far, der noget nyt, mor?

- Jeg har talst med morfar. Det helt i orden.

Janne slappede af i et smil. - Ah, hører det dejligt!

- Ja, jeg er også glad for det. Et række Ruth brevet, som hun stadig holdt i hånden. - Det er fra Flemming. Måske vil du være såd at læse det højt for Janne, Ruth?

- Ja, naturligvis, fru Holm... sagde Ruth høfligt.

- Så vil jeg ikke forstyrre jer længere, sagde Eva smilende. Med et kærligt blik på Janne vendte hun sig mod døren.

Ikke så snart var de to piger igen bort. I et alene, før Ruth spurgte: - Hvordan er det, din mor har talst med din mor om?

Janne strog det lyse, glatte hår ved panden.

- Ah, det var ikke noget særligt. Men Ruth lod sig ikke narre. Hun krydsede benene, lagde albuerne knæene, støttede hagen i hænderne og stirrede opmærksomt på Janne. - Hvad er der i vejen? Du prøver vel ikke at skjule noget for mig? Glem ikke, jeg er din bedste veninde.

- Hold nu op med det vrøvl og lær my plade på, sagde Janne.

Pladen var løbet ud, plek-upen løjede sig og gled på plads, men Ruth ønskede det ikke. - Det kunne du ikke have... sagde hun, - ryk så ud i sproget!

(Fortsættes næste side)

Den store amerikanske specialist
D. F. Acsel's usædvanlige opdagelse er endelig kommet til Europa.

HVIS DE IKKE KAN TÅBE DEM

Efterslæbende amerikansk apparat spredter og forbrænder det overfladiske fedt ved istet bæring på et hvilket som helst sted på kroppen.

Fru Åse Hansen fra Væby skriver: Jeg vejede 60 kg, nu vejer jeg 54 kg. Jeg er meget glad for at have brugt Spot-Reducer. Dette apparat, "Spot-Reducer", som direkte er importeret fra USA, oplyder Deres ønsker som en magisk tryllestav ... Det virker overalt, hvor Deres hud er blød eller infiltreret af fedt - overalt, hvor De har et par kilo eller centimeter til tøbe. Det forblæffende ved denne nye metode er, at den er enkel og let. Resultatene er absolut sikre; de kommer hurtigt, kan kontrolleres med det samme - og er absolut uskadelige. Ingen øvelse eller diæt, ingen bade-og ingen medikamenter!

De kan anvende Spot-Reducer på netop det sted, hvor De vil af med de overfladiske kilo - halter, mage, arme o.s.v.

Efter få minutters brug på det ønskede sted sker der en spredning af fedtvevene og styrkelse af musklene, hvorefter den foregåede blodcirkulation bevirker en hurtigere forbrænding af fedtet. Takket være dette apparat, som er baseret på den berømte amerikanske specialitet D. F. Acsel's spekulerende opdagelse, har tusinder af amerikanske mænd og kvinder allerede fået syn for sagen og gevundet Deres ideal-skikkelse.

Hittil har Spot-Reducer været forbeholdt visse skønhedsråd, som er blevet besøgt bl. a. af Hollywood-skuespillerne og andre præstigeprædikende. Nu kan den blive Deres! Prøv Spot-Reducer i 15 dage uden at risikere en øre. Se Dem så i spejlet, en slank, elegant figur - en fast og smidig højde, som vil henrykke Dem selv og andre. De kan intet risikere, fordi ...

TOTAL GARANTI

OM TILBAGEBETALING EFTER
EN PROVETID PÅ 15 DAGE

Hvis Spot-Reducer på 15 dage ikke har opfyldt Deres krav; - hvis De ikke tårer Dem på de ønskede steder; hvis De ikke kan glæde Dem over et 100% tilfredsstillende resultat - vil Deres indbetalte beløb **ØJEBLIKKELTIG** blive refundert. Prisen for "Spot-Reducer" vil normalt være kr. 52,00, men som introduktionspris i Danmark vil apparatet i nogle uger blive solgt for kr. 29,50.

GRATIS

Fra aftrykket herunder vil du få SPOT-REDUCER gratis ved at sende til: **D. F. Acsel's
Ravnkærsvæj 12, Sæborg, København
eller ring (01) 67 00 33.**

Send straks denne kupon til
United Mail-Order A/S,
Ravnkærsvæj 12, Sæborg, København
eller ring (01) 67 00 33.

INDSEND STRAKS DENNE KUPON

UNITED MAIL-ORDER A/S
Ravnkærsvæj 12, Sæborg,
København.
Send mig straks Spot-Reducer og
en gratis tube specialremediet
vaseline, skabt af D. F. Acsel. Hvis
jeg ikke er 100% tilfreds, kan jeg
inden 15 dage returnere Spot-Reducer
til Dem, hvorefter mit indbe-
halte beløb **ØJEBLIKKELTIG** vil blive
refundert.

Jeg ønsker at bantyske følgende be-
talingssæt: (Sæt venligst kryds
(X) i det forskrifte felt):

- Jeg vedligør kr. 29,50 i check
eller kontanter.
- Jeg har til U.M.O. indbetalt kr.
29,50 på indbetalingsskort.
- Jeg ønsker at modtage apparatet pr. effektivitet, og betaler ved
modtagelsen kr. 32,50 (3 kr. +
spærningssesbyr).

I DANMARK: LÆG 10% TIL
FOR MØRS.

NAVN

ADRESSE
(Betyl blokbagslæver)

SKRIF

Fristelsen var stor. Det plejede altid at være Ruth, der kunne fortælle Janne om sine forskellige eventyr og oplevelser. Nu var det for første gang Janne, der havde en nyhed at opvarte med. Men hun holdt stand. Hun vidste, at moderen ville være imod, at hun talte om sin hemmelighed.

- Hvad er det egentlig, du fabler om? afsparerede hun. - Men ikke det kunne lægge en dæmper på din livlige fantasi, hvis du læste for mig, hvad Flemming skriver?

- Nå, lad gå... Ruth tog med begge hænder om brevet og læste med hævede øjenbryn og en afsejteret stemmeføring: - Kære tante Eva, undskyld, at jeg ikke har ladet høre fra mig så længe.

Her brød hun af og indskød med sin normale stemme: - Som om I ikke var fuldstændig lige-glad!

Så læste hun videre: - ... men du må ikke tro, at det skyldes dovenskab eller utaknemlighed fra min side. Jeg har simpelt hen været nødt til fuldstændig at fordybe mig i mit studium. Der er forskellige forprøver, der skal klares, og ...

Ruth tav og lod blikket flyve ned over siden.

- Læs dog videre, sagde Janne.

Ruth havde vendt papiret. - Det er ikke umagen værd, erklaerede hun. - Pladde hele vejen igen-nem. Eller... er du måske begyndt at interessere dig for Flemming på det sidste?

- Ikke en disse.

- Så ville du også lide af smagsforvirring. Sådan en grønskoiling!

Janne lo. - Nå, så meget mere modne og erfarene er dine venner vel heller ikke?

Ruth trak på skuldrene. - De er i hvert fald af en noget anden type. Men hvordan skal jeg forklare dig det? Du har jo ingen anelse om... Ved synet af den trækning, der gled over Jannes ansigt, tilføjede hun hurtigt: - Det er ikke for at säre dig, jeg siger det. Jeg konstaterer blot faktum! Hvis jeg havde været i din situation, ville jeg sandsynligvis heller ikke have haft begreb skabt om den slags.

Janne knejsede med nakken. - Det kunne jo være, at du undervurderede mig!

- Nej, ved du hvad... få mig nu ikke til at le! Du er jo praktisk taget indespærret her bag disse fire vægge. Hvilke erfaringer skulle du have gjort?

Janne åbnede munden for at sige noget, men besindede sig og pressede læberne tæt sammen igen...

Ruths øjne blev smalle. - Der er et eller andet, der ikke stemmer her, sagde hun langsomt, - Du skjuler noget for mig. Jeg kunne mærke det allerede før... denne mystiske tone mellem dig og din mor... Altå, frem med det, jeg vil vide det! Enten rykker du ud med sproget, eller også er vi to færdige med at være veninder!

- Hør her, sagde Janne. - jeg ville gerne fortælle dig det, men...

- Kom nu med det!

- Kun hvis du sværger ikke at sige det til et menneske!

Ruth skubbede pladerne til side og rykkede nærmere. - På øresord! Jeg skal være så tøvs som en grav!

Janne tövede stadig. Hun følte en voldsom træng til at betro sig til veninden, men hun vidste ikke rigtigt, hvordan hun skulle få begyndt. - Jeg skal have et barn! brast det endelig ud af hende.

- Hvad er det, du siger! Ruth røg i vejret som stukket af en bi.

Janne nikkede. - Du hørte ganske rigtigt!

- Jeg tror det ikke. Det er noget, du finder på.

- Min mor ved det. Og også min morfar. Det var det, hun mente, da hun sagde, at det var i orden.

- Er det virkelig sandt? gispede Ruth. - Jeg må sige, at du forbøser mig. Det havde jeg ved god ikke tiltroet dig! Hun lod sig dumpe ned ved siden af Janne igen og lagde armen om hendes skulder.

- Med hvem? spurte hun. - Kom nu med det, jeg er ved at do af spænding!

- Med Martin Lynge.

(Fortsættes næste side)

- Det kan godt være, du har logikken på din side, men jeg har mor på min!

På
de grå dage
gør o.b.
næsten mere
for en piges
udseende
end en ny
make-up!

- en hel pakke o.b.
fylder ikke mere end Deres pudderdåse!!

Gør forsøget i denne måned, så opdager
De hvor meget ubehag og besvær De
slipper for! o.b. er den eneste tampon
med 4 længderiller - 5-dobbelts opsug-
ningsevne. Den mærkes ikke, ses ikke
selv under en bikini, den forhindrer dårlig
lugt, den er nem at have med - nem at
skille sig af med! Prøv o.b. - De vil føle
Dem mere frisk - og De vil virke mere frisk.
o.b. fås i størrelserne normal, plus og extra. A/S Medicinalco.

Hørt stetoskopet

AF LÆGE
ERIK MÜNSTER

Dødsenfarlig lungebetændelse

I midten af 1930erne lå dødeligheden for lungebetændelse hos spædbørn mellem 25 og 50 procent. Efter sulfastofferne og penicillinets fremkomst faldt den til mellem én og fem procent.

Men nu ser det ud til, at tallene igen vil stige. Adskilige rapporter fra forskellige danske sygehuse viser, at den tidligere så sjeldne, specielle form for lungebetændelse, der fremkalderes af de alkoholiske penicillin-mod-

standsdygtige stafylokokker (kuglerunde bakterier), for hører ør angriber flere og flere spædbørn.

Sygdommen er hurtigt forløbende og fører - særlig i de første 3-4 leveår - let til døden, hvis der ikke øjeblikkeligt iværksættes en effektiv behandling.

Som eksempel kan nævnes, at man på en børneafdeling i København på to år har haft 13 af disse tilfælde.

Lille barn med lungebetændelse i littelt

Læge brækker armen

Læge Morten Vodder i Viby i Jylland faldt og brække armene lige over håndledet.

Bruddet var en form for knoglebrud, man træffer kolossal hyppigt på en skadestue. Det tager som regel seks uger at gøre en sådan arm arbejdsdygtig igen: først fem ugers »nedfrysning« i en gipskapsel og derefter en uges tid til opvarmning af bevægelsenheden.

Men det høede dr. Vodder ikke tid til at vente på. Han prøvede sin egen behandling. Første dag lagde han gipsklinne på. Næste dag blev den fjernet, mens fingerne, hand og håndled blev omhyggeligt masseret. Sa blev gipsen efter brugt til støtte for bruddet.

Fire dage i træk blev der givet den samme massagebehandling; senere kun hver anden dag. I alt 8-9 behandlinger. 14 dage efter uheldet kunne gipsen fjernes for alvor, og to dage efter var armen igen arbejdsklar.

Dr. Vodders behandling, der således sparer patienten for ca. en måneds invaliditet, gentog han på en 36-årig dame. Resultatet var også denne gang lige så vellykket.

Børn og tobak

Storrøgtere er næsten umulige at afgøgne, så det bedste middel mod lungekræft vil være at forhindre, at folk i det hele taget begynder på at ryge.

Kampagnen skal sættes ind i en meget tidlig alder, for ifølge en undersøgelse foretaget blandt danske skolebørn (omkring århundreskiftet) røg 41 procent af de 10-14 årige daglig op til 10 cigaretter. Og alt taler for, at tobaksforbruget i skolerne er blevet betydeligt større i de forløbne år.

Anti-tobak lagen, Abraham Rosenberg, har skrevet en historisk oversigt om emnet »Barnet med cigaretten«:

I staten New York udsendtes så tidligt som 1890 rygeforbud for børn under 16 år. Overtrædelse strafedes med både eller fængsel. Nogle år senere udstodtes en lignende cigaretlov i staten Minnesota, og der kom forbud i Canada, Kapkolonien, Japan og England. I Norge blev 1899 vedtaget en lov, der gav kommunerne tilladelse til at forbyde salg af tobak til børn. I Sverige, Schweiz, Østrig-Ungarn, Tyskland og Preussen udstodtes disciplinære forskrifter mod skolebørns rygning.

- Doktor Lynge! Du milde himmel, han er pragtfuld. Altså, hvis det havde været mig, han varude efter, ville jeg heller ikke have kunnet stå imod... Ruth måtte gøre en pause for at trække vejret. - Hvad siger han til det?

- Han benægtede det, tilstod Janne modvilligt.

- Men det kan han da ikke! råbte Ruth oprørt. - Du kan tro, jeg ville gøre ham det bedst, hvis det var mig! Du har forhåbentlig sagt ham din mening?

- Jeg har overhovedet ikke tal med ham, mumbledte Janne. - Men mor har...

- Na, så forstår jeg det bedre! Enten har din mor overfusset ham sådan, at han ikke har turdet gå til bekendelse... eller også har hun slet ikke sagt det til ham, fordi han er gift, og desuden... Ruth tav.

- Hvilket? spurte Janne.

- Ikke noget... jeg kan faktisk ikke huske, hvad det var, jeg ville sige.

Men Janne mistro var blevet vakt, og hun lod sig ikke sådan uden videre afvise. - Lad være at lyve for mig, sagde hun. - Jeg har fortalt dig alt, nu er det din tur.

- Ja, men kun hvis du lover mig at tage det fuldstændig roligt..., Ruth sa provende på veninden. - Altså... en af pigerne fra min klasse - du kender hende ikke - pastar, at hun har set din mor og doktor Lynge sammen. Ikke her i byen eller i nærheden af hospitalet, det ville der jo ikke være noget merkelig ved. Hun bedyrer, at hun har mødt dem en weekend, hvor hun var på landet med sine forældre. Og de var... ja, det så i hvert fald ud, som om de var meget forelskede i hinanden.

Janne var blevet meget bleg. Hun bed sig i læben.

- Hvorfor... har du ikke fortalt mig det før længe siden?

- Fordi der ikke har været nogen grund til det for nu. Og fordi jeg i virkeligheden heller ikke tog det for andet end dum sladder. Men når jeg hører, at din mor ikke vil lade dig tale med ham... Ruth stoppede. - Har du for svigt overhovedet foreslægt hende det?

- Ja, flere gange. Jeg har titget og bedt hende om det, men hun vil ikke give mig lov. Hun siger, det ville være formaldest.

- Na, siger hun det? Ruth rejste sig. - Sikket held, at du har fortalt mig det hele. Nu skal jeg nok tage mig af det. Du, jeg opsoeger ham og taler med ham, det klarer jeg nemt!

Janne rystede på hovedet. - Nej, det skal du ikke. Jeg... vil helst selv sige det til ham.

- Det forstår jeg på en mode godt.

- Jeg ved bare ikke... Janne rynkede ulykkeligt panden, - hvordan jeg skal komme til at møde ham. Jeg har allerede forsøgt det én gang: men det mislykkedes. Altting er så frygtelig kompliceret, når man ikke kan se.

- Bare op med humøret, sagde Ruth trøstende. - Nar jeg hjælper dig, bliver det en smal sag. Lad os nu tænke os godt om.

Det viste sig at være betydeligt vanskeligere at komme i forbindelse med Martin Lynge, end de to piger havde troet. Et par dage drev Ruth sa diskret som muligt omkring i den del af parken, der stodte op til hospitalet, og vovede sig endog helt op til liegeholigen. Men begge de gange, hvor det lykkedes hende at fange et glimt af ham, var han i folgeskab med en af de andre læger.

Mod slutningen af ugen slog vejet om. Himlen blev overtrukket med tunge, grå skyer, og en vedvarende regn satte ind og tvang Janne og Ruth til at ændre deres plan. De besluttede i stedet for at skrive til doktor Lynge og fik - efter mange kasserede klædder - affattet et brev, som Ruth omhyggeligt renskrev, hvorefter Janne satte sit fornavn under.

- Det var det, sagde Ruth tilfreds, - hvis det ikke giver resultat, må du kalde mig Madst! Nu mangler vi bare at finde ud af, hvilken adresse vi skal sende det til. Jeg er mest stemt for hans privatadresse. På hospitalet risikerer vi, at det falder i hænderne på din mor eller din far.

Janne indvendte betenklig: - Men hvis vi sender det hjem til ham, får hans kone måske fat på det.

- Hvad gør det? Hun skal jo alligevel have det at vide på et eller andet tidspunkt, jo for, jo bedre.

- Jeg ved ikke... sagde Janne trivende. Pludselig var hun ikke længere sikker på, at det var det rigtige, det gjorde.

- Jamen det ved jeg! sagde Ruth ubekymret. - Vi har efterhanden gen nemdroftet det her til bevidstløshed.

- Vær sad at give mig brevet igen. Janne rakte hånden ud. - Lad mig i det mindste sove på det i nat.

Ruth lukkede kuverten. - Ikke tal om! Du har haft tid nok at overveje. Nu skal der handles.

Hun tog brevet med, da hun lidt senere gik, smed det i postkassen på hjørnet af villavejen og løb med god samvittighed hjem, overbevist om, at hun havde gjort et godt stykke arbejde.

Som altid de dage, hvor hun spismed morgenmad sammen med sin mand, var Bitten Lynge smutet i seng igen, samme øjeblik han var ude af hus. Hun havde sovet en times tid og ba efter ligget og læst i sengen.

Da hun lidt over halv ti børte postkomme, stod hun op, stak i sin housecoat og løb på bare fodder ned ad trappe for at se, om der skulle være nogen af interesse.

Der var kun et eneste brev mellem de mange tryksager, og det var adressert til hendes mand.

Brevet vakte øjeblikkelig hends misstanke. Det var tydeligt, at det var skrevet af en kvinde. Det bar ingen afsenderadresse og var sendt der fra byen. Med rynket pande gik hun ind i opholdsstuen. Hun satte sig på sofaen med de nøgne ben lagt over kors, vendte og drejede brevet i hånden og betraktede det længe.

Hun overvejede, om hun skulle danne det op, men hun var bange for, Mårtin skulle opdage det. Så var det bedre at åbne det og bagefter inde sætte det var sket af en fejlagelse - nu om det ville han naturligvis ikke tro.

Så meget stod hende klart. Hun var umuligt kunne komme igennem døren hvis hun ikke fik opklaret dette mysteriet.

Hun ringede til hospitalet og bad at komme til at tale med sin mand. - Det dig, Bitten, sagde han utålmodigt.

- Hvad vil du? Har jeg ikke tit sagt til dig, at du ikke må ringe mig her? Jeg skal operere om fem minutter.

- Du kan altså ikke lige komme ind i mit hjem?

- Udelukket.

- Heller ikke efter operationen?

- Nej.

- Så prov i det mindste til frokostbordet.

- Hør nu her, Bitten, hvad skal betyde? Du ved udmarket, at jeg ikke spiser på hospitalet, når jeg har tidsstøtte. Det sparer også dig for arbejdet.

- Men i dag ville jeg for en gengang skyld meget gerne have, at du kom i mit hjem!

- Jeg skal prove at være meget i din hjemme i aften, ikke? Nu har jeg i hvert fald ikke tid til at tale med dig længere. Farvel sa længe! For Bitten kunne nu ikke sige noget, havde han rettet på.

- Når du behandler mig på den måde, sagde hun høj og næsten trærende for sig selv. - så har du selv været ude om det!

Resolut tog hun en papirkniv fra mandens skrivebord og sprættede kanten op.

(Fortsættes i næste nummer)

Farlig lykke

(Fra side 41)

Afhæringen var omstændelig. Kommissærerne syntes at lægge vægt på selv de mindste begivenheder i de sidste dage. De spurgte gentagne gange, hvornår Juan havde fundet amuletten i haven... De ville vide hver enkelhed om stuepigen Conchitas forsvinden.

For Irene var det en eneste stor pine. Hun var besat af indre uro... af panisk angst for, at hvert minut, der spildtes, kunne være afgørende for hendes børns skæbne.

- Kan De da ikke foretage Dem noget? spurgte hun gang på gang. Men de to spanske kriminalkommissærer lod sig ikke bringe ud af fatning. De stillede deres spørgsmål roligt og sindigt.

Irene svarede hastigt. Hendes øjne var røde af gråd, og med de lange, slanke hænder krammede og rev hun i det tårevædede kniplingslommeklæde...

Katy... Miki... Lever I endnu? Irene måtte beherske sig for ikke at skrige ordene ud. Men hun magtede ikke længere at bortjage de gruopvækende billeder, hendes fantasi fremmanede: Katy og Miki... Mishandlet af bortførerne, kvalt...

- Señora, vær venlig at besvare mine spørgsmål, bad den ældste af kommissærerne høfligt, idet han gentog: - Har De i den forløbne uge truffet nogen, der på en eller anden måde har vakt Deres mistanke?

- Nej, svarede Irene, - den eneste gang, jeg overhovedet har været ude, var til hr. Zimmers fødselsdagsgæstfest.

De to kommissærer rettede blikket mod den unge hotelejer. - Hvornår var det?

- For tre uger siden, sagde Bruno Zimmer.

- Hvor?

- Vi spiste hos os på hotellet, så gik vi ned til «Lolita-Bar».

- Hvem var til stede ved den fødselsdagsgæstfest? Bruno talte navnene op.

Kommissæreren, der ledede forhøret, skrev ned.

- Godt. Han vendte sig igen til Irene. - Señora, vær venlig at prøve, om De kan huske, om De i den sidste uge har bemærket noget usædvanligt her i huset eller i parken...

- Ja! Ja... der var noget, Miki har... stemmen svigtede, tærne voldede på ny frem... - vi var ude i haven; jeg legede med børnene... så løb han væk uden forlov. Jeg fandt ham nede på stranden. Han påstod, at han havde set en fremmed mand dernede ved klipperne. Jeg troede ham ikke; men nu... hun så op, - Miki beskrev denne mand som stor og bred med sort hår. Hverken jeg selv eller min datter Katy så ham imidlertid.

- Mikis beskrivelse stemmer med den, vi har af Conchitas mystiske ven, sagde Bruno Zimmer. De to kommissærer nikkede.

- Hvad vil De gøre? spurgte Irene indtrængende.

Igen var det den ældste, der tog ordet: - Vi vil udstede arrestordre mod Conchita Perones, Deres stuepige. Dernæst vil vi gennemsgå alle hoteller og pensionater i Tossa.

- Men børnene er bestemt ikke i Tossa! protesterede Irene heftigt, - de er sikkert bragt et eller andet sted hen! Hun rev lommeklædet i laser uden at bemærke det.

- Det er vi ganske klar over. Han rejste sig. - De skal ikke bekymre Dem, señora...

Hjælpeos så Irene op på Bruno Zimmer og Juan. - Men...

Zimmer gik hen til kommissæreren. - Kan vi regne med, at De går frem med diskretion? De ved, netop når det drejer sig om kidnapping af børn...

- Naturligvis, señora. Det er ikke det første barnsøveri. Det lød som en høflig tilrettelæggelse.

Herrerne tog afsked.

I samme øjeblik, døren lukkede sig bag dem, var det forbi med Irenes selvbeværsel. - Vi skulle ikke have blandet politiet ind i det! Fortvivlet kna-

stede hun sig på sofaen. Hendes skuldre rystede.

- Irene, nu må du være rolig... sagde Bruno Zimmer.

Hun sprang op, vandrede rastløs frem og tilbage og gned sine arme under kjolens tynde silke, som om hun frig... Og hele tiden tog hun sig til halssen, som kunne hun ikke få vejet.

- Her, tag den! Zimmer rakte hende en lille grøn kapsel og et glas vand.

- Hvad er det?

- Noget, der vil virke beroligende, sagde han. - Irene, det nyttet hverken dig eller børnene, om du går hen og bryder sammen nu.

- Jamen, jeg kan ikke holde ud at sidde uvirk som her og vente! Tiden går, og der sker intet!

- Indtil nu har kidnapperne ikke ringet. Endnu har de ikke opgivet stedet, hvor pengene skal afferieres. Jeg mener, der er først fare for børnenes liv, når de har fået pengene.

- Bruno... at du kan tale så roligt om det! Men det er jo heller ikke dine børn! I samme øjeblik, hun havde sagt det, rødmide Irene af skam. - Undskyld, bad hun sagde. - du gör så meget for mig, og jeg... jeg...

- Ah, snak, sagde han, - dine nerver står bare på højkant, og det er da ikke så mærkeligt...

- Jeg har jo kun tiden til i aften, mumlede hun.

- I aften må jeg fortælle Poul, hvad der er sket. Hendes øjne blev store af forfærdelse ved tanken; pupillerne var helt sorte. - I aften...

Bruno Zimmer kørte hjem for at klæde sig om. Han havde stadig sit tennisstøj på... og han var ubarberet. Rosemarie - hans kone - kom ind i soveværelset, varm og træt efter arbejdet i hotel-køkkenet.

- Hvordan går det? spurgte hun, idet hun satte sig på sengen og gned sine smalle ankler.

- Endnu er der intet spor af børnene... begyndte han. Da han fortalte om det strenge forbud, Irene var blevet underkastet af de to kommissærer, så Rosemarie forundret på sin mand, men hun afbrød ham ikke. Først da han tav, spurgte hun: - Omtalte Irene ikke denne Strange?

- Hvem?

- Ham, den unge mand...

- Det glemte hun vel, sagde Zimmer og trak på skuldrene.

- Glemte...? Hvis du spørger mig, så skulle det undre mig meget, om der ikke har været noget mellem de to.

Han brast i latter. - Rosemarie, din fantasi løber af med dig!

- Nej, sagde hun afgjort, - sådan noget mærker man som kvinde!

- Tak, hvis Irene hørte det, eller Poul...

- Det kan ske for enhver kvinde, sagde Rosemarie, - ligesom det kan ske for enhver mand på et eller andet tidspunkt.

- Sig mig, skal det være en advarsel?

De så på hinanden og lo.

- Nej, Rosi, alvorlig talt, den unge mand har muligvis været skudt i Irene, men Irene er jo kold som is over for alle andre mænd end sin egen.

- Jeg synes trods alt ikke rigtig om, at Irene undlod at omtale ham. Jeg har lige fra det første øjeblik ikke syntes om denne Strange. Han har sådan nogle beregnehedne øjne. Og jeg tor vædde på, at han har noget at gøre med bortførelsen.

- Godt, indvilligede Zimmer, - jeg skal tale med Irene om ham, når jeg ser hende.

Men det havde Juan allerede gjort, skønt det kostede ham megen overvindelse.

- Señora... begyndte han tøvende.

Irene sad på lædersofaen ved siden af telefonen. Hendes højre hånd lå på den, parat til at tage rettet i samme øjeblik den ringede.

- Señora... gentog Juan.

Først nu så hun op. - Hvad er der? Det lød tæng (Fortsettes næste side)

KUPONER

VI KLIPPER - DE SYR

Herved bestilles kjole model 612 i størrelse 36-38-40-42 og 44 til kr. 68,00.

Antal	Stør.	Model nr.	Farve
		6121	lysblå
		6122	brun
		6123	lys marine
		6124	petrol

Erl den ønskede farve udgået, bedes De sende:

Ønsker De kort særpris til kr. 9,00:

Før kr. 16,00:

Alle priser er inkl. moms.

Navn:

Adresse:

By (el. postdistrikter):

(Bedes udnyttes med bokstavstavler).

Kuponen sendes til Allers Serviceafdeling, Postboks 1375, København Valby. Den bestilte model sendes pr. efterkrav. (Prisen + porto for forsendelsen). De kan også indtælles deres ordre på (01) 303333 lok. 333 + 337, hverdage (undtagen lørdag) i tiden 8-16,15. Stof-prøver sendes gerne mod frankeret svarkuvert.

MALKEMA

Størrelse	34	36	40	42	44
Rygtsengde	39	40	41	42	43
Brystyldde	89	94	98	92	100
Taljevidde	58	62	66	70	76
Hoftevidde	83	92	96	100	108
Nederdelelsengde	76	79	72	72	76

Målene tages glat om skikkelsen.

KUPON TIL

FAMILIE JOURNALENS BRODERIER

Herved bestilles stof, mørnster og garn til pude nummer

1-3087 til kr. 50,00.

Antal:

Mørnster og garn alene kr. 25,25

Antal:

Priserne er inkl. moms.

Stof, mørnster og garn til forklaede nr. 4-2309 til kr. 19,75.

Antal:

Navn:

Adresse:

By (el. postdistr.):

(Bedes udnyttes med bokstavstavler).

Kuponen sendes til Allers Serviceafdeling, Vigerslev Allé 12, København Valby. Sæt venligst X ud for den ønskede betalingstørst.

Check: Postgiro 67300: Opkrævning:

(Prisen + porto for forsendelsen). De kan også indtælles deres ordre på (01) 303333 lok. 333 + 339, hverdage (undtagen lørdag) i tiden 8-16,15.

UGENS REBUS

Ugens rebus fortæller noget, der må glæde Bo-dil Koch... Skriv løsningen på kuponen og indsend den i en kuvert, mærket »Rebus 40« og frankeret som brev til Familie Journalen, Postboks 1349, København Valby, således at den er redaktionen i hænde senest d. 10. okt. Blandt de rigtige, rettidigt indsendte løsninger trækkes vi lod om tre præmier på husholdningsværktøj kr. 25, kr. 15 og kr. 10, og løsning og vindernavne bringes vi i Familie Journalen nummer 46.

KUPON

Navn:

Adresse:

By (el. postdistr.):

Løsningen er:

EVA - for et velplejet udseende

Med EVA make-up- og barberspejl klarer De meget lettere alle de mange små men væsentlige detaljer i den perfekte make-up: den rigtige afgrænsning af læbestift og øjenskygge, den fine og diskrete påføring af rouge, den daglige pleje af øjenbryn og øjenvipper o.s.v. Alle enkeltheder afslosser af EVA's forstørrende hulspejl, og den indbyggede lampe giver Dem direkte lys, netop hvor De har brug for det. Vil Deres mand låne spejlet til barbering, kan shaveren tilsluttes den indbyggede stikkontakt. En god gaveidé til hende... - og til ham. Kr. 49,85 (vejt.).

Find Dem ikke i UREN HUd

**Valderma
har også
hjulpet mig**

»Bumser«, filipenser og den slags fjerner Valderma på ganske få dage.

Valderma, den berømte dobbelt-desinficerende hudbalsam, bekæmper først de urenheder, der er årsag til ubehagelighederne, og hjælper derefter, så der dannes ny, ren og sund hud. Brug Valderma jævnligt, også under make-up, så vil Deres teint altid være sund og frisk. Fås overalt, stor tube kr. 5,50, giganttube kr. 8,25.

valderma
renser huden hurtigt!

Når Valderma hudbalsam har renset Deres hud, har De bedre huden sund og ren ved at vask Dem med Valderma dobbelt-desinficerende såbe.

Scandells A/S - F.2.67

steligt, som frygtede hun at høre om nye ulykker.

- Sefiora, jeg ville gerne... jeg må spørge Dem om noget... Juan vred sine hænder i ét øjek... - hvorfor sagde De ikke noget til politiet om den unge mand...?

Et sjæblik stirrede Irene uforstående på ham... så skyldede rødmunden hen over hendes ansigt... fra halsen helt op til tindingerne.

- Den unge mand, der var her engang, fortsatte Juan, - hvorfor omtalte De ikke ham?

- Jeg glemte det, svarede Irene.

Men Juan så tydeligt, at det var en løgn. - Han er den eneste, der har været her.

- Men Juan... ham kan man da ikke mistænke. Juan tav, så blot på Irene. Hans blik var hengiven, men tillige skeptisk.

- Juan, han har reddet Katys liv!

- Jeg ved det, sefiora. Men han er en ung mand, der kommer fra dårlige forhold.

- Det ved jeg ikke noget om - og det interesserer mig heller ikke! svarede Irene usædvanlig skarpt. - Men hvis du anser det for nødvendigt, kan du jo selv fortælle kommissæreren om ham.

- Perdon, sefiora, men det må De selv gøre. Det kunne let ske, at kommissæreren... kom til at se Dem i et dårligt lys. Juan bøjede sig serbødig... vendte sig om og gik ud.

Tilbage sad Irene - med tvivl i sindet og med endnu større angst end før.

Er det straffen? tænkte hun. Må jeg nu betale for min letsindige opførsel?

Så ringede telefonen.

Hun rev røret til sig.

- Hallo? Det er Irene Meyer...

Ingen svarede.

- Hvem er det? skreg Irene ind i trætten.

Stadig tavshed... i flere sekunder. Så hørtes en stemme... om den tilhørte en mand eller en kvinde var ikke til at sige: - Undskyld, galt nummer!

Efter disse ord, som blev udtalt hurtigt på spansk, lød der en knitren. Ledningen var død.

- Hallo! råbte Irene endnu en gang, skønt hun var klar over, at det var nytteplast. Med en træt bevægelse lagde hun røret på og trykkede hænderne mod de bankende tindinger.

Denne venten... Jeg holder det ikke ud længere... Hvorfor ringer de ikke op? De skal nok få pengene... de skal få alt, når bare de giver mig mine børn tilbage...

Hendes blik strejfede den sorte taske, hvori de 5 millioner pesetas befandt sig.

Løsepengene. En halv million kroner. Banken havde kun givet hende denne kredit, fordi hun havde erklæret sig villig til at stille »Casa Irene«, som Poul havde forsøret hende, og alle sine smykker som sikkerhed.

Blot kidnapperne ville ringe...

Kokkepigen, Victoria, kom stille listende ind i hall'en. Hun bar forsigtigt på en bakke.

- Fruen må spise noget! sagde hun uden at se op. Øjenlagene var røde og ophovnede. - Ellers bliver fruen helt ødelagt!

Men den blotte lugt af græsagomeletten, hvor lekkert den end var tilberedt, gav Irene kvalme.

- Undskyld, jeg kan ikke... mumlede hun.

- En kop kaffe i det mindste?

- Tak, ingenting, Victoria! Vær såd at lade mig være alene!

Victoria forsvandt lige så lydløst, som hun var kommet.

Irene rejste sig, vandrede hvileplast frem og tilbage... og satte sig igen.

Ah, gud, hvorfor ringer politiet ikke? Hvorfor sker der ikke det mindste?

Mandy sov... Rullet sammen som et lille dyr lå hun på brikken i det forfaldne hus, som Hossain havde valgt til skjulested for de to børn.

Katy, den nærlige pige, lå på knæ ved siden af Mandy og betragtede hende.

Hvis jeg bare kunne åbne vinduet, tænkte Katy, eller få døren op...

Dør og vinduer var lukket fast til. Mandy havde låset og stenget, efter at Gilbert Hossain var gået. Rummet blev kun oplyst af en petroleumslampe.

Miki, den seksårige dreng, krabbede sammen ved siden af sin søster. De var ikke længere bundet - og havde nu det tøj på, som Mandy havde taget med ved deres bortførelse.

Begge børnene var fulde af angst, men alligevel arbejdede det i deres små hjerner.

- Laenk dem... mumlede Miki. - Vi skulle laenk dem.

- Snak, sagde Katy.

- Det ville da være godt, forsvarerede Miki sin plan.

- Vær stille! hviskede Katy, - jeg spekulerer... du må ikke forstyrre mig. Hun trak broderen tættere ind til sig. Mens hun gjorde det, faldt hendes blik på den vakkelvorne kommode ved væggen.

(Fortsættes side 98)

- Ringede direktøren??

- Det koster 269 kroner + momat

- Skynd dig og skriv: »Vi er frygtede af ikke at træffe Dem hjemme... men skynd dig, de kan komme hvert øjeblik...!«

- Kan De da aldrig glemme, at De varer havnearbejder, Holmf

- Det, jeg kan lidt Dem for, Jensen, og De kan fedte for mig, uden at virker alt for kvalmende!

Mor er sør'me super...

Peter skal til fødselsdag. Hen og ha' masser af sodavander hos Lene - hans første kærlighed... Men Lene må dele kærligheden med Peters mor. Er der noget at sige til det? Blændende hvid skjorte. Håret på plads. Mor klarer alt...

Hvordan får hun hans skjorte så hvid? - Koster det besvær? Nej - hun er moderne - vælger det moderne vaskepulver, der gi'r flest forbrugerfordele...

Blix holder styr på skummet og vasker 100% effektivt - også i enhver vaskemaskine...

Blix-vasket tøj dufter af renhed, som var det tørret i sommersol - og er lynende hvidt...

ET KVALITETSPRODUKT FRA OLIEMØLLEN

så hvidt - selv mænd kan se det

(Fra side 96)

Som drevet af en usynlig magt rejste Katy sig og smeg sig derover. Hun tog i håndtaget på den øverste skuffe, havde allerede åbnet den halvt... så en kniv i den og ville gøre efter den.

- Kan du komme væk!

Lynhurtigt drejede Katy omkring.

Mandy sad oprejst på sengen.

- Kom tilbage! Herhen!

Katy blev stående. Kniven, tankte hun, den må hælt fremme i skuffen.

- Skynd dig lidt! Eller jeg binder jer igen... dig og din bror! Mandy rejste sig truende.

- Dumme ged! mumlede Katy, men hun satte sig igen ved siden af Mikki og slyngede armene om knæne.

Hun begyndte at hviske sagte med Mikki... på dansk. Hun vidste, at det forstod Mandy ikke. Hun talte opmunrende til Mikki, fortalte ham, at mor og Juan bestemt ville gøre alt for at finde dem.

En ting vidste Katy også: Så længe der endnu ikke var betalt løsepenge, ville der ikke ske dem noget... men så...

Stadig ingen opringning fra kidnapperne. Kun henholdende oplysninger fra politiet. Sådan var situationen i den Meyerske villa om aftenen denne dag...

Juan kunne simpelt hen ikke mere holde ud at være i huset. Adlydende sit instinkt gik han ned til stranden ved Tossa.

Ud fra strandbaren og bådenes skygge dukkede unge spaniere op. Knap havde de genkendt Juan før der overfaldt ham med spørgsmål.

- Er det rigtigt, at din señora børn er blevet kidnappet?

Deres øjne lyste sensationslystne i mørket.

Men Juan svarede ikke; han spurgte selv.

- Hvem var den unge mand, I så señoraen sammen med dengang i "Lolita-Bar"?

Drenge skræbede med fødderne i jorden og tav, mens de overvejede, om svaret måske kunne trække dem med ind i sagen.

- Kom nu! sagde Juan til dem i en bydende tone.

- En eller anden af jer kender ham sikkert! Den som giver mig oplysninger, får en belønning.

- Hvor meget? lod en stemme sig høre... høj klar som en pige.

- Hundrede pesetas!

Juan vendte sig om. En dreng med et spidst ansigt under en manke af sort hår grinede snu til ham...

- Hvem var det? Hvor bor han? spurte Juan. Han trak hundredpesetas-sedlen op af sin buks lomme og lod den knitre mellem tommel- og peg finger.

- Jeg ved ikke, hvad han hedder, men jeg ved hvor han bor!

- Så før mig derhen! Drengen med det spidse ansigt rev sedlen til sig. Juan lod ham gøre det.

Drenge førte ham til pension Rosario.

- Her er det... her boede han. Jeg har set ham holde i gården, erklærede drengen ivrigt.

- Gracias, sagde Juan kort og gik ind i hus. Han kom ind i en mørk og skummel entré. Fra en dør i baggrunden trængte der en smilende lys.

Juan bankede på.

- Kom ind...! svarede en kvindestemme.

Lugten af hvidløg tog næsten vejret fra Juan, han åbnede døren. Ved komfuret stod en kvinde i en sjusket, sort kjole. Hun tilkastede Juan mistroisk vurderende blik.

- Buenas tardes, sagde Juan høfligt.

- Buenas. Hvad vil De?

Juan lukkede døren bag sig og trådte nærmere. Kvinden tørrede hænderne i sit snavsesde fælleslue.

- Jeg ville gerne vide, om der bor en ung mand hos Dem...

- Der bor mange unge mænd hos mig, svarer hun afvisende. - De må regne med, at dette er pensionat. Hvis De ikke...

NYT

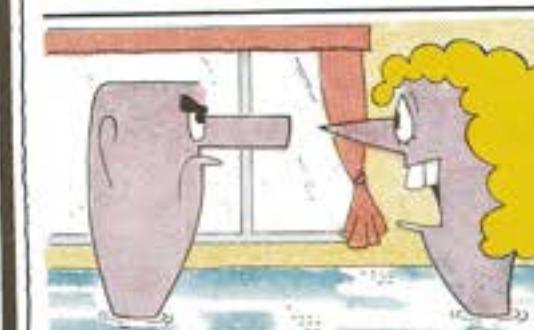
Uhm... all
siger skeen

**Nu også lækkere
frugtdesserter fra
Skælskør Frugtplantage
...lige til at spise**

Prøv en af de nye færdiglavede jordbær-svæske- eller abrikos-desserter i dag, så ved De hvorfor man siger at "Skælskør" er verdens bedste... det smager af en hel frugtplantage.

LEV TIL DET EGL. DANSE HOF - GRUNDLAGT 1888

- Som jeg sagde flere gange i nat: Jeg tror, vandet drypper...!

- Det er en ung mand med en sportsvogn, afbrød Juan hennes talestrøm. - En dansker...
- Nå, ham! Hun slog ud med armene i opbragt harme. - Han er borte! Først de to andre og i dag til middag han også! Under siestaen! Jeg anede ikke uråd. Væk er han... og de andre med. Og regningen har de ikke betalt. Ikke i tre uger...!
I tre uger, señor...!

- Hvad hedder han? spurgte Juan.
- Danskeren? Strange. Peter Strange. Hun hvæsede navnet frem.
- Og de to andre?
- Den anden fyr var franskmand. Og så var der en pige, englænderinde... et nydeligt selskab, siger jeg Dem! Et nydeligt selskab!

- Er de alle tre væk? spurgte Juan.
- Alle tre! Den store... Gilbert Hossain kaldte han sig, men jeg tror ikke, det var hans rigtige navn. Han ligner en gorilla... med sort hår over det hele...

- Tak, señora, mange tak! afbrød Juan hende igen, - De har gjort mig en stor tjeneste.
Han forlod pensionatet.

Han vidste, hvad han havde at gøre.
I hast løb han hen til et hus, der som en fuglerede sad klinet fast til klippesiden. Den klippe, fra hvis top Villa Vieja, Tossal's gamle by, hævede sig lysområdet mod nattehimlen.

Huset tilhørte Romiro Rodriguez, en af Juans kammerater fra tiden, før han blev gartner.

Rodriguez og hans familie sad ved aftensmaden. På bordet stod en sort jerngryre med Zarzuela - Costa Bravas nationalret, der består af muslinger, fisk og krabber.

Juan åbnede døren, der førte ind til den store opholdsstue.

- Juan! Rodriguez rejste sig. De to mænd trykkede hinandens hænder. - Kom her og sæt dig hos os! Maria har lavet en herlig Zarzuela.

- Nej tak, Romiro, jeg må tale med dig! Alene!
- Hvad er der sket? spurgte Rodriguez, straks alvorlig. Og henvendt til sin kone sagde han:

- Maria, gå lidt ud i køkkenet og tag børnene med...

På mindre end et minut var Juan og Rodriguez alene...

- Nå, sig frem! opfordrede Rodriguez sin ven.
- Mit herskabs børn er blevet kidnappet, berettede Juan kort. - Jeg tror, jeg ved, hvem der har gjort det. Politiet er efter dem. Men - jeg vil selv sage efter børnene.

Juan skød den firkantede hage frem; senerne på hans hals sås tydeligt. - Jeg skal finde dem, forstår du, af en bestemt grund. Du og de andre venner, I må hjælpe mig med det!

- Du mener... ligesom tidligere? Et næsten vedmodigt smil brød frem på Rodriguez' skæggede leber.

- Ligesom tidligere, sagde Juan.

- Ligesom i Pyrenæerne, da vi holdt sammen med tolderne... Det løb næsten drømmende.

- Har I våbnene endnu?

- Ja, dem har vi stadig!

- Godt...!

- Hvornår starter vi?

- Straks.

- Hvad med de andre?

- Dem må vi først hente.

- Ved du, hvor vi skal sage efter børnene?

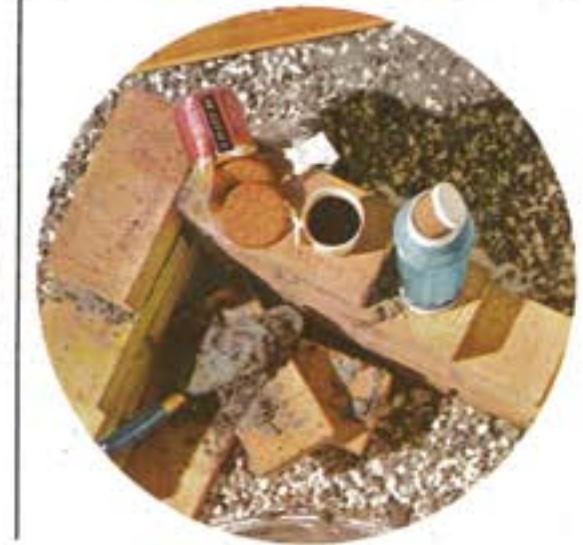
- Nej, Juan rystede på det tunge hoved. - Men jeg skal finde dem! Det er alt, hvad jeg ved!

I løbet af mindre end en time var de samlet... en gruppe på ni mand... ligesom dengang de sammen forlod det endnu forarmede Tossa for at sage deres lykke i Pyrenæerne. De vendte dengang snart tilbage... for smugleriet lønnede sig endnu dårligere end fiskeriet.

Nu bar de imidlertid igen de gamle, lamme-skindsfoede læderjakker, og skjult under dem våbnene: haglbøsser med oversvæde løb... og gamle pistoler...

Og så begyndte den nådeløse jagt.
(Fortsættes i næste nummer)

Det er altid McVitie tid

de lækre, sprøde biscuits og småkager fra McVitie — Englands største biscuitfabrik.

For tusinder er det blevet en selvfolgelighed med et par McVitie biscuits eller småkager efter frokosten. For McVitie er topkvalitet, hvilket vil sige, at de er noget så lækre. Vi kender utallige, der kan li' at snuppe en McVitie nu og da i løbet af dagen. Nogle gør det for at narre maven,

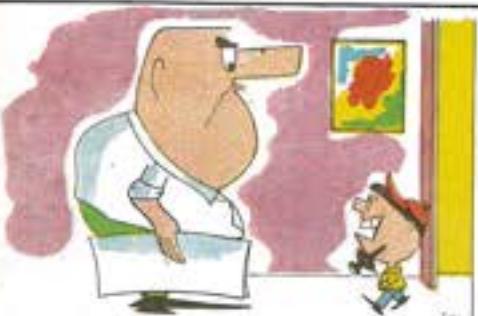
andre af ren og skær lyst. Ja, McVitie er vanedannende, det siger sig selv, for de smager så godt. Køb nogle pakker McVitie biscuits og småkager, de holder sig friske. Servér dem nårsomhelst; til kaffe, te, chokolade, mælk, sodavand - eller uden drikke - de »smelter på tungen«.

McVITIE

engelske biscuits og småkager i topkvalitet

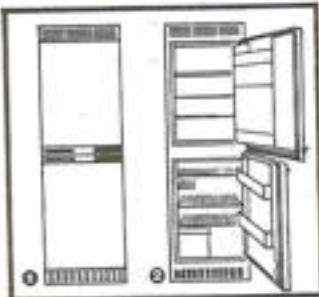
General-Agent for Danmark: Kobenhavns Brodfabriker A/S, Smedeland 17, Herstedøster.

- Var det ikke dig, der sagde, at din ny vogn havde splintfri ruder...?

TIL LYKKE!

med det nye
Electrolux
kombinationsskab

Ja, til lykke med Electrolux kombinationsskab. 170 liter køleskab og 130 liter fryseskab sammenbygget. Optager kun 60 x 60 cm af køkkenets gulvplads - og har alligevel plads til det hele. Fryseskabet har separat kompressor og er lige velegnet til nedfrysning og langtidsopbevaring. Køleskabet har alle de fordele, De kender fra de berømte Electrolux-skabe. Electrolux-kombinationsskab fås også som "koldt spisekammer" med 170 liter køleskab og 175 liter svaleskab. ■ Se Electrolux kombinationsskabene - og se samtidig Electrolux fryseskabe, så De kan supplere Deres eget køleskab.

• Electrolux køleskab: H: 1800 mm B: 600 mm D: 652 mm Pris: 1.995 kr.

• Electrolux køleskab: H: 1800 mm B: 600 mm D: 652 mm Pris: 1.735 kr.

 Electrolux
- en ven af huset

ELECTROLUX KØKKENAPPARATER FØRES AF EL-INSTALLATØRER, ISÉNKRÆMMERE, STORMAGASINER OG SPECIALFORRETNINGER

Grønne øjne

(Fra side 51)

- Ikke lige med det samme. Men forstår du, jeg legede, at jeg var en sort panter, der lå på en gren og lurede på bytte... men så var der noget helt ude på grenen, der lignede en snog. Så kom jeg i tanker om, at jeg skulle passe på Kate, og så ville jeg pirke den i vandet med min kæp, og så... så sagde det plask!

Kate lukkede øjnene et kort nu. - Det kunne have kostet dig livet, barn!

- Men jeg var nødt til det, Kate! Du har jo selv fortalt mig om Sankt Georg og dragen, og jeg ville gerne gøre noget, så du kunne være stolt af mig.

- Og i stedet for blev det Kate, som reddede dit liv, sagde Justus alvorligt. - Glem det aldrig, min dreng. Du skylder Kate dit liv... Vi skylder dig alt, Kate!

Hun så lige på ham. - Du var ved siden af mig hele tiden. Uden dig havde jeg aldrig klaret det!

Ingen af dem brugte bevidst den fortrolige til-taleform, men den kom ganske af sig selv. Marina sendte sin forlovede et betydningsfuldt blik og rejste sig hurtigt.

- Jeg tror, at tøjlet er ved at være tørt nu, sagde hun livligt. - Kom, Kim, så skal jeg klemme dig på. Og så bærer onkel Herbert dig ned til vognen, mens Kate og din far kommer i tøjlet.

- Den er fin, sagde Kim, - må jeg ride på din skulder, onkel Herbert?

- Selvfølgelig, sagde Herbert. - Medmindre du hellere vil hænge ned ad ryggen på mig som en sack kartofler...

- Vi ryger lige en cigaret, sagde Justus, da de tre andre var parat til at gå.

- Det haster ikke, lo Marina glad. - Og denne gang kan I være ganske rolige. Kim skal ikke slippe fra os.

Da lyden af deres skridt var døet hen, vendte Justus sig mod Kate.

- Kan du huske, hvad vi talte om, før alt dette skete?

- Det forekommer mig at være en evighed siden, hviskede hun.

- Ja, og alligevel husker jeg hvert ord. Du svarede mig ikke dengang. Jeg spurgt, om du kunne nænne at forlade os.

Hun bøjede hovedet. - Jeg kan jo ikke...

- Hvad kan du ikke? Han andede tungt.

- Rejse min vej. Drengen...

- Nej, sagde han og tvang sig til at tale roligt.

- Du kan ikke lade os i stikkene. Hverken Kim eller mig. Og vi vil ikke lade dig rejse. Vi kan ikke undvære dig. Vi har så uendelig meget at være taknemlig for...

Der var det igen! Kate rev sig vildt løs af hans græb og skreg:

- Jamen, jeg ønsker ingen taknemlighed!

Et øjeblik stirrede han forvildet på hende, så forstod han om sider. Han trak hende ind til sig.

- Men kærlighed, er det det? Min egen lille elskede, er det da slet ikke gået op for dig, hvor højt vi elsker dig? Både Kim og jeg?

- Ja, Kim...

- Kan du nu holde din små mund et øjeblik? Jeg har aldrig turdet vove at tale til dig om kærlighed før. Hver gang jeg så på dig... så ung og dejlig... og så mig... men jeg håbede, at du en skønne dag ville komme til at elsker mig... bare halvt så meget, som jeg elsker dig...

Hun løftede hovedet og så på ham... vantro og dog med et spirende håb i sine øjne.

- Er det... virkelig sandt?

Han mødte hendes blik, og hvad han læste i det, fik det til at smile for ham. Han knugede hende og kyssede hende lidenskabeligt.

- Du skal få at se... du skal komme til at mærke, hvor højt jeg elsker dig...

Swimmel af fryd lå Kate i hans arme. Pludselig gjorde hun sig fri, stemmede hænderne mod hans bryst og så på ham. Hun så lyset og en tindrende lykke i hans øjne, og med et jublende udbrud slyngede hun sine arme om hans hals.

Nå, det blev vist til en hel pakke cigaretter... sagde Herbert med et lunt smil, da de omstider kom tilbage til vognen. Kim var døset hen... men Marina og Herbert havde ikke haft vanskeligt ved at få tiden til at gå, mens de ventede.

- Ikke til en eneste! Justus smilte bredt. - Vi havde andet at tænke på.

Marina så fra den ene til den anden... Hun så Kates blussende kinder og broderens arm, der lå fast og besiddende om den unge pige live. Hun kastede sig henrykt om halsen på dem begge. - Ah, hvor jeg er glad! udbrød hun med tårer i øjnene... - hvor har jeg ventet længe på, at det skulle ske?

Også Herbert tog del i den almindelige glæde. Han gav Kate et broderligt kys og dunkede Justus i ryggen. Justus dunkede igen, og de to mandfolk

(Fortsættes side 102)

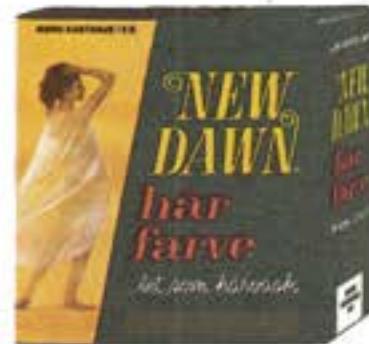
Hvad har du gjort ved Helle?

Hun har gjort det
selv - med New Dawn
farveshampoo.

New Dawn hårfarvesensation fra VO-5, er mere end en farve-
shampoo - den cremer også ungdommens glans ind i Deres hår.

New Dawn ger fuldendt hårfarvning hjemme hos Dem selv ligeså let som almindelig hårvask. Med New Dawn kan De tone Deres hår i pragtfulde naturlige nuancer og dække grå hår fuldstændigt. De kan vælge en nuance, der ligger tæt op ad Deres egen, eller De kan ændre hårets udseende totalt - resultatet er altid helt sikkert. Men New Dawn er ikke blot en farveshampoo. Den indeholder tillige en række naturlige olier, som cremer ungdommens glans og smidighed ind i Deres hår og gør det vidunderligt let at sætte. New Dawn både forvandler - og forrynger.

Finished by Alberto-Culver Company A/S

SPÆNDENDE

Peter T. Snart 18. Snart færdig med sin læretid som tømrer. Hvad så? Måske ingenør. Måske arkitekt. Måske et par år i udlandet. Det hele er spændende: fremtidsplanerne - kørekortet om to måneder - og den aftale han har i aften... Han ved, at de næste år på mange måder vil være afgørende. Men hvorfor skulle han undvære sin fodboldfredag, sit trommesæt og sine venner. Han har masser af energi. Han får protein

og vitaminer nok. Hjemmestårder altid mælk i køleskabet, og han drikker mindst en halv liter hver dag!

Vil De også nå en masse?
Drik mælk...

det er mælk
det er dejligt
det er ny energi!

opførte sig som et par overstadige børn... mens pigerne smilede overbærende og lykkeligt til hinanden.

Kim vagnede halvt ved lyden af de munstre stemmer. Pludselig rejste han sig på albusen. - Hov... du står jo og kysser Kate, far...! udbrød han forbløffet.

- Ja, min dreng, lo Justus, - og det har jeg i sinde at blive ved med, så længe jeg lever!

- Det er godt, mumlede drengen dosigt og lod sig synke tilbage på sædet, - det skulle du have begyndt på før længe siden!

Den lykkelige dag skulle alligevel ikke blive helt uden skyer. Da de kom tilbage til gården, fik de på lang afstand øje på Hertha Landsbergs røde sportsvogn.

Omi sad ude på terrassen alene. Da hun så Justus' spørgende blik, sagde hun tørt:

- Din mor har besøg.

Da Kate sammen med Kim kom nærmere, studerede den gamle dame og så fra hende til Justus. Hun smilede et ung og glad smil, hun aldrig før havde set:

- Ja, Omi, det er sandt. Den rene og skære sandhed. Jeg kan stadig ikke fatte det...

Den gamle dame strakte armene ud imod Kate:

- Barn... mit eget kære barn!

Kate kunne ikke holde tårerne tilbage, da Omi omfavnede hende. Omi strøg hende over håret og sagde beveget:

- Nu bliver alt godt. Endelig! Alt er godt, og ingen af os skal mere være alene.

Justus lagde sin arm om Kates skulder. Hun lænede sit hoved mod hans bryst, og Kim havde slynget sine arme om hende, som han plejede.

Netop i dette øjeblik trådte baronessen og Hertha ud på terrassen. Ved synet af den lille gruppe blev Hertha meget bleg. Det så ud, som om hun ville sige noget, men da hun mødte Justus' blik, nøjedes hun med at presse munden hårdt sammen. Hun nikkede kort og skyndte sig ud til sin vogn.

Baronessen virkede lidt træt, da hun gik op ad trappen igen. I forbiførende mumlede hun til sin søn:

- Jeg vil gerne tale med dig et øjeblik, Justus.

- Gerne, mor.

Han gik roligt ind i huset, åbnede døren til arbejdsværelset og lod moderen gå først ind. Hun satte sig ikke, men gjorde en afværgende håndbevægelse, da han skubbede en lænestol hen til hende.

- Jeg ville blot underrette dig om, at jeg flytter sammen med Hans-Henrik og Hertha, sagde hun koldt.

- Du er altså fast besluttet på at rejse herfra, mor...

- Nu mere end nogen sinde! Efter det, vi så for lidt siden...

- Jeg har endnu ikke haft lejlighed til at fortælle dig, at jeg har forlovet mig, mor. Du havde jo besøg...

- Det er altså sandt! Forhåbentlig ved du, hvad du gør...

- Det ved jeg. Jeg ved det helt bestemt.

- Udmærket. Jeg vil så sætte mig i forbindelse med en advokat for at få ordnet de økonomiske spørgsmål.

- Er det virkelig nødvendigt, mor? Jeg mener... skulle det ikke være muligt at ordne det uden at indblande en advokat? Du kan da blot lade mig vide, hvad du skal bruge. Alt, hvad jeg kan gøre...

- Jeg ønsker ikke at tage noget fra din søn... sagde baronessen koldt. - Jeg ønsker en nøjagtig opstilling over, hvad jeg har ret til efter din far død. Det er alt. Og hvis det er muligt, vil jeg gern have pengene kontant.

- Det kan nok lade sig ordne. Ja, naturligvis...

- Ah, mon det nu også er så enkel? bemerkede hun hänligt. - Glemmer du ikke, at jeg også kan gøre fordring på en andel i godset?

Han stirrede vantro på hende. - Sig mig, forstår jeg dig rigtigt? Vil du virkelig...

- Jeg ønsker, at der bliver skiftet helt og holdent! Én gang for alle! For du havde vel ikke ventet, at jeg ville bo under samme tag som de pigebarn, du agter at gifte dig med?

Justus sagde langsomt: - Jeg vil ønske for dig, du ikke engang skal komme til at angre disse or. Fremtiden tegner sig måske trods alt ikke slet behagelig for dig, som du i øjeblikket forestille dig. Men nok om det! Sæt dig bare i forbindelse med en advokat. Mine interesser bliver varetag af Jessen, og jeg skal snarest sætte ham ind i den næste udvikling. Du skal få udbevælt hver enes øre, du er berettiget til. Og jeg behøver vel ikke at sige, at du når som helst er velkommen til at komme tilbage til Elmetofte.

- Jeg sætter aldrig min fod her oftere! Jeg vil ønske, at jeg aldrig havde set dette sted!

- Det er jeg godt klar over, svarede Justus hårde

- det har altid nogenet dig, at du som datter af en greve måtte nøjes med en spille baron uden større formue! Men lad os ikke tale mere om det. Du har truffet din beslutning, og jeg har ingen ret til at kritisere den eller hindre dig i at gøre, hvad du ønsker for rigtigt. Hvornår ønsker du at forlade Elmetofte?

- I morgen. Alle mine ejendele kan blive efter-sendt senere. Det kan jeg drøfte med Hertha.

- Og I tre flytter altså sammen. Vil det sige, at Hans-Henrik opgiver den stilling, jeg havde skaf-fet ham?

- Ja, det vil det! Vi vil hverken stå i taknemlig-hedsgæld til dig eller fru Westerhof.

- Jaså. Så siger vi det! Er der ellers noget, du ønsker, mor?

- Ja. Jeg tør vel regne med, at jeg straks kan få et forskud på mit tilgodehavende. Skal vi sige ca. 10.000 kr.? Og så vil jeg gerne køres til toget i morgen.

Hun vendte sig bort og gik hen mod døren.

- Mor...

Hun drejede langsomt hovedet. Justus gik hen til hende og rakte hånden frem:

- Vil du forlade mig sådan, mor? Jeg beder dig...

- Du har valgt mellem mig og det pigebarn, og jeg har valgt mellem jer og Hans-Henrik. Mere er der ikke at sige om det!

Døren faldt i bag hende. Et øjeblik stirrede han hen mod døren, så gik han hen til skrivebordet og satte sig med hovedet støttet i haenderne.

Han hørte ikke, at døren forsigtigt blev åbnet, og at Kate kom ind. Først da hun lagde sin hånd på hans skulder, så han op og mødte hendes blik. Han nikkede og sagde med ru stemme:

- Det gik, som jeg frygtede. Og værre endnu... Hun har skæret ethvert bånd mellem os over.

- Nej, det må ikke ske! Ikke på grund af mig...

- Nej, det er ikke på grund af dig, min egen... Hun har kun valgt mellem Hans-Henrik og os to andre. Sådan har det altid været. Mor og Hans-Henrik stod altid sammen på den ene side, Marina og jeg på den anden. Men alligevel... hun er jo trods alt min mor.

- Du må gå ind og tale med hende, bad Kate og lagde sin kind mod hans hår.

- Det nyttet ikke noget. Jeg har forsøgt alt...

VAR DE KLAR OVER DET?

Det er helt utroligt, at denne kæmpestatue af Gomata Raya (den vise Janist) ikke har fået den mindste revne eller skramme i de 2000 år, den har stået uden for den indiske by Sravane Belgola. Statuen er 21 m høj.

Der er i årenes løb sket så meget, som jeg ikke bryder mig om at tale om... ikke engang med dig. Jeg kan kun bede dig om at tro på mig, have tillid til mig...

- Jeg elsker dig! sagde Kate stille. - Det... det er bare... jeg ved ikke, hvordan jeg skal holde dig skadesløs for alt, hvad du har mistet...

Han trak hende ned på sit skæd. - Man kan ikke miste noget, man aldrig har ejet. Hidtil har jeg ejet meget lidt, men i fremtiden bliver jeg rig... meget rig.

B aronesen viste sig ikke ved frokosten. Mens Kate var ovenpå med Kim, talte Justus med fru Westerhof for at sætte hende ind i situationen.

- Enhver af os må selv vælge, hvilken vej vi vil gå, min dreng, sagde hun roligt. - Den, der som du har valgt at følge pligtens vej over for din søn... og samtidig følger kærlighedens stemme, har lov at være lykkelig og glad. Du havde ikke ret til at berøve din dreng det eneste menneske, han elsker foruden dig. Kate giver ham alt det, han hidtil har savnet. Og du får noget, som ikke engang Rose-marie var i stand til at skænke dig. Nej, nægt det ikke, min dreng. Rosi var mit eget kød og blod, og jeg elskede hende højt; men denne unge pige er noget helt for sig selv. Og ved du, hvad hun vil være for dig? En fornyelsens kilde! Som en brænd, hvis klare vand skænker dig evig ungdom! Vent bare og se!

M ens Kate lagde Kim i seng, pakkede Justus moderens personlige smykker sammen. De blev for en sikkerheds skyld opbevaret i hans penskab. Og ved samme lejlighed fik han atter fat i negativet, som han havde gemt så omhyggeligt. Han holdt det op mod skrivebordslamperen og var så optaget af, hvad han så, at han ikke hørte Kate komme ind.

Han fór sammen og forsøgte at skjule negativet. Da fik han øje på Kates bestyrte ansigt. Et øjeblik kæmpede han med sig selv og rakte det så til hende. Hun holdt det op mod lyset, og det gav et sæt i hende.

- Jamen, hvad i alverden... du forbarmende... det er jo... det er jo mig!

- Ja, sagde han sagde, - jeg vil ikke have nogen

(Fortsættet næste side)

Hun skal ud i aften...

Igen en spændende aften - med ham, hun holder allermest af. - En lykkelig pige. - En pige, man legger mærke til. Frisk, yndig - og hendes teint - fortyskende. Hun kender Østens hemmelige skønhedsmiddel - Gensing. Oplev selv den forunderlige Gensing-ekstrakt.

**gen
sing**

VIND DERES
LYKKESTEN
MED GEN SING HIMMELTEGN

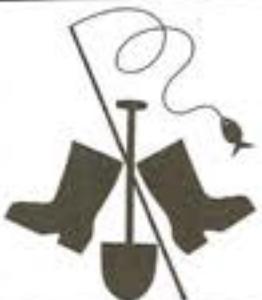

Den vidunderlige skønhedssæbe med Østens hemmelige skønhedsmiddel

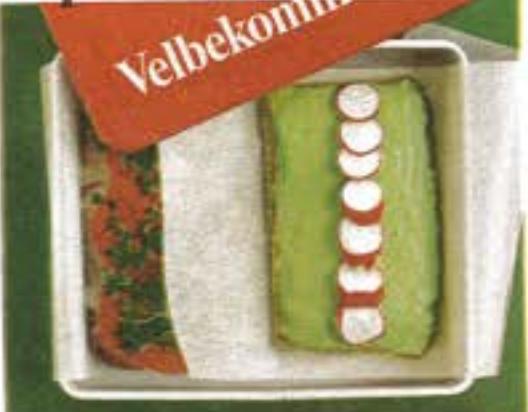
ud og træd i...

Træk i træskostøvler! Varme fødder er den første betingelse for at bevare et godt helbred i de kølige efterårs- og vintermåneder. Og træskostøvler er dejligt lune - i kraftigt læder, foret med lækker lammeskind. Lige noget for traktorførere!

Fræska støvler

Tips for lækker mund...

Til skolemad

Til dessert

Til natmad

En lekkertid som BUKO GRØN ALPE kan indgå i utallige kombinationer. Disse 3 kan nok inspirere til flere

hemmeligheder for dig... Ja, det er et fotografi af dig.

- Men... hvor kommer det fra? Hvem har taget det...?

- Hvad ville du sige, hvis jeg svarede, at jeg selv havde gjort det?

- Du...?

Hun betrægtede ham undrende et øjeblik, men rystede derefter på hovedet.

- Nej! Det ville jeg aldrig tro. Den slags kan en gentleman aldrig gøre.

Hun holdt atter billedet op mod lyset og vendte sig roligt mod Justus:

- Nu ved jeg det! Det var nede ved siden... ved badehytten. Men hvordan kunne det dog ske?

- Jeg skal forklare dig det, elskede...

- Nej, nej! Det er jo ligegyldigt - nu, Jeg kan såmænd godt forestille mig det... og jeg behøver ikke at få noget at vide. Ikke nu mere.

Hun rakte ham negativet. Forsigtigt spurgte han:

- Og... du er ikke vred?

- Vred... hvorfor? Ah, fordi...

Blodet skød op i hendes kinder. Hun slog armene om hans hals og skjulte sit ansigt ved hans skulder. Hun lo sagte:

- Hvis det var en anden, der havde det billede, ville jeg være rasende, men... det er jo dig, der har det. Og hvis det har hjulpet med til at gøre dig forelsket i mig... nej, jeg er ikke vred.

- Jeg elskede dig, længe før det billede blev taget. Jeg ved godt, at jeg burde have brændt det... men jeg kunne ikke få mig til det. Ikke for alt i verden! mumlede han. - Da jeg så det, fortalte jeg mig i drømme om, hvordan det ville være, hvis du kunne elske mig. Og så kom tvivlen... og jeg følte mig etter alene... så forfærdelig alene...

Han pressede sit ansigt mod hendes hår. Hun trak sig langsomt ud af hans arme og så på ham:

- Snart skal du ikke længere være alene. Kom... Kim venter på os!

Justus læste negativet inde igen, hvorefter de fulgte ad ovenpå. De stillede sig ved fodenden af sengen arm i arm. Kim så op på den, og hans første bemærkning røbede tydeligt, hvilke tanker der i de sidste timer havde beskæftiget ham:

- Far! Når du nu hele tiden kysser Kate, er hun så min mor?

Kate smilte gennem tårer. - Ja, Kim, nu er jeg din mor...

- Den er mægtig! Så er det ligesom hos Bremers, ikke...?

- Bremer, forklarede Justus henvendt til Kate,

- er vor forvalter. Hvad mener du med det, Kim?

- Jo, så skal Kate jo sove hos dig, ikke? Og jeg må godt komme ind hos jer om morgenen, ikke far?

- Men knægt dog... mumlede Justus med svag stemme.

- Vil du gerne det, Kim? spurgte Kate. Hendes kinder brændte.

- Selvfølgelig! Det vil blive mægtig rart, når vi alle tre er sammen!

- Det synes jeg også. Naturligvis må du komme. Jeg skal nok selv hente dig. Og sov nu godt, min skat...

Udenfor på gangen så Justus undskyldende på hende. - Kate, jeg aner ikke, hvor knægten har den slags fra...

Hun lagde blid sin hånd på hans mund. - Ikke et ord mere. Kim har jo ret. I skal aldrig mere være alene, hverken du eller din dreng. Aldrig mere, hører du! Jeg elsker jer begge to så højt, at jeg er bristefærdig af lykke. Foran os ligger fremtiden, og vi vil møde den sammen!

S L U T

- Men det virkede dog måske en smule taklent, at din far frem røbte huren inde i selve kirken!

DOBBELT TOILET TAPIR
blødt som den sarteste baby-hud
stærkt som en mors kærlighed

Det er utroligt, så blødt dobbelt TOILET TAPIR er...
Så blødt, som var det fremstillet specielt til den sarteste babyhud. Men TAPIR er også stærkt, så det opfylder hele familiens krav om hygiejne og velvære...
Køb dobbelt TOILET TAPIR i de dejlige farver: hvid, gul, azur eller rosa - og i 1- eller 4-stk. pakninger...
Dobbelt TOILET TAPIR er mere end dobbelt så blødt... Et betænksomt hensyn til hele familien...

**Scholl's
Nylastik**
LETVÆGTS
STRØMPER

Scholl's Nylastik-strømper.
Elastisk letvægts gummi-strømpe med fod; tynde som almindelige nylon-strømper. Sidder perfekt og elegant. Fås med eller uden som. Almindelige strømper er unødvendige.
Vore forhandlere hjælper Dem med at finde netop den Scholl strømpe, der giver Dem korrekt støtte og størst velvære.

* Til alle Scholl's gummi-strømper giver sygekasserne godtgørelse.

Scholl's VITALITY Lycra-Spandex STØTTESTRØMPER.
Elegante og behagelige af fineste Nylon og Lycra-Spandex. Bløde og kolige. Forstørkning i tå, hæl og top. - Napper ikke i knæhasen. - Fås i 4 størrelser - ekstra lange, derfor altid rigtig pasform.
Masserer og giver slankere ben.

Ny lindring til trætte ben

ST-8

Scholl

AUT. FORHANDLERE OVER HELE LANDET

Sårene på hans sjæl

(Fra side 47)

Med en håndbevægelse kaldte han et par mænd til og fik dem til at tage medicinkasser og remedier ud af jeepen, og han fulgte med hende over til gæstehytten, hvor hun plejede at holde til, mens hun arbejdede.

- Hvordan står det til i landsbyen? spurgte hun Ngaua, mens de gik tvaers over den åbne plads mellem hytterne.

- Jeg tror, at du vil finde sundhedsstilstanden god, svarede han, - så vidt jeg ved, er der ikke kommet nye tilfælde af sygdom til siden sidst.

- Så er der sikkert ikke, sagde Helene leende, - jeg kan ikke tænke mig, at der sker noget i landsbyen her, som du ikke ved.

- Ikke meget, inderommede han med et forlegen smil.

- Hvordan går det med Bgooaas sår? Er de ved at være lægte?

- Ja, sårene på kroppen er lægte, svarede han tankefuld, - men sårene på sjælen er sværere at læge.

- På sjælen? gentog Helene spørgende.

- Ja. Bgooa tabte en kamp. Den elefant havde nær dræbt ham, og måske havde det været bedre, hvis den havde gjort det.

- Det forstår jeg ikke, sagde hun overrasket, - der skulle ikke blive nogen form for mén efter sårene. Hvorfor havde det været bedre, hvis den havde dræbt ham?

- Fordi nederlaget var værre for Bgooa, end døden ville have været. Før dette var han den store elefantjæger, der aldrig havde tabt en kamp, og nu har han tabt sin første kamp. Forstår du ikke, at hans sjæl har tabt sin styrke af det nederlag?

Helene rystede på hovedet.

- Nej, Ngaua, sagde hun, - det forstår jeg ikke. Bgooa burde være himmelhenrykt for, at han slap fra den historie med livet, og hvis han er fornægtig, holder han sig fra elefantjagt for efteriden.

- Du forstår ikke, hvad Bgooa føler nu, sagde han med en anelse bebrejelse i stemmen, - du forstår ikke, at det, du helbreder med din medicin, bare er skallen om det vigtigste i et menneske ... sjælen. I hvide forstår det ikke. I begriber ikke, at en mand med en såret sjæl er en syg mand. I tror, at kroppen er hele manden.

De var næst til gæstehuset, og folk begyndte at strømme til for at få deres sygdomme og sår behandlet. Det var ikke, fordi der var så mange patienter. Sundhedstilstanden var god i Tatzeni sammenlignet med så mange andre landsbyer i Helenes distrikt, og det var ikke fri for, at hun var en smule stolt af det. Hun havde jo selv lært dem at forebygge sygdomme, men hun måtte inderomme, at hvis ikke Ngaua havde været så fremskridtsvenlig, ville hun aldrig være næst så langt.

Hun sludrede hyggeligt med patienterne, mens hun behandlede dem, og hun prøvede på at liste oplysning og endnu bedre hygiejne ind i dem, mens hun behandlede dem. Hun var allerede næst langt ad den vej. For bare to år siden havde børnedseligheden været meget stor, men de spædbørn, mødrene kom og viste hende nu, var sunde og raske, og mødrene strålede af stolthed.

Hun tænkte slet ikke på Bgooa, før hun var ved at være færdig med konultationen og skulle til at pakke sammen, og hun standsedde arbejdet, da hun kom i tanker om ham.

- Er Bgooaas sår helt lægtes, Ngaua?

- Som jeg sagde til dig før: de er næsten lægtes ... undtagen sårene på hans sjæl, svarede Ngaua lidt afvisende.

- Hvorfor kommer han ikke og viser mig dem? spurgte hun.

- Ønsker du at se ham? svarede han med et spørgsmål.

Hun overvejede et øjeblik, om hun skulle insistere på at tilse manden, og hun valgte at gøre det. - Ja, jeg vil gerne se Bgooa, sagde hun.

Ngaua sagde et par ord til en dreng, der stod uden for hytten, og han skyndte sig af sted efter Bgooa. Det varede lidt, før han kom tilbage, og han havde ikke Bgooa med.

Drenge sagde noget til hovedingen, men Helene kunne ikke forstå nok til at blive klar over, hvad Bgooa havde svaret, men Ngaua oversatte til engelsk for hende.

- Bgooa ønsker ikke at blive behandlet af dig mere, forklarede Ngaua, - han er gået til medicinmanden.

- Til medicinmanden? gentog hun overrasket og forarget, - hvad kan han gøre?

Det varede lidt, før Ngaua svarede, og han så direkte på hende. Det var, som om han forsøgte at trænge dybt ned i hendes sjæl med sit blik, og Helene havde en følelse af, at han ville sige mere til hende, end han kunne udtrykke i ord.

- Du forstår dig kun på kroppe, sagde han endelig, - hvis du havde kendt mit folk bedre, ville du forstå, at sjælen er kroppens herre. Derfor er den vigtigere for os end kroppen, og derfor må Bgooa gå til medicinmanden, der forstår, hvad hans sjæl har brug for.

I himlens navn, tænkte Helene, den mand har gået i en civiliseret skole. Han taler engelsk. Han har lært det samme, som man lærer i en dansk skole, og han er alligevel så fyldt med overtro, at han lader en mand i hans landsby gå til en heksedoktor for at søge helbredelse for de nerver, som jeg kunne kurere med nogle få tabletter.

Hun rystede opgivende på hovedet.

- Du skuffet mig, Ngaua, sagde hun bedrøvet, - du har gættet i missionsskole, og du har lært lidt af det, der er grundlaget for al civilisation, og du tror stadig på, at stammens medicinmand kan hjælpe imod sygdom.

- Er du sikker på, at det, du kalder civilisation ikke har glemt det, vi kalder sjælen?

Helene svarede ikke.

Siden hun var kommet til Afrika, havde alle de hvile, hun havde mødt, prøvet at forklare hende, at de infødt var som børn. Hele deres forestilling om den verden, de levede i, var barnlig og umoden. Men sådan følte hun det ikke nu, mens hun talte med Ngaua. Hun følte tværtimod, at hun stod over for en mand, der havde en større forståelse af livet, end hun selv og alle hvile, hun havde mødt, havde. Det var en anden forståelse og en mere enkel opfattelse, men den forekom hende netop derfor rigtigere og mere logisk.

- Hvad gør medicinmanden ved Bgooa? spurgte hun stille.

- Han lægger sårene på hans sjæl, så han igen får mod til at møde en elefant og dræbe den.

Altid en slags psykoterapi, tænkte hun, men holder det, når Bgooa står over for en vild elefant? Er det bare en slags ekstase, medicinmanden oparbejder i ham? En slags dødsforagt?

Hendes samtal med Ngaua blev afbrudt af en ung mand, der kom løbende ind i landsbyen og råbte noget, Helene ikke forstod.

Men Ngaua forstod, og hun kunne se på hans ansigt, at det var noget betydningsfuldt.

- Hvad er der sket? spurgte hun ham.

- Elefanten er vendt tilbage, forklarede han kort.

- Den elefant, der næst havde dræbt Bgooa?

- Ja ... den elefant, svarede han kort og gav den unge mand en ordre.

Han løb videre. Helene kunne ikke se hvorhen, for der var fuldt af mennesker mellem hytterne nu, men et øjeblik efter begyndte trommerne at dundre. Helene kunne se, at der skete noget længere nede i landsbyen. Trommerne kom nærmere, og efterhånden som lyden nærmede sig, veggfolkene til side og gjorde plads.

Først da trommerne var ud for gæstehytten, hvor hun sad, så hun, hvem menneskene gjorde plads for.

Det var Bgooa.

Da hun så hans arrede krop, mindedes hun med en gysen, hvordan han havde set ud, da hun gav ham den første nødbehandling og tog ham med til hospitalet i Zoobasi. Egentlig var det lidt af et under, at den elefant ikke havde dræbt ham helt. Det var ikke så mange, der havde det held at slippe fra en rasende elefant med livet i behold, og det var med nød og næppe, at Bgooa gjorde det.

Det var et grotesk syn at se ham nu.

Hans arstribede krop fremkalde på en gang hennes beundring og medynk, og som han gik der i spidsen for en hel procession af sine stammefæller, syntes han at være en sindssyg, der ikke vidste, hvad han var ved at gøre.

Hun vendte sig mod Ngaua.

- Vil han møde elefanten igen? spurgte hun.

- Ja... han går ud i bushen for at møde den elefant, der nør havde dræbt ham, svarede han.

- Det kan du ikke lade ham gøre, protesterede hun, - den vil myrde ham. Han er forsvarsløs imod den. Hvis han endda havde haft en elefantbøsse, men han har kun et spyd. Han kan ikke dræbe den elefant med et spyd.

- Du glemmer, at han har dræbt mange elefanter med det spyd, svarede Ngaua.

- Stands ham..., du kan ikke lade ham gøre det, sagde Helene vredt, - det er... mord.

- Intet kan standse ham nu, svarede Ngaua, - han må møde elefanten. Det gælder hans sjæls helbredelse.

Helene følte sig magtesløs, og hun fyldtes med

VAR DE KLAR OVER DET?

Verdens største »mursten« findes i Syrien. Den er udgravet ved ruinerne ved Baalbek, vejer over 1000 tons og mæler 21 m i længden og 4,3 m bred

væmmelse, som overværede hun en offentlig henrettelse. Hun prøvede at beherske sig, men vreden kogte i hende, mens Bgooa gik ud af landsbyen. Da han skred forbi den sidste hytte, standsede de mennesker, der fulgte ham gennem landsbyen. Kun deres opildnende tilråb og trommernes ekstatiske dundren fulgte den enlige mand, der skridt for skridt gik ud i bushlandet for at møde sin tonsunge fjende.

Helene stod stadig ved siden af Ngaua, men pludselig vidste hun, hvad hun ville. Hun løb hen til jeepen og startede den. Hun skulle lige til at sætte den i gear, da en stærk hånd standsede hende.

Hun så på den, og hendes blik gled op ad armen og videre til de muskuløse skuldre for at standse ved ansigtet.

Ngauas ansigt.

- Du bliver her, sagde han, og selv om det blev sagt diæmplet, var der en myndighed i ordene, der uuvilkårligt fik hende til at løsne grebet om gearstangen.

- Blive her... og lade Bgooa gå ud til den visse død... aldrig!

- Bgooa dør ikke, sagde hovedingen, - selv den mest rasende elefant kan ikke slå ham mere ihjel. Hvis han ikke sejrer i sin kamp, vil han i det mindste dø som en lykkelig mand, der har vist sit mod.

- Og hvis det mod al fornuft skulle vise sig, at elefanten lever en smule liv i ham endnu en gang.

(Fortsættes næste side)

MONACO er særlig let

309E

A black and white advertisement for Monaco Taracos Puros cigarettes. In the foreground, a young woman with dark hair and a man in a suit and tie are smiling and holding a cigarette between them. To their right is a pack of Monaco cigarettes, which features a red logo with a coat of arms and the text "MONACO TARACOS PUROS". Below the pack, the slogan "særlig let cigarillos" is written in a cursive font. The background is plain white.

riktig i størrelse, fin i smag - den moderne cerut!

MONACO har gjort cerutten moderne. Derfor skifter så mange til MONACO - tænd selv en - og De mærker lethedens.

MONACO

TARACOS PUROS

særlig let cigarillos

MONACO

MONACO

SKANDINAVISK
TOBAKSOMFABRIK

PJERROT
siger ikke noget
MEN
HANS TØJ
taler
for sig selv
det siger:
**Super
blenda**

De skulle også prøve Super Blenda – det eneste lavskumende, selvirkende vaskepulver på ren sæbebasis. Super Blenda gør Dem meget mør – og bedre vaskepulver for pengene.

P.S.
Tilsat TOPPING Tex-till-blædgøringsmiddel i sidste hold skyllevand, så får De ekstra stryge-let tej – helt fri for statisk elektricitet!

BRUGSEN

agter jeg at være parat til at hjælpe ham, sagde hun vredt, – slip mig.

Samtidig med, at hun sagde det, satte hun jeepen i gear og gav den gas. Den før frem med et ryk, og hun styrede den igennem en åbning i menneskesængden og udad mod bushlandet. Hun sansede knap, at Ngaua sprang på den i farten og satte sig bag hende. Da hun opdagede det, ventede hun, at han ville forsøge at standse hende igen.

Men til hendes forbavelse gjorde han det ikke.

Han lod hende køre, og det varede ikke længe, før de havde indhentet Egooa.

– Egooa... Egooa, råbte hun, – spring op i jeepen og følg med hjem til landsbyen. Den elefant vil dræbe dig.

Egooa drejede hovedet og så på hende. I et kort glimt så hun hans øjne. De var fulde af fanatisk vilje... og en anelse foragt.

– Egooa... skynd dig at komme op i jeepen, sagde hun igen, og nu var hendes stemme tryglende, – glem den elefant. Den vil dræbe dig.

Men Egooa reagerede ikke. Han fortsatte uanfægtigt sit luntende løb, og han sagde at komme væk fra jeepen ved at forlade sporet.

– Lad ham være, sagde Ngaua, – du har ingen ret til at forhindre ham i at møde elefanten. Ingen har ret til det...

Han blev afbrudt af et skingrende råb fra Egooa, og da de så i retning af ham, fik de øje på elefanten. Den stod imellem nogle træer på det åbne bushland, og dens store, strittende ører og rokkende hoved fortalte, at den var parat til at gå til angreb.

Egooa gik frem imod den med elefantspydet løftet i højre hånd. Hans arrede krop syntes at være spændt som en skudklar bue, og hans gang var fjedrende og let som en antilopes.

Helene sad lammet af spænding i jeepen og fulgte udviklingen uden at kunne handle. Hun mærkede en hånd på sin skulder og følte trygheden igennem den, men hendes blik hang ved manden, der gik frem imod den tonstunge elefant. Om nogle sjæblikke ville elefanten begynde at gå frem imod ham. Dens stødtænder ville opfange hans krop og hvirve ham op i luften, ogbagefter ville den træphe ham under sine sojeagtige ben, til han var en blodig masse.

Hvis hans spyd ikke ramte den først... og ramte den rigtigt.

Helene kunne ikke holde ud at sidde stille og se, hvad der skete. Pludselig gav hun jeepen gas, og den før frem med et ryk. Hun drejede den bort fra sporene og ind i det halvvise græsæppe i retning af elefanten, og samtidig lod hun hornet gjalde i et langt hyl.

Det fik elefanten til at standse op og se i retning af jeepen. I nogle sjæblikke stod den ubeslutsom med vajende snabel, og med de kæmpestøre ører spredt ud til siden, som var de sejl, men Helene standsede ikke. Hun fortsatte farten hen mod elefanten, og først da den satte sig i bevægelse imod hende, drejede hun af i et sving, der et sjæblik truede med at vælte jeepen. Hun håbede, at elefanten ville følge efter, og den gjorde det, men mens hun så efter det rasende vilddyr, glemte hun i nogle sekunder at holde øje med det terræn, hun kørte i, og pludselig tørnede hun imod en træstub.

Både hun og Ngaua var nær blevet kastet ud af jeepen, men det lykkedes dem at holde sig fast, og hun skiftede lynhurtigt til bakgear for at komme fri. Da hun igen havde jeepen i fremadgear,

Alle ønsker danske kammerater

Det er dejligt at pennevenne på dansk, siger alle danske pennevenner og vælger derfor landsmænd. Du får altid svar på breve, hvori du fortæller los om dig selv, og hvis der er noget ved dig, mødes du og dine danske pennevenner.

Jeg ønsker to danske pennevenner

Jeg vil helst skrive breve til en dreng/pige og helst have breve fra en dreng/pige.

(Slet dreng/pige i begge linjer).

Mit navn: alder:

Min adresse:

Gyldig til 14. oktober for alle på 14-21 år, der vedligør 5 kroner i frimærker. Pennevennebogen BEDRE BREVE rummer en masse udtalelser fra danske pennevenner, der har pennevennenet med danske og andre nationaliteter. Sæt X her ☐ og vedligør ekstra 16 kroner i frimærker, bogen vil glæde dig, som den glæder tilhinder af andre danskere.

Næste uge: Vælg alle nationaliteter

var elefanten så nær, at den næsten syntes at være helt oppe i jeepen, og idet hun gav den gas og kørte frem igen, sendte den et drønende slag af snablen imod jeepens kaleche, så den revnede med et smæld.

Helene havde nok at gøre med at styre og finde vej gennem græssets skjulte felder og ujævnheder, så hun opdagede først, da hun var ganske nær, at hun kørte lige i retning af Bgooa. Han stod stiv som en støtte og stirrede på elefanten, der kom lige imod ham i hælene af jeepen, og hans øjne glidde af fanatisk kamphed. Hun så ham senke elefant-spydet, så skæftet støttede mod jorden, og spydspidsen pegede skræt opefter. Hun havde aldrig vidst, hvordan de indfødte brugte deres frygtindgående elefantspyd, men nu blev hun klar over, hvad meningen var. Elefanten skulle simpelt hen løbe ind i det og ved sin egen kraft børe det dræbende spyd ind i sit eget hjerte.

Men ville Bgooa være i stand til at styre spydet? Hvis ikke, var han prisgivet.

Helene ønskede ikke at lede elefanten hen til ham, så hun prøvede at dreje af og køre hen imod sporene, men hendes mansvre mislykkedes. En tue, der var skjult af græsset, kom ind under baghulet, og fik jeepen til at balancere på to hjul i nogle nervepirrende brækdele af et sekund, og netop i det sekund udstødte elefanten en hylende trompetener, der næsten lignede et skrig.

Nu er den over os, tænkte hun desperat, nu dræber den os alle tre.

Hun lukkede øjnene og afventede det frygtelige, som hun var sikker på ville komme, og da jeepen igen satte de to løftede hjul til jorden, troede hun, at det var elefanten, der havde fat i den. Hun holdt øjnene fast lukkede og bad til, at det frygtelige ville gå hurtigt.

Pludselig hørte hun et dumpt bump af et legeme, der ramte jorden, og lige efter et gjaldende råb.

Hjem dræbte den nu, tænkte, hun mens hun næste krampagtigt pressede øjenlægene sammen, hvornår kommer turen til mig. Ah, Gud, lad det ske hurtigt.

Hun mærkede, at hun blev løftet op, og så blev alt omkring hende sort og gled væk i et dækkende intet.

Da mørket spredtes, var det første, hun så, Ngauas ansigt, og det smilte hende i møde, da hun slog øjnene op.

- Vagn op og glæd dig med Bgooa, sagde han, - elefanten er driebt. Han gjorde det, og sårene i hans sjæl er lægt. Se, elefanten er død.

Hun så i retning af hans pegende arm og fik øje på noget, der i begyndelsen forekom hende at være et gråt bjerg, men på toppen af det stod Bgooa og sendte en hel serie sejrsråb ud over bushlandets tørkeafsvende vider, og nu så hun, at det, han stod på, var den døde elefant. De lysende øjne på hans sorte krop lyste i solen, men det, Helene lagde mest mærke til, var hans holdning.

Den var afslappet og samtidig selvsikker som hos en mand, der kender sit værd, men ikke praler af det, og pludselig forstod hun, at Ngaua havde ret.

Sårene i Bgooas sjæl var lægt. Han havde gen-vundet troen på sig selv, og hans hjerte kunne slå fri, som før elefanten havde såret ham næsten til døde.

Det var i det øjeblik, hun kom i tanken om noget, hendes bror engang havde sagt til hende, mens han lærte hende at køre en bil, som han selv kunne give det.

Hvis du nogensinde kommer ud for et uheld, så sørge for hurtigst muligt at komme til at køre igen, for ellers bliver skrækken hængende i dig, så du ikke tør køre, og angst for at køre får dig til at køre dårligt.

Sårene i Bgoooas sjæl var angst... og det var den angst, der var taget fra ham nu.

Hans sjæl var rask som hans legeme.

Hun så op på Ngaua.

- Nu forstår jeg, hvad du mente med, at sårene i Bgoooas sjæl ikke var lægte før, sagde hun, - og jeg forstår, at jeres medicinmand bedre kunne helbrede dem, end jeg kunne. Han kendte den angst... han forstod den.

Et eller andet tændtes i Ngauas øjne.

- Jeg vidste, at du en dag ville forstå mit folk-helt, sagde han glad, og lagde sin hånd på hendes ene skulder.

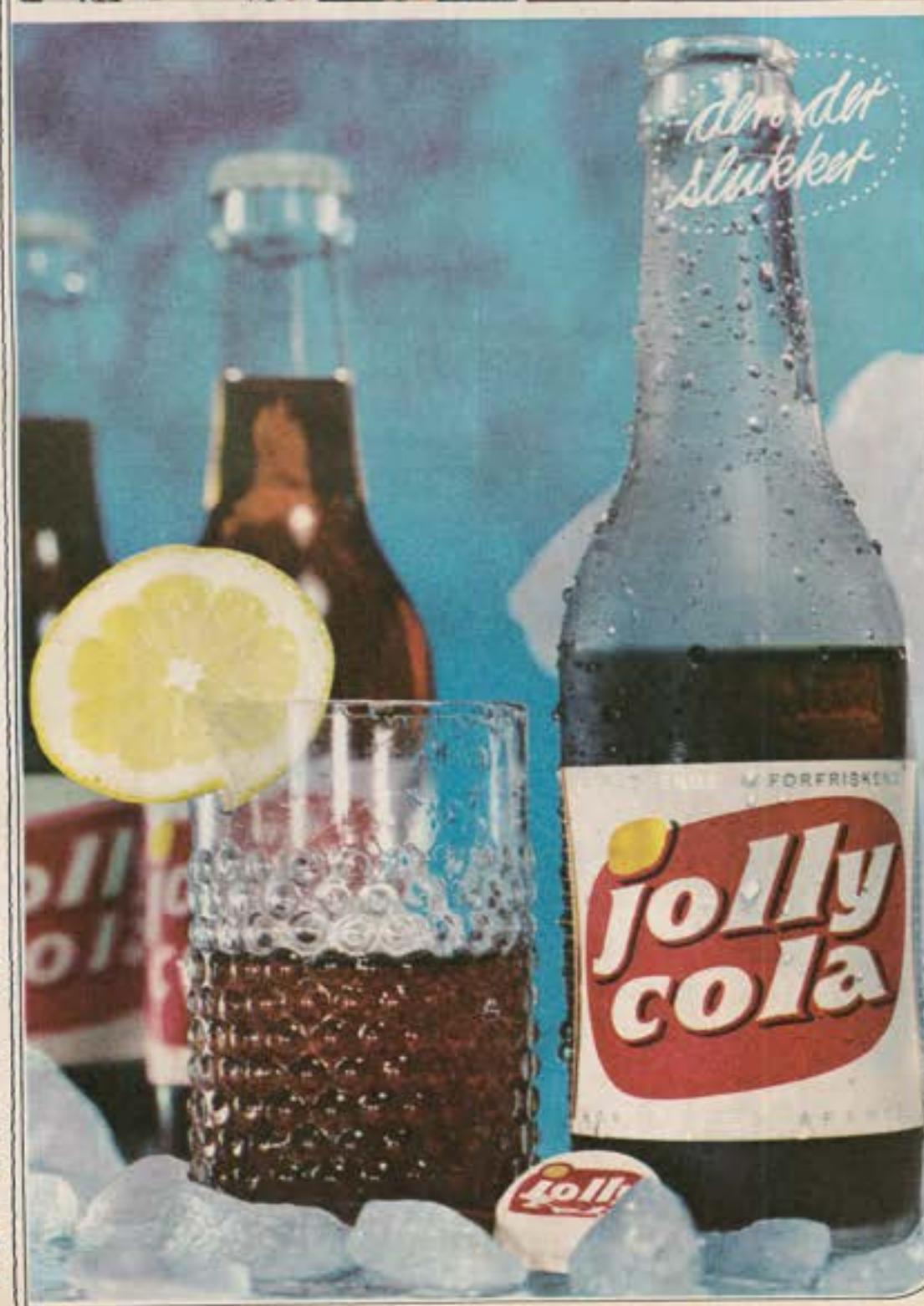
Hun mødte hans venlige, smilende øjne, og bag hans smil lå der ligesom en indre kraft, som fik hende til at forstå, at han holdt af hende og var glad, fordi hun nu endelig forstod ham og hans folk.

Hun følte hans varme smil forplante sig til hende, og en sør uro greb hende om hjertet. Hun forstod med ét, at der var ved at vokse noget op imellem dem, noget, som en dag ville blive til andet og mere end venskab. Og tanken derom gav hendes liv ny glæde og indhold... Thyge Borg.

• der var de... jeg må hellere ta' flere... med hjem i kurven...

Værsgo'... op med humøret... og ned med en iskold

jolly

LÆS

FEMINA

i næste uge:

VIVI BAK PÅ FRANSK VISIT

FEMINA HAR FOLGT HENDE UNDER OP-
TAGELSERNE TIL EN NY DANSK FILM

DET ER EN MENNESKERET AT SONE!
Besøg i Danmarks eneste kvindefængsel i Horsens

Og følg med i vor nye Else-Marie Nohr roman
som begyndte i bladet i forrige uge

kvinden i spejlet

— en gribende og uafbrudt spændende kærlig-
bedsroman om to unge sympatiske kvinder, der
venter et barn... med samme mand!

Vi besøger: Otto Nielsen (Fra s. 39)

Det er otte år siden, Otto Nielsen flyttede ind i den Frederiksberg-villa, han nu bebor - helt alene, men som han fylder til bristepunktet med sin personlighed... Souvenirs fra rejser jorden over, skitser i tusindtal, uformelle hjemmebarer, ukonventionelle hvilepladser. Også i haven råder hans fantasi. Fra terrassen strækker et jungleomspændt klippeparti ned mod tropesser, hvor årtidens skønneste (afklippede) staudeblomster flyder rundt som endnu ikke katalogiserede åkander! Hvad der engang var en »engelsk« græsplæne, fremtræder nu som en mandshøj afrikansk savanne. Der er dog hugget stier, så man - pas på! - ikke træder på en af de røde skovsnegle! - kan nå frem til en af de uforståelige rosenbuske, der siges at stamme helt tilbage fra den tid, da D. T. Poulsen havde rosenmarker herude i dette frødige terræn. Hvad er det for en eksotisk fugl, der slår en mægtig trille ude i haven? Nåh, det var bare S-toget, der fløjtes afgang for på Peter Bangsvej Station... Så er vi hjemme igen!

Selvfølgelig har Otto Nielsen ikke tid til at passe en have i gammeldags forstand. Hver dag er en kamp fra 9 morgen til 1 nat for at overkomme alt det, folk gerne vil have ham til at lave. En medicinalfabrik spørger: Kan De lave noget fikst, som kan sælge vort preparat mod blodmangel? Et rederi: Vi vil gerne have Dem til at tegne menukortet til vores nyeste skib: SAS. Hvor langt er De egentlig kommet med kalenderen til os? Det er hans sytende i træk! Der er ikke grænser for opgavernes mangfoldighed. Otto Nielsen tager én ting ad gangen. Han lever i nuet. Fortiden eksisterer ikke for ham.

Derfor står minderne om barnekrene i Aarhus og ungdomssårene i Aalborg lidt dunkelt for ham. Han husker dog, at han gik i Kirkegaards Realskole i Aarhus - og han er taknemlig for, at tegnelæreren, hr. Olsen, dør var en fornuftig mand, langt forud for sin samtid i retning af at give børnene lov til at tegne, som de selv ville. Vinduesdekoration var det første, han kastede sig ud i efter skolen. Et stort skotjismagasin på Søndergade i Aarhus nød godt af Otto Nielsens fantasi, inden han drog til Aalborg for at virke for et stort reklamebureau. Samtidig malede han teaterdekorationer og kom i gang som tegner for vore store provinsaviser og sundagsmagasiner. Allerede som 15-årig havde han sin første tegning på i Aarhus Stiftstidende: et portræt af Kaj Munk i Vedersø. Han dygtiggjorde sig i det tekniske ved at gå hos den tyske professor Bachmann, der havde sit eget lille kunstnerakademi i Aarhus. Da han syntes, Otto Nielsen havde tilegnet sig nok, sagde han: - Nu må livet lære Dem resten!

Fra han var ganske lille, havde Holger Rosenbergs rejseartikler i Familien Journalen været hans kæreste læsning. Han ville også ud og se sig om! Og for sammenparede skillinger drog Otto Nielsen til udlandet. England, Polen, Balkanlandene nædede han, inden krigen brød ud. Han var i Albanien, da Mussolini overfaldt det lille land. •Krigens varede kun to dage, men Otto Nielsen tegnede en masse og fik solgt det - det var endnu tider, hvor fotografiet ikke var det eneste saliggørende i reportage.

Krigen stoppede det så heldigt begyndte rejseliv. Otto Nielsen tegnede i rejsepausen til bogforlag og ugeblade - han huskes endnu for forsider og romanillustrationer - og han blev teater tegner for B. T. Hans hurtige evne til at karakterisere, hans elegante, aldrig ondskabefulde karikaturer værdsattes af læserne - men efter en godtårs teater tegner har Otto Nielsen nu sagt dette job af. Han har simpelt hen ikke tid mere. Han har jo så travlt, at han ikke har tid til at holde bil...

Den eneste tidsrøvende hobby, Otto Nielsen går ind for, er madlavning. Og som man kan vente, er det ikke Frøken Jensens eller Madam Mangors (i øvrigt fortæffelig!) kogebøger, han går frem efter, når han serverer for sine venner. Hans kulinæriske repertoire er uendeligt - som farverne, han blander på sin palet. Hvad mener De f. eks. om en gang mørbrød stegt i vanille?

Alle spørger, hvor Otto Nielsen har befundet sig bedst i verden? Hans svar er altid: Her og nu! Han tror, at vi har været til fyr, og at vi kommer igen... måske ikke her, men så på en anden planet! Mens vi er her, må vi leve så intensst som muligt... og det gør man bl. a. ved at være glad for at være dér, hvor man er i sjællikket. Udnytter nuet bedst muligt - f. eks. ved at barbare sig, mens man tager skoldhed styrtebad... efterfulgt af ti minutters iskold overrisling. Vaske sine nylonskjorter, mens man nyder god musik.

Sådan lever Otto Nielsen. I fred med sig selv og verden. Han er ikke engang gal på det mexicanske mesel, der slog en splint af hans knæ.

Jan Thrudvang

Prøv det!

En kreds sad og diskuterede livets problemer, og et af dem var: Hvordan omgås vi hinanden ude og hjemme? Det er jo et af dagens vigtigste spørgsmål, som er af største betydning for enhver af os. Er vi os selv... giver vi os selv? Eller er vi egentlig to personer, hvoraf den ene så at sige sættes ud af funktion om morgen, når vi går ud mellem andre? Skjuler vi os for hinanden... går vi kort sagt med maske på? Det er et populært ord, som taler om »at holde masken«. Vort ansigt må ikke røbe, hvad der foregår bag kulisserne. Men vi ved, det er vanskeligt at bevare masken, når bølgerne går højt inde i os.

Men kan vi være os selv? spurges der i diskussionen. I alle tilfælde? Læger og sygeplejersker for eksempel må dog ofte skjule deres viden for ikke at tage modet fra den syge. Og vi andre... er »masken« ikke et slags værn, vi har, ligesom dyrne, der skifter farve, for ikke at blive utsat for fare? Eller glemmer vi, at naturen i lighed hermed også giver os et varsko over for mennesker, hvis ansigtsudtryk – uden at de selv aner det – afspejler egenskaber og karaktertræk, som man skal tage sig i øje for? Deres sande karakter trænger gennem masken, de næsten altid bærer. I en bog om fysiognomiske studier gives der slænde beviser herpå, støttet af sammenligninger med visse fugle- og dyrearter, hvis lumske, skadefro eller ondskabsfulde udseende kan overføres på mennesker, der på en mærkelig måde synes at ligne dem.

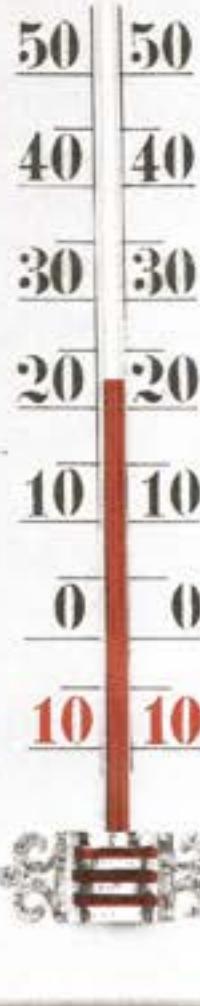
Kun børn og dyr forstiller sig ikke. Alle vi andre gør det, fastslag man i samtalen. Borset fra bevidst hykleri, er der stillinger og forhold, hvor man har med fremmede mennesker at gøre, som krever, at man tager visse forbehold. Men som helhed må det vist konstatieres, at vi meget mere, end tilfældet er, bør lukke op for vort selv og lade, hvad vi kan kalde de gode menneskelige sider, komme langt mere frem i det daglige og over for mange flere, end vi gør. Vær ikke så tilbageholden og konventionell! Et lille smil f.eks. og venlige ord kan vi da give. Det er her blot en anspænding af, hvad vi burde yde over for vores medmennesker. Det lyder så banalt, men er det ikke! Her er beviset!

En ung pige havde en lille nevp, som en dag sagde: – Hvorfor smiler du ikke, faster? Du er altid så alvorlig! Det faldt hende ind, at lille Niels havde ret. Hun gik i sin egen, lidt mismodige tankeatmosfære og glimtede sine omgivelser. Det skal blive anderledes! tænkte hun, skønt andre efter hendes mening gik og så lige så lukkede ud som hun selv. Næste dag på vej ind til byen smilte hun til alle. Konduktøren i bussen, eksperienten, folk, hun mødte, fik et smil, en lille taknemlig eller opmuntrende bemærkning. Og ingen kunne modstå; alle smilte igen. Om aftenen tænkte hun: Det har jo været en dejlig dag. Hvorfor? Ja, det havde lille Niels lært hende. Så lidt skal der till! Livet er en kæde af given og modtagen. Den, som ikke vil give, bryder ud af kæden, og den, som ikke vil tage imod, bryder også ud.

Det er et grint ord: At gå med maske. Vi er da levende mennesker! Tro mig, livet bliver på en helt ny måde varmt og interessant, når man ikke går om som en upersonlig statue. Træd ud af isolationen og se på mennesker. Føl med dem, glem dig selv, vær dig selv! Det kan forenes, skønt det lyder paradoksal. Kast masken i den forstand, at du ved, du er bror eller søster til mange omkring dig, og megen ensomhedsfølelse, bekymring og selviskhed vil forsvinde. Lav lidt om på dig selv! En sindsfornyelse er måske nødvendig.

Og husk, at godheden og det hjertelige smil er som solen, der får det til at blomstre, så livet bliver lykkeligt og mere harmonisk der, hvor vi færdes.

L.Th.

dejlig sommer-varme året rundt med gas

DEN HURTIGE, VITALE FLAMMEVARME!

Gas til kogning, stegning, grill og bagning – den reneste, hurtigste og mest vitale varme. Et blik under gryden – og De sikrer Dem, at temperaturen er nøjagtig, som De ønsker. Gas lystrer i en håndevending. Varmen er under fuld kontrol.

Flere og flere hjem bliver opvarmet med gas. Gasvarme er som solvarme: Frisk, behagelig og sund. Gasvarme er støjfri, støvfri og lugtfri. Gasvarme lystrer øjeblikkelig. Få moderne gasvarme – det er nemt, hvad enten De bor i hus eller lejlighed.

moderne med
Gas
BYGAS • FLASKEGAS

Perlende friskt, varmt vand med gas året rundt – det er en luksus. De har krav på. Ubegrænsede mængder sprudlende varmt vand til opvasken eller til et saliggørende bed kan blive virkelighed i morgen. Gas er den hurtigste og mest økonomiske varmekilde.

DERES GASUDSTYR ER GODKENDT. DERES GARANTI FOR KVALITET OG SIKKERHED

Jeg vil gerne hermed sige tak for den gode undervisning i regning. Det har været både morsomt og interessant at studere stoffet på den facon. Alt er forklaret på en måde, der gør det let for enhver at forstå det. Ved dette kursus har jeg lært mere, end jeg gjorde på syv år i skolen! Derfor kan jeg kun anbefale dette kursus på det bedste. Det bliver ikke sidste gang, jeg henvender mig til Mønsted Kursus.

Gunnar Christensen,
Horsholt, Sindal.

Tak for de smukke diplomer i MODERNE SALGSTEKNIK og REKLAME. Det har altid været spændende at få dem.

Ja, så har jeg igen modtaget et fint diplom fra Mønsted Kursus, og jeg siger atter tak for en kærlig, interessant og dejlig tid. En særlig tak skal gå til min lærer for dygtig og opmuntrende ledelse af dette kursus, og samtidig må jeg udtrykke min store anerkendelse af den måde, hvorpå instruktionshæfterne er udformet. Det er hæfter af varig værdi — og de vil ofte blive taget frem og læst på ny. Fru Betty Biinfeldt, Kielgastvej 10, Skive.

Jeg vil gerne takke for Deres kursus i bogswing. Det har været en fornøjelse at arbejde med det, fordi stoffet er tilrettelagt på en virkelig pædagogisk og let fattelig måde. Jeg har fået et godt indblik i faget — og kan kun anbefale Mønsted Kursus til alle, der ønsker at dygtiggøre sig.

Flemming Sondergaard,
Skovsted, Thisted.

Vianbefaler Mønsted Kursus...

JA, det er glæde og begejstring, der præger de mange breve fra tilfredse elever. Her er et lille udpluk af postbunken. Læg mærke til, at det går som en rød tråd gennem alle brevene, at det betaler sig at dygtiggøre sig på MØNSTEDS KURSUS. Der er altid brug for dygtige mennesker, og heldigvis er det meget lettere og hurtigere at blive dygtigere i dag, end det har været nogen sinde før. Problemet for de fleste mennesker har hidtil været at »få tid« til at tage undervisning. Men det behøver De ikke at spekulere på mere. Når De tager undervisning pr. brev på Mønsted Kursus, skal De ikke give afkald på Deres øvrige fritidsinteresser. Det er den mest økonomiske form for undervisning og den mest personlige. Alle har tid - alle har råd - alle kan følge med.

Mønsted Kursus	
Send mig pr. post, gratis og uden forbindelse, Deres nye studiehåndbog: „Fri bane for den dygtige“.	
Vand	Bopæl
By	Reserveret postvæsenet.
Tryksag	
Rådhuspladsen 14 Box 375 København V	
FJ 3/10-67	
Postbetragt ufranket (Mønsted Kursus betaler portoen)	
29	

Dansk Godte kundskaber i modersmålet er grundlaget for al videre uddannelse. På en levende og interessante måde opnår De sikkerhed i dansk, således at De i fremtiden vil føle Dem situationen voksen, både når De taler, og når De skriver

Skrivning Alle kan cirkelse sig en smuk, sydende og letleselig skrift efter vor system.

Regning På en ny og morsom måde læret De, hvordan hverdagens regnproblemer løses, hvad enten det gælder forretningsmanden, kontormanden, ekspeditøren, håndværkeren eller bænmoderen.

Stenografi Hvis man er dygtig til stenografi, har man chance for at blive chefens højre hånd - den undvældelige sekretær. Men også forretningsfolk, journalister, studerende, ja, alle, der har brug for at skrive, kan have nytte af denne fag.

Bogføring Efter endt kursus vil De på egen hånd kunne anlægge, føre og afslutte et bogholderi - for Dem selv eller for andre.

Fremmede sprog De mest forskelligartede amitter om sprogundervisning kan vi tilbyde. Vi har begynderkursus, hvor De lige fra

første lektion læser at udtrykke Dem på det fremmede sprog i fuldstændige sætninger med mening i. Vi har også opførselskursus for dem, der har lært noget før, men trænger til at få det hele frisket op fra bunden i hurtigt tempo. Endelig er der korrespondentkursus og disponentkursus for dem, der inden for erhvervslivet har brug for dygtigende kundskaber i fremmede sprog.

• Skilteskrift Skilte er den billige form for reklame. Bedre skilte skaber større salg, og derfor er vor kursus i skilteskrift uundværligt for alle inden for buktiks-færet.

Moderne salgsteknik Nu er der brug for folk, der kan sælge. De kan lære kundens på Mønsted Kursus. Repræsentanten, ekspeditøren, den selvstændige forretningsmand, alle, der har med salgsarbejde, har brug for denne kursus.

Teckning Alle har lyst til at tegne, og alle kan lære det efter vor metode. Det er den ideale hobby hele året rundt - ude og inde. Det er nemt og udviklende, og alle kan være med.

• Samlede erhvervkursus De kan også gennemgå et kursus i flere fag, beregnet på et bestemt erhverv, for eksempel: bogholder, sekretær, korrespondent, disponent, detailhandler, repræsentant m.m.

DET var blot nogle af vores mange kursus, men vi vil gerne give Dem udførlige oplysninger om alt, hvad vi underviser i, og derfor beder vi Dem om at skrive efter vor nye studiehåndbog. De behøver blot at udfylde kuponen til venstre og legge den i en postkasse. Ganske gratis og uden forpligtelse modtages De da „Fri bane for den dygtige“.

NU mens De husker det!